

பெண்ணின்

கீராத தனிமை :

லிவ் உல்மன்

ஆகஸ்ட், 2000

புது **பைசு**

கலாச்சாரக் காலாண்டிதழ்

DTC

**Importers & Dealers of Genuine Spares for
Earth Moving Equipment
HITACHI ♦ KOMATSU ♦ CATERPILLAR
POCLAIN ♦ JCB**

Deccan Trading Corporation

5/249-A, Junction Main Road, SALEM - 636 004.

Tel : (0427) 445302 ♦ Fax : 447307

Importers & Authorised

SOREFA

Undercarriage Parts

Head Office :

120, First Floor, Hoodi Apartments, Cunningham Road, BANGALORE - 560 052.

Tel : 080-2250857, 022 3028, Fax : 91- 80 - 2203219, Cell : 98427 45302.

Branches :

1051, 3rd Cross, 100, Bed Hospital Road, M.J. Nagar, Hospet - 583 203.

Tel : (08394) 28554 Fax : (08394) 24359

5774, Godavari Building, Kulkarnipeth, Near Anjenaya Temple, Illkal - 587125, Bijipur Dist.

Tel : (08351) 40920

ஜூலை 23

புதைத்த இடம் காட்டவும்
ஒரு நாதியில்லை.

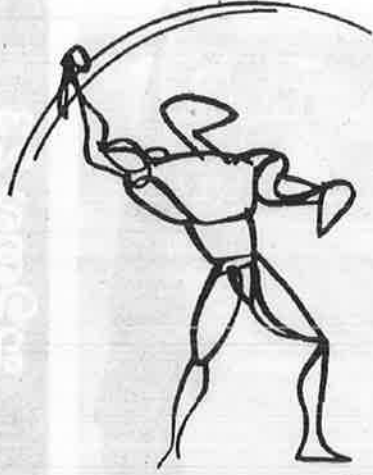
வெயிலும் புழுதியும் வீசியடித்த
அந்தப்பகல்பொழுதெல்லாம்
புதைத்த சுடுகாட்டைத் தேடியலைந்தோம்.

அந்தக் கட்டாந்தரையைக் காட்டி
இதுதான் ஆறுமுகம்...
இதுதான் குமார்...
இதுதான் ரத்தினமேரி...
என்று நிர்வாகஎந்திரம் அடையாளங்காட்ட

வெடித்து சிதறிய அம்மாவின் கதறலில்
விம்மித் தணிந்தது மயானக்கரை.

“உன்னை இந்தக் கதிக்கு
ஆக்கின பாவிகள் மண்ணாப் போவட்டும்..”
என்று அடிவயிறு பற்றியெரிய
பாலாமணியம்மா வாரித் தூற்றிய
மயானத்துச் சாம்பலும் மண்ணும்
அனலடித்த காற்றிலே கலந்து
புயலுருப் பெற்று
அங்கே மையங்கொண்டு கனன்று நிற்கிறது.

ச.தமிழ்ச்செல்வன்

புது

2007

கலாச்சாரக் காலாண்டிதழ்

5

தனி இதழ் விலை : ரூ.30

ஆண்டு சந்தா : ரூ.100

வெளிநாடு : இந்திய ரூபாயில் 350

அஞ்சல் பெட்டி எண் : 66

டெலிகாம் குடியிருப்பு,

பஸ்நிலையம் எதிர்புறம்

ஓசூர் - 635109.

தொலைபேசி : 04344 - 44933

தொலைநகல் : 20500

இணையத்தில் புதுவிசை காண :

<http://www.aaramthini.com>

பதிப்பாசிரியர் : எஸ்.மீனாவதி

ஆசிரியர் : ஆதவன்

விரிந்து செல்லும் தோழமை வட்டம்
நம்பிக்கையளிக்கிறது.
கடந்து வந்த பாதைகள் வெவ்வேறானாலும்
தொடர்பு போகும் பயணத்தின் திசை வழி
ஒன்றே என்பதை அங்கீரிப்போம்.

பரஸ்பர விமர்சனங்கள் ஒருபுறம் இருக்க -
செயலுக்கம் என்பதே

நமது உடனடி நிகழ்ச்சி நிரலாகித்

தீர வேண்டியிருக்கிறது.

தடுமாறிய இடங்களை அடையாளங் கண்டு

உற்றுநோக்கிக் கற்றுக்கொண்டு

தன் பயணம் தொடர்கிறது விசை.

அவநம்பிக்கைகளின் அலையடிப்பில்

முங்கி விடாமல் தாக்குப்பிடிக்கக்

கற்றுக் கொள்வோம்.

மயக்கங்களில் அமிழ்ந்து கிடக்கும்

படைப்புமனங்கள் எழுச்சி கொள்ள

நம் உழைப்பின் தீவிர மொழியில்

அறைகூவலை முன்வைப்போம்.

இரண்டாம் ஆண்டில் நுழைகிறோம்.

நம்பிக்கையோடும் தீர்மானத்தோடும்.....

- விசை ஆசிரியர் குழு

பி.ஆர்.மகாதேவன் கவிதைகள்

①

உடல்தேடி அலையும் ஆன்மா போல்
கடல்வெளியெங்கும் அலைந்து திரிந்த கடலாமை
அம்மணல்வெளியைக் கண்டடைந்திருந்தது
அப்பருவத்து முட்டைகளையிடுவதற்கு.

மனித காலத்தடம் பதிந்திரா
அக்கரையோர மணல்வெளியில்
மெல்ல மெல்ல ஊர்ந்தது
நிலவொளி படரா இருள் நிலம் நோக்கி
மணல்வெளிச் சலனம் கண்டு
தலை உயர்த்திப் பார்த்துப் பாய்ந்தது
பாறையொன்றின் பின் பதுங்கியிருந்த
கறுப்பு வெள்ளை நாய்.

பாய்ந்து நெருங்கிய மரணத்தைக் கண்டு
பயந்து சுதாரித்து கடல் மீள்வதற்குள்
வழியை மறித்தபடி வந்து நின்றது
கோரைப் பற்களுடன் கூர்நகங்களும்

ஓட்டுக்குள் ஓடுங்கி கிடந்தது ஆமை

தலை தெரியும் நிமிடத்திற்காய்

.மெதியாய் காத்து நின்றது

முன்னங்கால்களால் ஓட்டைப்

புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாய்.

குளிர்ந்த காற்று வீசிக் கொண்டேயிருந்தது.

இறுதியில்

வேகமாய் வந்த அலை

நாயைக் குப்புற தள்ளிவிட்டு

ஆமையை வாரியிழுத்துக் கொண்டது

ஆம்! நண்பர்களே அதுதான் நடந்தது.

②

வாழ்க்கையில் செட்டிலான சந்தோஷத்துடன்
வாலாட்டியபடி போய்க் கொண்டிருந்தன
மார்க்கெட் பக்கத்து ஆவினங்கள்

செந்நிற அலகினால்

'சிறகு'களைக் கோதி விட்டுக் கொண்டிருந்தன.

ஜோசியம் கற்றுக் கொண்டுவிட்டிருந்த கூண்டுக்கிளி

மேதின பூங்கா மரங்களின் மேல்

சுற்றிச்சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தன

பிணந்தின்னிக் கழுகுகள்

காலியான மைதானத்தைச்

சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தது

பார்வை மங்கியதால்

துரத்திவிடப்பட்டிருந்த சர்க்கல் குதிரை

எதிர் வருவோரையெல்லாம் ஆசீர்வதித்தபடி

ஆடிஆடிப் போய் கொண்டிருந்தது.

யானை போலிருந்த யானை

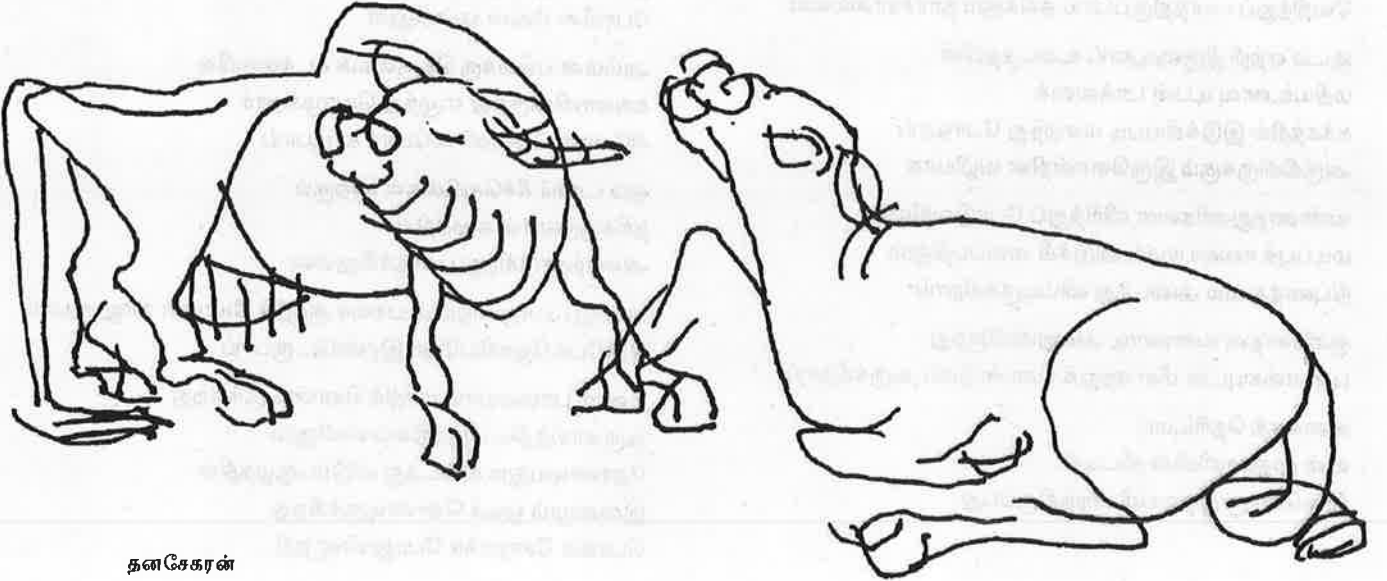
கான்கீரிட் தளங்களும் தார்ச்சாலைகளும்

நிரம்பியதுதான் நகரம் என்றாலும்

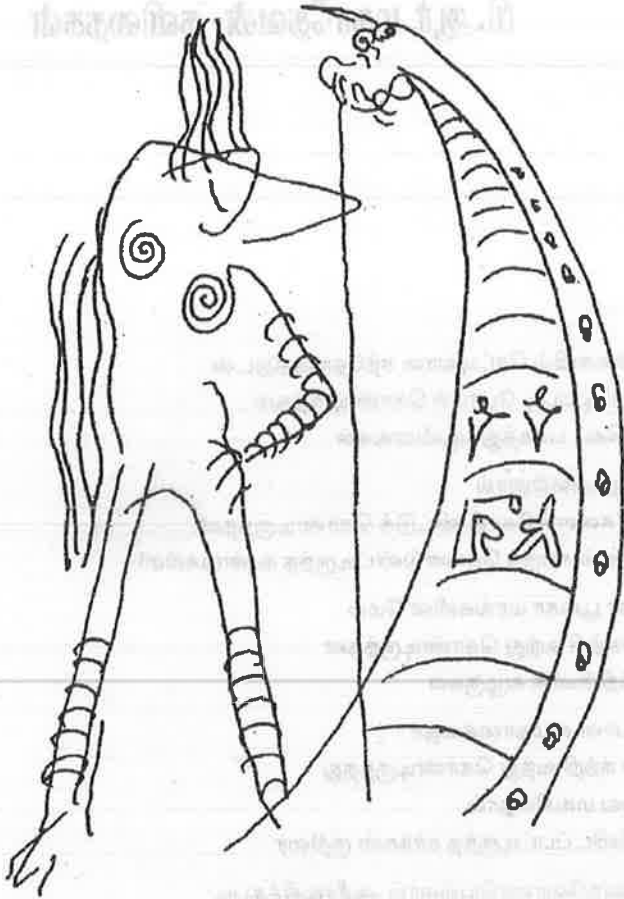
சிறகு முளைத்த சில ஜீவன்கள் மட்டும்

இன்னும் பறந்து கொண்டிருக்கின்றன.

விதை பொதிந்த எச்சங்களைச் சுமந்தபடி.

தனசேகரன்

③

வெளிச்சம் வெப்பமாகத் தொடங்கும்வேளையில்
 உடைந்த நடைபாதை வழியே
 ஓடி ஓடி வருவாய்
 ஷட்டர்களுக்கான திறவுகோல்களுடன்
 வாடிக்கையாளர் அற்ற மதியவேளையிலும்
 ஷோகேஸ் பொம்மைக்கருகில் நின்றபடி
 வெறித்துப் பார்த்திருப்பாய் தகிக்கும் தார்ச்சாலையை
 சூடம் ஏற்றி திருஷ்டிகாய் உடைத்தபின்
 மதியஉணவு டிபன் பாக்லைக்
 கக்கத்தில் இடுக்கியபடி மறைந்து போவாய்
 அருகிலிருக்கும் இருளொன்றின் வழியாக
 வண்ணத்துணிகளை விரித்துப் போடுவதிலும்
 மடிப்புக் கலையாமல் அடுக்கி வைப்பதிலும்
 நிபுணத்துவம் அடைந்து விட்டிருக்கிராய்
 குளிர்சாதன கண்ணாடி அறையிலிருந்து
 புன்னகையுடன் மீள கற்றுக் கொண்டுவிட்டிருக்கிராய்
 உனக்குத் தெரியுமா
 உன் முதலாளியின் வீட்டில்
 இன்னொரு முதலாளி பிறந்திருப்பது.

④

முழுச்சுற்றுமே குதூகலம்தான் எனினும்
 குடை ராட்டின அன்னத்தில் அமர்ந்திருக்கும் சிறுமி
 பீறிட்டுச் சிரிக்கிறாள்
 தரையில் நிற்கும் அம்மாவைக் கடக்கையில்

அட்டைக் கைகளைச்சுவரி மறைக்க
 உடலெங்கும் பெயிண்ட் பூசி
 அலகு குத்தி தட்டேந்தி நிற்கும்
 கலியுகக் கடவுள் ஒருவரின் முன்
 திருநீறு வேண்டிப் பணிந்து நிற்கிறாள்
 சத்துணவுக்கூட ஆயா

ஜன்னலோர சீட் எனக்கென்று
 ரெக்கார்ட் டேன்ஸ் பவுடர் கன்னி
 துள்ளிக் குதித்து ஏறுகிறாள்
 போலீஸ் வேன் ஒன்றினுள்

அம்மன் பல்லக்கு தெருவைக் கடக்கையில்
 கல்லாவிலிருந்து எழுந்து தொழுகிறார்
 சிலோன் பேன்ஸி ஸ்டோர் கரீம்பாய்

ஓம் டாலர் கீச்செயின்கள் விற்கும்
 நரிக்குறவரின் கழுத்தில்
 அசைந்தாடுகிறது புனிதச்சிலுவை

கம்ப்யூட்டர்முறையில் பச்சை குத்திக் கொள்ள நாலு ரூபாய்
 ரொபோ ஜோசியமோ இரண்டே ரூபாய்

மணல் பாலையாய் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது
 ஒரு காலத்திய மருதநிலம் எனினும்
 தோண்டியதும் கிடைத்து விடும் ஆழத்தில்
 இன்னமும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது
 பொங்க சோறாக்க போதுமான நதி.

ஆங்கிலேயர்
காட்டிய இந்தியா....

கைலி வடிவத்தில்

ஐரோப்பியக் கடந்தகாலத்தின் வாழும் மியூசியம் என இந்தியாவை ஆங்கிலேயர் புரிந்து கொண்டனர். பைபிளில் வரும் மனிதகுணாதிசயங்களும் தெய்வங்களும் சாத்தான்களும் வாழும் பூமியாக - விநோதமான, அநாகரிகமான மனிதக்கூட்டம் வாழும் இடமாக இந்தியாவைச் சித்தரிக்க முற்பட்டனர். தங்களை மட்டும் உடலாலும், நடை, உடை, பாவனையாலும் இந்தியரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டி தங்களின் ஆளும் 'தகுதி'யை நியாயப்படுத்த முயன்றனர்.

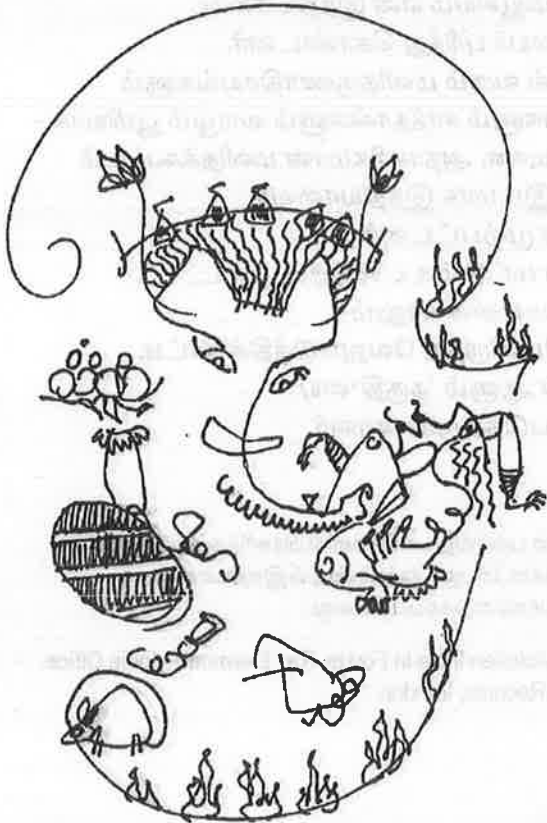
இவ்விதழின் பல்வேறு பக்கங்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள ஒளிப்படங்கள் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரால் எடுக்கப்பட்டவை.

Courtesy : Victorian India in Focus- Ray Desmond - India Office Library and Records, London

மனுதர்ம சாஸ்திரம் ஓர் அறிமுகம்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

சர்ச் இல்லாமல்
கிறிஸ்துவ மதம் இல்லை.
சாதி அமைப்பு இல்லாமல்
இந்துமதம் இல்லை.

தளசேகரன்

கா லத்தால் முந்திய வடமொழி நூல்களாக வேதங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. வேதங்களில் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துக்களை மையமாக கொண்டு உருவான நீதிநூல்கள் 'ஸ்மிருதிகள்' என்றழைக்கப்படுகின்றன. இவை முனிவர்களால் கூறப்பட்டவை என நம்புகிறார்கள்.

1. தர்மசாத்திரங்கள்
2. நித்திய கருமங்கள்
3. ஆசாரம்
4. விவகாரம்
5. பிராயசித்தம்
6. இராசதர்மம்
7. வருணாச்சிரமம்
8. அக்நிகார்யம்
9. விரதம்

ஆகியன தொடர்பான விதிமுறைகளை இவை குறிப்பிடுகின்றன. ஸ்மிருதிகள் மொத்தம் பதினெட்டாகும். (19 என்ற கருத்தும் உண்டு) இவற்றுள் மிகப்பரவலாக அறிமுகமாகி இன்றளவும் பேசப்படுவது 'மனுதர்ம சாஸ்திரம்' என்ற மனுஸ்மிருதி ஆகும்.

மனுஸ்மிருதி

இந்நூலானது இதை இயற்றியவரின் பெயராலேயே பெயர் பெற்றுள்ளது. மனு என்ற பெயரில் ஏழுபேர் இருந்தனர் என்றும் ஏழாவது மனுவே இந்நூலை இயற்றியவர் என்றும் கூறப்படுகிறது. மேலும் மனு என்பது ஒரு தனி மனிதனின் பெயர் அல்லவென்றும் நீதிநெறிகளை வகுக்கும் பதவியின் பெயரென்றும் சிலர் கூறுவர்.

ஒரு லட்சம் ஸ்லோகங்களைக் கொண்ட 'மாணவ தர்ம சாஸ்திரம்' என்ற நூல் வாய்மொழியாக வழங்கி வந்துள்ளது.

அந்நூலை மூலநூலாகக் கொண்டு மனுதர்ம சாஸ்திரம் உருவாகியுள்ளது. 12 அத்தியாயங்களாகப் பகுக்கப்பட்ட இந்நூலில் 2684 சுலோகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

நூல் நுவலும் செய்தி

வாழ்க்கையின் பல்வேறு நிலைகளில் மேற்கொள்ள வேண்டிய கடமைகள், மன்னன் ஆட்சிபுரிய வேண்டிய முறையும், தண்டனை வழங்க வேண்டிய முறையும், பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த ஆண் பெண்களிடையே நிலவும் சமூக உறவுகள், கணவன் மனைவியர் ஒழுக்க நியதி, பிறப்பு இறப்புச் சடங்குகள், குற்றங்களும் அவற்றிற்கான கழுவாய்களும், மறுபிறவி போன்றவை அந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் பின்வரும் ஐந்து கருத்தக்களை அழுத்தமாக வலியுறுத்துகின்றது.

1. நூல் வருணப்படி நிலை

2. இதில் பிராமணிய மேலாண்மையும், கீழ் வருணங்களின் இழிநிலையும்

3. உடல் உழைப்பு இழிவானது. எனவே அதை மேற்கொள்வோரும் இழிவானவர்.

4. நூல் வருணத்திற்கு வெளியில் உள்ள சண்டாளர்கள் என்ற பிரிவினர் பின்பற்ற வேண்டிய கொடூரமான கட்டுப்பாடுகள்

5. பெண்ணடிமை

நூலின் காலம்

இந்நூலானது கி.மு.170க்கும் 150க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும், மௌரியர்களின் புத்தமத அரசுக்கு எதிரான பிராமணப் புரட்சியின் கோட்பாடுகளைப் பாதுகாக்கும் பிராமணியச் சட்டத் தொகுப்பாகவே இது வெளிவந்துள்ளது என்றும் அம்பேத்கர் (1995:165-166) கூறுகிறார்.

நூல் உருவான வரலாறு

சுவாயம்பு மநுவான பிரம்மனிடம் முனிவர்கள் சென்று "ஞான நிறைவும், வல்லமையும், செல்வமும், வீறும், திறலும், ஒளியும் பெற்றுத் திகழும் பெருமானே, நால்வருணந்தரும் மற்றோரும் கடைப்பிடிக்கத்தக்க அவரவர் செயல்கள், கடமைகளை எமக்கு உணர்த்துவீராக! என்று வேண்டி, பிரம்மா இவ்வுலகம் உருவான முறையையும் நாராயணன் என்ற பரம்பொருள் குறித்தும் உயிர்களின் தோற்றம் குறித்தும் கூறிவிட்டு (சூத்திரம் 5 முதல் 56 முடிய) பின் "எனது குமாரரான பிராகு இந்தத் தர்ம சாத்திரத்தைச் சற்றும் பிறழாமல் உங்கட்கு உபதேசிக்கக் கடவர். ஏனெனில் முறையாக என்னிடம் பிராகு முனிவரே இதனைப் பயின்று கைவரப் பெற்றவராகிறார்" என்று கூற, பிராகு முனிவர் முனிவர்களை நோக்கி கூறிய செய்திகளே மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இக்கருத்தை அம்பேத்கர் (1995:165-166) ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

"மனு என்ற பெயருக்கு இந்தியாவின் பண்டைக்கால வரலாற்றில் பெரும் மதிப்பு இருந்தது. சட்டத் தொகுப்புக்கு

இந்த மதிப்பின் மூலம் பெருமை சேர்க்கும் நோக்கத்துடனேயே அதை மனு வெளியிட்டதாகக் கூறப்பட்டது. இது மக்களை ஏமாற்றுவ தற்கான ஒரு மோசடி என்பது சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாதது. சட்டத் தொகுப்பில் அதை இயற்றுபவரின் பெயரைக் குறிப்பிடும் இடத்தில் பண்டைக்கால வழக்கப்படி பிராகு என்ற குடும்பப்பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது. மனுதர்ம சாஸ்திரம் என்ற தலைப்பில் பிராகு இயற்றிய நூல் " என்பதே அதன் உண்மையான தலைப்பு ஆகும். தொகுப்பின் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் இறுதியிலும் பிராகு என்ற பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே நமக்கு அதை இயற்றியவரின் குடும்பப் பெயர் தெரிகிறது. அவருடைய சொந்தப் பெயர் நூலில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. நாரத ஸ்மிருதியை எழுதியவருக்கு மனுஸ்மிருதியை இயற்றியவரின் பெயர் தெரிந்திருந்தது; அவர் அந்த இரகசியத்தை வெளியிடுகிறார். மனு சாஸ்திரத்தை இயற்றியவர் சுமதி பார்சுவா என்பவர் என்று நாரதர் கூறுகிறார். சுமதி பார்சுவா என்பது கட்டுக் கதைகளில் வரும் பெயர் அல்ல; அவர் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற ஒருவராகவே இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் மனுவின் சட்டத் தொகுப்புக்கு உரை எழுதிய மேதாதிநே கூட இந்த மனு ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். எனவே மனு என்பது மனுஸ்மிருதியின் உண்மையான ஆசிரியரான சுமதி பார்சுவாவின் புனை பெயராகும். இந்நூல் வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாகியுள்ளது. இதைப் பின்வரும் சூத்திரங்களால் அறியலாம்.

தர்மங்களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பவை வேதமும், ஸ்மிருதிகளும் தொன்று தொட்டு வந்த ஒழுக்கமரபும் கவலையற்ற மனநிறைவுமாகும். (2:6)

மனுவினால் கட்டளையிடப்பட்ட நீதிகள் அனைத்தும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டவையே. ஏனெனில் அவர் வேதசார முணர்ந்த பிரம்மஞானி. (2:7)

வேத சத்யத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுந்த வையென்று தனது ஞானத்தால் உணர்ந்து அவ்வறத்தாறு ஒழுக்குவோனே உண்மையான கல்விமான் (2:8)

சுருதி, ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்படா நின்ற அறங்களை மேற்கொண்டு ஒழுக்குவோன் யாரோ, அவனே இம்மையில் புகழையும் மறுமையில் சுத்தமான சுகத்தையும் பெறுவான் (2:9)

வேதமே சுருதியென்றும் அறத்துணிபுகளே ஸ்மிருதியென்றும் உணர்க....(2:10)

மனுதர்ம சாஸ்திரம் வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவானது என்ற செய்தியும் பிரம்மன் மற்றும் பிராகு முனிவர் ஆகியோரால் இது கூறப்பட்டது என்ற செய்தியும் மனுதர்ம சாஸ்திரம் புனிதமானது, உயர்வானது, ஆய்வுக்கு அப்பாற்பட்டது என்ற கருத்தை நிலைநாட்ட உதவுகிறது. இனி மனுதர்ம சாஸ்திரத்தின் சுலோகங்கள் சிலவற்றைக் காணலாம்.

பிராமணர் உயர்வு

"மனிதராசி பங்கும் பொருட்டாகவே, பிரம்ம, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்ர என்ற நூல் வருணத்தையும் வேதஞானம், புவிபுரத்தல், செல்வமீட்டல், ஏவல் புரிதல் என்ற

கடப்பாடுகளின் வழியே வகுத்து வைத்தார். இவர்கள் இறைவனுடைய முகம், தோள், தொடை, பாதம் ஆகிய பகுதிகளினின்றும் தோற்ற முற்றனர் (மனு:1:31)

இச்சூத்திரத்தின் அடிப்படையில் இறைவனுடைய முகத்தில் பிராமணர் தோன்றியுள்ளனர். இதன் காரணமாகப் பிராமணர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்பதைப் பின்வரும் ஸ்லோகங்களில் வலியுறுத்துகிறார்.

“புருஷ தேகம் சத்தமானது. இடைக்கு மேல் மிகவும் தூய்மையாகும். எனவே பிரம்மாவின் முகம் பெரிதும் தூயது (1:92).

மிக்க தூயதான முகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டமையினாலும், வேதங்களைப் பெற்றிருப்பதனாலும், முதலில் தோன்றியமையாலும், படைக்கப்பட்ட யாவற்றினும் அந்தணன் சிறந்து விளங்குகின்றான் (1:93).

சுயம்புவான பிரம்மா, தேவர்களுக்கு அவி சொரிந்து மகிழ்விக்கவும், பிதூர்களுக்கு சிரார்த்தம் செய்யவும் தக்க வனாகப் பிராமணனைத் தமது முகத்தினின்றும் முன்னம் படைத்தார் (1:94).

மாந்தரின் சமூக ஒழுக்கங்களை நன்கு புரிந்து, நிலை நிறுத்தும் பொருட்டாகவே ஜீவராசிகள் அனைத்திலும் மேலான தொரு தலைமையை அவன் பெற்றிருக்கிறான் (1:99).

பிறவி மேன்மையினாலும், முகத்திலிருந்து உதித்த தகுதியினாலும், படைப்புலகில் காணப்படும் சகலத்தையும் தனது செல்வமாகக் கொள்ளத்தக்கவனாக அவன் விளங்குகின்றான் (1:100).

எனவே அவன் பிறரிடமிருந்து பெறுகின்ற உணவு, உடை, பொருள் யாவும், அவனுடைமையை அவன் பெறுவதாகவும் ஏனையோர் அவனுடைமையைப் பெற்றுய்யவோ ராயுமிருக்கிறார்கள் (1:101).

இவ்வாறு பிராமணர்களின் சமூக மேலாண்மையை வலியுறுத்தும் மனு அதை நிலைநாட்டும் வகையில் பல்வேறு கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். மங்களம் மற்றும் மேன்மையைக் குறிக்கும் வகையில் பிராமணனது பெயர் அமைய வேண்டும் (2:31, 32) என்றும் பிராமணர் உணவு அருந்தும்பொழுது மற்றவர்கள் பார்க்கக் கூடாது என்றும் (2:176-178) வலியுத்துகிறார். தவறு செய்யும் பிராமணர்களுக்கு விதிக்க வேண்டிய தண்டனைகள் குறித்து மனு கூறும் செய்திகள் வருமாறு.

“பிராமணனுக்குத் தலையை முண்டனம் செய்தல் உயிர்த்தண்டனையாகும். ஏனையோருக்கு உயிர்த்தண்டனையே உண்டு (8:378)

எந்தப் பாவம் செய்த போதிலும், பிராமணனைக் கொல்லாமல், காயமின்றி அவன் பொருளுடன் ஊரை விட்டுத் துரத்துக (8:379)

பிரம்மஹத்தியைவிடப் பெரும் பாவம் உலகில் இல்லையாகையால். பிராமணனைக் கொல்ல மன்னன் எண்ணவும் கூடாது (8:380)

அந்தணனுடன் அவனுக்குரிய உயர்ந்த ஆசனத்தில் அகங்கரித்துச் சமதையாக அமர்ந்த நாலாம் வருணத்தனை, அவனது உயிர்க்கு ஊறு நேராத வகையில் இடுப்பிற் சூடு போட்டோ, உட்கார்ந்த உறுப்பிற் சிறிது சேதப்படுத்தியோ ஊரைவிட்டு ஓட்டவேண்டியது (8:281).

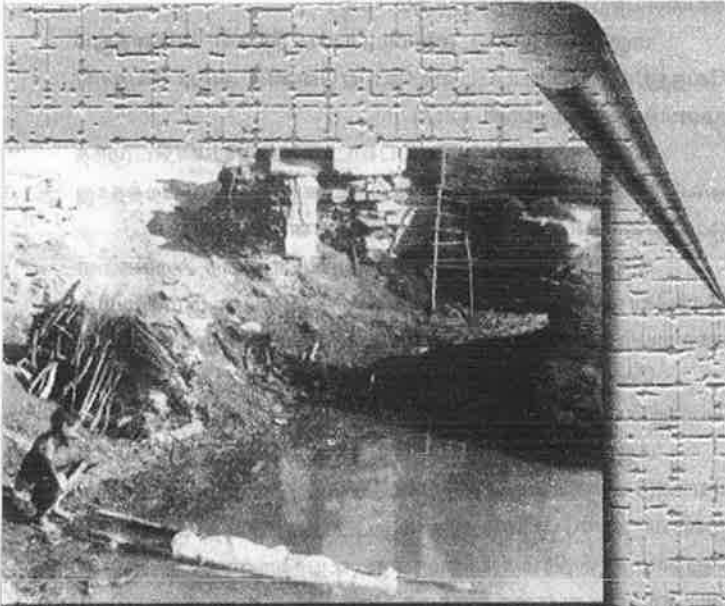
அந்தணர் ஏவலுக்கென்றேயுள்ள நாலாம் வருணத்தானிடம், கூலி கொடுத்தோ, கொடுக்காமலோ அந்தணன் வேலை வாங்கலாம் (8:412).

கூத்திரியர் - வைசியர் - சூத்திரர் நிலை

இவ்வாறு பிராமணர்களின் சமூக மேலாண்மையை வலியுறுத்தும் மனு, கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்களின் பணி மற்றும் சமூகநிலை குறித்துப் பின்வருமாறு வரையறை செய்துள்ளார்.

“பிரஜா பரிபாலனம் செய்வது, ஈகை, வேள்விகள் புரிவது வேத பாராயணம் செய்விப்பது, விடிய சகங்களில் மனத்தை அலைய விடாமல் உறுதியாக நிற்பது மன்னர் கடமையாகும். (1:89) வாணிபர்க்கு ஆநிரைகளைக் காத்தல், தானம் கொடுத்தல், கடலாரம், மலையாரம், கனிப்பொருள், விளைபொருள், தானியங்கள் இவற்றை வியாபாரம் செய்தல், வட்டிக்கு விடுதல், பயிர்த்தொழில் செய்தல் ஆகியவற்றை விதித்தார். (1:90) ஏவலான மக்கள் மேலே சொன்ன மூவர்க்கும் பொறாமையின்றிப் பணிபுரிதல் ஒன்றையே முதன்மையாகக் கொள்ளக் கடவரென்றும், ஈதல் முதலிய சத்தகருமங்களும் அவர்களுக்கு உண்டென்றும் பணித்தார். (1:91)

நான்கு வருணத்தாரின் கடைசி வருணமான சூத்திர

கங்கையில் நீராட்டிப் புனிதப்பட்ட பிணங்கள் கங்கைக் கரையில் எரிக்கப்படும் புகையால் மூச்சு திணறும் காட்சி.

வருணத்தவர் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை மனு உறுதிபடக் கூறுகிறார்.

“நாலாம் வருணத்தோன் அரசனாயிருக்கும் நாட்டிலும் அறம் அறியாதோரும், தீயொழுக்கமுடையோரும் வசிக்கும் கிராமத்திலும், பாவிசன் அருகுறையும் ஊரிலும் வசிக்கக் கூடாது. (4:61)

மன்னன் இயற்ற வேண்டிய விசாரணைகள் எந்த நாட்டில் நான்காம் வருணத்தானால் நடைபெறுகின்றதோ, அந்நாடு சேற்றில் அகப்பட்ட பசுவைப்போல், கண்முன்னே துன்ப முறுகின்றது. (8:21)

நாலாம் வருணத்தாரும் நாத்திகருமே மிகுந்து, இரு பிறப்பாளர் இல்லாமற் போகின்ற நாடு வறுமை வாய்ப்பட்டு விரைவில் அழிந்து போகும் (8:22). அனுஷ்டானங்களில்லாத அந்தணன் மன்னன் சார்பாகத் தீர்மானங்களைச் செய்யவும் கூடும். நாலாம் வருணத்தவன் செய்யக்கூடாது.

வைசியனையும், நாலாம் வருணத்தானையும் தன் தன் தொழிலைச் செய்யுமாறு மன்னன் கட்டளையிடுக. இல்லையெனில், வேலையற்ற இவர்கள் உலகையே அழித்த விடுவார்கள். (8:417)

... இழிபிறப்பாளர் பெருகிவரும் நாடு விரைவில் குடிமக்களுடன் அழியும் (10:61)

பிராமணனின்றி கூடித்திரியனுடைய சதகருமங்களும் கூடித்திரியனின்றி அந்தணனின் ஜீவனமும் நடைபெறாதாகையால், ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து நின்றால் இம்மை மறுமைகளின் இன்பங்களை அடையக் கடவர் (9:322).

வருணமற்றவர்

நான்கு வருணத்திற்கும் அப்பால், சண்டாளர் என்ற சாதியை மனு குறிப்பிடுகின்றார். தேர்ப்பாகர், இரணவைத்தியர், மீன் பிடிப்பவர், எலி, உடும்பு பிடிப்பவர், தச்சு வேலை செய்பவர் ஆகியோர் நால் வருணத்திற்கு வெளியில் உள்ளவர்களாவர். (10:47 - 49).

இவர்கள் வாழும் இடமாக “இவர்களனைவரும் நகரத்திற்கும், ஊருக்கும் வெளியில் மரத்தடி, தோப்பு, இடுகாட்டின் அருகு, மலை, மலர்ச்சோலை ஆகிய இடங்களில் தங்கள் தொழிலைப் பலரறிய இயற்றி வாழ்ந்திருக்கவும்”. (10:50) என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

சண்டாளர்களின் இருப்பிடம், மற்றும் அவர்கள் மேற் கொள்ளவேண்டிய தொழில், வாழ்க்கைமுறை தொடர்பாக மிகவும் இழிவான கட்டுப்பாடுகளை மனு விதித்துள்ளார்.

“ஊருக்கு வெளியில் சண்டாளனும், ஸ்வபாகனும் குடியிருக்கவும், இவர்கள் உலோகத்தாலான பாத்திரங்கள் உபயோகிக்கக் கூடாது. இவர்கள் தீண்டிய பாத்திரங்கள் துலக்கினாலும் தூய்மையாகா. நாய், கழுதை இவற்றை இவர்கள் வளர்க்கலாம். மாடு முதலிய வைத்துப் பிழைக்கக் கூடாது” (10:52)

“இவர்கள் பிணத்தின் ஆடையை அணிய வேண்டும். உடைந்த சட்டியில் சோறுண்ண வேண்டும். இரும்பு பித்தளை நகைகளை அணிய வேண்டும். எப்போதும் தொழிலுக்காகச்

சஞ்சரிக்க வேண்டும்” (10:52).

“நற்கருமங்கள் நடைபெறுகையில், இவர்களைக் காண்பதோ, பேசுவதோ கூடாது. இவர்கள் தங்கள் வகுப் பிலேயே பெண் எடுக்கவும் கொடுக்கவும், கடன் கோடலும் வேண்டும்” (10:53).

“இவர்களுக்கு நேரே உணவு பரிமாறல், ஏவலாளரைக் கொண்டு, உடைந்த சட்டியில், அன்னமிட்டு வைக்கவேண்டும். இவர்கள் ஊரிலும், நகரிலும் இரவில் திரியக்கூடாது” (10:54)

“அரசன் கொடுத்த அடையாளத்துடன், தங்களிடமுள்ள பொருளை விற்கவும், ஒன்றை வாங்கவும், பகலில் ஊர்த் தெருக்களில் திரியலாம். அனாதைப் பிணத்தை அகற்றுதலும் இவர்கள் கடன்” (10:55)

“மரண தண்டனை பெற்றவரைக் கொல்லுதலும் இவர்கள் தொழில். தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டவரின் உடை, அணி, படுக்கைகளை இவர்கள் தங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்” (10:56)

இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளை விதித்துவிட்டு, இவர்கள் சொர்க்கம் போவதற்கான வழியையும் மிக எளிதாகக் காட்டுகிறார்.

“அந்தணன், ஆ, பசு, பெண், பாலர் இவர்களைக் காக்கும் பொருட்டுக் கூலி பெறாமல் உயிரைத் தியாகம் செய்வதே தீண்டத்தகாத பிறப்பினர் சுவர்க்கம் புறும் நல்லாறு” (10:62).

பெண்கள்

அடுத்து பெண்கள் குறித்த மனுவின் கருத்துக்களைக் காண்போம்.

“எந்தப் பருவத்தினளாயினும், தனது இல்லத்திலே கூட எந்தப் பொண்ணும் தன்னிச்சைப்படி எச்செயலும் இயற்றலாகாது” (10:147).

“இளமையில் தகப்பன், பருவத்தில் கணவன், விதவையான பின் மக்கள் இவர்கள் காவலின்றிப் பெண்கள் தன்னிச்சையாக இயங்கலாகாது” (10:148).

“இழி நடத்தை, பரத்தையர் நட்பு, நற்குணமின்மை இவற்றையுடையவனாயினும், கற்பினளான பெண் தன் கணவனைத் தெய்வமாகப் பேணுக” (10:154).

“அன்றாட வேள்விகள் ஐந்தும், உண்ணாமை, நோன்பு முதலியனவும் மாதர்க்குத் தனிப்பட யாதுமில்லது. கணவனைப் பேணுதலே அவர்க்கு மறுமையின்பிற்குரிய நல்லாறு” (10:155).

“ஆடவரின் அழகினையும் வயதையும் பாராட்டாமல் அவர் தம் ஆண்மையை மட்டுமே பொருட்படுத்தி மாதர் ஆடவர்பால் மனம் பற்றிக் கலப்பர்” (9:14).

“நிறை பிறழ்தலும், நிலையில் மனமும், நன் பின்மையும், மாதர் தம் இயல்பாவதால், கணவனால் நன்கு போற்றிப் புரக்கப்படும் போதும், அவர்கள் கணவரின் காவலை விரும்பு வதில்லை” (9:15).

இவ்வித இயல்புகள் மாதர்க்குப் பிறப்புடன் வருவதாகையால் மாதர் ஒழுக்கம் கேடுறாமற் பேணும் முயற்சியில் ஆடவர் கவனமாக இருக்க வேண்டியது (9:17).

“படுக்கை, ஆசனம், அழகு செய்தல், காமம், சினம்,

பொய், துரோக எண்ணம் இவற்றை மாதரின் பொருட்டே மனு படைத்தார் (9:17).

மாதர்க்குப் பிறவியைத் தூய்மையாக்கும் சமஸ்காரங்கள் மந்திரப்பூர்வமாகச் செய்வித்தல் யாதுமின்று. இவர்களுக்கு வெள்ளையுள்ளமும் இல்லை. பாவம் நீக்கும் மந்திர உபதேசமும் கிடையாது. எனவே பொய்யைப்போல் மாசு வடிவினராக மாதர் இயன்றிருக்கின்றனர் (9:18).

மனுதர்ம எதிர்ப்பு

இத்தகைய அதர்ம சாஸ்திரத்திற்கு எதிரான கருத்துக்கள் தமிழ்நாட்டிலும் இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளிலும் உருவாகியுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் சித்தர்களும், வடபுலத்தில் தாந்திரிகர்களும் மனுதர்மத்தின் நால் வருணக் கோட்பாடுகளுக்கு எதிராக உரக்கக் குரல் எழுப்பியுள்ளனர். மனு-மனுதர்மம் என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தாவிட்டாலும் இந்நூலின் வருணக் கோட்பாடுகளுக்கு மாறான கருத்துக்களை முன்மொழிந்துள்ளனர். மகாராஷ்டிரத்தில் மஹத் என்னும் நகரில் நடந்த தலித்துகள் மாநாட்டில் 1927 டிசம்பர் 25ம் நாள் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தை எரிக்கும் பின்வரும் தீர்மானம் நிறைவேறியது. (அம்பேத்கர் 1997:197, 198)

“இந்து சட்டங்களின் பிதா எனக் கருதப்படும் மனுவின் பெயரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருப்பவையும், மனு ஸ்மிருதியில் அடங்கியிருப்பவையும், இந்துக்களின் சட்டத் தொகுப்பாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பவையுமான இந்துச் சட்டங்கள், கீழ்ச்சாதி யினரை அவமதிப்பவையாக இருக்கின்றன. மனித உரிமைகளை அவர்களுக்கு மறுப்பவையாக உள்ளன. அவர்களது ஆளுமையை நசுக்குபவையாக இருக்கின்றன. நாகரிக உலகம் முழுவதிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகளுடன் இவற்றை ஒப்பிடும்போது இந்த மனு ஸ்மிருதி எத்தகைய நன்மதிப்பையும் பெற அருகதையற்றது. ஒரு புனிதமான நூல் எனப் போற்றப் படுவதற்கு தகுதியற்றது என இந்த மாநாடு கருதுகிறது. இதன்பால் தனக்குள்ள ஆழமான அளவிட முடியாத வெறுப்பை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டும், மதம் என்ற போர்வையில் அது சமூக ஏற்றத் தாழ்வைப் போதித்து வருவதைக் கண்டித்தும் மாநாட்டு நடவடிக்கைகளின் முடிவில் இதன் பிரதி ஒன்றை எரிப்பதென இம்மாநாடு தீர்மானிக்கிறது”.

“இதன்படி இரவு ஒன்பது மணிக்கு மாநாடு நடக்கும் இடத்தில் பலிபீடம் போல் அமைக்கப்பட்டு மனுநீதி நூல் அதன் மேல் வைக்கப்பட்டது. தீண்டத்தகாத சாதிச்சாமியார்கள் சிலர் முறைப்படி அதற்கு நெருப்பு மூட்டித் தகனம் செய்தனர். மனுநூலின் தகனம் முடிந்தபின் அம்பேத்கர் எழுந்து “ஏற்றத்தாழ்வை வற்புறுத்தும் நீதிநெறி இனி பாரதத்தில் செல்லாது என உலகம் தெரிந்து கொள்ளட்டும்” என்று முழங்கினார். (வசந்ததின் 1995:56)

இந்நிகழ்ச்சி குறித்து அம்பேத்கார் பின்வருமாறு எழுதினார் :

“இந்து சமூக அமைப்பு என்னும் கட்டுமானம், மனு ஸ்மிருதி என்ற அடித்தளத்தின் மீது நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த மனுஸ்மிருதி இந்து சமய நூல்களின் ஒரு பகுதி. எனவே, அது எல்லா இந்துக்களுக்கும் புனிதமானதாக உள்ளது. புனிதமானது என்பதால் பிழைபாடற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. ஒவ்வொரு இந்துவும் அதன் புனிதத்தில் நம்பிக்கை வைக்கிறான். அதன் ஆணைகளை ஏற்று நடக்கிறான். மனு, சாதியையும் தீண்டாமையையும் ஆதரித்து நிற்பதோடு அதற்குச் சட்டவலுவையும் தருகிறார். எனவே, இத்தகைய அபகீர்த்தி வாய்ந்த மனுஸ்மிருதியை எதிர்த்தது ஒரு துணிகரமான செயலாகும். இந்து சமயம் என்ற கொத்தளத்தின் மீதே தொடுக்கப்பட்ட தாக்கு தலாகும். பிரான்சில் பாஸ்டில் சிறை எவ்வாறு கொடுங் கோன்மையின் உருவகமாக இருந்ததோ அவ்வாறே இந்த வாழ்க்கை முறைக்கும் சிந்தனைப்போக்குக்கும் அடிநாதமாக இருந்த ஏற்றத்தாழ்வின் உருவகமாக இருந்தது மனுஸ்மிருதி. பாஸ்டிலின் வீழ்ச்சி பிரான்சிலும் ஐரோப்பியாவிலும் பரந்த மக்கள் பகுதியினரின் விடுதலையையும் வெற்றியையும் எவ்விதம் குறித்ததோ அவ்விதமே 1927 ஆம் ஆண்டு **மஹத்திவ், மனுஸ்மிருதி** எரிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி தீண்டப்படாத மக்களின் விடுதலை வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவமாகத் திகழ்ந்தது.”

மனுதர்மத்தின் மீது இத்தகைய எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன? என்பதை அம்பேத்காரே (1997:232) குறிப்பிடுகிறார்.

‘சதுர்வருணமாக சமுதாயத்தை நான்கு வகுப்புகளாகப் பிரிப்பது மனுவுக்கும் பிரதானமானதாக இருக்கவில்லை. ஓர் அர்த்தத்தில், அது அவருக்கு இரண்டாம்பட்சமானதாகவே இருந்தது. சதுர் வருணத்திற்குள் இருப்போரிடையேயான ஓர் ஏற்பாடாகவே இதனை அவர் கருதினார். ஒருவன் பிராமணனா, சத்திரியனா, வைசியனா அல்லது சூத்திரனா என்பது பலருக்கு முக்கியமானதல்ல. இது அவருக்கு முன்பே இருந்து வருகின்ற ஒரு பிரிவினை. இந்த பிரிவினையை மேலும் தீவிரப்படுத்தி அதற்கு மிகுந்த அழுத்தம் கொடுத்தார். இந்த பிரிவினை அவரிமிருந்து தோன்றியதல்ல. மாறாக மனுவிடமிருந்து ஒரு புதிய பிரிவினை தோன்றிற்று. (1) சதுர்வருண அமைப்புக்குள் இருப்பவர்கள் (2) சதுர்வருண அமைப்புக்கு வெளியே இருப்பவர்கள் என்பதே இந்தப் பிரிவினை. இந்தப் புதிய சமூகப்பிரிவினை மனுவிடமிருந்து உதித்ததாகும். இந்துக்களின் பண்டைத் தர்மத்துக்கு அவரது புதிய சேர்ப்பு இது. இந்தப் பிரிவினை அவருக்கு அடிப்படையானதாக, மூலாதாரமானதாக, இன்றியமையாததாக இருந்தது. ஏனென்றால் அவர்தான் இந்தப்பிரிவினையை முதலில் உருவாக்கியவர். அதற்கு தனது அதிகார முத்திரை அளித்து அதனை அங்கீகரித்தவர்!.

இக்கூற்றின் உண்மைத்தன்மையை இதுவரை நாம் பார்த்த மனுதர்ம சூத்திரர்கள் உணர்த்துக்கின்றன.

மனுதர்ம ஆதரவாளர்கள்

ஆனால் இன்றும் மனுவைப் போற்றுபவர்கள் நம்மிடையே உள்ளனர். இந்தியா விடுதலை பெற்றவுடன்

உச்சநீதிமன்றம் உருவாகும் நிலையில் அந்நீதிமன்றவளாகத்தில் மனுவின் சிலையை நிறுவ வேண்டுமென்ற வேண்டுகோள் முன் வைக்கப்பட்டது. அவ்வாறு மனுக்கு சிலை நிறுவினால் அதைத் தாமே முன்னின்று இடிப்பதாக அம்பேத்கர் கூறினார். ஆனால் ராஜஸ்தான் மாநிலத்தை பா.ஐ.க.ஆட்சி புரிந்தபோது ஜெய்ப்பூரில் உள்ள உயர்நீதிமன்ற வளாகத்தில் மனுவுக்கு சிலை நிறுவப்பட்டது. இதற்கு மாநில காவல்துறையினரின் பலத்த பாதுகாப்பும் தரப்பட்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய அம்பேத்கர் சிலை மேற்கூரை எதுவுமின்றி வீதியில் உள்ளது. பாரதீய ஜனதா ஆட்சி புரிந்தபோது இமாசலப்பிரதேசத்தில் மணலி என்னுமிடத்தில் ஏற்கனவே உள்ள மனுக்கோவிலை பலலட்சம் செலவு செய்து புதுப்பித்துள்ளனர்.

“ 1992 ஏப்ரல் 18,19 தேதிகளில் மதுராவில் உத்திரபிரதேச மாநில இந்து வழக்கறிஞர்கள் மாநாடு நடைபெற்றது. அதில் மாநில பா.ஐ.க. அரசின் அட்வகேட் ஜெனரல் வி.கே.என். சவுதாரி பேசுகையில் எல்லாக்காலங்களுக்கும் ஏற்ற சட்டநூல் மனுஸ்மிருதிதான் என்று குறிப்பிட்டார். இதனை ஆர்.எஸ்.எஸ். சின் அதிகாரபூர்வமான பத்திரிகையான ஆர்கனைசர் (மே 10, 1992) வெளியிட்டு உள்ளது.” (மார்க்ஸ் 1999:50)

இந்து தர்மாச்சாரியர்களும் மதஅடிப்படையான இயக்கங்களும் மனுவைப் புறக்கணிக்க விரும்பியதில்லை. விஸ்வஇந்துபரிஷத் 1982இல் நிகழ்த்திய ஊர்வலத்தில் மனுதர்ம சாஸ்த்திரத்தின் ஒரு பிரதி எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. (அஸ்கர்அலி இன்ஜினியர் 1982 :357) இவற்றுக்கெல்லாம்

காரணம் இந்து மதத்துடன் இரண்டற கலந்து விட்ட சாதீய அமைப்புதான். திலிப்போஸ் (1984:146) கூறுவதுபோல “சர்ச் இல்லாமல் கிறிஸ்துவ மதம் இல்லை. அதுபோல் சாதி அமைப்பு இல்லாமல் இந்துமதம் இல்லை.” இச்சாதீய அமைப்பை நிலைநிறுத்தும் மனுதர்ம சாஸ்த்திரத்தை ஓர் உண்மையான இந்துவால் புறக்கணிக்க முடியாது. எனவே சமூகநீதியை இவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியாது. நிலைநாட்டவும் முடியாது. இந்துக்கள் அனைவரும் ஒரு தாய் வயிற்று மக்கள் என்று உரக்க பேசி வருபவர்களிடம் ஒரு சிறிய வேண்டுகோள்!

ஏனைய சமயங்களைப் போன்றே கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும் பல்வேறு தவறுகள் மற்றும் பிழைகளைச் செய்துள்ளது. விவிலியக் கருத்துடன் முரண்படும் அறிவியல் கருத்துக்களைக் கூறியமைக்காக கலிலியோவைச் சிறையிலடைத்தது. புருனோவை உயிருடன் கொளுத்தியது. இசுலாமியர்களுக்கு எதிராகச் சிலுவை யுத்தம் என்ற பெயரில் நீண்டகாலயுத்தத்தை நடத்தியது. பாசிஸ்ட் முசோலினியை ஆதரித்தது. ஆனால் இன்றைய போப் இச்செயல்கள் எல்லாம் தவறு என்று வெளிப்படையாக ஒத்துக் கொண்டதுடன் கடந்தகால வரலாற்றுப் பிழைகளுக்காக வருத்தம் தெரிவித்துள்ளார். இதை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அனைத்து சங்கராச் சாரியர்களும் ஏனைய துறவிகளும் காசியிலோ, மதுராவிலோ கூடி மனுவின் வருணக் கோட்பாடுகளை முற்றிலும் புறந்தள்ளுகிறோம். சமூகநீதிக்கும் மனிதநேயத் திற்கும் மனுநீதி எதிரானது என்பதை உணருகிறோம் என்று வெளிப்படையாக அறிவியுங்களேன்!

இப்போது விற்பனையில்....
விசை சிறப்பு வெளியீடு 3

பண்பாட்டு அடையாளப் போராட்டங்கள்
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

விலை : ரூ.5

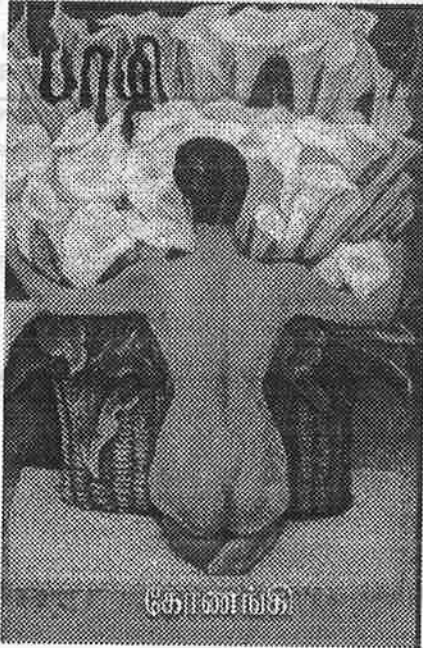
தேவைக்கு :

ஆதவன்,
புது விசை, அஞ்சல்பெட்டி 66
டெலிகாம் குடியிருப்பு, பஸ்நிலையம் எதிரில், ஓசூர் - 635109.
தொலைபேசி: 04344 - 44933

ஆர். நாரும்பூநாதன்,
40,28வது தெரு, சாந்திநகர், பாளையங்கோட்டை - 627 002.

கோணங்கியின் முதல் நாவல்
நீண்டஇடைவேளிக்குப் பிறகு
சமகால வாசகர்களையும் சற்றே கணக்கில்
கொண்ட கோணங்கியின் எழுத்து

பறழி

விலை ரூ. 185

தி பார்க்கர்

293, அகமது காம்ப்ளக்ஸ்
இரண்டாவது தளம், ராயப்பேட்டை ஹைரோடு
சென்னை-600014.

சரித்திரச்சாம்பல் பூசிய போதகர் பொளஷீட்டின் மேற்கத்திய புராண மற்றும் விடுகதைக்குள்ளிருந்தது பூட்டு நகரம். கருப்புத்துணியால் கண்கட்டப்பட்ட நாவிதன் கும்பினிப் படையின் இருபத்தி ஏழாவது பிரிவு குதிரை லாயத்துக்குள் நுழைந்து மேஜர் ராம்லேதுரையின் வெள்ளைப் புரவியின் வாலைத்தொட்டு குதிரை வாசனைகளின் தனித் தன்மையை நுகர்ந்து போட்டியில் பரிசு பெற்றான் நரிவேல். பிரிட்டிஷ் சீமாட்டி தலைமுடியை தங்கப்பேழையில் கொண்டு வந்து கொடுக்கவும் தலைமுடியின் நெளிவையும் சுரியலையும் அளந்து அவளையே ஓவியமாகத் தீட்டினான். ஜார்ஜெண்ட் மேஜர்கள் தூக்கத்தி லிருக்கும்போதே சவரக்கத்தியால் முகம் மழித்து வாசனைத் திரவியம் பூசிதிரும்பி வந்தான் பூட்டு நகருக்குள். கண்ணாடிகளில் தீட்டிய மேஜர்களின் பிஸ்டல்கள் கடுவாய்களைச் சுடும் காட்சிகளுக்கு அடியில் போராளி மயிலப்பனோடு தொடர்பு வைத்து படைப்பிரிவின் ரகசியத்தை பறிமாறி நரிக்குளிப்பாட்டி வந்தான் மேஜர்களுக்கு. லாயத் திலுள்ள பூணூலாக குதிரைக்கு கத்திரியால் பிடரி ரோமங்களை அழகுபடுத்தி மேக்கப் வேலை செய்து அதன் காதில் மேஜருக்கு எதிரான குதிரை மொழியில் பேசினான். சாரட் வண்டியில் சீமாட்டியுடன் மேஜர் புறப்படுமுன் ஐரோப்பிய ஒப்பனையில் நெருக்கமாகி சீசாக்களில் உள்ள ஹேர்கிரீம்லோஷன்களை பூன்று பூசித் தலைவணங்கி ஸ்கார்ப் அசைக்கவும் பவனிவரும் மேஜர் தம்பதிகளின் வீதி. கண்ணைக் கட்டி வெள்ளித்துப்பாக்கியால் சுதேசிகளைச் சுடும் போட்டியில் ஐரோப்பிய அதிகாரிகளின் விரல் குதிரைகளின் பாய்ச்சல். ஆங்கிலோ சாக்கானிய மேலைக் கலாச்சாரத்தின் மேன்மைக்குப் பலியான காட்டெருமைகளை கருப்பருக்குக் கொடுத்த எருதின் நாக்கை வெட்டி மாலையாகச் சூடிப் பூட்டுநகருக்குள் விக்டோரியாவின் உதட்டுச்சாயநெளிவில் கடைக்கோடி விஷப் புன்னகைக்கு ஏங்கினார்கள் கிழக்கே வந்து. கேப்டன்ராம்லே ஈசநாட்டில் மூவாயிரம் பூமத்தியரேகை மனிதர்களைப் படுகொலை செய்து மீண்டும் படை எடுத்து ஈராயிரம்பேரை அதே காட்டில் சுழல்துப்பாக்கி பாக்ஷாட் கனில்டர் ஐ.பி. குறி2எம். எச் சுல்டர்களால் சோதனை செய்து சொந்தமரத்தில் தூக்கிலிட்டும் கண்ணைக்கட்டி முழங்கால் அளவு தண்ணீரில் நிற்கவைத்துச் சுட்டும் சாகலங்களின் எண்ணிக்கையில் காட்டெருமை நாக்குகள் கோர்த்து அதில் பூமத்தியரேகை மனிதர்களின் காதுகளை அறுத்து சூடிய நரவேட்டையில் பீதியடைந்து பூட்டு நகருக்குள் ராம்லேயையும் சேர்த்து ராம்லேசாமி என நடுங்கி குலவையிட்டார்கள். மிகப்பெரிய இனப் படுகொலையாக ஆங்கி லேயரை எதிர்த்த பூமத்தியரேகை மனிதர்களைக் கொடுக்கப்பட்ட முதல்பலி.

ரவிக்குமார், தலைவர்,

மக்கள் சிவில் உரிமைக்கழகம் (PUCL), பாண்டிச்சேரி.

33, வீரபத்திரசாமி கோயில் தெரு,
லாஸ்பேட்டை, பாண்டிச்சேரி-605008.
E-mail : adheedhan@Satyam.net.in

ஒரு வேண்டுகோள்

1992ல் பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டதற்கும் அதைத் தொடர்ந்து ஆயிரக்கணக்கில் அப்பாவி சிறுபான்மை மக்கள் கொல்லப் படுவதற்கும் காரணமாயிருந்த இந்துத்துவ அமைப்புகளில் ஒன்றான விஸ்வ ஹிந்துபரிஷத் (VHP) ஐநா சபையில் உள்ள சமூகப்பொருளாதார சவுன்சிலில் அரசு சாரா நிறுவனமாக (NGO) பதிவு செய்ய விண்ணப்பித்துள்ளது. 'இந்தியாவில் மனிதகுலத்தின் ஒட்டுமொத்த நலனுக்காகப் பாடுபடுவதாக' தனது விண்ணப்பத்தில் அந்த அமைப்பு கூறியுள்ளது. கடந்த இரு ஆண்டுகளாக கிறித்தவர் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல்களின் பின்னணியில் இந்த அமைப்பு உள்ளது எனத் தகவல்கள் வருகின்றன. பாதிரியார் கிரஹாம் ஸ்டெயினும் அவரது மகனும் உயிரோடு எரித்துக் கொல்லப்பட்ட போது இந்த அமைப்பினர் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களை நாடே கண்டித்தது. இந்த அமைப்பினர் பொய்யான தகவல்களை தந்து ஐ.நா. சபையை ஏமாற்ற முனைந்துள்ளனர். "இந்துக்களின் நலன்களைக் காக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் அதே வேளையில் எவ்விதப் பாகுபாடுமின்றி கல்வி நிலையை உயர்த்துவதிலும், தேவையானவர்களுக்கு மருத்துவ உதவிகளைச் செய்வதிலும், ஏழை களுக்கு உதவுவதிலும் நாங்கள் அக்கறை செலுத்தி வருகிறோம்" என வி.எச்.பி. குறிப்பிட்டுள்ளது.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் மத்தியப்பிரதேசத்தில் கன்னியா ஸ்திரீகள் இந்து மதவெறியர்களால் கற்பழிக்கப்பட்டபோது அதை நியாயப்படுத்தும்விதமாக, "இது மதமாற்றத்துக்கு எதிரான மக்களுடைய கோபத்தின் வெளிப்பாடு" என வி.எச்.பி. தலைவர் அசோக்சிங்கல் பேசியதை நாம் மறந்துவிட முடியுமா?

வி.எச்.பி.யின் விண்ணப்பம் ஏற்கப்பட்டு அது ஐ.நா.சபையில் இடம் பிடித்தால், ஐ.நா.சபையின் கூட்டங்களில் பங்கேற்கவும், அங்கே வாய்மொழியாகவோ, எழுத்துபூர்வமாகவோ அறிக்கை களை சமர்ப்பிக்கவும் அதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

வி.எச்.பி.யின் செயல்பாடுகள் ஐ.நா.சபையின் நோக்கங்களுக்கு நேரெதிரானவை என்பதை நாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இப்படி உறுப்பினராக வேண்டுமானால் இதற்கென உள்ள ஒரு கமிட்டியின் ஒப்புதலை அந்த அமைப்பு பெற வேண்டும். அந்த கமிட்டியில் 19நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன. (இந்தியா, பாகிஸ்தான், க்யூபா, பொலிவியா, அல்ஜீரியா, சிலி, சீனா, கொலம்பியா, எத்தியோப்பியா, ஃபிரான்ஸ், அயர்லாந்து, லெபனான், ருமேனியா, ரஷ்யகூட்டமைப்பு, செனகல், குடான், டுனீஷியா, துருக்கி மற்றும் அமெரிக்கா) அந்த 19 நாடுகளில் பாகிஸ்தான் மட்டும் எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளது. மற்ற உறுப்பு நாடுகளும் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும்படி நாம் அந்த அரசுகளுக்கு கோரிக்கை விடுக்கவேண்டும்.

நாம் உடனடியாக ஏற்படுத்தும் நிர்ப்பந்தம் இந்தியாவில் வாழும் கோடிக்கணக்கான சிறுபான்மை மக்களின், தலித்துகளின் உரிமைகளைக் காக்க உதவும். இத்துடன் உள்ள கடிதத்தையோ அல்லது இதுபோன்றதொரு கடிதத்தையோ அதில் கண்டுள்ள முகவரிகளுக்கு அஞ்சல்/ மின்னஞ்சல் மூலமாக உடனே அனுப்பும்படி வேண்டுகிறேன்.

தோழையோடு
ரவிக்குமார்

மாதிரி கடித நகலை ரவிக்குமாரின் முகவரியிலோ அல்லது 'விசை' முகவரியிலோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

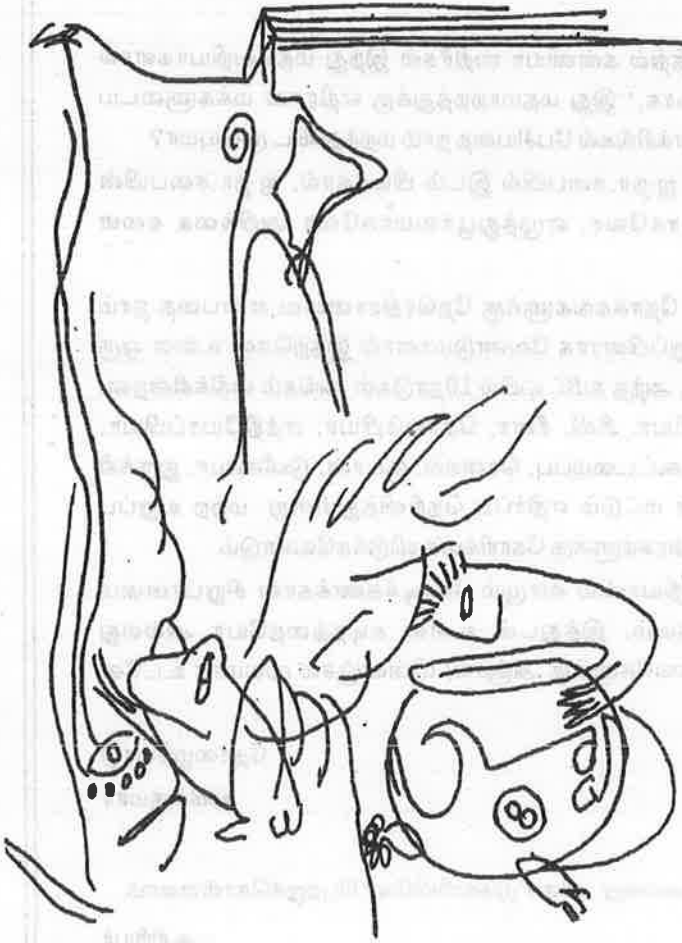
-ஆசிரியர்

ம

னசு வலிக்கிறது" என்றேன். அவனிடம் சலனமில்லை. என்னை இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மீண்டும் சொன்னேன் "மனசு வலிக்கிறது" "அழு" என்றான். முடியவில்லை எனக்கு, அழவும் முடியவில்லை. "சரி, பேசு" என்றான். என்ன பேசு? கோபமாய் வருகிறது என்றேன். "கோபப்படு." "உன்னிடம் கோபப்பட முடியவில்லை." எனக்கு தொண்டை அடைக்கிறது. உடம்புக்குள் ஏதோ உருள்கிறது. என்னைக் காப்பாற்று என்றேன். அவன் எழுந்து என்னருகில் அமர்ந்தான். என் விரல்களை பற்றிக் கொண்டு என்னை பார்க்கத் தொடங்கினான்.

அன்றொரு நாள் நாங்கள் மலைக்கு சென்றிருந்தோம். மலை எங்கள் இருவரின் வியப்பிற்குள்ளாகும் பிரம்மாண்டம். மலையேறுதல் உறுதியை வளர்க்கும். வாழ்க்கையை சின்ன சின்ன விஷயங்களுக்குள் தேடி மூழ்கிப் போகிறவர்களால், மலை போன்ற பிரம்மாண்டங்களுக்குள்ளும் மூழ்கிப் போக முடிகிறது. மலை என்பதே எத்தனையோ சின்ன விஷயங்களால் ஆன பிரம்மாண்டம் தானே.

நடந்து கொண்டிருந்தோம். இதயத் துடிப்பு இருவருக்கும் அதிகரித்திருந்தது - வியர்த்தலுடன். மலையேறுவது அவனுக்கு இதுதான் முதல் முறை. இன்னும் கொஞ்சம் தூரம் தான் என்றேன். அவன் சிரித்தான். இப்படித்தான் ரொம்ப நேரமாக சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். என்றாலும், அந்த 'கொஞ்ச தூரத்தில்' அவன் முழு நம்பிக்கை வைத்திருந்தான். அந்த நம்பிக்கைதான் அவன் களைப்பை இவ்வளவு தூரம் தள்ளிப்போட்டிருக்கிறது. இது ஒருவிதமான ஊக்குவித்தல். உள்ளதைச் சொல்லி சாக வைப்பதை விட கொஞ்சம் மாற்றிச் சொல்லி வாழ வைக்கலாம். சந்தேகமேயில்லாமல், நான் இவ்வளவு தூரம் அவனை வாழ வைத்திருந்தேன். எவ்வளவுதான் ஆர்வமிருந்தாலும் முதல்

தளசேகரன்

சில பூக்கள் உதிர்ந்தன

ஜெயராணி

முறை மலை ஏறுபவர்களை களைப்பு சீக்கிரமே ஓட்டிக் கொள்ளும். அவனுக்கும் அப்படித்தான். வா உட்காரலாம், என்று சொல்லி பற்றியிருந்த அவன் விரல்களை இழுத்து அந்த மரத்தடியில் அமர்ந்தேன்.

எல்லாவற்றுக்குள்ளுமே மென்மை இருக்கிறது. வன்மையும் இருக்கிறது. மென்மை சுகம். வன்மை கொடூரமான சுகம். நான் அவன் விரல்களை இறுகப் பற்றியிருந்தேன். வாயும், விழிகளும் பேசுவதை விடவும் விரல்களுக்கு அதிகம் பேசத் தெரியும். ஒரேயொரு அழுத்தத்தில் விரல்கள் பரிமாறும் சேதி எத்தனை. அவன் எனக்கு சுகம். நான் அவனுக்கு கொடூரமான சுகம் என்று அவன் ஒருமுறை சொல்லியிருக்கிறான். அவன் கேட்டான், உனக்கு என் கைகள் என்றால் நிறையப் பிரியமா என்று. பிரியம்... நேசித்தலின் இன்னொரு சொல். எல்லாவற்றுக்குமே மாற்று உள்ளது. நிலவிற்கு சூரியன், வெயிலுக்கு மழை, உண்மைக்கு பொய்..... இப்படியாக எல்லாமும். ஆனால் உனக்கு? என்னால் மாற்றிக் கொள்ளவே முடியாது என்பனவற்றில் நீ முதல். இந்தப் பிடிவாதம் என் நம்பிக்கை. இந்த நம்பிக்கைதான் உன் கைகளைப் பற்றிக் கொள்ள என்னைத் தூண்டுகிறது. நேசத்தை விடவும் நம்பிக்கைக்கு வலு அதிகம். புரிந்து கொள். உன் மேல் உள்ள நேசத்தை விடவும் நம்பிக்கையே அதிகம் என்றேன். அவன் என்னை இமைக்காமல் பார்த்தான். சிரிக்கும் அவன் விழிகளை பாதுகாக்கும் இமைகளுக்கு எதையும் சமர்ப்பிக்க தயாராக இருந்தேன். இப்பொழுதும் கூட. கைகளை பற்றிக் கொள்வது என்பது கண்டிப்பாக சார்ந்திருந்தலை குறிக்காது. அவன் கை எனக்கு துணையில்லை, ஆறுதலில்லை அது எனக்கு பாதுகாப்பு உணர்வை தரவில்லை. இவையெல்லாம் என் தேவையுமில்லை. என்றாலும், அவன் கைகளைப் பற்றிக் கொள்ள நான் ரொம்பவே பிரியப்படுகிறேன். அது அவனை கட்டிக் கொள்வதை விடவும் உணர்வுப்பூர்வமானது. எனக்காக, எனக்கு மட்டும் என்று நான் எடுத்துக் கொண்டவைகளில் அவன் கைகளும் அடங்கும். காரணம்....சொல்வதை விடவும் சொல்லாமல் விடப் படுவதற்கான அர்த்தங்கள் அதிகம் என்பதால் சொல்லாமல் விடுகிறேன். எழுந்து நடக்கத் தொடங்கினோம்.

எத்தனை வளைவுகள்-இந்த மலையில். வளைவுகள் இல்லையென்றால் வாழ்வின் தூரம் குறையும். பயணம் சீக்கிரமே முடியும். எளிதில் சலிப்பு வரும். மலைகள் அர்த்த மிகுந்தவை, அவன் சொன்னான். இந்த மலை தனக்குள் எத்தனை மென்மையையும், வன்மையையும் சுமந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் தனக்குள் வைத்திருப்பதால்தான் இந்த மலையால் இவ்வளவு அமைதியாக இருக்க முடிகிறது. இந்த அமைதி நம்மிடம் பரிமாறும் அர்த்தங்கள் அநேகம். அமைதி புரியுமெனில் அதற்கான அர்த்தங்களும் புரியும் என்றான்.

அந்த மரத்தைப் பார்க்கவே வித்தியாசமாகவும், குளிர்ச்சி யாகவும் இருந்தது. இரட்டைக் கொம்பு கிளைகளில் ஆளுக்கொன்றாய் பிடித்து அமர்ந்தோம். மரத்திலிருந்த வெள்ளைப் பூக்கள் அதிர்ந்தன. சில சிதறின, பூ ஏன் மென்மைக்கு அடையாளமானது? அவன் பேசிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் கேள்விகளை முன்வைப்

பேன். அவன் பேசினான். பூவை மென்மையென்று நான் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். பூவுக்குள் மறைந்திருக்கும் வன்மையை புரிந்து கொள்ள அதனுடன் பழக வேண்டும். எது மென்மை யாகத் தோற்றமளிக்கிறதோ அது வன்மையை தோற்ற மளிப்பவை அதே போல்தான் வன்மையாய் தோற்றமளிப்பவை மென்மையை மறைத்து வைத்திருக்கும். மறைந்திருப்பது, இல்லவே இல்லை என்பதற்கான அர்த்தமாகாது. அதனால் பூ மென்மையும் கூட என்று வைத்துக்கொள்வோம் சரியா? என்றான். நான் தலையாட்டினேன்.

பூக்களுக்கு எத்தனை நிறமிருக்கிறது. எவ்வளவுதான் சிரமங்களுக்கு உள்ளானாலும் பூக்கள் சாயம் போவதில்லை. அது அதன் உறுதி. பூ அதன் நிறத்தை இழக்காது நாம் நம் இயல்பை இழக்காததற்கு சமம். இயல்பை விட்டுக் கொடுத்தலினும் இறப்பதே மேல். பூ மட்டுமல்ல, இயற்கையில் எதுவுமே இயல்பை இழப்பதில்லை. மனிதர்களுக்குத்தான் இயல்பிற்கு அப்பாற்பட்ட நிறைய குணங்களும், முகங்களும் நிறங்களும் தேவைப் படுகிறது. சிரிப்பதையும், அழுவதையும் சுற்றம்தான் தீர்மானிக்கிறது. சம்பிரதாயங்களின் ஆளுமைக்குள் மனிதர்கள் தங்களை விரும்பியே திணித்துக் கொள்கின்றனர். அதனாலேயே மனிதமும் நேசமும் அடிக்கடித் தோற்றுப் போகிறது. மென்மையோ, வன்மையோ இயல்புதான் அழகு. இயல்பை இழக்கும் யாரும் சாயமிழந்த பூதான். சொல். சாயம் போய்விட்டால் பூவிற்கு என்ன இருக்கிறது? இருவரின் களைப்பும் கொஞ்சம் காணாமல் போயிருந்தது. குதித்து இறங்கியதில் சில பூக்கள் எங்கள் மீது உதிர்ந்தன. மலையின் உச்சியை அடைய இன்னும் 'கொஞ்ச' தூரந்தான் இருந்தது. அவன் திடீரென இடறிவிழப்போனான். நான் அவனை தாங்கிப் பிடித்தேன். அவன் பெருவிரலில் ரத்தம் ஆர்வமாக வெளியேறத் தொடங்கியிருந்தது. நான் அவன் விரலை அழுத்திப்பிடித்தேன். என்னாயிற்று? 'சின்னக்கல்' தடுக்கி விட்டது என்றான். சின்னக்கல்லுக்குத்தான் தடுக்கத் தெரியும். பாறைகளால் முடியாது என்றேன். அவன் என்னை அர்த்த முடன் பார்த்தான்.

இப்போது அவன் கேட்டான்: சொல். ஏதோ சின்ன விஷயம் தான் உன்னை இடறிக் கொண்டிருக்கிறது. உணர்வு களை அடக்கி வைப்பதில் அர்த்தமில்லை. உன்னை சுதந்திரப்படுத்திக் கொள். பகிர்ந்து கொள்ளாதவரை பாசம் கூட பாரம்தான். உனக்கு நானிருக்கிறேன். நம்பிக்கை வை. உன்னை விடவும் நான் உனக்கு நெருக்கமானவன். நீ என் நேசிப்பின் உச்சம் என்பதால் உன் உணர்வுகளை அது எதுவாக இருந்தாலும் என்னுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறேன். உன் நேசம் எனக்கு மரணத்தின் மீது காதலையும், வாழவேண்டுமென்ற வெறியையும் ஒரே சமயத்தில் ஏற்படுத்துகிறது. நீ எல்லாமும் என்னிடம் சொல்லியாக வேண்டுமென நான் வற்புறுத்தவில்லை. ஆனாலும் நீ மனசு வலிக்கிறது என்று சொல்லும்போது என்னால் சும்மா இருக்க முடியாது. எனக்கு வன்மையால் மென்மையை அளித்த இனியக் கொடுமைக்காரி. நீ என்னுடன் பேச. என்னிடம் அழு, கோபப்படு. அவன் பேசிக் கொண்டே யிருந்தான். அவன் விரல்களில் முகம் புதைத்து நான் அழுத் தொடங்கினேன்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீனத்துவச் சிந்தனை

அறிவியல், சாதி, மொழி, சமயம்

டி.தருமராஜ்

..... என்ற நபர் :

தமிழில் நவீனத்துவச் சிந்தனை மரபு குறித்து அதிகமாகப் பேசப்பட்டிருக்கவில்லை. தமிழ், தமிழ்ச் சமூகம், தமிழன் போன்ற அடையாள உருவாக்கங்கள் நவீனத்துவமாகவே தமிழில் அறிமுகமாயின. 'தமிழ்' என்ற கருத்தாக்கத்தை மையப்படுத்தி சமூகத்தையும் சமூகவிடுதலையையும் அறிவியலையும் சமயத்தையும் மொழியையும் நவீனத்துவ

மரபானது வரையறை செய்ய முயன்றுள்ளது. இவ்வாறு முயற்சி செய்த நவீனத் தமிழ்ச் சிந்தனையாளரை அறிமுகம் செய்வதற்காகவே இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

அயோத்திதாசர் (1815-1914) இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த மிக முக்கியமான தமிழ்ச் சிந்தனையாளர். சாதிபேதங்களற்ற சமத்துவ தமிழ்ச்சமூகம் என்பது அவருடைய முக்கியமான கனவாக இருந்தது. இக்கனவைச் செயற்படுத்தும் நோக்கிலேயே தமது வாழ்க்கை முழுவதும் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வந்தவர். 'ஒரு பைசாத் தமிழன்' என்ற பெயரில் துவங்கப் பெற்று பின்பு 'தமிழன்' என்று பரவலாக அறியப்பட்ட வாரஇதழ் இவருடைய சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அமைந்திருந்தது. 1907 முதல் 1914 வரையில் ஏழு ஆண்டுகள் அவரால் நடத்தப்பெற்ற 'தமிழன்' இதழ் இன்றைய தமிழகத்தின் அரிய பொக்கிஷம்.

அயோத்திதாசரின் வாழ்க்கை பற்றி மிகச் சில செய்திகளே நமக்கு கிடைத்துள்ளன. 1845 ஆம் வருடம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே மே மாதம் இருபதாம் நாள் அயோத்திதாசர் பிறந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. அவரது தந்தையார் பெயர் கந்தசாமி என்றும், அயோத்திதாசரின் இயற்பெயர் காத்தவராயன் என்றும் அன்பு பொன்னோவியம் எழுதியிருக்கிறார்.

தொண்டை மண்டலம் வல்லகாளத்தி நகர் வீ. அயோத்திதாசக் கவிராஜப் பண்டிதர் என்ற தமிழறிஞரிடம் காத்தவராயன் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தெளிந்ததும், ஆசிரியரைக் கௌரவிக்கும் வகையில் தமது பெயரை அயோத்திதாசர் என மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அன்றிலிருந்த காத்தவராயன் என்ற பெயர் ஏறக்குறைய மறைந்து எல்லோரும் அவரை அயோத்திதாஸ் பண்டிதர் என்றே அழைத்து வந்தனர். அவரது இளமைக்காலம் குறித்து இதற்கு மேல் தகவல்கள் ஏதும் தெரிய வரவில்லை. அயோத்திதாசரின் இளமைப் பருவம் முழுமையும்

நீலகிரியில் கழிந்திருக்கிறது. தம் வாழ்வின் பிற்பகுதியிலேயே அவர் சென்னைக்குக் குடியேறி இருக்கிறார்.

சென்னை இராயப்பேட்டையில் வசித்து வந்த அயோத்தி தாசர் பிரபலமான சித்த வைத்தியராகத் திகழ்ந்துள்ளார். இளம் வயதில் தமக்கேற்பட்ட முடக்குவாதத்தை அயோத்திதாசர் குணமாக்கினார் என்று திரு. வி.க. தமது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் நூலில் விளக்கமாக எழுதியுள்ளார்.

அயோத்திதாசரின் வைத்தியப்பயிற்சியும், தமிழி லக்கியப் புலமையும் பாரம்பரிய கல்வி முறையிலிருந்து உருவானவை.

புத்தகம் :

தமிழக வரலாற்றில் அதிசயமாய் சில இடங்களில் ஒன்றிரண்டு வரிகளில் மட்டுமே தெரிய வந்திருந்த அயோத்தி தாசர், 1990களில்தான் முதன்முறையாகக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டார். அக்கண்டுபிடிப்பு 1999லேயே 1800 பக்கங்களில் 'அயோத்தி தாசர் சிந்தனைகள்' என்ற தலைப்பில் இருபத்தகங் களாக வெளியிடப்பட்டது. அயோத்திதாசரின் சிந்தனைகளைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய பக்குவத்தைத் தமிழகம் ஏறக்குறைய தொண்ணூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்புதான் பெற்றிருக்கிறது என்பது வேதனைக்குரியது.

இவ்விரண்டு புத்தகங்களும் அரசியல், சமூகம், இலக்கியம், சமயம் என்று நான்கு பகுதிகளாக அமைந்துள்ளன. இந்நான்கு வகைப்பிடுவிகள் அயோத்திதாசரால் முன் வைக்கப் பட்டதல்ல. 'தமிழன்' பத்திரிகையிலிருந்து தொகுத்துள்ள ஜி.அலாஸ்சியஸ் அவரது எழுத்துக்களை இவ்வாறு வகைப் படுத்துகிறார். ஏறக்குறைய இதற்குமுன் வெளிவந்துள்ள, வே.ஆனைமுத்து தொகுத்த 'பெரியார் சிந்தனைகள்' என்ற தொகுப்பு நூற்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டே அலாஸ்சியஸ் அயோத்திதாசர் சிந்தனைகளை வடிவமைத்தார். பெரியார் சிந்தனைகளும் மேற்கூறிய நான்கு தலைப்புகளிலேயே தொகுக்கப்பட்டன என்பது நமக்குத் தெரியும்.

ஏறக்குறைய 1800 பக்கங்கள் அளவிலான இவ்விரு புத்தகங்களையும் வாசிப்பதில் சில சிக்கல்கள் உள்ளன. நான்கைந்து தலைப்புகளைத் தவிர, பிற தலைப்புகளில் அயோத்திதாசர் எழுதியுள்ளவை அனைத்தும் பக்கஅளவில் மிகச் சிறியவை. ஏராளமான கட்டுரைகள் ஒரு பக்க அளவி லேயே அமைந்துள்ளன. அயோத்திதாசரின் எழுத்துகள் அனைத்தையும் கட்டுரைகள் என்று அழைப்பதிலும் சிக்கல்கள் உள்ளன. அயோத்திதாசரின் எழுத்துக்கள் கட்டுரை என்ற ஒழுங்கைக் கொண்டிருந்தாலும், வாசகர்களின் கேள்விக் களுக்கான பதில் களாக சில அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக 'சமயம்' என்ற பகுதியில் வெளியாகியுள்ள பல எழுத்துகள் வினா-விடை என்ற வடிவத்தையே கொண்டுள்ளன.

பெரியகட்டுரைகளாக அல்லது புத்தகங்களாக தோற்ற மளிக்கின்ற எழுத்துகள் (இந்திரதேசசரித்திரம், ஆதிவேதம், திருக்குறள்உரை போன்றவை) தொடர் கட்டுரைகளாக தமிழன் இதழில் வெளிவந்துள்ளன. 'அரசியல்' என்ற பகுதியில் வெளியாகியுள்ள எழுத்துகள் 'தமிழன்' இதழ்கள் வெளியான காலகட்டத்து சம்பவங்களுக்கான எதிர்வினைகளாக அமைந் துள்ளன. தேசத்தில் அன்றான்று நடைபெற்ற அவரது கவனத்தை

ஈர்த்த அனைத்து செய்திகளையும் தனது பார்வையில் விமர்சித்து எழுதியுள்ளார். இந்த உடனடியான எதிர் வினைகளை 'அரசியல்' என்ற பகுதியில் மட்டுமில்லாது 'சமயம்' சமூகம்' என்ற பகுதிகளிலும் நாம் பார்க்க முடியும். 'தீபாவளி' கொண்டாட்ட நேரங்களில் வெளியான தமிழன் இதழில் தீபாவளி பற்றிய கட்டுரை வெளியாகியுள்ளது. இதே போல் ஒரு வாரப்பத்திரிகையின் உடனடித்தன்மையை அவரது எழுத்துக்களில் முழுமை யாகக் காணமுடிகிறது.

ஏறத்தாழ தொண்ணூறு வருடங்களுக்குப் பின் அயோத்தி தாசரின் எழுத்துகளை வாசிக்கிற குழல் வாசக மனதிற்கு முதல் சிக்கலாக அமைகின்றது. நான்கு தலைப்புகளில் கிடைக்கின்ற எழுத்துக்கள் வரலாற்றாசிரியருக்கோ அல்லது இலக்கிய விமர்சகருக்கோ அல்லது சமூகவியலாளருக்கோ ஏற்படுத்தக் கூடிய கிளர்ச்சியை பொதுவாசகருக்கு ஏற்படுத் துவதில்லை. சமூகவியலாளர், வரலாற்றாசிரியர் அல்லது இலக்கிய விமர்சகர் அயோத்திதாசரின் எழுத்துகளை அவர் வாழ்ந்த காலகட்டத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கிற வாசிப்பு முறையை எளிதாகப் பெற்றுவிட முடிகிறது. ஆனால் பொதுவான வாசகர் அயோத்திதாசரை இன்றையச் சூழலிலேயே விளங்கிக் கொள்ள முயற்சி செய்கிறார். இன்றைய காலகட்டத்தில் அயோத்திதாசரைப் பொருத்தி பின்புரிந்து கொள்வதற்கு சிறு சிறு தலைப்பு களிலான கட்டுரைகள் சிரமத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

அயோத்திதாசர் தொடர்ச்சியாய் பேசக்கூடிய விஷயங்கள் என சிலவற்றை நாம் வரிசைப்படுத்த முடியும். எடுத்துக்காட்டாக சாதியத்திற்கு எதிரான அவரது சிந்தனை களும் நடைமுறைகளும் வலுவானவை; தீவிரமான புரிதலை வேண்டிப்பவை; புரட்சிகரமானவை. ஆனால் இத்தொகுப்பில் எந்தவொரு கட்டுரையும் அவரது சாதியஎதிர்ப்பு சிந்தனை களை ஒட்டுமொத்தமாய் தருவதில்லை. இஃதன்றி, அவரது சாதிய எதிர்ப்பு சிந்தனைகள் பல்வேறு தலைப்புகளில் தொகுப்பு நெடுக விரவியுள்ளன. இதே போல் புராணங்கள், வழிபாடுகள், சடங்குகள் பற்றிய அயோத்திதாசரின் பார்வையும் தனியொரு கட்டுரையாகவோ, இரண்டு மூன்று கட்டுரைகளாகவோ காணப்படவில்லை. ஆனால் அவரது எழுத்துகள் அனைத் திலும் ஊடாடிச் செல்லும் மறைமுகக் குரலாகவும், வெளிப் படையான குரலாகவும் சில பல இடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. இன்னும் மொழி பற்றிய கருத்துகள் பெளத்தம் பற்றிய விளக்கங்கள், நவீனத்துவம் பற்றிய சிந்தனை கள் சமூகம் பற்றிய கற்பனைகள் துண்டுதுண்டாக ஆங்காங்கே அமைந்துள்ளன. இதனால், அயோத்திதாசரை அவரது எண்ணங் களை குறிப்பிட்ட தலைப்பின் கீழ் யோசிப்பதில் உள்வாங்கிக் கொள்வதில் சிக்கல்கள் உள்ளன.

இரண்டாவதாக, அயோத்திதாசர் பயன்படுத்தும் மொழி, 'அறிவியல் நோக்கில் தொகுத்தல்' என்ற கருது கோளின்படி அலாஸ்சியஸ் அயோத்திதாசரின் எழுத்துகளில் எவ்வித மாற்றங்களும் செய்யாமல் அது அதன்படியே, 'தமிழன்' இதழ்களில் எவ்வாறு வெளிவந்ததோ அப்படியே தொகுத்துள்ளார். நூறு வருடங்களுக்கு முந்தைய உரைநடை பாணியிலேயே கட்டுரை கள் அமைந்துள்ளன. இதனாலும் வாசித்தல் என்ற செயல் மொழியின் காரணத்தாலும் சிக்கலாக மாறுகிறது.

அயோத்திதாசரின் சிந்தனைகள் அனைத்தும் ஏழாண்டுத் 'தமிழன்' இதழ்கள் மூலம் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. சாதிபேத மற்ற சமூகம், தமிழன் என்ற அடையாள உருவாக்கம், திராவிடம் என்ற கருத்தாக்கம், சுயமரியாதை, பகுத்தறிவு, பிராமணஎதிர்ப்பு போன்ற பல்வேறு விஷயங்களைப் பேசக் கூடிய அயோத்திதாசர் இன்றைய சூழலில் மிக முக்கியமான வராகத் தோன்றுகிறார். அதுவும் இன்றைய சமூகப் பண்பாட்டு அரசியல் சூழலில் அவரது கருத்துகளுக்கான தேவை அதிக மிருக்கிறது. அவர் வாழ்ந்த காலத்துத் தமிழகம் அவரது சிந்தனைகளை ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை ஆராய்வதை விடவும், இன்றைய தமிழகம் அவரை ஏன் உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பது முதன்மையானது.

எழுத்துமுறை :

அயோத்திதாசர் பன்முகப்பட்ட விஷயங்களைப் பேசுகிறார் என்றாலும், அவரது சிந்தனை ஒழுங்கையும், அவ்வொழுங்கிற்கு வந்துசேருகின்ற முறையியலையும் வடிவமைக்க முடியும். தொடர்கட்டுரைகள் என்ற வகையில் சிலவும், வினாவிற்கான பதில்கள்போல் சிலவும், அன்றன்றைய அரசியல் சமூகநிகழ்வுகளுக்கான எதிர்வினைகளாக வேறு சிலவும் என அவருடைய எழுத்துகளை மூன்று வகைப் படுத்தலாம். முதல் வகையைச் சார்ந்த தொடர்கள் பெரும்பான்மையும் வரலாறு, சமயம், இலக்கியம் என்ற மரபான வகைப்பாட்டினுள் அடங்கியவை. இரண்டாம் வகையைச் சார்ந்த வினாவிடை எழுத்துகள் தொன்மம், சடங்குகள், வழிபாடுகள், இலக்கியம், மொழி போன்ற தளங்களில் அமைந்துள்ளன. மூன்றாவது வகை, அயோத்திதாசர் வாழ்ந்த

காலகட்டத்தின் அரசியல் நிகழ்வுகளையும், சாதிய, சமூக, சமய அடக்கு முறைகளுக்கு எதிரான வாதங்களையும் முன்வைக்கின்றன. இம்மூன்று வகைகளுக்கும் பொதுவானவையெனப் பௌத்தம், பூர்வ பௌத்தர்கள், மொழி யியல், தமிழ் இலக்கியம், தொன்மவியல், சடங்குகள் போன்ற வற்றைச் சொல்லமுடியும்.

தனது எழுத்துகளை மூன்றுவிதங்களில் அயோத்திதாசர் வெளிப்படுத்துகிறார் என்றாலும் அவற்றின் அடிநாதமாகச் செயல்படுகின்ற சிந்தனைமுறை, அணுகுமுறை, விஷயங்களை அலசக்கூடிய முறையியல் ஒன்று போலவே அமைந்துள்ளது. பேசவிருக்கின்ற விஷயம் பற்றிய சிறு வரையறையுடன் அல்லது முன்னுரையுடன் துவங்குவதென்பதை அவரது எல்லாச் சித்திரங்களிலும் காண முடிகிறது. எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தை முதல் நான்கைந்து வரிகளிலோ அல்லது சில வேளைகளில் தலைப்புகள் மூலமோ வெளிப்படுத்துகிற உத்தியை அவர் தவறாமல் கையாளுகின்றார். சில எழுத்துகளின் தலைப்புகள் அவ்வெழுத்து வெளிப்படுத்தக் கூடிய சிந்தனைத் தொனியைச் சுட்டுவது போலவும் அமைந்து விடுகிறது. தொடர் கட்டுரைகள் தவிர்த்து பிற இரண்டு வகையிலான எழுத்துகளின் தலைப்புகளில் இது அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. முக்கியமாக, எதிர்வினைகளாக அவர் எழுதியுள்ளவைகளின் தலைப்புகள் இவ்விதமாகக் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக சில தலைப்புகளை நாம் காட்ட முடியும்.

'சுவாமியைத் தொழுவதில் சண்டை பிடிப்பவர்கள் சுயராச்சியம் கொண்டால் சும்மாயிருப்பாரோ'

'பஞ்சமர் மீதும் பரிதாபம் போலும்'

'அரிசி ரூபாயிற்கு 4-படியா'

'பூர்வீக சாதி பேதமற்ற திராவிடர்கள் எச்சரிக்கை! எச்சரிக்கை!! எச்சரிக்கை!!!'

'பஞ்சம்! பஞ்சம்!! பஞ்சம்!!!'

'புலியும் பசுவும் ஓர் துறையில் இறங்கி நீரருந்திய தன்மதேசம் மனிதனோடு மனிதன் இறங்கி நீரருந்துதற்கு இடமில்லா அதன்ம தேசமாகிவிட்டதே'

வார இதழ் என்ற அமைப்பினுள் எழுதப்பட்டவை என்ற தன்மைகூட இத்தலைப்புகளுக்கான காரணங்களாய் இருக்க முடியும். இவ்வகையிலான துவக்கம் அவர் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறார் என்பதை சுருக்கமாக வரையறுத்துவிடுகிறது.

இந்நிலையைத் தாண்டியதும் அயோத்திதாசர், தான் பேச எடுத்துக்கொண்ட விஷயங்களில் பயன்படுத்தப்படும் அடிப்படையான சொற்களைப் பட்டியலிடத் துவங்குகிறார். இந்தப்பட்டியலே கட்டுரையின் இறுதிவரையிலான வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்துவிடுகிறது. இவ்வாறு பட்டியலிட்ட சொற்களை அயோத்திதாசர் கையாளக் கூடியமுறை, இது நாள் வரையிலான தமிழ்ச் சிந்தனையாளர்களிடமிருந்து அவரை வேறுபடுத்திவிடுகிறது. பட்டியலிலுள்ள சொற்களை பொருள் தரத்தக்க சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்துவிடுகின்ற இந்தச் செயல்பாட்டிலேயே அவரது ஆய்வின் மையம் வெளிப்படத் துவங்குகிறது. கட்டுரை தொடர்பாக இன்றைய சூழலில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களையெல்லாம்

பம்பாயிலிருந்து புனா செல்லும் இந்த இருப்புப்பாதை 40000 இந்தியர்களின் உழைப்பில் உருவானது. (-1863)

இதுபோல் சிறு சிறு பகுதிகளாக (பொருள் தரக்கூடிய சிறு பகுதிகளாக) மாற்றுவதில் அவரது சிந்தனைத்தளம் விரிவடையத் துவங்குகிறது. இந்த விதமான முறையைத் தொல்காப்பியம் 'கண்ணழித்தல்' என்று அழைப்பதிலிருந்து இன்னும் அதிகமாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். உதாரணமாக 'அம்மன்' பற்றிய கட்டுரையொன்றில் அவர் சொற்களுக்கு தரக்கூடிய அர்த்தங் களைக் கவனியுங்கள்.

அன்னதானத்துக்காகும் பதார்த்தங்களை சேகரித்து அம்மன் பரிநிருவாணமுற்று வேம்பு மரத்தடியில் வந்து பொங்கல் வைத்து எல்லோர் சோற்றையும் ஒரு போராகக் குவித்து ஏழைகளைப் பூர்த்தியாக சாப்பிட வைத்து அவரவர்களில்வங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு விவேகிகள் ஒன்றுகூடி அம்மன் பாலபருவமாதலின் வாலையென்றும், சகலமுந்தெரிந்த வளாதலின் அவ்வை என்றும் இளந்தேகியாதலின் பச்சையம்மன் என்றும், அதிரூபியாதலின் வடிவுடையம்மன் என்றும், குணக்குடியாதலின் மனோன்மணி என்றும், வேல் போன்று பிரகாசமுற்றக் கண்ணுடையவளாதலின் வேற்கண்ணி, வேலாங்கண்ணியென்றும் கவிபாடும் பாணர் நிலையுற்ற மெயின் வாணி என்றும், சரமாகும் வாசியைத் தன்வசந்திருப்பிக்கொண்ட மெயின் சரசுவதி என்றும் தாமரை புட்பாசனத்தில் வீற்றிருந்த மெயின் கமலாசனி என்றும், இராகத்துவேஷ மோகத்தை அகற்றினவளாதலின் திரிபுராந்தகி என்றும், முப்பத்திரண்டரங் களையும் விவரித்து சற்குருவின் தருமத்தைப் பரவச் செய்தவளாதலின் அறச்செல்வி என்றும், அவரவர்கள் இதயத்துள் இருளை அகற்றினவளாதலின்பகவதி என்றும் இஸ்திரீகளுக்குள் முதல் தேவியாக விளங்கினமெயின் ஆதிதேவி என்றும், சிரசினுச்சியிற் தீபம் போல் பிரகாசித்த மெயின் நந்தா விளக்கென்றும். (தொகுதி-II பக்கம்34)

முன்றாவது நிலையில், பதம் பிரிக்கப்பட்ட சொற்கள் பதங்களின் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகின்றன. இந்த விளக்கம் பதங்களுக்கிடையேயான உறவுகளின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

நான்காவது நிலையில் தனது விளக்கங்களை ஆதரிக்கக் கூடிய வெவ்வேறு பனுவல் பகுதிகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதன் மூலம் 'பனுவலிடைச் செயல்பாடு' என்ற முறையைப் பயன்படுத்துகின்றார். இந்த நிலையிலேயே அவர் முன்வைக்கக் கூடிய சிந்தனைக்கு எதிர்மறையாகச் செயல்படும் சிந்தனையின் பனுவல்களையும் முன்வைத்து தனது மாற்று விளக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்கிறார்.

இந்நான்கு நிலையையும் சூத்திரங்கூறல், கண்ணழித்தல், விளக்கங்கூறல், அகலவிளக்கல் என்ற தொல்காப்பிய மரபை அடியொற்றி அயோத்திதாசர் மேற்கொள்வதாய் நாம் விளக்க முடியும். பனுவலை வாசிப்பதற்கான முறையியல் என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் இத்தகைய முறையியல் அயோத்திதாசரின் சிந்தனை மரபையும், தமிழில் மறைவாய் செய்யப்பட்டு வந்த முறையியலையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

அறிவியல்:

அயோத்திதாசரின் சிந்தனை முறை இன்றைய தமிழகப் பொதுச் சிந்தனை முறையிலிருந்து மாறுபட்டது. ஏறக்குறைய கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக மேற்கத்திய கல்வி முறையை

நாம் உள்வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அறிவு பூர்வமான செயல்பாடும், அறிவியல் என்ற துறையும் நமக்குள் பிரம்மாண்டமான நிறுவனங்களாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. சிந்தனையாளர்களும், புத்திசாலிகளும் கல்வி நிறுவனங்களால் இன்று உருவாக்கப்படுகின்றனர். போதித்தல் என்பது இன்றைக்குத் தொழில். காலனியபாதிப்புகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்நிறுவனங்கள் சம அளவில் நன்மையையும் தீமையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் என்ற நிறுவன அமைப்புகள் கல்வி கற்றலைப் பரவலாக்கின என்பது நிறுவப்பட்ட உண்மை. ஆனால் அதே நேரம் இந்நிறுவனங்களின் எதேச்சதிகாரப் போக்கு தவிர்க்க முடியாத தீமைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. நவீனக் கல்விமுறை நமது பண்பாட்டின் பாரம்பரியக் கல்விமுறையை அழித்துவிட்டது என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இவ்வாறு அழிக்கப்பட்ட பாரம்பரியக் கல்விமுறையின் இறுதி மாணவர் அயோத்திதாசர்.

அயோத்திதாசரைப் புரிந்து கொள்வதன் மூலம், நாம் இது நாள் வரையில் புறக்கணித்து வந்த தமிழ்ச்சிந்தனை மரபை அறிந்து கொள்ளமுடியும். அயோத்திதாசர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் பிறந்தவர். தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று ஒதுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் தோன்றியவர். கல்வி மறுக்கப்பட்ட சமூகத்திலிருந்து வளர்ந்து வந்தவர். அவரது புலமையும், அறிவின் வீச்சும் அச்சமூகத்தாலேயே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வளவு தீவிரத்துடன் ஒரு நபர் உருவாக முடிகிறதென்றால் - அதுவும் கல்வி மறுக்கப்பட்ட சமூகத்திலிருந்து உருவாகமுடிகிறதென்றால் - மரபானக் கல்விமுறை எல்லாச் சமூகங்களினுள்ளும் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது எல்லாச் சமூகங்களும் அவ்வவற்றுக்கே யுரிய கல்வி முறையைக் கொண்டிருந்தன என்பது புலனாகிறது. அப்படிப்பட்ட சிந்தனை மரபொன்றின் இறுதிக் கண்ணியாய் இருப்பதால் அயோத்தி தாசரின் முக்கியத்துவம் அதிகரிக்கிறது. அவரை முன்வைத்து நமது சமூகங்களின் சிந்தனை மரபுகளை நம்மால் மீட்டுருவாக்கம் செய்ய இயலும்.

'கல்வி' அல்லது 'கல்வி கற்றல்' என்பது குறித்து நமக்கு சில அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. இந்த அபிப்பிராயங்கள் வரலாறு என்ற போர்வையிலும், சமூக அறிவியல் என்ற தோரணையிலும் நமக்குள் சேகரமாயுள்ளன. 'கல்வி' பற்றிய பொது அபிப்பிராயம் இப்படிச் சொல்கிறது : 'பாரம்பரியமாய் கல்வியையும், அதனைக் கற்றலையும் சில குறிப்பிட்ட சாதிகள் தங்களது ஏகபோக உரிமையாகக் கொண்டிருந்தன. சாதியடுக்கின் மேல் வரிசைகளில் இடம் பெறக்கூடிய இச்சாதிகள் தங்களது குலத்தொழிலாகவே கல்வியை மாற்றியிருந்தன. இதனால் பிற சாதியைச் சார்ந்தவர்கள் கல்வி கற்பதை கற்பனையிலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத சூழல் ஆதிகாலம் தொட்டே நமது சமூகத்தில் இருந்து வந்தது. இதனால் புலவர்களும், அறிஞர்களும் மேற்சாதியிலிருந்தே தோன்றினர். பிற சாதிகளெல்லாம் உடலுழைப்பிலேயே ஈடுபடும்படி நிர்ப்பந்தம் செய்யப்பட்டன. பொதுவாகக் கல்வி கற்கும் உரிமை எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. உயர் சாதியினரின் சர்வாதிகாரம் இந்த அடிப்படை உரிமையை மறுத்தே வந்திருக்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலம் வரையில் இத்தகைய சூழலை

நிலவி வந்தது. அதன் பின்பே கல்வி எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் படியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.'

இது 'கல்வி' பற்றிய பொதுவான தமிழக அபிப்பிராயம். இதற்கான வரலாற்று ஆதாரங்களோ, சமூக ஆதாரங்களோ முழுமையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால், நமது சமூகம் பழங்காலத்தில் இவ்வாறே செயல்பட்டு வந்தது என்பது பொதுவான நம்பிக்கையாக இருந்து வருகிறது. இந்தச் சூழலில் சில முக்கியமான செய்திகளை நாம் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

கல்வி கற்றல் என்பது எழுத்தோடு தொடர்புடைய செயல். எழுத்தோடு தொடர்புடையது என்று சொன்னால், ஏடுகளோடு, புத்தகங்களோடு என்பதும் நமக்குப் புரியும். நமது சமூக அமைப்பில் எழுத்தோடும், ஏடுகளோடும் தொடர்புடைய வாழ்க்கை முறை யார் யாருக்கெல்லாம் வாய்த்திருக்கும் என்று யோசிக்கத் துவங்கலாம். எழுத்தோடு தொடர்புடையவர்கள் என்றதும் நமக்கு நினைவுக்கு வருபவர்கள், புலவர்கள் அல்லது பண்டிதர்களே. இவர்களிடமே பழம்பெரும் இலக்கியச் சுவடிகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில், தமிழ் வளர்த்த மடங்கள் உள்ளன. பழந்தமிழ்ச் சுவடிகளைத் தேடி உ.வே.சாமிநாதையர் பல இடங்களிலும் திரிகையில் அவருக்கு ஏராளமான சுவடிகள் மடங்கள் மூலமாகவும் தனிநபர்களான புலவர்கள் மூலமுமே கிடைத்தன.

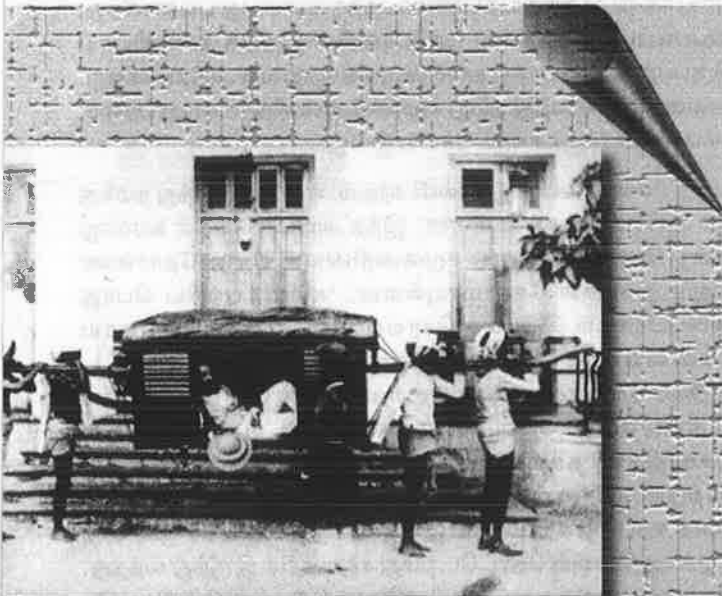
ஆனால், எழுத்தும், சுவடிகளும் புலவர்களோடும் மடங்களோடும் தங்கிவிடுவதில்லை. எழுத்தும், ஏடும் இலக்கியப் பணுவல்களோடு கொண்டிருந்த தொடர்புகளைக் காட்டிலும் வேறு பல பணுவல்களோடு இன்னும் நெருக்கமான

ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருந்தன. சித்த மருத்துவ முறைகள், சூத்திரங்கள் அனைத்தும் ஏடுகளிலேயே பதிவு செய்யப் பட்டிருந்தன. ஜோசியம், ஜாதகம், யோக சாஸ்திரம், மந்திரம், சகுன சாஸ்திரம் போன்றவைகளும் ஏடுகளிலேயே எழுதி வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டன. மிக எளிய அளவில், கல்வெட்டுக் களைச் செதுக்கக்கூடிய நபர்களுக்கு எழுத்து பற்றிய அறிவு இருந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வீரக்கலைகள் என்று சொல்லப்படும் சிலம்பம், மல்யுத்தம் போன்ற கலைகளின் அடிமுறைகள் ஏடுகளில் எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னும் சொல்லப்போனால், நாகர்கோவில், திருநெல்வேலி பகுதிகளில் வில்லுப்பாட்டு கதைப்பாடல்கள் எழுதி வைத்து பாதுகாக்கப் படுவது நம்மில் பலருக்குத் தெரியும்.

எழுத்தும், ஏடும் இலக்கண, இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு மட்டுமல்லாது அறுபத்து நான்கு கலைகளுக்கும் பயன்பட்டிருக்கிறது; பயன்பட்டு வருகிறது.

- 1.அட்சரலட்சணம், 2.இலிகிதம், 3.கணிதம், 4.பராணம், 5.வியாகரணம், 6.நீதிசாஸ்திரம், 7.சோதிடம், 8.தன்மசாஸ்திரம், 9.யோகசாஸ்திரம், 10.மந்திரசாஸ்திரம், 11.சகுன சாஸ்திரம், 12.சிற்பசாஸ்திரம், 13.வைத்தியசாஸ்திரம், 14.சாமுத்திரிகா சாஸ்திரம், 15.ரூபசாஸ்திரம், 16.இதிகாசம், 17.காவியம், 18.அலங்காரம், 19.மதுபடணம், 20.நாடகம், 21.நிருத்தம், 22.சப்தப்பிரமம், 23.சிலம்பசாஸ்திரம், 24.வேணுவாத்தியம், 25.மிருதங்க வாத்தியம், 26.தாள வாத்தியம், 27.தனுர் வித்தை, 28.சுவர்ண பரிட்சை, 29.ரதபரிட்சை, 30.கஜபரிட்சை, 31.அசுவ பரிட்சை, 32.இரத்தினபரிட்சை, 33.பூ பரிட்சை, 34.யுத்த லட்சணம், 35.மல்லயுத்தம், 36.ஆக்ரூஷணம், 37.உச்சாடனம், 38.வித்துவேஷணம், 39.மதனசாஸ்திரம், 40.மோகனம், 41.வசீகரணம், 42.ரசவாதம், 43.காந்தர்வவாதம், 44.பிபீலிவாதம், 45.கௌத்துவவாதம், 46.தாதுவாதம், 47.காருடம், 48.நஷ்டப் பிரசனம், 49.முட்டிப்பிரசனம், 50.ஆகாசப்பிரவேசம், 51.ஆகாசக மனம், 52.பரகாயப் பிரவேசம், 53.அதுர்ஷியம், 54.இந்திர ஜாலம், 55.மகேந்திர ஜாலம், 56.அக்கினிஸ்தம்பம், 57.ஜலஸ் தம்பம், 58.வாயு ஸ்தம்பம், 59.திருஷ்டிஸ்தம்பம், 60.வாக்கு ஸ்தம்பம், 61.சுக்கில ஸ்தம்பம், 62.ஜனஸ்தம்பம், 63.கடக ஸ்தம்பம், 64.அவஸ்தைப் பிரயோகம். (தொகுதி-II பக்கம் 559)

அக்கலைகளை மேற்கொள்கிற அத்தனைக் கலைஞர்களும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர். சித்த வைத்தியர்கள், ஜாதகம் கணிப்பவர்கள், மந்திரவாதம் செய்பவர்கள், சிலம்பஅன்னாவிடிகள், வில்லுப்பாட்டு கலைஞர்கள் எனப் பலரும் எழுத்தறிவு பெற்றிருந்தனர். அதே சமயம் இவர்கள் அனைவரும் சாதிப்படி நிலையில் உயர்நிலையில் இருப்பவர்கள் அல்லர். 'தாழ்ந்த சாதிகள்' என்றழைக்கப்பட்ட பிரிவினையே இக்கலைஞர்கள் அதிகமாய் இருந்துள்ளனர். இதன் மூலம், கல்வி கற்றல் அல்லது எழுத்தறிவு என்பது சாதியக் கட்டுப்பாடுகள் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியமுள்ளது. நடைமுறையில், பல்வேறு சாதியினருக்கும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்திருந்த சூழலில், 'கல்வி', உயர் சாதியினரின் ஏகபோகம்; அவர்களே

பல்லக்கு தூக்கிகளாக இந்திய மக்கள்...

கற்றுத் தேர்ந்த அறிஞர்களாய் இருந்தனர் என்ற பொது அபிப்பிராயம் நிலவுவது பெருத்த முரண்பாடே.

நெடுங்காலம் வரையில் தமிழ்ப் பண்பாடு எழுத்து மரபுகளிலிருந்தே கட்டமைக்கப்பட்டது. இலக்கிய இலக்கணங்களே இதற்கு ஆதாரங்களாக முன்வைக்கப்பட்டன. இதனால், ஒருசார்புடைய 'பண்பாடு' மட்டுமே தமிழர்களின் பொதுப் பண்பாடு என்று முன்வைக்கப்பட்டது. இதனை முதன்முறையாய் எதிர்த்த குரல், நாட்டார் வழக்காறுகளைப் பற்றிய ஆய்விலிருந்து ஒலிக்கத் துவங்கியது. எழுத்து மட்டுமல்ல பேச்சு வழக்கும் பண்பாட்டின் ஒரு அங்கம். அவ்வழக்காறுகளை மறுத்துவிட்டோ அல்லது கவனிக்காமலோ வரையறுக்கப்படும் பண்பாடு அரை வேக்காட்டுத்தனமானது போன்ற விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் சங்கப் பாடல்கள் மட்டுமல்ல, நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் நமது பண்பாட்டின் செழுமையான பகுதிகளே என்ற கருத்துகள் வலிமையுடன் முன்வைக்கப் பட்டுள்ளன.

கல்வியறிவு பற்றியும் எழுத்து மரபு பற்றியும் நாம் எழுப்பிய கேள்விகள் மேலும் சிக்கலான பகுதிகளுக்குள் நம்மை இட்டுச் செல்கின்றன. நாம் கற்பனை செய்தது போல், வாய்மொழி மரபுகள் மட்டுமல்ல, ஏராளமான எழுத்து மரபுகளும் 'பண்பாடு' என்ற அளவுகோலில் புறக்கணிக்கப்பட்டது தெரியவருகின்றது. உயர்சாதிப்புலவர்களும், பண்டிதர்களும், மடங்களும் எவற்றை எழுத்து இலக்கியங்கள் என்று அங்கீகரித்தார்களோ அவைகளே இன்றைய தினம் வரையில் பண்பாட்டுக் கூறுகளாக மதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கு மாறாக, மிகப் பரந்த அளவில், பெரு வாரியான மக்கள் மத்தியில் புழங்கி வந்த ஏடுகளும், கலைகளும், எழுத்து மரபுகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டே வந்துள்ளன. இதனாலேயே இலக்கிய, இலக்கண, கலை, கல்வி முயற்சிகள் அனைத்தும் உயர்சாதியினரின் கைங்கர்யம் என்ற பொய்க்கதை பரப்பப்பட்டிருக்கிறது.

வீக்கரிக்கப்பட்ட இலக்கிய, இலக்கண, சாஸ்திர, டுகளைத் தவிர்த்து பல்லாயிரம் ஏடுகள் இன்னமும் கண்டறியப் படாமலே உள்ளன. இந்த ஏடுகளை வாசித்து பயின்று செயல் பட்டு வந்த நபர்களும், அவர்களது அறிவின் வீச்சும் தமிழக வரலாற்றிலோ, பண்பாட்டிலோ எந்தவித மாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. அயோத்திதாசர் என்ற சிந்தனையாளர் இப்படியான மறக்கப்பட்ட பரம்பரை யொன்றின் அதிசயமாய் நம்முன் தோன்றுகிறார்.

சாதி :

அயோத்திதாசர் கற்பனை செய்த சாதி பேதங்களற்ற சமூகம் ஓர் அற்புதமான சொல்லாடல். சாதியத்தின் கொடூரக் கரங்களிலிருந்து இன்னமும் நம்மால் விடுபட முடியவில்லை. அப்பேத்கார், பெரியார், பூலே போன்ற பலரது சாதிய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளும் அவ்வேறுபாட்டை முற்றிலுமாகக் களைய துணைபுரியவில்லை என்பது உண்மை. சாதியத்திற்கு எதிரான இன்றைய தலித் அரசியலும் கூட சாதீயஇறுக்கங்களை வலுவிட்டவே செய்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். சாதி என்ற அமைப்பிற்கு வெளியிலிருந்து அதனை எதிர்த்துப் போராடும் இத்தகைய போக்குகளெல்லாம் முழுவெற்றியைத் தந்து விடவில்லை. இச்சூழலில் அயோத்திதாசர் முன்வைக்கும் ஆகஸ்ட் 2000

சாதிக்கு எதிரான போர் முற்றிலும் வேறுபட்டது. இதுவரையிலான போராட்டங்கள் சாதீயத்தை வெளியிருந்து எதிர்த்தன என்றால், அயோத்திதாசரின் போராட்ட மாதிரி சாதியக் கட்டமைப்பை உள்ளிருந்து தகர்க்கிறது. சாதி ஒழுங்கை, பேதங்களை வேறுக்கும் இம்முயற்சி இன்றைய தமிழ்ச் சூழலில் இன்றியமையாதது. இதனால் சாதி வேறுபாட்டிற்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுக்கும் எவருக்கும் அயோத்திதாசர் முக்கியமானவராகிறார்.

சாதீயத்திற்கு எதிரான அயோத்திதாசரின் சிந்தனைகளை உள்வாங்கிக் கொள்வதில் நடைமுறைச் சிக்கலொன்று இருக்கிறது. இந்த சிக்கல் அயோத்திதாசரைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கும் அத்தனைத் தளங்களிலும் உள்ளன என்றாலும் 'சாதீயம்' குறித்த புரிதல்களில் அதிகம். ஏனெனில் அயோத்திதாசர் நமக்குப் பரிட்சயமான வார்த்தைகளையே பயன்படுத்துகிறார் என்றாலும் அதற்கென அவர் சொல்லக்கூடிய அர்த்தங்கள் வித்தியாசமானவை. எடுத்துக் காட்டாக, 'சாதி' என்ற வார்த்தையை அவர் பயன்படுத்துவதற்கும் நாம் பயன்படுத்துவதற்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இதேபோல் தீண்டாமை, பிராமணர், மேல்சாதி, கீழ்சாதி போன்ற வார்த்தைகளுக்கு அவர் சொல்லக்கூடிய அர்த்தங்கள் வேறானவை. இதனால் அயோத்திதாசர் நமக்குப் பழக்கமான வார்த்தைகளையே பயன்படுத்துவதுபோல் தோன்றினாலும் அவரது மொழி நமது மொழியிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கிறது.

'சாதி' என்ற சொல்லிற்கு தரக்கூடிய விளக்கம். அவரது வேறுபட்ட சிந்தனைமுறைக்கு உதாரணமாக அமைய முடியும். 'சாதி' என்ற சொல் 'சாதித்தல்' என்ற தொனியில் பயன்பாட்டிற்கு வந்ததென அவர் குறிப்பிடுகின்றார். 'சாதித்தல்' என்ற செயல் தனிநபர் சார்ந்தது. எல்லோருமே ஏதாவதொரு விஷயத்தை சாதிக்கிறவர்களாகவே இருக்கிறோம். சாதிக்கும் விஷயத்தைப் பொறுத்து இந்த விஷயத்தைச் சாதிப்பதால் இவரது சாதி 'இது', இந்த விஷயத்தைச் சாதிப்பதால் அவரது சாதி 'அது' என்பவை போன்ற அடையாளங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதுவே சாதி அடையாளமாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது.

இச்சாதியென்னும் மொழி சாதித்தோர் சாதிப்போரென்பதில் சாதியெனக் குறுகி தமிழ் பாஷையாகிய திராவிடத்தை ஓர் கூட்டத்தார் சாதிக்கும் வார்த்தை ஒலியைக் கொண்டு "திராவிட சாதியாரென்றும்" கன்னடபாஷையை ஓர் கூட்டத்தார் சாதிக்கும் வார்த்தை ஒலியைக் கொண்டு "கன்னடசாதியாரென்றும்" "மராஷ்டக பாஷையை ஓர் கூட்டத்தார் சாதிக்கும் வார்த்தை ஒலியைக் கொண்டு "மராஷ்டக சாதியாரென்றும்" ஆந்திரபாஷையை ஓர் கூட்டத்தார் சாதிக்கும் வார்த்தை ஒலியைக் கொண்டு "ஆந்திரசாதியாரென்றும்" பூர்வத்தில் வழங்கி வந்தார்கள். (தொகுதி -I பக்கம் 693)

அப்படியானால் தனித்தனியாய் ஒவ்வொரு மனிதரும் சாதிக்கின்ற விஷயம் எதுவாக இருக்கும் என்ற கேள்வி எழுகிறது? 'சாதிக்கின்ற விஷயம்' ஒவ்வொரு மனிதனும் பேசக்கூடிய மொழி என்கிறார் அயோத்திதாசர். ஒரு நபர் தமிழ்மொழியில் பேசுகிறார் அல்லது எழுதுகிறார் என்றால் அவர் சாதிக்கும் விஷயம் 'தமிழ்'. வேறொருவர் ஆங்கில மொழியில் பேச அல்லது எழுதச் செய்கிறார் என்றால்

அவருக்குச் சாதிக்கும் விஷயம் 'ஆங்கிலம்'. இதுபோலப் ப்ரெஞ்சு மொழியில் செயல்படுகிறவருக்கு 'ப்ரெஞ்சு'; ஜப்பானிய மொழிக்காரருக்கு 'ஜப்பானிய மொழி'. இவ்வாறு ஒவ்வொரு மனிதனும் பயன்படுத்தக்கூடிய மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவன் தமிழ்மொழியில் சாதிப்பதால் அவன் தமிழ்சாதி. இவன் ஜெர்மனி மொழியில் சாதிப்பதால் ஜெர்மன்சாதி என்று சாதிய அடையாளங்கள் தோன்றின. அப்படியானால் சாதிய அடையாளம் என்பது ஒவ்வொருவரின் மொழி அடையாளமே என்பதுதான் அயோத்திதாசரின் விளக்கம்.

இந்த இடத்தில் நமக்கு ஒரு கேள்வி தோன்றும். மொழி அடையாளம்தான் சாதிய அடையாளம் என்றால் வேளாளர், அரசர், வணிகர் போன்ற வர்ண அடையாளங்கள் எவ்வாறு தோன்றின. தேவர், நாடார், பள்ளர் போன்ற ஜாதிய அடையாளங்கள் எவ்வாறு தோன்றின? இந்தக் கேள்வி களுக்கான விடைகளுக்கு நிகண்டுகளை ஆதாரமாக்கி அயோத்திதாசர் ஒரு விளக்கத்தை முன்வைக்கிறார். நால்வகை வர்ண அடையாளங்கள் என்று சொல்லப்படுபவை அடிப்படையில் நான்குவகைத் தொழில்களின் பெயர்கள். வேளாண்மை என்பது தொழில். எனவே வேளாளர்: வணிகம் என்பது தொழில். எனவே வணிகர், இவ்வாறு தொழில்களின் அடிப்படையிலேயே இந்நான்கு வகை அடையாளங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இதற்கு அடுத்தநிலையில் இந்த நான்கு பெருந்தொழில்களையும் சின்னச்சின்ன தொழில்களாகப் பிரிக்க மற்ற ஜாதிப்பெயர்கள் உருவாயின. வைசியம் அல்லது வணிகம் என்ற பெருந்தொழிற்பிரிவில், நிலம் சார்ந்த பொருட்களை வியாபாரம் செய்பவர் பூவைசியர்; ஆடுமாடுகளை கொண்டு

வணிகம் செய்பவர் கோவலர், கோவர்த்தனர். இப்படியே வர்ணம் என்றழைக்கப்படுபவதும் ஜாதி என்றழைக்கப்படுவதும் வெவ்வேறு விதமான தொழில்கள். குறிப்பிட்ட பொரு தொழிலைச் செய்யும் நபர் அக்குறிப்பிட்ட தொழிலின் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறார். எனவே இப்பெயர்கள் ஒரு நபரைப் பொறுத்தளவில் மாறக்கூடியவை. அவர் ஒரு தொழிலை செய்கையில் ஒரு அடையாளத்தையும் வேறொரு தொழிலுக்கு மாறுகையில் வேறொரு அடையாளத்தையும் பெற்று விடுகிறார். எனவே, தொழில் சார்ந்த அடையாளம் நிரந்தரமானதல்ல. இதற்கு மாறாக மேலே சொன்னதுபோல் ஒருவரின் மொழி அடையாளமே ஏறக்குறைய நிரந்தரத் தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறது.

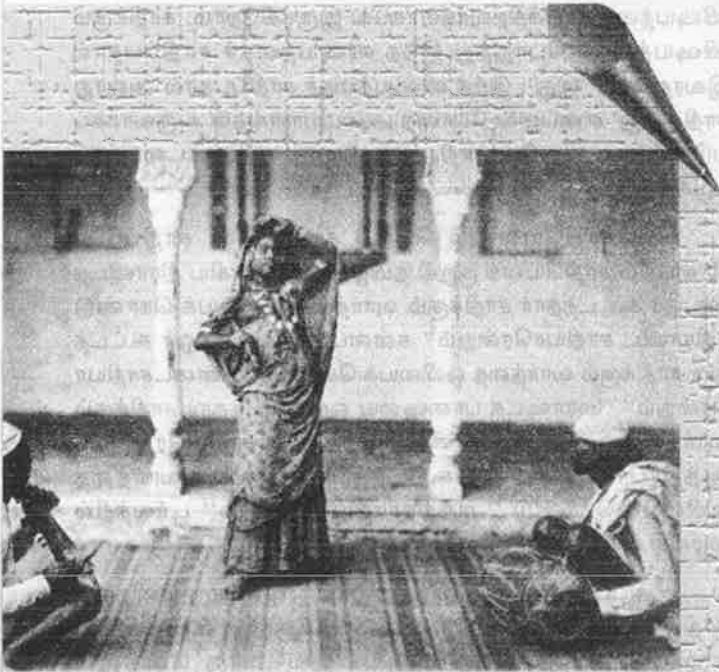
அயோத்திதாசரின் சாதீயம் குறித்த எழுத்துகளின் சிறுபகுதியையே நான் இங்கு விளக்கியுள்ளேன். இதைத் தொடர்ந்து அவர் சாதி, சமூகம் பற்றி மேலும் விரிவாகப் பேசத் துவங்குகிறார். அவர் சாதியம் பற்றி பேசுவது நமது அறிவுத்தளத்திலிருந்து வெகுதூரம் விலகிக் காணப்படுகிறது. முக்கியமாக சாதியத்திற்கு எதிரான அவரது வாதம் சமூக அமைப்பை மறுப்பதில் அமைந்திருக்கவில்லை. சமூக அமைப்பை வேறுவிதமாய் ஏன் தலைகீழாய் விளக்குவ திலேயே அவரது பலம் காணப்படுகிறது.

மொழி :

அயோத்திதாசரின் மொழியியல் பார்வைகள் இன்றைய அரசியல் சூழலில் முக்கியமானவை. அரை நூற்றாண்டு காலமாக முன்வைக்கப்பட்ட 'தமிழ்-சமஸ்கிருதம்' என்ற முரண்பாட்டைத் தலைகீழாக்கும் அவரது முயற்சி தமிழுக்கு முற்றிலும் புதிது. ஆரிய மொழியென்று அழைக்கப்படும் சமஸ்கிருதத்தை எதிர்ப்பது பிராமண எதிர்ப்பு என்ற அரசியலின் மையப்பொருள் என்பதே தமிழகத்தின் இன்றைய சிந்தனை. 'ஆரியம்- பிராமணம்-சமஸ்கிருதம்' என்ற தொடரின் எதிர்மறை 'திராவிடம்-பிராமணரல்லாதோர்-தமிழ்' என்பதே நமது நம்பிக்கை. ஆனால், அயோத்திதாசர் ஆரியத்தையும் சமஸ்கிருதத்தையும் எதிரெதிரானவை என்று நிரூபிக்கிறார். இதன் தொடர்ச்சியாக அவர் முன்வைக்கும் பதார்த்த, வேஷ பிராமணர்கள் என்ற பிரிவு சமூகத்தை இன்னும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. இதே போன்று அவர் முன் வைக்கும் மொழி தொடர்பான சிந்தனைகள் உலக அளவில் விவாதிக்கப்பட வேண்டியவை.

தொல்காப்பியத்தின் பனுவல் வாசிப்பு முறையைத் தனது முறையியலாகக் கொண்டுள்ள அயோத்திதாசரின் மொழி பற்றிய சிந்தனைகள் தமிழ் மரபு சார்ந்தும், ஐரோப்பிய மொழியியலும் குறியியலும் வெளிப்படுத்தும் சிந்தனை யிலிருந்து மாறுபட்டதாகவும் அமைகிறது.

அடிப்படைச் சொற்களைப் பதம் பிரித்து விளக்குவதை முறையியலாகக் கொண்டுள்ள அயோத்திதாசர், ஒரு சொல் லானது தர்க்க விதிகளால் கட்டப்பட்டது என்ற எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். சூர் முதல் பல்வேறு மொழியியலா ளர்கள் வரிவடிவத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் இடையே இடுகுறித் தன்மை செயல்படுவதாய்க் கூறுவதை இவர் மறுக்கிறார். சொல்லின் உருவாக்கம் அர்த்தத்தைத் தனக்குள் கொண்டுள்ளது

ஆங்கிலக் கல்வி கற்றவரும் இந்திய நாட்டியப் பெண்களிடமிருந்து தப்பு முடியவில்லை. (1892)

என்ற சிந்தனையை முன்வைக்கிறார்.

சொல் என்பது ஒற்றை வடிவமல்ல; அதனுள் வெளித் தெரியும்படியான ஒழுங்கொன்று செயல்படுகிறது. 'சொல்' தன்னளவில் மிக எளிமையான பனுவலாகச் செயல்படுகிறது. அதாவது 'சொல்' மேலும் மேலும் பொருள் தரத்தக்கப் பகுதிகளாக உடைபடக்கூடியது. இதன் மூலம் 'சொற்கள்' ஒரே வகையானவை அல்ல; ஒற்றைக் கருத்தை சுமந்து நிற்பவை என்று சொற்களை விளக்க முடியாது. தனித்த சொல் ஒவ்வொன்றும் ஒழுங்கமைப்பாகச் செயல்படுகிறது. இந்த யத்தனிப்பு அறிவு பூர்வமானத் தேவையைக் கொண்டிருந்தது. மிகக் குறுகிய காலத்தில் செய்யப்பட்டது. பேச்சிற்கான தோற்றம் பல்வேறு பரிணாமங்களைத் தாண்டி மொழியாக மாற்றப் பட்டதைப் போல் எழுத்து உருவாக்கப்படவில்லை. எழுத்து, அடையாளங்களை கவனத்துடன் தேர்ந்தெடுத்ததால் உருவானது. இருபதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பிய மொழியியல் சிந்தனை தவறவிடும் இது போன்ற பல்வேறு மொழியியல் சங்கதிகளை அயோத்திதாசர் நம்முன் வைக்கத் துவங்குகிறார்.

சொற்களைக் 'குறிகள்' என்று வழங்குவது, அவற்றிற்கு மறைமுகமாக ஒற்றைத் தன்மையை ஏற்றிவிடும் தவறினைச் செய்கிறது. ஒரு குறிப்பான், ஒரு குறிப்பீடு என்ற நேர்கோட்டுத் தன்மை சூரின் சிந்தனைகளில் வெளிப்பட்டவிதம் மொழியைச் சொற்களின் நிலையில் 'தட்டையாகப்' புரிந்து கொள்ளும் தவறுக்கு பலரையும் இட்டுச் சென்றது. ஆனால், 'ஒரு சொல் பல பொருள்-பல சொல் ஒரு பொருள்' என்ற அடிப்படையான பார்வையில் யோசிக்கத் துவங்கும் அயோத்திதாசர், சொற்கள் அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்தும் சிறு சிறு உச்சரிப்புகளால் செய்யப்பட்டவை என்ற கருத்தினை முன்வைக்கிறார். இதன் மூலம் 'சொல்' என்பது மிகச்சிறிய பனுவல் என்ற சிந்தனை முன்வைக்கப்பட்டு மொழிச்சாத்தியப்பாடுகளின் எல்லையை விரிவுபடுத்துகிறது. இலட்சணத்திலிருந்து இலக்கணம் தோன்றியது என்ற விளக்கம் அயோத்திதாசரின் மொழியியல் சிந்தனைகளை மேலும் தெளிவாக நமக்குக் காட்டுகிறது.

இலக்கணம், பலரும் சொல்வது போல் கணித விதிமுறை களல்ல. பண்புகளை, குணங்களை, லட்சணங்களை, அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒழுங்கமைப்பு முறை. மொழி பயன்பாட்டு ரீதியானது மட்டுமல்ல. மொழியே சிந்திக்கும் முறையும் ஆகும். சொற்களின் இலட்சணங்களை அறிந்திருந்தாலே அதன் இலக்கணத்தை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

மொழி அதன் அனைத்து நிலைகளிலும் விளக்கங்களுக்கு உட்பட்டது. 'இடுகுறி' என்ற குணம் மொழியின் துவக்க நிலையில் கைக்கொண்டிருந்த உத்தி. மயக்கமான குழலிலிருந்து அர்த்தத்தை வருவிக்கும் துவக்க நிலையில் இடுகுறிச் சொற்கள் தோன்றின. ஆனால், அடுத்தடுத்த நிலைகளில் உருவாக்கப்பட்ட சொற்கள் தெளிவான இலட்சணத்தையும் இலக்கணத்தையும் கொண்டிருந்தன.

சமயம்:

அயோத்திதாசரின் பரந்துபட்ட சிந்தனைக்கு ஒரு உதாரணம், சமயம், சடங்குகள், புராணங்கள் பற்றிய அவரது யோசனைகள். அயோத்திதாசரின் சமயம் குறித்த எழுத்துக்களை நமது வசதிக்காக இரண்டு வகையென பிரித்துக் கொள்ள

லாம். முதல் வகை எழுத்துகள், நேரடியாய் பௌத்தம் பற்றியவை. இவ்வகையான பதிவுகள் பொதுவாய் அறியப்பட்டுள்ள பௌத்த சமயத்தின் கோட்பாடுகளையும் கொள்கைகளையும் புத்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், அவருடைய போதனைகளையும் அடியொற்றி அமைந்தவை. 'புத்தர் எனும் இரவு பகலற்ற ஒளி', 'ஆதிவேதம்' போன்ற தலைப்புகளில் அமைந்த கட்டுரைகளை இத்தகைய முதல் வகை எழுத்துகள் என்ற சொல்லலாம். பௌத்த தத்துவமே இக்கட்டுரைகளின் மையப் பொருளாக அமைந்துள்ளது.

இவற்றிற்கு அப்பாலும் 'சமயம்' தொடர்பான வேறு பல நிகழ்வுகளை அயோத்திதாசர், 'தமிழன்' பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டுப் பேசியுள்ளார். இந்த நிகழ்வுகள் இன்றைக்கும் வழக்கத்திலுள்ளவை; நமது அன்றாட வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்தவை; பண்பாட்டுச் செயல்பாடுகள் என்று அழைக்கப் படுபவை. சமயம் தொடர்பான அவரது கட்டுரைகளில் முதல் வகை தத்துவம் சார்ந்தவை என்றால், இரண்டாம் வகை சமயச் செயல்பாடுகள் குறித்தவை என்று வகைப்படுத்த முடியும்.

சமயத்திற்கும் வாழ்க்கைக்குமான நெருங்கிய தொடர்பை வெளிப்படுத்தும் உச்சகட்ட உதாரணம் திருவிழா அல்லது பண்டிகை. 'திருவிழா' என்றும் 'பண்டியல்' என்றும் பேச்சு வழக்கில் அழைக்கப்படும் இத்தகைய நிகழ்வுகள் குறித்த அயோத்திதாசரின் எழுத்துகள் நமக்கு ஏராளமாய்க் கிடைத்துள்ளன. அம்மனுக்கு எடுக்கப்படும் ஊர்த்திருவிழா, கார்த்திகைத் தீபத் திருவிழா, தீபாவளி, சங்கராந்தி, காமன் பண்டிகை போன்றவைகள் குறித்த நீண்ட கட்டுரைகள் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவனவாக உள்ளன. இத்திருவிழாக்கள் குறித்த அனைத்து கட்டுரைகளும் இது நாள் வரையில் நாம் கேள்விப்பட்டிருந்த, படித்திருந்த விஷயங்களுக்கு முற்றிலும் மாறாக அமைந்துள்ளன. திருவிழாவின் நோக்கம், திருவிழா விற்கு அக்குறிப்பிட்ட பெயர் வந்த காரணம், அதில் இடம் பெறுகின்ற நிகழ்வுகளுக்கான விளக்கங்கள் என்ற தோரணையில் இக்கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

அயோத்திதாசரின் இப்புது விளக்கங்கள் மரபாகச் சொல்லப்பட்டு வரும் விளக்கங்களை முற்றிலும் மறுப்பதாக அமைந்திருக்கின்றன. ஏறக்குறைய அவரது எல்லா விளக்கங்களும் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டு வருபவைகளுக்கு தலைகீழாகவே அமைந்திருக்கின்றன. இத்தலைகீழ் விளக்கங்களை பொத்தாம் பொதுவாய் சொல்லிப் போகாமல் ஆதாரபூர்வமாய் நிறுவவும் செய்கின்றார். பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், இலக்கண நூற்கள், நிகண்டுகள், பழமொழிகள், பழஞ்சொற்கள் என ஒரு பரந்த தளத்திலிருந்து தனது வாதத்திற்கான ஆதாரங்களை அவர் எடுத்து வருகின்றார்.

வெவ்வேறு தரப்புகளிலிருந்து அவர் ஆதாரங்களை முன்வைக்கும் முறையில் இன்றைய தமிழ்ச்சூழலில் காணப்படாத ஒன்று. மேலும் இவ்வாறு முன் வைக்கப்படும் ஆதாரங்களுக்கிடையேயும் அதைச் சார்ந்த தனது விளக்கங்களுக்கிடையேயும் அறுபட்டு விடாத தர்க்கமொன்றையும் தனது கட்டுரைகளில் கட்டமைத்துக் கொள்கிறார். ஆதாரங்கள், விளக்கங்கள் தர்க்கம் என்ற இம்மூன்றும் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே அவரது கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

திருவிழாக்கள் பற்றிய கட்டுரைகளின் அமைப்பையும் தன்மையும் புரிந்து கொள்வதற்காக ஒரு கட்டுரையை உதாரணமாக எடுத்து கொள்ளலாம். கிடைக்கிற கட்டுரைகளில் பக்கங்களின் அளவில் சிறிதான 'கார்த்திகை தீபமென வழங்கும் கார்த்துல தீப விபரம்' என்ற கட்டுரையை கீழே விவரிக்கின்றேன்.

வழக்கம்போல, கட்டுரையின் தலைப்பே சில செய்திகளை நமக்குக் கோடிட்டு காட்டி விடுகின்றது. 'கார்த்திகை தீபம்' என்ற பெயருக்கு 'கார்த்துல தீபம்' என்ற மாற்றுப்பெயரே வழங்குகிறார். கார்த்திகை தீபம் என்ற பெயரில் கார்த்திகை என்பது மாதங்களில் ஒன்றின் பெயர் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் 'கார்த்துல' என்ற மாற்றுப்பெயருக்கான விளக்கம் நேரடியானது அல்ல. அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு கட்டுரையை முழுக்க வாசித்தல் வேண்டும்.

கட்டுரை புராணக்கதை ஒன்றுடன் துவங்குகிறது. இப்புராணம் ஆமணக்கு எண்ணெய் தோன்றிய கதையை விளக்குகிறது. எனவே இதனை தோற்றப்புராணக் கதை என்ற வகைக்குள் கொண்டு வரலாம். புராணத்தின் சுருக்கம் வருமாறு : நெடுங்காலத்திற்குமுன் மடாலபுரம் என்ற ஊரை ஒரு அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவ்வூரில் புத்தசங்கம் இருந்தது. இச்சங்கத்தை சார்ந்தவர்கள் ஒரு முறை பேராமணக்கு, சித்தாமணக்கு என்ற இருவிதைகளிலிருந்து நெய்யெடுக்கும் முறையைக் கண்டு பிடித்தனர். சங்கத்தை சார்ந்தவர்கள் மருத்துவர்களாகவும் இருந்தனர். இதனால் புதிதாய் கண்டறியப்பட்ட நெய்யை மருந்துகளுடன் கலந்து தந்து அதன் பலன்களை ஆராய்ந்தனர். புதியநெய் பல அரிய, நல்ல

ஆரோக்கிய குணங்களைக் கொண்டிருந்தது. அதன் பின்பு அந்த நெய்யை ஊற்றி விளக்காக ஏற்றினார்கள். அது நெடுநேரம் நின்று எரிந்தது. அதிக வெளிச்சம் தந்தது. அந்த வெளிச்சம் குளிர்ச்சியாகவும் இருந்தது.

அந்நாட்களில் இரவுகளில் விளக்கு ஏற்றுவது பரவலாக இருக்கவில்லை. பிரபுக்களும் செல்வந்தர்களுமே தங்கள் வீடுகளில் விளக்கேற்றி வைத்தனர். ஏனென்றால் விளக்கெரிய தேவைப்படும் எண்ணெய் அதிகவிலையுடையது இருந்தது. சாமானியர்கள் அதனருகிலேயே போக முடியாத சூழல். இதனால் காய்ந்த விறகுகளை எரித்தே ஊர்களில் வெளிச்சம் வந்து கொண்டிருந்தது.

இந்நிலையில் புத்த சங்கத்தவர்கள் ஆமணக்கிலிருந்து எண்ணெய் தயாரித்தது நன்மையாக முடிந்தது. சங்கத்துறவிகள் இக்கண்டுபிடிப்பு மக்களுக்கு பயன்பட வேண்டுமென்று விரும்பினர். எனவே அவ்வூர் அரசனிடம் சென்று தங்களது கண்டுபிடிப்பைக் காண்பித்தார்கள். அரசன் மகிழ்ந்து போனான். இனி தனது குடிமக்களுக்கு விளக்கெரிக்க சிரமம் இருக்காது என்று மகிழ்ந்து போனான். புத்ததுறவிகள் தந்த ஆமணக்கு விதைகளை ஏராளமாய் பயிரிடச் செய்தான். ஆமணக்கு முளைத்து விதைகளைச் சேகரித்தனர்.

இந்த நேரம் அரசனுக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்தது. ஆமணக்கு எண்ணெய் உடல் நலத்திற்கு உகந்ததா என்ற கேள்வி எழுந்தது. அதை எரிக்கையில் எழும் புகை விஷமாக இருக்குமோ, அதனால் வேறு ஏதேனும் பக்க விளைவுகள் உண்டாகுமோ என்ற சிந்தனை எழுந்தது. எனவே அந்த எண்ணெயை எரித்துப் பார்த்து சோதித்துவிட முடிவு செய்தான்.

அவனுடைய நாட்டில் அண்ணாந்து என்ற மலை இருந்தது. அந்த மலை உச்சியில் ஒரு பள்ளம் வெட்டினார்கள். அப்பள்ளத்தில் குடம் குடமாய் எண்ணெய் ஊற்றினார்கள். பருத்தியை திரியாகச் செய்து எண்ணெய் பள்ளத்தில் இட்டு பற்ற வைத்தார்கள். அந்த பிரம்மாண்ட விளக்கு மலையுச்சியில் விடிய விடிய எரிந்தது.

மறுநாள் காலை அரசன் தனது காவலர்களை அனுப்பி விசாரிக்கச் சொன்னான். அம்மலையை ஒட்டிய கிராமங்களில் லெல்லாம் காவலர்கள் விசாரிக்கத் துவங்கினர். இரவு முழுதும் எரித்து புகையால் மனிதர்களோ, வீட்டுப் பிராணிகளோ, அல்லது காட்டு மிருகங்களோ பாதிக்கப்பட்டதா என்பதை வழிநெடுக கேட்டு வந்தார்கள். யாருக்கும் எதுவும் நேரவில்லை. எல்லோரும் அவ்விளக்கைக் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தனர். இந்தச் செய்தி உடனடி யாய் அரசனுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அந்த நேரமே அரசன், தனது மக்களுக்கெல்லாம் ஆமணக்கெண்ணெயை இலவசமாய் வழங்குமாறு ஏற்பாடு செய்தான். ஊர் ஊருக்கு எண்ணெய் வந்து சேர்ந்தது. ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் தனித்தனியாய் எண்ணெய் தந்தனர். தந்து, உங்களுடைய வீடுகளில் விளக்கு ஏற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்றனர்.

அதுநாள் வரையில் வீடுகளில் விளக்கு பொருத்தி இருக்காத மக்களுக்கு அது வரப்பிரசாதமாய் இருந்தது. தங்களுடைய வீடுகளும் இனி வெளிச்சமாகும் என்று மகிழ்ந்தனர். ஆனால் விளக்கை வீட்டினுள் வைப்பதற்கு

பிஜாவர்மன்னர் பிரதாப் சிங்கின் தூபார் காட்சி

பயமாகவும் இருந்தது. திடீரென்று ஏதேனும் நிகழ்ந்து விட்டால்? இருக்கிற வீடுமல்லவா எரிந்து போகும்.

இதனால் பெரும்பாலானோர் விளக்குகளில் எண்ணெயை விட்டு, திரியை பற்ற வைத்து வீட்டினுள் வைக்காமல், திண்ணையிலும், வாசலிலும், மாடத்திலும் வைத்துப் பார்த்தார்கள். இப்படியே மூன்று நாட்கள் வரையில் எல்லாருடைய வீட்டின் முன்பும் விளக்குகள் எரிந்தன. மூன்று நாட்களுக்குப் பின்பு அவர்களுக்கு தைரியம் வந்தது. விளக்கை வீட்டினுள் ஏற்றத் துவங்கினார்கள். அவ்விளக்கு இருளை விரட்டி வெளிச்சத்தைப் பரப்பியது. இருட்டை விலக்கி சுற்றுப்புறத்தை ஒளியால் துலக்கியதால் அந்த விளக்கின் பெயர் 'கார்த்துல தீபம்' என்று வழங்கப்பட்ட துவங்கியது.

அன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு வருடமும் ஆமணக் கெண்ணெய் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தினத்தை நினைவுகூறும் வண்ணம், மக்கள், கார்த்திகை மாதப் பெளர்ணமி தினத்தில் தங்கள் வீடுகளில் உள்ளேயும் வெளியேயும் விளக்குகள் ஏற்றி திருவிழா போல் கொண்டாடத் துவங்கினார்கள்.

ஆமணக்கிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்க முடியும்; அந்த எண்ணெயை விளக்கெரிக்க பயன்படுத்தலாம்; இதன் காரணமாய் விளக்கெண்ணெய் என்று அது வழங்கப்படுகிறது; அந்த எண்ணெய் மருத்துவ குணங்களும் கொண்டது; இத்தனை விஷயங்களையும் புத்த சங்கத்துத் துறவிகள் கண்டுபிடித்தனர். பல்வேறு விதமான சோதனைகளுக்குப் பிறகே அந்த எண்ணெய் மக்களிடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அரசன் நடத்திய சோதனை அண்ணாந்து மலையில் நடைபெற்றது. மக்கள் நடத்திய பரிசோதனை வீட்டு முற்றங்களில், தெரு முனைகளில் நடைபெற்றன. நல்லது என்று அறிந்த பின்பு உண்டான மகிழ்ச்சியை பரிமாறிக் கொள்ளவே ஒவ்வொரு வருடமும் கார்த்திகை மாதப் பெளர்ணமியில் தீபத் திருவிழா நடைபெறு கிறது. கார்த்திகை தீபமென்பதும் பண்டிகை என்பதும் விளக்கெண்ணெய் கண்டுபிடிக்கப் பட்டதைக் கொண்டாடும் விழா என்ற அயோத்திதாசரின் விளக்கமும், புராணக்கதையும் வாசிக்கிற எவரையும் வசீகரிக்கக்கூடியது.

இப்படியானவொரு புராணக்கதையை பெருவாரியான தமிழகம் அது நாள் வரையில் அறிந்திருக்கவில்லை. மாறாக, கார்த்திகை தீபத் திருவிழாவிற்கு சொல்லப்பட்டு வரும் புராணக்கதையானது சிவன் ஜோதியாக மாறியக் கதையையே நமக்கு தந்திருக்கிறது. அயோத்திதாசர் சொல்கின்ற இப்புராணத் தை கேட்கக்கூடிய எவருக்கும் முதலில் தோன்றக்கூடிய கேள்வி, இக்கதை அயோத்திதாசரின் கற்பனையா அல்லது இதற்கு ஆதாரங்கள் ஏதும் உள்ளதா என்பதுதான்.

விளக்கெண்ணெயின் தோற்றப் புராணத்தை சொல்லக் கூடிய கட்டுரையில் அயோத்திதாசர் இரண்டு இலக்கிய ஆதாரங்களை முன்வைக்கின்றார். ஒன்று, 'பதார்த்த சிந்தாமணி' என்ற சித்தமருத்துவ ஏட்டிலுள்ளது; மற்றொன்று, 'பெருந்திரட்டு' என்ற ஏட்டிலுள்ளது. பதார்த்த சிந்தாமணியிலிருந்து அவர் காட்டக்கூடிய பாடல் விளக்கெண்ணெயின் குணநலன்களையும், தன்மைகளையும் விளக்குகிறது. அவ்வெண்ணெய் நோய்களைத் தீர்க்கும் நிவாரணியாக

எவ்வாறு செயல்படுகிற தென்பதை அப்பாடல் காட்டுகிறது. பெருந்திரட்டிலிருந்து காட்டப்படுகின்ற ஆதாரம் 'பாசமாட்டு' என்ற உபதலைப்பின் கீழ் அமைந்துள்ளது. இப்பாடலிலேயே அயோத்திதாசர் எழுதக்கூடிய புராணக்கதை சொல்லப் படுகிறது. மடாலபுரம் என்ற ஊர், அதிலுள்ள புத்த சங்கம், அவர்கள் கண்டெடுத்த ஆமணக்கு நெய், அதை அரசனிடம் கொண்டு காட்டியது, அரசன் அண்ணாந்து மலையில் சோதனை செய்தது, தீங்கு ஏதும் இல்லையென்று அறிந்தது, நாட்டு மக்களுக்கு அறிவித்தது என அத்தனை செய்திகளும் இப்பாடலில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

எண்ணெயின் மருத்துவ குணத்தையும், அது பயன் பாட்டிற்கு வந்த கதையையும் தெரிவிக்கும் இவ்விரு ஆதார செய்யுள்களிலிருந்தே அயோத்திதாசர் புராணத்தைக் கட்டமைக்கிறார். எழுத்து சார்ந்த இவ்வாதாரங்களைத் தவிரவாய் மொழி யாகவும் அவருக்கு ஆதாரங்கள் இருந்திருக்குமா என்பது தெளிவாக இல்லை. வேறு சில இடங்களில் அவரே சொல்வது போல் 'இது மக்கள் மத்தியில் வழங்கப்படும் கதை' என்று இப்பகுதியில் அவர் எதுவும் சொல்லவில்லை. ஆனால், உண்மை இதுவாயிருக்க வேறு பிராமணர்கள் பொய்க்கதைகளை, புராணங்களைக் காட்டி மக்களை ஏமாற்றி விட்டனர் என்ற குற்றச்சாட்டை கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதியில் சொல்லிச் செல்கிறார்.

அயோத்திதாசரின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குவதற்கு இதுபோல் பல்வேறு காரணங்களைச் சொல்ல முடியும். நூறாண்டு மறதிக்குப் பின் ஞாபகம் வந்தவரின் வேட்கையோடு அயோத்திதாசரைப் படிப்பவர்களுக்கு இது எளிதில் விளங்கும். சமூகமாற்றத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு அயோத்தி தாசர் ஒரு கையேடு; தனிமனித வாழ்வில் ஒழுக்கத்தைத் தேடுகிறவர்களின் மந்திரச்சொல்; வரலாறு குறித்துச் சிந்திப்பவர்களுக்கு அவருடைய எழுத்துகளில் பல அதிசயங்கள் காத்துள்ளன.

தமிழ்ச்சிந்தனை மரபில் நவீனத்துவத்தை அறிமுகப் படுத்தியதில் அயோத்திதாசர் முக்கியமானவர். அவருடைய விளக்கங்கள், அது நாள் வரையில் சொல்லப்பட்டு வந்த பல்வேறு கற்பனைகளைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்குகின்றன. அறிவியல் பற்றிய நமது பொதுச் சிந்தனைகளை இவை மாற்றியமைக்கின்றன. அதே போல், மொழி பற்றியும், சாதி பற்றியும், சமயம் பற்றியுமான அவரது விளக்கங்கள் மாற்று சொல்லாடலொன்றை உருவாக்குகின்றன. இந்த மாற்று சொல்லாடல் நவீன சொல்லாடலாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, செவ்வியல் தன்மை ஏற்றப்பட்ட வேதச் சொல்லாடல்களுக்கு மாற்றாக இவை முன்வைக்கப்படுகின்றன.

குறிப்பு: இக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்ட அத்தனை மேற்கோள்களும் ஞான அலாய்சியஸ் தொகுத்த அயோத்திதாசர் சிந்தனைகள் I, II என்ற புத்தகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

ஞான அலாய்சியஸ், 1999, அயோத்திதாசர் சிந்தனைகள்-இரு தொகுதிகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், பாளையங்கோட்டை.

ஆன்றி மிஷோ கவிதைகள்

தமிழில் : எம்.கண்ணன்

ஆன்றி மிஷோ Henri Michaux (1899-1984)

ஆன்றி மிஷோ - பெல்ஜியத்தில் பிறந்தவர். பிரஞ்சு மொழியில் கவிதைகள் எழுதியவர். இறுக்கமான உள்ளொடுங்கிய குழந்தைப்பருவத்தைக் கொண்டவராக வளர்ந்தவர். கவிஞராகவும் ஓவியராகவும் வெளிப்படுவதற்கு முன்பு மாலுமியாக பணிபுரியத் தொடங்கியவர். 1924ல் பாரீஸுக்கு குடிபெயர்ந்தவர். ஆரம்பகால சர்ரியலிஸ பாதிப்புக்களை உள்வாங்கியவராக தன் படைப்பியக்கத்தைத் துவக்கியவர். தென்அமெரிக்காவிலும் (அமேசான் நதி பாயும் பகுதிகள் -1927-31) தூரக் கிழக்கு நாடுகளிலும் (இந்தியா, சீனா இன்னபிற -1930-31) பயணம் செய்தவர். ஆசியாவில் பயணம் செய்ததன் விளைவாக அவர் எழுதியது **Barbarian in Asia** என்ற கடுமையான சீண்டும் தன்மை கொண்ட நூல். 1930க்களில் ஓவியத்தை தனது முதன்மையான வெளிப்பாடாகக் கொண்டிருந்தவர். இயல் கடந்தவற்றையும் உளவியலையும் ஆராய்ந்த **Hermes** என்ற பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர். 1956க்குப் பிறகு மெஸ்கலின் முதலிய மருந்துகளின் மூலம் தன் மனநிலையை தானே சோதனைகளுக்கு உட்படுத்திக் கொண்டவர். அழுத்தமும் இயக்கமும் கொண்ட கடுமையான ஓவியங்களை படைத்த முக்கியமான தற்கால ஓவியராகக் கருதப்பட்டவர்.1984ல் பாரீஸில் இறந்து போனார்.

ஒளி ஊடுருவ முடியாத, இருண்ட மழை மேகங்களுக்குப் பின்னாலிருக்கும் நட்சத்திரங்கள் ஒடுங்கிய வானத்தைப் போன்றவை ஆன்றி மிஷோவின் கவிதைகள். மனவெளியில் வாழும் உயிர்களையும், மனவெளியில் நிலவும் இருளையும் மனவெளியில் பாயும் வெளிச்சத்தையும் தொடமுடியாத தன்மை கொண்ட ஒரு திரையின் ஊடாகக் காட்டும், கடுமையான கருமையான தீற்றல்களைக் கொண்ட ஓவியங்களாக ஆன்றி மிஷோவின் கவிதைகள் வாசகனுக்கான வெளியை தன்னுள் இடைவெளியாக கொண்டு ஒளி ஊடுருவ முடியாத ஒரு பரப்பை தங்கள் கேடயங்களாக கொண்டிருப்பவை ஆன்றி மிஷோவின் கவிதைகள். மனதையும் உலகையும் ஊடுருவும் ஒரு வெளியின் பிரதிபலிப்பாக, கடுமையும், பதற்றமும் நிறைந்தவையாக ஆன்றி மிஷோவின் கவிதைகள்.

தனசேகரன்

1. முண்ட நிலை

தலையற்ற முண்டம், விடைபெறும் தலை,
அளவுக்கு அடங்காமல்
எப்பொழுதும், என்றென்றும் தலையிட்டபடி
(உளவு பார்க்கும்) புன்னகைகள் இல்லாமல்
(இழைகளாகி, முடிச்சிட்டுக் கொண்டு, இறுகும்)
வார்த்தைகள் இல்லாமல்
அந்த முண்டம்

அந்த முண்டம், விளக்கமற்று முழுமையாக
ஃபாரோ * வுக்கு இணையாக
ஒரு முண்டத்தை வெறுமையாக்க யாரால் முடியும்?
முழுமைகள் இப்பொழுது...
நாம் காண்கிறோம் முண்டங்கள் கடந்து செல்வதை

* ஃபாரோ-Pharaoh

2. ஆயுதங்கள் அனைத்து திசைகளிலும்,
அனைத்து திசைகளிலிருந்தும்
அவை திரும்ப வருகின்றன அவனிடம்
குறிப்பாக யாரிடமும்ல்ல,
யாராலும் கவனிக்கப்படாமல் அனைத்தையும்
பறிகொடுத்து நிற்கும் ஒரு மனிதனிடம்
முக்கியத்துவமற்ற ஒருவனிடம்
அவன் ஓய்ந்து போயிருக்கும்
கணங்களில் (நிலையில்)
அவை திரும்ப வந்திருக்கின்றன அவனிடம்
அவ்வளவு (அதிகமான) ஆயுதங்களுடன்
அவனது தேவைகள் மிகவும்
குறைந்தவை இப்பொழுது
இடத்தில், வெளியில், இயக்கத்தில் (செயல்பாடுகள்)
ஒவ்வொரு அர்த்தத்திலும்.

3. விடுபட்டுக் கடந்த வருடங்களுக்குப் பிறகு
நாட்கள் போல் கடந்த வருடங்களுக்குப் பிறகு
மீண்டும் நடந்தது நுழைவுத்தேர்வு
இக்கால இடைவெளிக்குப்பிறகு, ஆளுநர்
ஒரு புதிய விழாவில் ஒரு எழுத்தராக
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்
பிறகு ஒரு எடுபிடையாக
இறுதியில் தெருக்கூட்டுபவனாகசேர்த்துக்
கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார் இப்பொழுது
படிப்படியாக சீழிறங்கி
ஒரு நாள் கொட்டிலை, பன்றித் தொழுவத்தை
அடைவார் அவர்

அதற்கு சீழும் செல்வாரா அவர்?
அவர் சீழே கொண்டு செல்லப்படுவார்...

4. பிறப்பதற்கான சிறந்த நேரம்
இன்றாக இருந்ததில்லை
இன்று(ம்) இல்லை
எங்கெங்கும் தெரியும்படி
எழுந்துவிட்டது மரணத்தின்கோபுரம்
இருக்கப் போகிறது இணையின்றி
ஒரு வட்டத்தில் அளவுக்கடங்காத பெரும்வட்டத்தில்
சுழற்சிகள் முடிந்து கொண்டிருக்கின்றன
விரைவில்
பலியாக வருபவர்கள்
தங்களைத் தாங்களே முன் வைப்பார்கள்
எப்பொழுதும் பலியிடப்பட்டவர்களும்
ஆயுதம் தாங்கியவர்களும்
சேர்ந்தே வருவது குறிப்பிடத்தக்கது எப்பொழுதும்

5. வெகு தொலைவிலிருந்தும்
அனைத்து இடங்களிலிருந்தும்
வியப்பையும் பாராட்டையும் சுமந்தவாறு
அரண்மனைகளையும் நினைவுச்சின்னங்களையும்
தேடி குழுக்களாக வருகிறார்கள் அவர்கள்.

ஆனால் ஓர் எளிய மனிதன் மட்டும்
தனித்து நின்றுவிட்டான் தெருவில்
சிறுகுட்டையாக தேங்கிய நீர் அவன் காலடியில்
எல்லைகளுக்குட்பட்ட நகரங்களில்
எல்லையற்ற ஓர் வாய்ப்பு

வரவிருக்கும் பேரழிவுக்கு பிறகு
எங்கும் வரவிருக்கும் வறுமைக்குப்பிறகு
அனைத்தும் அழிந்தபிறகு
தேங்கிய நீர் சிறுகுட்டைகளாக
இருக்கத்தான் போகிறது அங்கு

6. கப்பலின் முகப்பில்

சீரான கடலை பிளந்து
ஒரு கப்பலின் நிமிர்ந்த முகப்பில்
நிற்கிறது ஓர் உருவம் முகப்பின்
மரச்சட்டத்தில் சாய்ந்தபடி

சரிவாய் கடக்கின்றன பிற கப்பல் முகப்புகள்
அவற்றிலுள்ளோர் அதற்கொப்ப சாய்ந்தபடி
துறைமுகம் இல்லை.

அறியப்படவில்லை துறைமுகங்கள்
பிறகு
ஒன்றையொன்று நெருக்கும்
கப்பல் முகப்புகளுக்கிடையில்
சமிக்ஞைகள் அவ்வப்போது

7. எங்கே சாய்ப்பது தலையை?

ஒரு வானம்
ஒரு வானம் நிலம் என்பது இல்லாது போனதால்
ஒரு சிறகு அல்ல சீழும்ல்ல
ஒரு பறவையின் இறகுமல்ல
மேலெழுந்து படியும் ஆவியுமல்ல

உறுதியாக அழுத்தமாக வானம் மட்டுமே
ஒரு வானம் நிலம் என்பது இல்லாது போனதால்
தலையில் நிகழ்ந்த அந்த வெடிப்பிற்குப்பின்
அந்தப் பயங்கரம் அந்தக்
கையறு நிலை பிறகு அங்கு எதுவுமில்லை
ஆனால் அனைத்தும் பாழாகி
துளைக்கப்பட்டு வழிகள் அனைத்தும்
தொலைந்து

ஒரு வானம் உறைந்ததாக வானம்

இப்பொழுது தடுக்கப்பட்டு மறைக்கப்பட்டு

சிதிலங்கள் நிறைந்து
வானம் ஒற்றை தலைவலியில் நிலம்
வானத்தை இழந்ததால்

ஒரு வானம் இப்பொழுது
தலை சாய்க்க ஓரிடமில்லாததால்

கடந்து செல்லப்பட்டு ஊடுருவப்பட்டு
சுருங்கி உள்வாங்கி
தின்னப்பட்டு அரிக்கப்பட்டு
ஆங்காங்கே கலைக்கப்பட்டு
வெடிப்புக்களாலும் புகையாலும்
மூச்சுவிட முடியாமல்

எதற்கும் உதவாமல்

ஒரு வானம்
இனி எப்போதும் கண்டுபிடிக்கப்பட முடியாமல்
ஒருவானம்

8. சோம்பல் (இயக்கமற்று இயங்குகிறது)

சோம்பல்: பிறழாமல் வாழ்வை கனவு காணும்
முடிவற்ற கனவு பாயும் ஓர் தனிமொழி
அடைப்புக் குறிகளுக்குள்

சுற்றிலும் திட்டங்கள் வரைபடங்கள் புறப்பாடுகள்
கட்டிடங்கள் வீழ்கின்றன எழுகின்றன
மீண்டும் எழுகின்றன

தன்னுள் சூழ்ந்து செல்லும்
தன் ஊற்றின் மீதாகவே
கனவு காண்கிறது சோம்பல்

9. மரணத்தின் சாலையில்

மரணத்தின் சாலையில்
என் தாய் சந்தித்தது ஒரு பெரும் பனிமலையை;
அவள் பேச விரும்பினாள்
காலம் கடந்து விட்டிருந்தது
பஞ்சினாலான மாபெரும் பனிமலை
அவள் எங்களைப் பார்த்தாள்
என் சகோதரனையும் என்னையும்
பிறகு அவள் அழுதாள்.
நாங்கள் அவளிடம் சொன்னோம் - உண்மையில் மிக
அபத்தமான ஒரு பொய் - நாங்கள் முழுமையாக
புரிந்து கொண்டோம் என்று.
பிறகு அவள் கொண்டது அற்புதமும் கனிவும்
நிறைந்த ஒரு புன்னகை
ஒரு சிறு பெண்ணின் புன்னகை
அது அவளாக அவள் தன்னிலையாக
அப்படியொரு அழகான புன்னகை ஏறக்குறைய
நாணத்தைத் தொட்டுவிடும் அளவில்;
பிறகு அவள் அடித்துச் செல்லப்பட்டாள்

ஒளி ஊடுருவமுடியாத ஓர் தளத்திற்குள்.

10. புடாபெஸ்டிலிருந்து அந்தப் பெண்

ஒரு பெண்ணின் மூச்சில், அதிலிருந்து எழும்
வெம்மை நிறைந்த அந்த முடுபனியில்
என் இடத்தைக் கொண்டேன் நான்.

விலகியிருக்கிறேன்,
என் இடத்தை விட்டு நான் நீங்கவில்லை.
கனக்கவேயில்லை அவள் கைகள்,
நீர்போல செல்லலாம் அவற்றினுள்.

வெளிறும் பொருள்கள் மறைகின்றன
அவள் முன்னால்.
அவள் கண்கள் மட்டுமே நிலைக்கின்றன அங்கு

நீளமான, அற்புதமான புற்கள்
நீளமான, அற்புதமான மலர்கள்,
வளர்கின்றன நம் நிலத்தில்.

தடை ஒன்றை ஒளிர் வை (பற்ற வை)

என் மாப்பின் மீதாக

நீ இப்பொழுது அங்கு இளைப்பாறுவாய் என்பதால்.

நீ அங்கு இளைப்பாறுகிராய்,
இப்பொழுது நீ இல்லை என்பதால்.

11

ஒப்பிடுகிறார்கள்

இடைவிடாமல் ஒப்பிடுகிறார்கள்

மோசமாக ஒருங்கிணைத்து

மிக மட்டமாக கலைத்து

திடீரென்று சில கணங்களில்

காற்றாலையின் சிறகுகளாக

திரும்ப ஒருங்கிணைத்து

பிறகு புராதன குத்துக்கற்களாக,

என்றும் நகராமல் அசையாமல்.

வெளியில் இடைவெளிகள்

ஓர் பெரும் பன்றியொன்று வசிக்கிறது

ஒரு பெரும் தொட்டியில்

பலர் அணுகினர் அதை (அவளை)

சுற்றிலும் எப்பொழுதும் வதந்திகள்

இன்னும் வெளியேற்றப்படாமல்

வெகு தொலைவில் நட்சத்திரங்கள்

தலை குனிந்து விட்டோம் நாம்.

12

அவள் பாடுகிறாள்,

அலற விரும்பாத அவள் பாடுகிறாள்.

பெருமையில் மிதந்து அவள் பாடுகிறாள்.

அவள் பாடுவதை கேட்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்

மௌனத்தினுள்.

ஆழத்தினுள் அலறியபடி பாய்கிறது அவள் பாடல்.

வரலாறுகளை எழுதுவது என்பது.....

செந்தில்பாபு

தமிழில் : திண்டுக்கல் கே. அறம்

எ

எந்தவொரு அடையாளத்தையும் கட்டமைக்கப் போது வரலாறு தன்வயமாக்கப்படுகிறது. வேளாந்தைகளில் சொன்னால் நிகழ்வுகள், கருத்துகள், கடந்த காலத்தைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பிட்ட வகையிலா வியாக்கியானங்கள் - இவை எல்லாம் ஒரு சமூகத்தில் அரசிய இயக்கங்கள் மற்றும் சமூகக்குழுக்களின் அடையாளங்களை மறுகட்டமைப்புச் செய்ய சமூகரீதியாகவும் (அடிக்கடி) அரசிய ரீதியாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அந்த அளவில் சமூக தின்பல்வேறுபிரிவினரின் வரலாற்று நடவடிக்கைகள் என்பவை (வரலாற்றின் உருவாக்கம், அதைபோதிப்பது மற்றும் ஆய் செய்வது) நாம் நினைப்பதைக் காட்டிலும் அதிகம் அரசிய தன்மை வாய்ந்தவையாக உள்ளன.

அரசியலில் எப்போதுமே என்ன நடக்கிறதென்ற தற்கால அரசியல் நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்த வேலாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது. தூய்மையான வரலா என்பதற்கு அங்கு இடமே இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

சமீபகாலங்களில் இதுபோன்ற விஷயங்கள் பற்றி நா பேசும்போதெல்லாம் நமக்கு நினைவுக்கு வருவது ராமஜென் பூமி-பாபர்மகுதி பிரச்சனைதான். கடவுள்ராமர் அந்தக் குறி பிட்ட இடத்தில்தான் பிறந்தார் என்று ஒரு பிரிவினர் கூறினர்.

சிலர் அதை நிரூபிக்கவேண்டிப் புதைபொருளாராய்ச்ச களில் ஈடுபட்டு சிலகுழிகளைத் தோண்டி ஒரு சைலான சி சான்றுகளைத் தேடிக்கொண்டுவந்தனர். கடைசியில் நடந தென்ன? 16ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த ஒரு நினைவுச்சின்ன தகர்த்தெறியப்பட்டது.

இந்த விவகாரத்தில் வரலாற்று ஆய்வாளர்களும் புதைபொருளாராய்ச்சியாளர்களும் என்ன செய்து கொண்டிரு தார்கள்? சிலர் எப்போதும் போலவே அமைதியாகக் கொ லீற்றிருந்தார்கள்! ராமர் இங்கே பிறந்தாரா? அங்கே பிறந்தாரா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதை விட வேறு பல முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் நா சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது, அவை பற்றிச் செயல்பட வேண்ட யுள்ளது என்று வேறு சிலர் வாதாடத் தொடங்கினார்கள்!

இந்தியப் புலிகளை வேட்டையாடிய பெருமிதத்தில்
கர்லன் பிரபும் அவரது மனைவியும் (1902)

ஆனால் அந்தப்பிரச்னை அத்தனை எளிதான ஒன்றல்ல, எந்தவழியில் சிந்திக்கவேண்டும் என்பதை 'அரசியல்' தீர்மானித்தது. அதன்படியே சில மரபுவழிப்பட்ட வரலாற்றாய்வாளர்கள் களத்தில் இறங்கி வாதங்களிலும் எதிர்வாதங்களிலும் ஈடுபட வேண்டிய தாயிற்று.

ஒருவர் இரண்டு தூண்களைப்பிடுங்கியெறிந்தார், மற்றும் ஒருவர்முன்றாவதுதூணை விழச்செய்தார், கடைசியில் மகுதியே தரைமட்டமாக்கப்பட்டுவிட்டது.நாம் அரசியலைப் பற்றியும் சரித்திர ஆய்வுபற்றியும் விவாதிக்கும்போது இந்த விவாதத்தின் திசைவழி எதுவாக இருக்கவேண்டுமென்பதை தீர்மானித்தது அரசியலே என்பதுதான் இங்கு கவனிக்க வேண்டியது.

அந்தத்திசையில் வரலாறு, கலாச்சாரம், புராணம் என பலவும் இழுத்துச்செல்லப்பட்டது. நாம் இதன்மூலமாக அரசியலும் வரலாறும் ஒன்றுடன்ஒன்று பிணைந்து கிடக்கின்றன என்ற ஒரு அம்சத்தை நன்கு புரிந்துகொள்ளலாம்.

நம்மைப்போன்ற பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு அரசியலுக்கும் வரலாற்றுக்கும் இடையிலான தொடர்பு என்பது என்ன? நாம் எந்தவிதமாக வரலாற்றை உள்வாங்கப் போகிறோம் என்பதில்தான் அது அடங்கியிருக்கிறது. ஆம். எந்த 'விதமாக' என்பதுதான் முக்கியம்.

வரலாறு என்று நாம் சொல்லுகின்ற பொழுதில் நாம் என்ன நினைக்கின்றோம்? கடந்து போன நாட்களைத்தானே! அதுசரி தான். ஆனால் அது எந்தக் கடந்தகாலம்? பள்ளிப்பாடப் புத்தகங்களைப் பார்க்கக் கூடியவாய்ப்புக் கிடைத்த மக்களுக்கு அவையெல்லாம் நினைவிற்கு வரக்கூடும். ஆனாலுங்கூட நாம் வரலாற்றைப் பற்றிப் பேசும்போது ஏதோ ஒன்று நெருடுகிறது. அது என்ன? அதுதான் நம்முடையநாட்டில் நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்டம்.நாம் வரலாற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போதெல்லாம் மேற்படி நிகழ்ச்சிகள்தான் நம் மனக்கண்ணில் தோன்றுகின்றது. அது ஏன்?

உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் உள்ளூர் சம்பந்தப்பட்ட குடும்பரீதியான நிகழ்ச்சிகள் நகரங்களிலும், கிராமப்புறங்களிலும் நடைபெற்றுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் நாம் வரலாறு என்று நினைப்பதில்லை. நாம் அவைகளைப் பற்றிய பல்வேறு கதைகளையெல்லாம் நம்முடைய மூதாதையர்கள் வாயிலாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். நாம் ஆண்டாண்டு காலமாகக் கேள்விப்பட்ட மேற்படி நிகழ்ச்சிகள் யாவும் ஒன்றாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. ஆனால் நாம் எதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட கடந்த காலத்தைப் பற்றி மட்டும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.? அதிலும் விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பற்றி? அதில் அரசியல் கலந்துள்ளது என்று எவரெனும் கூறிடத் துணிவார்களா?

நாம் அரசியல் என்று கூறும்போது எம்.எல்.ஏ.க்கள், எம்.பிக்கள் அல்லது அரசியல் மேலிடத்தில் தங்களுடைய செல்வாக்கை வளர்த்துக் கொண்டு காரியஞ்சாதிக்கக் கூடிய உள்ளூர் 'தாதா'க்கள் ஆகியோரைப் பற்றி மட்டுமோ அல்லது அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றி மட்டுமோ எண்ணிப் பார்க்க வில்லை. அதையும் விட அதிகமாக அம்சங்கள் 'அரசியலில்' உள்ளன. உதாரணமாக இந்தியநாட்டின் வரலாற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்சமயத்தில் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு இணையான பல்வேறு வரலாற்றுரீதியான நிகழ்ச்சிப்போக்குகளெல்லாம் ஒன்றாகப் பிணைந்து நின்று நம்முடைய இந்திய வரலாறு பற்றிய சிந்தனையை உருவாக்குகின்றன.

விடுதலை பெற்ற அன்றைய இளம்இந்தியாவுக்கு தன் உருவாக்கத்தின் இருத்தலின்-நியாயத்தை தன் மக்களின் முன் நிரூபித்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எனவே சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றை வலுவாக முன்வைத்து வரலாறு எழுதப்பட்டது. அது நம்மனங்களில் ஆழப்பதிந்துள்ளது. இது அரசியல்தான்.

ஆனால் தெரிந்தோ தெரியாமலோ நாம் யாவருமே இத்தகைய நடைமுறையில் தொடர்புள்ளவர்களாகவே விளங்குகின்றோம். உலகைப் பற்றிய நம்முடைய கண்ணோட்டங்கள், நமது எண்ணங்கள், சமுதாயத்தைப் பற்றிய நமது மனப்பான்மை ஆகிய எல்லாமே அரசியலை உட்கொண்டே இருக்கின்றன.

அரசியலானது பல்வேறு மட்டங்களில் மானுடஉறவுகள் சம்பந்தப்பட்ட இயல்புகளையெல்லாம் மாற்றியமைத்துக் ஆகஸ்ட் 2000

நானாசாடுப்பின் படைபினரால் கைது செய்யப்பட்ட ஆங்கிலேய உளவாளி.

கொண்டே செல்கின்றது. அப்படியானால் வரலாற்றாசிரியர்களும், தொழில்முறை ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஏன் இத்தகைய சமூகரீதியான வரலாற்றுப்பூர்மான நடைமுறைகளையெல்லாம் புறக்கணித்துக் கொண்டு செயல்படுகின்றனர்?

“வரலாற்றை எழுதுவது” என்ற ஒரு நடைமுறையுட்கூட அரசியலின் ஒரு பகுதிதான் என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். இன்றைக்கு நாம் படிக்கிற பாடநூல்களில் வரலாற்றை எழுதித் தொடங்கிய அன்றைய நபர்களைப் பற்றியெல்லாம் நாம் தெரிந்து கொண்டாக வேண்டும். இந்திய வரலாற்றை எழுதியவர்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. கீழை நாடுகள் பற்றிய ஆய்வாளர்கள் : (Orientalists)

இவர்கள், தங்கள் சொந்த (ஐரோப்பிய) சமூகத்திலிருந்து தங்களை வேறுபடுத்திக் கொண்டு உலகின் பிற பகுதிகளில் கற்பனாலோகங்களைத் தேடி அலைவார்கள். அத்தகைய நபர்களுடைய கற்பனாவாதத்துக்கு ஏற்றதோர் தளமாக இந்தியா இருந்தது.

இவர்கள் தொழில்மயமாதலின் ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்தே படுவேகமாக மாறிக் கொண்டிருந்த தங்களது ஐரோப்பிய மண்ணில் காணக்கிடைக்காத ஆன்மீகம், உள்நாட்டு சிறுசிறுகுடி அரசு அமைப்புகள், சமூக அமைதி இணக்கம் போன்ற புனைவு வயமான எல்லாம் கொண்ட ஒரு சமுதாயமாக இந்தியாவைப் பார்த்தனர்.

2. பயனெறிமுறைக் கோட்பாட்டாளர் அல்லது பயன்பாட்டுவாதிகள் (Utilitarians)

பயன்பாட்டுவாதிகள் என அழைக்கப்படும் வேறு ஒருவகையான வரலாற்றாசிரியர்கள் இருந்தனர். ஒரு சமூகத்தின் தேவைகளை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமே அதனையும் அதனுடைய பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்பையும் வலுப்பெறச் செய்ய முடியும் என்று அவர்கள் உறுதியாக நம்பினர்.

அவர்கள் நிலைபாடு கீழையநாட்டு ஆய்வாளர்களிலிருந்து நேர்எதிரான ஒன்றாக இருந்தது. அவர்கள் இந்தியா பின்தங்கிய நாடாகும் என்றும் ‘கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட’ பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு கீழ்ப்படிவது ஒன்றுதான் அவர்கள் கடைத்தேற ஒரே வழியாகும் என்றும் வாதாடினர். இத்தகைய சிந்தனைப்போக்கைச் சார்ந்தவரான ஜேம்ஸ் மில் என்ற அறிஞர்தான் அறியப்பட்ட முதல் இந்திய வரலாற்று நூலான ‘பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் வரலாறு’ என்ற நூலை எழுதி முடித்தார். அவர் ஒரு தடவை கூட இந்தியாவிற்கு வந்ததேயில்லை என்பதுதான் இதிலுள்ள வேடிக்கையான அம்சமாகும்!. அவர் இங்கிலாந்திலிருந்து கொண்டே இந்திய வரலாற்றை எழுதி முடித்தார்.

அவர் இந்தியாவின் கடந்த காலத்தை ‘இந்துக்கள் காலம்’ (இன்று நாம் பழங்காலம் என்கிறோம்) முஸ்லீம்கள் காலம் (மத்தியகாலம்), பிரிட்டிஷார் காலம் (நவீனகாலம்) என்று

மூன்றுபகுதிகளாகப் பிரித்தார். பிரிட்டிஷ் காலத்தை அவர் ‘கிறிஸ்துவர்களின் காலம்’ என்று குறிப்பிட்டாரில்லை! அதுதான் முதல் தலைமுறை வரலாறு ஆகும்.

தேசியவாதிகள் :

இத்தகைய நிகழ்ச்சிப்போக்குகளைக் குறித்து தேசியவாதிகள் எத்தகைய கண்ணோட்டம் கொண்டிருந்தனர்?

பிரிட்டிஷாருடைய ஆட்சியின்கீழ் தங்கள் நாடானது இழிவுபடுத்தப்பட்டுக் கிடப்பதை ஒழித்தாக வேண்டும் என்பது ஒன்றுதான் தேசியவாதிகளுடைய அவசரக்கடமையாக இருந்தது. இந்தியாவின் கடந்த காலத்தைப் பற்றி வானளாவப் புகழ்த் தொடங்கினர். அதன் தொடர்ச்சியாக அவர்கள் கீழைநாட்டு ஆய்வாளர்களின் பார்வையில் இந்திய வரலாறு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்தெழுதப்பட்டிருப்பதை எந்த ஒரு விமர்சனமும் செய்யாமல் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் மேற்கண்டவகையில் மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டுள்ள அக்காலப் பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் தவறு என்ன? இரண்டு விஷயங்கள்:

1. வரலாற்று மாற்றங்களுக்குக் காரணமாக மதம் அமைந்திருந்ததாக ஒப்புக்கொள்வது

2. ஒரு நாடு உருவாவதற்கு அடிப்படையாக மதம் அமைவதாகப் பார்க்கப்பட்டது.

மேற்கண்ட கண்ணோட்டத்தினூடே ‘இருநாடுகள்’ (இந்தியா-பாகிஸ்தான்) என்ற தத்துவப் பார்வை உள்ளுறைந்திருப்பதை நாம் அவதானிக்க முடியும். ஏனென்று நிகழ்ந்தது? தேசியமும், வகுப்புவாதமும் 18ம் நூற்றாண்டின் பிரதானமான சமூக அம்சங்களாக விளங்கின. அன்று இந்தியா கடந்து கொண்டிருந்த நவீனஅரசியல், பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகளின் நேரடிவிளைவாக இந்திரண்டும் அமைந்திருந்தன.

இந்தியசமூகத்தின் மிகப்பெரிய பல்வேறுபட்ட வேற்றுமைத் தன்மைகளை கணக்கில் கொண்டு பார்க்கையில் அன்றைய தேசிய-வாதிகள் பிரிட்டிஷாரின் இந்து-முஸ்லிம் என்ற அணுகுமுறைக்கு பின்வருமாறு எதிர்வினையாற்றியிருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும் என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.:

“இந்தியசமூகம்” தான் ஒன்றுபட்டதாக இல்லாமல் பிளவுண்டு கிடக்கிறதே அன்றி “இந்துசமூகம் ஒன்றுபட்ட ஓர்முழுமையாகத்தான் இருக்கிறது.”

‘இந்தியதேசம்’

‘இந்துத்துவம்’ - இந்த இரண்டையும் சமப்படுத்திப்பார்ப்பதின் விளைவுகளை இன்று நாம் அளவுக்கு அதிகமாகவே அனுபவித்துவிட்டோம்.

பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருந்தாலும் காலனிஆட்சியின் மீதான தத்துவார்த்த விமர்சனத்தின் உள்ளுறையாக- ஏகாதிபத்தியத்திற்கான பதிலாக கலாச்சாரதேசியம்* திகழ்ந்தது.

ஆர்.எஸ்.எஸ்.முன்வைப்பது=கலாச்சாரதேசியம்
நேரு முன்வைத்தது=நவீனதேசியம்
இடதுசாரிகள் முன்வைப்பது=சர்வதேசியம்

ஆனால் இத்தகைய தேசியவரலாற்று அறிஞர்கள் இந்தக் கண்ணோட்டத்துக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட முன்வந்தது ஏன்?

முதலாவதாக ஏகாதிபத்திய ஆட்சியைப்பலவழிகளிலும் எதிர்த்தாக வேண்டியிருந்தது. தேசீயஇயக்கத்தின் ஒரு முக்கியமான கூறாக அது அமைந்திருந்தது. தத்துவார்த்த அடிப்படையில் பார்த்தால் உலக அளவிலேயே கூட ஏகாதிபத்தியத்துக்குச் சரியானபதிலடியாக 'கலாச்சார தேசியம்' அன்று விளங்கிக் கொண்டிருந்தது.

ஆர்.சி.தத்., நௌரோஜி போன்றவர்கள் உருவாக்கிய காலனியத்துக்கு எதிரான பொருளாதார அடிப்படையிலான விமர்சனப்பார்வை ஒரு புறம் இருக்க வேறுபல நபர்கள் இந்தியாவைப் பிரிட்டிஷார் பாகுபடுத்திக்கூறியதன் அடிப்படையிலேயே இந்தியாவின் கடந்தகாலம்பற்றிய தங்களது ஆய்வுகளை முன்வைக்க முனைந்தனர்.

"இந்தியநாட்டின் புகழ்மிக்க பழங்காலத்தைப்போற்றி அதற்கு வக்காலத்து வாங்கிப்பேசுவதன் மூலமாகத்தான் ஒருசுதந்திர நாட்டை உருவாக்குவதுபற்றிப்பேசவும் வாதாடவும் முடியும்" என்ற கருத்தை அவர்கள் தேசிய இயக்கத்தின் ஒருபகுதி யாக ஆக்கிவிட முனைந்தார்கள். "பழங்காலமானது புகழ்மிக்க தோர் காலமாக மிளிர்ந்தது" என்று கூறுவது கலாச்சார தேசியத்தின் அடிப்படைக்கூறாக உலகளாவிய அளவில் அன்று புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருந்தது.

தேசீயஇயக்கம் ஒரு மக்கள்இயக்கமாக உருவான காலகட்டத்தில் மக்களை மிகப்பெரிய அளவில் ஓரணியில் திரட்ட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. தேசீயஇயக்கத்திற்குள் மக்களைக் கொண்டுவரவும் உத்வேகப்படுத்துவதற்கும் எல்லா வித வழிமுறைகளையும் கையாளவேண்டிய அவசியம் தேசிய இயக்கத்தின் தலைமைக்கு உருவானது. சிலர் ஒருகருத்தை முன்வைத்தனர். அவர்கள் மதத்தின் அடிப்படையில் மக்களைத் திரட்டுவதுதான் சாலச்சிறந்த ஏற்பாடாகும் என்று வாதிட்டனர். திலகரின் விநாயகபூஜை திருவிழாக்கள், அரவிந்தரின் அத்தீத ஆன்மீகம் (வேதங்களுக்கு அவர்தந்த முக்கியத்துவம்) காந்திஜியின் ஹேராம்!, பஜனைகள் முதலிய வழிமுறைகள் இவையெல்லாம் பளிச்செனத் தோன்றும் உதாரணங்கள்.

இந்துக்கடவுள்களைப்பொதுவாழ்வில்-பொதுவெளியில் பிரதானப்படுத்தி முன்வைத்தது பெரியபயனைத் தந்திடவில்லை. இத்தகைய நடைமுறைகள் முஸ்லிம்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உற்சாகப்படுத்தியிருக்க முடியாது. அதனால் தேசீய இயக்கத்தின் குணாம்சத்துக்கு எத்தகைய மதிப்பு ஏற்பட்டது?

அதுபோகட்டும், இவையெல்லாம் சின்னவிஷயங்கள். நவீனசிந்தனை படைத்த இன்னொருவகையான தேசீயவாதிகளுடைய செயல்பாடுகள் எவ்வாறிருந்தன? விடுதலை, மக்களாட்சி, சமத்துவம் போன்ற முற்போக்கான கருத்தோட்டங்களை முன்வைத்து அறிவியல்மனோபாவத்தை தேசமெங்கும் மக்களிடம் கொண்டுவரவேண்டுமென்பிரச்சாரம் செய்பவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர். நேருவைப்போன்ற அத்தகைய நபர்கள் மத அடிப்படையில் மக்களைத் திரட்டுவதுபற்றிக் கேள்வி எழுப்பவில்லையா? நேருபோன்ற அத்தலைவர்கள் தேசீயம் என்ற கம்பீரமான முழக்கத்தை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுப்புவாதப் பிரச்சாரத்தை முறியடித்திடமுடியும் என்று நம்பினர். அவர்கள் வகுப்புவாதமானது தேசீயத்துக்கு எதிரானது என்பதை மக்களிடம் புரியவைக்கமுடியும் என்றும் நம்பினர். அவர்கள் மக்களைத் திரட்டுவதற்கு மதத்தை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தலாமா என்ற ஒரு விவாதத்தை தேசீயஇயக்கத்துக்க்குள் நடத்திட முன்வரவேயில்லை.

தேசீயத்தலைமையின் அத்தகைய பலவீனத்துக்கும் வழக்கமானதோர் விளக்கம் தரப்படுகின்றது. அதாவது அவர்கள் பலதரப்பட்ட பொதுமக்களிடையே தேசீயஉணர்வு அலை யடித்துப் பரவிடும்போது தேசியம் முழுமையாக மலர்ந்து நிற்கும் போது வகுப்புவாதம் எழுந்துநிற்க முடியாது என்பதே அந்த விளக்கம். தேசீயஉணர்வுகள் கொந்தளித்துப் பொங்கி யெழுந்திடும்போது பொதுமக்கள் தங்கள் தாய்த்திருநாட்டைப் பற்றி மட்டுமே சிந்தித்துச்செயல்பட முன்வருவார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. அப்படி நடக்காமல் போனதற்கு காரணம் தேசியஇயக்கத்தின் ஸ்தாபன பலவீனமே அன்றி வேறு எதுவுமல்ல என்பதே இந்த வாதத்தின் சாரம். ஆனால் அவர்கள் வகுப்புவாதத்தைப்பற்றி அவர்கள்

சுதேசிகளின் சேவகத்தில் ஆங்கிலேயரின் ஒரு சுகமான மாலைப்பொழுது (1882)

குறைத்து மதிப்பிட்டுவிட்டனர் என்பதுதான் உண்மை.

தேசியத்தலைமையானது வகுப்புவாதமும் தேசியமும் ஒன்றுக்கொன்று இயல்பாகவே எதிரும்புதிருமானவை என்று எளிமைப்படுத்திப் புரிந்துகொண்டிருந்தது. சமீபநாட்களாக நம்முடைய சமூகவாழ்வில் ஏற்பட்டுள்ள கொந்தளிப்பு களுக்குப் பின்னராவது வெறும் தேசியம் மட்டுமே வகுப்புவாதத்தை எதிர்க்கப் போதுமானது என்ற வாதம் குறைபாடுடையது என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது.

எனினும் நாம் குறித்துக்கொள்ளவேண்டிய முக்கியமான விஷயம் எதுவெனில் தலைவர்கள் அப்படி ஒரு பார்வையை முன்வைத்து பாதைபோடும்போது வரலாற்று ஆசிரியர்கள் உள்ளிட்ட தொண்டர்கள் அதை அப்படியே பின்பற்றினார்கள் என்பதுதான்.

கற்பனைகளை உருவாக்குதல்

ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் இந்தியமக்களுக்கு ஜனநாயகம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாது என்றும், அதைப்பற்றிய அனுபவமே கிடையாதென்றும் தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்து இந்தியமண்ணில் தங்களது ஆட்சியை நியாயப்படுத்திவந்தனர். மேலும் ஆங்கிலேயத்தரப்பில் இந்தியர் களுக்குத் தங்களைத்தாங்களே ஆண்டுகொள்ளத் தெரியாது என்றும் பிரச்சாரங்கள் முடுக்கப்பட்டன. அத்தகைய சித்து விளையாட்டுக்களின் பொய்மையை உடைத்துப் பதில் கூறுவதற்கு முன்னால் இது ஆங்கிலேயர்கள் முன்வைத்த அரசியல் ரீதியான சதி என்பதை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி அவர்கள் கூறுவது அ-சரித்தர ரீதியானதும் கூட என்பது நமக்கு தெட்டதெளிவாகத் தெரியும்.

இந்தியர்கள் ஆங்கிலேயர்களது அத்தகைய பிரச்சாரங்களை எவ்வாறு எதிர்கொண்டனர்?

அவர்களும் எந்தவிதமான வரலாற்றுப்பூர்வமான ஆதாரங்களும் இல்லாது அரசியல்தன்மையுடன் கூடிய 'கதை'களையே முன்வைக்கத் தொடங்கினர்.

புராதன இந்திய நாட்டில் மகோன்னதமானதோர் பொற்காலம் நிலவியதாக அவர்கள் கதைகட்டத் தொடங்கினார்கள். அப்படிக்கூறுவதற்கு அவர்கள் தேர்வு செய்து கொண்டகாலம் மனிதநினைவுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட மிகப்பழங்காலம். எவருக்கும் தெரியாத ஒரு காலம் பற்றி கற்பனைகளைப் படரவிடும்போது அவற்றை நம்ப வைப்பது எளிது. இத்தகைய தந்திரங்களெல்லாம் நம்முடைய இன்றைய நிகழ்கால அரசியல் மற்றும் அன்றாட சமூகவாழ்வில் நிறையவே பார்த்து விட்டோம். எத்தனையோ கற்பனைக்கதைகள் இட்டுக் கட்டுப்பட்டுவிட்டன.

இந்திய நாகரீமானது ஆன்மீகத்தன்மையுடன் கூடியதென்றும் அது மேற்கத்தியர்களின் உலகாயத்தத்துக்கு எதிரானதென்றும் கற்பனைகள் மிதக்கவிப்பட்டன. மேலும் இந்தியாவில் நடைமுறையில் உள்ள சாதீயப்பாகுபாடுகளுக்குச் சில தார்மீக அடிப்படைகள் உள்ளன என்றும், எனவே அவை ஆகஸ்ட் 2000

மேற்கத்தியநாடுகளில் நிலவிடுகின்ற வர்க்கப்பாகுபாடுகளை விட மேன்மையானவை என்றும் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது.

மேலும் அறிவீனமான உலகாயதக் கோட்பாடுகள் யாவுமே இந்திய சமூகத்திற்குச் சிறிதும் பொருத்தமற்றவையாகும் என்றும் கூறப்பட்டது.

இந்தியாவின் ஆன்மீகம் என்பதுதான் என்னய்யா என்று நாம் கேட்டால் நமக்கு என்ன பதில் கிடைக்கிறது?

இந்த அம்சத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்தியாவின் ஆன்மீகம் பற்றி ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கியிருந்த கருத்தாக்கம் வசதியாக அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இந்திய நாகரீமானது தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் என்ற அடிப்படைகளில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறப்பட்டது. அவற்றில் மோட்சம் என்பது மட்டுமே ஆன்மீகத்தைக் குறிக்கின்றது. மற்றவையெல்லாமே லௌகீக நடைமுறைகளையாகும். இன்பத்தை நாடக்கூடியவை அல்லவா?

அவர்கள் மேற்படி கற்பனைகளையெல்லாம் மேற்கத்திய நாட்டுக் கற்பனைக்கதைகளின் இணைகளிலிருந்தே தோண்டியெடுத்துத் தந்தார்கள் என்பதே இதன் ருசிகரமான அம்சமாகும்.

ஐரோப்பிய வரலாற்றில் சொல்லப்பட்ட இருண்டகாலம் என்ற கருத்திலிருந்து அவர்கள் தங்களது பொற்காலத்தை உருவகப்படுத்திக் கொண்டனர். மேலும் ஆங்கிலோ சாக்ஸானியர்கள், டியூட்டானிய வம்சம் ஆகிய இனவெறிக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவர்கள் இந்திய மண்ணில் ஆரியஇனத்தின் மேன்மைகளைப் பற்றிய புனைவுகளை உருவாக்கினார்கள். ஆரியர்கள்தான் இந்தியாவின் பூர்வீகக் குடிகள் என்ற கருத்தை மையமாகக் கொண்டு அவர்கள் உருவாக்கிய 'ஆரியப்புனைவு' புனைக்கதைகள் உருவாக்கத்துக்கு மிகச்சிறந்த உலகளாவிய உதாரணமாகும்.

இன்னொரு கற்பனையான கருத்தையும் பரப்பத் தொடங்கினார்கள். அது இந்திய நாகரீமானது வன்முறைகளேயில்லாத, அன்புவழியிலானதோர் நாகரீகமாகும் என்ற கருத்தோட்டமாகும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் சிறிதளவு பின்னோக்கிப் பார்ப்போம். புத்தமதத்தினரும், ஐஜனர்களுந்தான் அகிம்சை மார்க்கத்தைப் போதித்தனர். அவர்களது கருத்தோட்டங்கள் யாவுமே மேற்கூறப்பட்ட அகிம்சை வழிமுறைகளைச் சார்ந்தாகவே விளங்கின. மிகப் பெரிய அளவில் வன்முறை கட்டவிழ்த்து விட்ட ஒரு போரின் போதுதானே அவர்களுடைய 'பகவத் கீதையே' பிறந்தது.

சமீபகாலமாக அவர்கள் மற்றொரு கற்பனைக்கதையை கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளனர். முகம்மது கஜினி மற்றும் முகலாயர்கள் ஆகியோர் கோயில்களை நிர்மூலம் செய்தவர்கள் என்றதோர் கற்பனைக் கருத்தோட்டத்தை உலவ விட்டுள்ளனர். ஆனால் 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இந்துவான ஹர்ஷமன்னர் கோயில்களை அழித்துக் கொள்ளையடிப்பதற்கென்றே அதிகாரபூர்வமானதோர் குழுவை அமைந்திருந்தார் என்ற உண்மையை மறந்து விடக்கூடாது.

தேசிய வரலாற்றாய்வாளர்களைப் போன்ற நல்லிதயங் கொண்ட நபர்களால் மேற்கண்ட மாதிரியான கற்களைகளையெல்லாம் எப்படி முன்வைக்க முடிந்தது? அவர்கள் ஏன் அப்படி நடந்து கொண்டார்கள்? தலைமுறை தலைமுறையாக அத்தகைய கற்பனைகளையெல்லாம் உருவகப்படுத்தி மக்களது உள்ளங் களிலே பதியும்படியாக உலவ விட்டது ஏன்?

நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போன்று கற்பனைக் கதைகளை உருவாக்கி உலாவச் செய்வதென்றதோர் நடைமுறையானது உலகமெங்கிலும் நடைபெற்ற தேசிய இயக்கங்களுடைய பிரித்தற்கரியதோர் அம்சமாக அன்று விளங்கி வந்துள்ளது. மேலும் அவர்கள் கலாச்சார தேசியம் என்ற பெயரால் சமுதாயத்தை பின்னோக்கி இழுத்துச் செல்லவே முயல்கின்றனர்.

காலனி ஆட்சி போன்ற நிஜமான யதார்த்த வாழ்வில் உள்ள எதிரிகள் கையிலும்-பலசமயம் உருவாக்கப்பட்ட கற்பனையான எதிரிகள் (ஒரு நாட்டுக்குள்ளேயே வாழும் இன்னொரு இனம் என்ற கற்பனை எதிரிகள்) கையிலும் சிக்கிச் சீரழிவுக் குள்ளாகும் மக்களின் புண்பட்ட மனதை ஆற்றுகிற வைத்தியமாக (கலாச்சார தேசியம்) மக்களை பழங்காலம் என்ற கற்பனையான பொற்காலத்துக்கு இழுத்துச் செல்கிறது. எப்போதும் ஒரு 'அற்புதமான கடந்தகால'மும் பல்விதமான பொய்கள் - புனைகதைகளின் ஆதரவோடும் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு 'எதிரியும்' கலாச்சார தேசியத்துக்கு அவசியம். அவை

இரண்டும் இல்லாமல் வெகுஜன ஆதரவை அதனால் திரட்ட இயலாது.

மேற்படி 'கலாச்சார தேசியம்' என்ற கருத்தோட்டமானது அறிவுஜீவிகளை வெகுவாகக் கவர்ந்திழுக்கின்றது. அதன் மூலமாக மேற்படி அறிவுஜீவிகள் தங்கள் தாய்நாட்டைப் பாதுகாத்து நிற்பதற்காக வரிந்து கட்டிக் கொண்டு அணிதிரளத் தொடங்குகின்றனர்.

மேலும் அத்தகைய அறிவுஜீவிகள் தங்கள் பங்கிற்கு பற்பல கட்டுக்கதைகளை உருவாக்கி கடந்தகாலத்தை தங்களுடைய பாணியிலேயே மறுகட்டமைப்புச் செய்யத் தொடங்குகின்றனர். ஆம், அவர்கள் அனைவருமே அரசியல் ரீதியானவர்கள்தான்.

இந்த மாதிரியான வரலாற்றாய்வாளர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தில் பணியாற்றி வந்த ஊழியர்கள் என்பது மற்றொரு அடிப்படையான காரணமாகும். அவர்களால் ஆட்சியாளர்களையும் சார்ந்திருக்க முடியாது அல்லது ஆளப்படுபவர்களையும் சார்ந்து நிற்க முடியாது. இப்படி ஒரு இரண்டுங்கெட்டான் நிலைமையில் அவர்கள் இருந்தாக வேண்டியிருந்தது. இருந்தாலுங்கூட அவர்கள் தங்களை தேசியவாதிகளாக விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினர். என்ன செய்வது? தனக்கு எந்த பாதிப்பும் வந்துவிடாமலேயே தேசிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது எப்படி?

கடந்தகால வரலாற்றைப் பற்றியெல்லாம் வானளாவப் புகழ்ந்திடத் தொடங்கலாம். ஏதாவது ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டு மொகலாயப் பேரரசர்களுக்கு எதிராக போராடிய ஒரு சில உள்ளூர் தளபதிகளைப் பற்றியெல்லாம் புகழ்மாலை குட்டத் தொடங்கலாம். ஆம், அப்படித்தான், ராஜ்புத்திரர்கள், சீக்கியர்கள், மராட்டியர்கள் பற்றிய பல்வேறு வகையான கதைகள் புனரமைக்கப்பட்டன.

அத்தகைய தளபதிகள் யாவருமே மொகலாயப் பேரரசுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்தார்கள் என்பதுதான் அதிமுக்கியமானதோர் அம்சமாக முன்வைக்கப்பட்டது. உங்களுக்கு இதைவிட வீராவேசம் மிக்க கதைகள் தேவையா? ராணாபிரதாப், சத்ரபதி சிவாஜி என்ற பெயர்களைச் சொன்ன மாத்திரத்திலேயே தேசிய உணர்வுகள் பீறிட்டுப் பாயுமல்லவா? ஆனால் அவர்கள் ராணாபிரதாப், சிவாஜி, குருகோவிந்தசிங் ஆகியவர்களைப் பற்றி மட்டுமே தேசிய அளவில் மாவீரர்களாகச் சித்திரித்தார்களே, அது ஏன் என்று எப்போதாவது நாம் கேட்டதுண்டா?

மாபெரும் இந்திய நாகரீகமானது இருண்ட காலத்தில் அதாவது மொகலாயப் பேரரசின் கீழ் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தபோது மேற்படி மாவீரர்கள் யாவருமே செயலாற்றினர் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் இந்திய நாகரீகத்தின் பொற்காலத்தில் ஒளிவீசிய அசோகர், ஹர்சர் போன்றவர்களைப் பற்றியெல்லாம் பேசுவதில்லையே. அது

கல்கத்தா - வில்லியம்ஸ் கோட்டையில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள உயிர் பறிக்கும் ஆயுதங்களின் குவியல் (1850)

ஏன்? அவ்வாறு நாம் கேள்விகளைத் தொடுக்கும்போதுதான் சிறுபிள்ளைத்தனமான தேசியத்துக்கும் பாசிஸத்துக்குமிடையே மயிரிழையிலான இடைவெளிதான் நிலவிடுகின்றது என்ற பேருண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். நவஇந்தியாவின் சிற்பிகளாகக் கருதப்படும் ராஜாராம் மோகன்ராம், தயானந்தசரஸ்வதி, திலகர் ஆகியவர்களைப் பற்றி எந்தவிதமானதோர் விமர்சனப்பார்வையுமில்லாமல் புகழ்மாலை சூட்டி மகிழ்ந்திடும் போக்குகளையும் நாம் கண்டு வருகின்றோம். எந்தவித சந்தேகமிற்கும் இடமின்றி, அவர்கள் யாவருமே மகத்தான மனிதர்கள்தான். ஆனால் அவர்களும் மனிதர்கள்தான், மரித்துப் போகின்ற உயிர்கள்தான். ஏனைய மனிதர்களைப் போலவே மேற்படி மகத்தான தலைவர்களும் கூட பிரச்சனைகளைப் புரிந்து கொள்வதில் தவறுகள் செய்திருக்கலாம் அல்லவா? நம்மால் அப்படி ஏன் சிந்தித்துப் பார்க்க முடியவில்லை.

பல்வேறு குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பல்வேறு கற்பனைக் கதைகளைப் பரப்பி கொண்டேயிருக்கக் கூடும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட 'புழக்கடை தேசியவாதிகள்' ஏகாதிபத்தியத்தை உறுதியுடன் எதிர்த்துப் போரிடாமலேயே தங்களைத் தேசியவாதிகளாக வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிக் கொள்ள இயலும். ஆனால் அத்தகைய புழக்கடை தேசியம் தீவிரமான வகுப்புவாதிகளை மட்டுமே உருவாக்க முடியும். ஒருபோதும் தீவிரமான தேசியவாதிகளை உருவாக்கவே முடியாது. ஏகாதிபத்தியமானது பல்வேறு 'அவதாரங்களை' எடுத்துக் கொண்டு நம்முன் நடைமாடக்கூடும். அதை உறுதியுடன் எதிர்த்து முறியடித்திடுவதற்கு மக்கள் சக்தியை ஓரணியாகத் திரட்ட நாம் சகலவிதமான வழிமுறைகளையும் கையாள வேண்டும். பொய்யான முரண்பாடுகளை மையமாகக் கொண்ட சிறுபிள்ளைத்தனமான கோட்பாடுகள் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை திசைதிருப்பும் அரசியலையே ஊட்டி வளர்க்கும்.

சரி, இவையெல்லாம் பொறுப்பற்றவகையில் வரலாறு எழுதப்பட்டதன் உதாரணங்கள். வரலாற்றை பொறுப்பாக எழுதுவது என்பதுதான் எப்படி?

அரசியல் வரலாறு என்றாலே முகம் சுளிக்கும் போக்கு (இது சடத்துவ மனநிலைக்கே பின்னர் இட்டுச் செல்லும் என்பது ஒரு புறம் இருக்க) தான் இன்று நடப்பில் ஆதிக்கத்தில் உள்ள சரித்திரவியல் நடைமுறையாகும். இது நீடிக்கும் வரை வரலாறு என்பது முன்பே தேர்வு செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் தொடர்ச்சியான கோர்வையான கூற்று என்று காட்டப்படுவதே நீடிக்கும்.

நல்ல அல்லது கெட்ட மன்னர்களைப் பற்றிய கதைகளை எழுதுவது மட்டுமே என்பதுதான் அரசியல் வரலாறாகும் என்று கருதப்பட்டு வருகின்றது.

இது பற்பலவிதமான கற்பனை ததும்பும் கட்டுக்கதைகள் உருவாகவும் அவற்றின் ஒட்டுமொத்த விளைவாக வகுப்புவாத சிந்தனைகள் வளர்வதற்குமே வழிவகைகள் ஏற்படுத்தும்.

அரசியல் வரலாற்றை ஆட்சியாளர்களுக்கும் ஆளப் படுபவர்களுக்குமிடையிலான அதிகார அடிப்படையில் நிலவிடுகின்ற உறவுகளின் தன்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும் ஆராய்ந்து எழுதிட இயலும். அத்தகைய அதிகார விசைகளின் தர்க்கங்கள் குறித்து ஆய்வது வழக்கமான அரசியல் வரலாற்றை விட அதிமான தரவுகளை நமக்குத் தரும்.

அதற்குப் பதிலாக நாம் பொருளாதார அடிப்படையில் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் விரிவாக ஆராய்வோமானால் கடந்த கால சமூக வாழ்வில் நிலவி வந்த வர்க்கரீதியான உறவுகளைப் பற்றியெல்லாம் நாம் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும். சமூகரீதியில் வரலாற்றை ஆராய முற்படும்போது ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட இந்துவுக்கும் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட முஸ்லிமுக்குமிடையே பற்பல பொதுவான அம்சங்கள் நிலவிடுகின்றன (ஒரு உயர் வர்க்க முஸ்லீமோடு விட) என்ற உண்மைகளையெல்லாம் கண்டு தெளிந்திட முடியும். இந்து சமூகமானது ஒருமித்த கருத்துடனும் கட்டுகோப்புடனும் விளங்கி வருவதாக அடிக்கடி சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. அத்தகைய இந்து சமூகத்திலுங்கூட பற்பல கூர்மையான வேறுபாடுகளும், உள்முரண்பாடுகளும் நிலவுவதை நம்மால் இனங்காணமுடியும்.

வரலாற்றை வேறுவிதமாக ஆராய்ந்து எழுதவும் கற்பிக்கவும் முற்படும்போது 'புகழ்பெற்ற' வடகலை - தென்கலை பிராமணர்களுக்கிடையான மோதல், சைவ - வைஷ்ணவ மதத்தாருக்கிடையில் நடைபெற்ற குரூரமான போட்டிகள் தேசார்த் - மற்றும் கொங்கண பிராமணர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த பூசல்கள் நாட்டார் சமய நம்பிக்கைகள் மீது உயர்சாதி இந்துக்கள் புரிந்த பல்வேறு ஒடுக்குமுறைகள் பற்றிய கதைகள் முதலியவற்றையெல்லாம் பற்றி நாம் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். உதாரணமாக நாம் வரலாற்றை நுணுக்கமாக ஆராய முற்படுவோமேயானால் சார்வாகர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் இடையே மோதல்கள் உருவானபோது தத்துவார்த்த இலக்கிய நூல்களிலிருந்து சார்வாகர்களுடைய உலகாயதக் கோட்பாடுகள் முழுவதுமே அடியோடு அழித்து ஒழிக்கப்பட்டு விட்ட பல்வேறு வெங்கொடுமைகளை பற்றியெல்லாம் நாம் உள்ளக் குமுறலுடன் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஒரு வரலாற்றாய்வாளன் தனது ஆய்வுக்காக எத்தகைய ஆதாரங்களைத் திரட்டிக் கொண்டு செயல்பட முற்படுகிறான் என்பதைப் பொறுத்தும் வரலாற்றின் தன்மைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. ஆதாரங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும். இலக்கியம், புதைபொருள் ஆய்வு, செவிவழிச் செய்திகள் போன்ற பல்வேறு ஆதாரங்கள் உள்ளன.

ஆதாரங்களைத் திரட்டும்போது விருப்பவெறுப் பில்லாமல் திரட்ட வேண்டும். அத்தகைய ஆதாரங்களானவை எத்தகைய சமூக பின்னணியில் கிடைக்கப் பெற்றன என்பதும் முக்கியமான அம்சமாகும். இலக்கியங்களை ஆதாரமாகக் கொள்ளும்போது அவைகள் படித்த வகுப்பாரைப் பிரதிபலிப்

பதாகவே அமையும். வர்ணாசிரம தர்மத்தை வலியுறுத்தும் வேதங்கள் மேல்தட்டு மக்கள் தங்களது விருப்பத்துக்கு ஏற்ற வகையில் அரசியலை மாற்றுவதற்காக உருவாக்கிக் கொண்ட கோட்பாடுகள்தான்.

நாம் எடுத்துக் கொள்கின்ற ஆதாரங்களையெல்லாம் விமர்சனபூர்வமாக ஆராய்ந்து பார்க்கும்போதுதான் அத்தகைய சமூகங்களில் நிலவி வந்த அடக்குமுறைகளைப் பற்றியெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஒருவரலாற்றாய் வானன் இவ்வாறு விமர்சனபூர்வமாகச் செயல்படும்போது தற்கால அரசியல் நிகழ்வுகளின் பாதிப்புக்களுக்கும் ஆளாகக் கூடும்.

ஆனால் வரலாற்றாய்வாளன் என்ன செய்கிறார்? எவ்வாறு செய்கிறார்?

கடந்த காலம் பற்றி ஆய்வு செய்யும் ஒரு வரலாற்றாளர் சமூகத்தின் எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்துடன் ஒருங்கிணைக்கிறார். வரலாற்றாசிரியரின் அரசியலால் வழிநடத்தப்படும் இந்தவிதமானபோக்குகளும் நவீன அரசியலின் அடித்தளத்தை உருவாக்கத் தேவையான முன்வரைவுகளை தருகின்றன.

கடந்தகாலம் குறித்து வரலாற்றாசிரியர் என்னவிதமான சித்திரத்தை முன்வைக்கிறாரோ அதுதான் எதிர்காலத்துக்கான அவரது பங்களிப்பாகும்.

இந்தசித்திரங்கள் அரசியல் புனைவுகளை உருவாக்கி

வரலாற்றை போதிப்பது, கற்பது என்பது தலைமுறை தலைமுறையான ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமென்பதால் அது முன்மாதிரிகளை தொடர்வதும், பின் தொடர்வதும் தொடர்ந்து நடக்கத்தான் செய்யும்.

வரலாற்றை விமர்சனபூர்வமாக பார்க்கும் சக்தியுள்ள சமூக சக்திகள்தான் வகுப்புவாத வரலாறு என்பது உண்மையிலேயே மிகவும் தரங்குறைந்தோர் வரலாறாகும் என்பதைக் கூற முடியும். இந்த வகுப்புவாத அடிப்படையிலான வரலாறு செழித்து வளர்ந்திடும்போது நடைபயிலத் தவறான வரலாற்றுச் செய்திகளும் அரசியல்கட்டுக்கதைகளும் கரங் கோர்த்து கொண்டு தலைமுறைக்கும் நடைபயிலத் தொடங்கி விடும்.

பாடநூல்களை எழுதுவது என்பது இந்த பின்னணியில் முக்கியமான விஷயமாகும். ஆனால் கற்றுக் கொடுக்கும் முறைமைகளை மறுசீரமைப்புச் செய்யாமல் வெறுமனே பாடப்புத்தகத்தை மட்டும் எழுதுவது என்பது உருப்படியான தலையீட்டை செய்யாது என்பதே நமது அனுபவம்.

வரலாற்றை கற்பது என்பதோடு வரலாற்றுப்பணிகளில் புதுப்புது வழிகள் கண்டுபிடிப்பது தேவை. உள்ளூர் வரலாறுகளை எழுதுவது என்பது கற்கும் முறையில் ஒரு முக்கியமான தப்படியாக இருக்கும். ஏற்கனவே எழுதி இறுதியாக்கப்பட்டுள்ள வரலாறே சமூகத்தின் கடந்தகால அனுபவம் என்கிற இறுகிப் போன அங்கீகரிக்கப்பட்ட பழம் பார்வையை உடைக்கிற ஒரு மாற்றாக இந்த உள்ளூர் வரலாறுகள் அமைய முடியும். தேசத்தின் போராட்ட வரலாறே வரலாற்றின் முகம் என்கிற பார்வை மாற்றப்பட்டு பல்தரப்பட்ட பெருவாரியான மக்களின் வாழ்க்கைப்பாதையில் கிடைத்த அனுபவங்கள் எல்லாம் அதில் இடம்பெறும் வகையிலும் அவற்றிக்கு வரலாற்றின் துவக்கம் முதலே மையமான கவனிப்பு கிடைக்கும் வகையிலும் செய்ய வேண்டும். கடந்தகாலத்திய உள்ளூர் வரலாறு தேசத்தின் - உலகத்தின் வரலாற்றோடு கொண்டிருந்த உறவின் அடிப்படையில் ஆயும்முறை கொண்டுவரப்பட்டால் அது சரித்திரத்தை மீண்டும் மக்களிடம் கொண்டுவரக்கூடிய பேருதவியாக இருக்கும்.

வரலாற்றை எழுதுவதிலும் போதிப்பதிலும் தொடர்புடைய எல்லோருடனும் அர்த்தமுள்ள உரையாடலை நடத்துவதன் மூலமும் அறிவை ஜனநாயகவழியில் உருவாக்கும் முறையை வளர்த்தெடுக்க முடியும். வரலாறானது ஜனநாயகரீதியில் மக்கள் யாவரும் பெற்றிடும் வகையில் எழுதப்பட்டதாக வேண்டும். அத்தகைய நடைமுறையில் சகலபகுதி மக்களும் பங்கேற்கவேண்டும். அதற்குமாறாகப் பலர் கல்விக்கூடங்களின் நான்குசுவர்களுக்கிடையில் தங்களது வரலாற்று ஆய்வுகளை நடத்திவருகின்றனர். அவர்களது அத்தகைய ஆய்வுகளினால் என்ன பயன் ஏற்படுகின்றது?

துரதிர்ஷ்டவசமாக பள்ளி மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் இன்று போதிக்கப்பட்டு வருகின்ற வரலாற்றுக்கும் இன்று உலகில் நிலவுகிற வரலாற்றுச் சிந்தனைபோக்குகளுக்கும் எந்த

செகந்தர்பாத் எழுச்சி ஒருக்கப்பட்ட பிறகு சித்திரிக்கீட்கும் கொல்லப்பட்ட 2000 இந்திய சிப்பாய்களின் எலும்புகள்.

ஒரு தொடர்புமேயில்லை. இது வருத்தப்படவேண்டிய அம்சமாகும். அத்தகைய தொடர்புகளை எவ்வாறு ஏற்படுத்தி விடலாம் என்பதைப்பற்றி பல்கலைக்கழகங்களும் பள்ளிக்கல்வி சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களும் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. வரலாற்று ஆய்வுக்கூடங்களில் உண்மையாக நடப்பதென்ன?

வரலாற்று ஆய்வுக்கூட நடைமுறைகளைப் புரிந்து கொள்ளுதல்

இதைப் புரிந்து கொள்ள ஒரு வழியாக - ஆய்வு நிறுவனங்களுக்குள்ளே வரலாற்று ஆய்வுகள் நடத்தப்படுவதின் ஒரு சமூகவியலைப் பற்றிப் பேசிப் பார்க்கலாம். அங்கு எத்தகைய வகையான ஆய்வுகள் நடந்தேறி வருகின்றன? மேலும் அவற்றுக்கு எந்த அளவுக்கு நிறுவனங்களுடைய அங்கீகாரம் கிடைக்கப் பெறுகின்றது? அங்கு நடைபெறும் மேற்படி ஆராய்ச்சிகளுக்கும் வரலாறு போதிக்கப்படுவதற்கும் ஏதேனும் தொடர்புள்ளதா? யார் வரலாற்றுப் பாடநூல்களை எழுதுகின்றனர், அவைகள் எவ்வாறு போதிக்கப்படுகின்றன? ஒரு சமுதாயத்தில் மேற்கண்ட நடைமுறைகளிலேயே ஒரு சமூகத்தின் பாரம்பரியமான பொதுவாக நிலவுகின்ற அறிவுசார்ந்த வாழ்க்கைமுறைகள் எல்லாம் வேர் கொண்டு உள்ளன. தனியாக பேசவேண்டிய அளவுக்கு இதைப்பற்றி நிறைய விஷயங்கள் உள்ளன. எனினும் ஒன்றை மட்டும் கூறிட விரும்புகிறோம். அது என்னவென்றால் ஆராய்ச்சி வட்டாரத்தில் அதிகாரபீடத்தின் குறுக்கீடுகள் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதே ஆகும்.

அரசியலிலும் அவ்வாறே நடந்து வருகின்றது. ஆய்வுக்கூடங்களில் அந்தந்த நிறுவனங்களின் லோக்கல் அரசியல் சார்ந்தே ஒரு குறிப்பிட்ட ஆராய்ச்சியானது தேர்வு செய்யப்படுகின்றது. வலிமை மிக்க குழுக்களில் பதவிகளைப் பெறுவதற்கான போட்டிகள், ஆராய்ச்சிப்பட்டங்கள் (Followship) மற்றும் உதவித்தொகைகளைப் பெறுவதற்காகத் தலைதெறிக்க ஒடுவது ஆகிய அனைத்துவிதமான நடைமுறைகளிலுமே நாட்டின் பிற இடங்களைப்போல அரசியல் குறுக்கீடுகள் நிலவத்தான் செய்கின்றன.

சமீபத்தில் சிம்லாவிலுள்ள Indian Institute of Advanced Studies என்ற மேற்படிப்பிற்கான இந்திய நிறுவனத்தில் ஒரு சர்ச்சை கிளம்பியது. பாரதீய ஜனதாவினர் ஆட்சிக்கு வந்தபின்னர் திரு. ஜி.சி.பாந்தே என்பவர் மேற்படி தலைசிறந்த நிறுவனத்தினுடைய தலைமை நிர்வாகியாக நியமனம் செய்யப்பட்டார். அந்த நிறுவனமானது நீண்ட நெடுங்காலமாக தலைசிறந்த மாணவர்களையும், அறிஞர்களையும் உருவாக்கி வந்துள்ளது. உந்துசக்தியாக இருந்துள்ளது. இன்று ஜி.சி.பாந்தே அதனுடைய நிர்வாகியாகப் பதவியேற்றதும் மேற்படி நிறுவனத்தில் நடைபெற்று வருகின்ற சகலவிதமான ஆராய்ச்சிகளும் வெறும் மோசடிகள் (Humbug) என்று கூறியது மட்டுமின்றி ஆராய்ச்சியில் எதற்கு முன்னுரிமை தரப்படவேண்டும் என்பதைப் பற்றி மறுஆய்வு

செய்தாகவேண்டும் என்று செயல்படத் தொடங்கியுள்ளார். அதன்விளைவாக மேற்படி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பணியாற்றி வருகின்ற அறிஞர்களது அன்றாட நிலைமையானது எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைப் பற்றி நாம் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும்.

சமீபத்தில் நடைபெற்ற மற்றொரு முக்கியமான நிகழ்ச்சியை நாம் சான்றாக எடுத்துக்கூறிட விரும்புகின்றோம். அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்படும் ஒரு நிறுவனத்தில் இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் பதவிக்கு வந்தபின்னர் ஆய்வு நிறுவனங்களில் நடைபெற்றதை போன்று பற்பல மாற்றங்களையெல்லாம் செயல்படுத்தினார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் வெறுங்கட்டு கதையான 'சரஸ்வதி' என்ற கற்பனை நதியைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்கான பத்துக்கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கியுள்ளனர். ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களுக்குள் அரசியல் நுழையுமானால் என்ன நடக்கக் கூடும் என்பதற்கு மேற்கண்ட நிகழ்ச்சியானது ஒரு சான்றாக விளங்குகின்றது.

வரலாறும் அரசியலும்

இதற்கெல்லாம் வேறு மாற்று வழிகளே கிடையாதா? அதற்காக வரலாற்றில் அரசியலுக்கு இடமே கிடையாது என்று நாம் வாதிட முன் வரவில்லை. பல்வேறு சிக்கல்களுடன் கூடிய அரசியல் கோட்பாடுகள் யாவும் நம்முடைய கற்கும் மற்றும் கற்பிக்கும் நடைமுறைகளில் இரண்டறக் கலந்தும் விரவியும் கிடைக்கின்றன. அப்படியானால் என்ன செய்வது? இது ஒரு விஷச் சூழல் மாதிரித் தோன்றுகின்றது அல்லவா? கற்றல் மற்றும் கற்பித்தல் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் விமர்சனப் பூர்வமான அர்த்தமுள்ள நியாயப்பூர்வமான அரசியல் தலையீடுகள் அனுமதிக்கப்படலாம். அது ஆய்வுகளையும் கற்கும் முறையையும் ஊக்கப்படுத்துவதாக விளங்கிட வேண்டும். அரசியலானது சமூகவாழ்வின் பல்வேறுபட்ட அம்சங்களையும் உருவாக்கிடும் தன்மையுள்ளதாகவே விளங்கி வருகின்றது. ஆகவே விமர்சனப்பூர்வமான அரசியல் தலையீடுகள் இருந்தால் எந்தவொரு முன்முடிவையும் கேள்விக்குள்ளாக்கிட முடியும்.

சமூக ஊழியர் என்ற வகையில் இன்று நம் அரசியல் மற்றும் சமூகவாழ்வில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் குறித்து நாம் எல்லோருமாக சேர்ந்து கவலைப்பட்டாக வேண்டும். கூர்மையான விமர்சனப்பூர்வமான விசாரணை என்பதுதான் அடிநாதம். கூடுதலான பொறுப்புணர்வுடன் கூடிய தலையீடுகள் இன்றைய அவசரத் தேவைகள் ஆகும்.

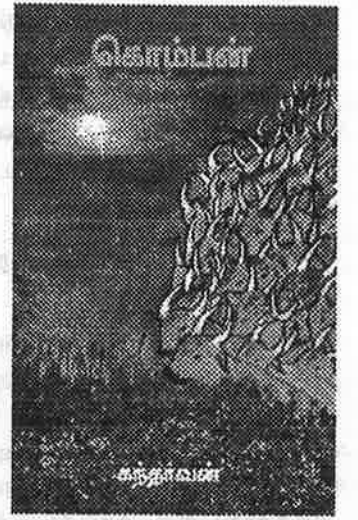
இன்று நாம் கடந்தகால தலைமையின் குறைபாடுகளை அமைதியாக உட்கார்ந்து விவாதிக்கமுடியும்தான். ஆனால் இன்று வகுப்புவாதம் உருவாக்கி உலவ விடுகிற வார்ப்புகளை (Stereo Types) நாம் அனுமதித்துக் கொண்டேயிருக்கப் போகிறோமா? சரித்திரம் நம்மில் இத்தகைய திறனை கோருகிறது. எங்கிருந் தாவது நாம் செயல்படத் துவங்கியாக வேண்டும்.

புத்தக விமர்சனம்

கந்தர்வனின்

கொம்பன்

ந.முருகேசபாண்டியன்

கொம்பன் (சிறுகதைகள்)

கந்தர்வன்

அகரம், சும்பகோணம். விலை:

ரூ.50/-

கதைகளின் தளம் காலந்தோறும் திசைகளெங்கும் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் ஒளிந்திருக்கும் கதைசொல்லி வாய்ப்புக் கிடைக்கையில் நீட்டி முழக்கிக் கொண்டு கதை சொல்லுகிறது. விண்கோள் தொலைக்காட்சிகளிலும் காட்டுக் கத்தலாக வறட்சியாகக் கதை சொல்லுகிறார்கள். 'கதைகதையாம் காரணமாம்' என முழுநிலவு ஒளியில் துள்ளிக்குதித்த குழந்தைகளும் காலை நீட்டி அமர்ந்து மாந்திரிக கதை சொன்ன பெரிசுகளும் காணாமல் போய் விட்டனர். என்றாலும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை - கந்தக நெடிக்குள்ளும் கதைசொல்லிகள் புதிதுபுதிதான உலகினைவார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். படைப்பாளிகளிடையே கதைஎழுது கிறவர்கதை சொல்கிறவர் என இருவேறு பிரிவுகள் இருந்தாலும் கதைசொல்லிகள் மரபுரிதியான உற்சாகமான குழுவை ஏற்படுத்துகின்றனர். கதையை ஒடித்துச் செதுக்கி பொடிவைத்து நகாசு பண்ணி செய்நேர்த்திக்காக முயலும் குழுவில் கந்தர்வன் முழுக்கக் கதைசொல்லலை தனது படைப்பின் ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளார். உத்திகளுக்குள் சிக்கிக் கொண்டு கதை வெளிப்பாட்டு முறையில் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்படும் வேளையில் 'அலட்டிக்காமல்' கதைசொல்லும் கந்தர்வனின் ஆக்கமுறை மரபு வழிப்பட்டதாகும். மனிதவாழ்க்கைக் குறித்த அக்கறையும் சிதைந்து கொண்டிருக்கும் குழுவின் வெக்கையும் இவரது கதைகளின் அடிப்படையென்றாலும் கதை சொல்லலில் விட்டேத்தியான மனநிலை மூலம் பிரதி புதிய அர்த்தங்களைத் தருகிறது.

மந்தையில் தன்னிச்சையாக வீர்யமுடன் திரிந்த கானையைப் பிரித்து மனுஷவாழ்க்கைக்கு பயன்படும் பொருளாக மாற்றப்படும் விதத்தை அப்பட்டமாக விவரிக்கிறது கொம்பன் கதை. நேர்கோடாக விரியும் கதையை மனுஷனுடன் பொருந்துவதற்கான முயற்சி எதுவும் பிரதியில் இல்லை. கொம்பாதி கொம்பனாக விரைத்துக் கொண்டு துள்ளும் கொம்பனையும் வசக்கித் தொழுவத்தில் மாட்டுவதற்கான

முயற்சியை சமூகம் ஏதோ ஒருவகையில் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதுதான் 'யதார்த்தம்' என்று கதைசொல்லி தனக்கான நியாயத்தைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

கதையில் ஒரு சொல்கூட மனிதனைப் பற்றி இல்லையெனினும் கொம்பனை மனிதனுடன் அடையாளப்படுத்துவது பிரதியில் நுட்பமாக வெளிப்பட்டுள்ளது.

கதைவரிப்பில் அற்புதமான ஓவியம் போல காட்சிப் படிமங்களைக் கந்தர்வன் உருவாக்கியுள்ளார். 'றெக்கை இல்லாப் பெரும் பறவைகளைப் போல அவை படுத்திருந்தன.' என்ற காட்சியானது மாடுகளின் விட்டேத்தியான தனித்துவத்தைச் சித்தரித்தாலும் இன்னொரு நிலையில் தொன்மப் படிவமாகக் கதையை வேறு தளத்திற்கு நகர்த்துகிறது. 'அம்மா வசை ராத்திரியில் நாய்நரிகளின் மனசில் தெரியும் கடல் கடலாய்க் கொம்புகள்' என்ற காட்சிப்படிமமும் மந்தை பற்றிய அற்புதமான கோட்டோவியம். மந்தையைத் தள்ளி நின்று பார்க்கும் நரிக்குக் கும்மிருட்டிலும் கொம்புகள் கடலாய்ப் பரந்திருப்பது கந்தர்வனின் கதைசொல்லலுக்கு உச்சமாகும்.

'அதிசயம்' கதைவாசிப்பில் மனிதனின் மறுபக்கத்தைக் காட்டுகிறது. கொம்பாதி கொம்பனும் - பனைமரத்தை வேரோடு பிடுங்கும் வலுவடைய தரையில் விரிக்கப்பட்ட போர்வையில் விழும் சில்லறைக்காக காத்திருப்பது வாழ்வின் கோரமல்லவா? பிரமாண்டமான சாதனைகள் மாபெரும் தத்துவங்கள்... எல்லாம் நடப்பில் பணத்துடன் இழுத்துக் கட்டப்பட்டுள்ளன என்ற நுணுக்கமான பார்வை வாழ்க்கை பற்றிய மதிப்பீட்டை உருவாக்குகின்றது.

கண்ணுச்சாமி பண்டிதர் உழவராக மாறிய கதை 'பைமாஷ்' என்ற விசித்திரமான தலைப்பின் கீழ் சொல்லப்பட்டுள்ளது. உழுதவன் கணக்குப்பார்த்தால் உழவுக்கோல்தான் மிஞ்சும்' என்ற பழமொழி என்றும் பொருந்துவதாக இருப்பதைக் கண்ணுச்சாமி பண்டிதர் செயற்பாடு மூலம் அறிய முடிகிறது. நாட்டுப்புறக் கதைமரபில் உழவரின் துயரத்தைக் ஆகஸ்ட் 2000

கதையாக்கியுள்ளது வாசிப்பில் ஐயீன்தார் காலம் பற்றிய சித்திரத்தைத் தருகிறது.

'காணிப்புள்ளே'யின் உலகம் தொடர்ந்து பிறரால் அத்துமீறப்படுகிறது. மகள் பேத்தி என தொடரும் உறவிலும் நசுக்கப்படும் காணிப்புள்ளேயின் 'முகம்' காணாமல் போகிறது. 'பெண்' உலகு ஆண் அதிகாரத்துவத்தின் கீழ் வதைபடுவது கிராமத்துக் கதை சொல்லியின் குரலாக விரிந்துள்ளது. தனது முகம் உடல் மீது அக்கறையற்றுப் பொருளியல் ரீதியில் வதைப்படும் காணிப்புள்ளே நிறுப்படத்தில் தன்னைக் கண்டு கருத்துரைப்பது கந்தர்வனின் நுணுக்கமான கதைசொல்லலுக்குக் காட்டாக உள்ளது.

தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் மனித வாழ்க்கை குறித்த பல்வேறு செய்திகளை முதன்மைப்படுத்துகின்றன. எனினும் கதை மொழியானது பல கதைகளிலும் ஒரே தொனியிலிருப்பது வாசிப்பில் அலுப்புத் தருவதாக உள்ளது. கதைசொல்லியின் ஒரேமாதிரியான குரல் நவீன சிறுகதைகளின் விவரிப்பிற்கு அவ்வளவாக பொருந்தவில்லை. இது குறித்துக் கதைசொல்லியான கந்தர்வன் யோசிக்க வேண்டும். கந்தர்வனுடைய முந்தைய தொகுப்புகள் தந்த வாசிப்பு அனுபவத்துடன் 'கொம்பன்' தொகுப்பை ஒப்பிட்டால் பின்னடைவான உணர்வே ஏற்படுகிறது. குறிப்பாகப் 'பூவுக்குக் கீழே' சிறுகதைகளின் அழுத்தமான வீச்சும் தெளிவான மதிப்பீடும் தற்சமயம் நெகிழ்ச்சியாகவுள்ளது. எனினும் தொகுப்புதோறும் கதை மொழியும் விவரிப்பும் மாற்ற மடைந்திருப்பது கந்தர்வனின் கதையுலகு வளர்ச்சியடைந் திருப்பதைச் சுட்டுகிறது. மேலும் நாளும் மாறிவரும் புறவுலகுடன் இவரது கதைசொல்லி மனது எதிர்கொள்ளும் முரணை புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

புது வாசனை

பூமணி

பா.செயப்பிரகாசத்தின் 'தெக்கத்தி ஆத்மாக்கள்' ஒரு தீவிரமான வாசிப்பு அனுபவம். மண்மேடாகி போன கொசுக்குடிச் சூளையில் நொறுங்கிக் கிடக்கும் வாவளையங்களையும் வெறித்துப் பார்க்கும் ஒரு தெக்கத்தி மனுசனின் பதிவுகளைப் படிக்கும்போது அவை சொந்த அனுபவங்களாகி தண்ணீர் கோலிய கூனைவாலைப் போலமனசு புடைத்துக் கனக்கிறது.

கண்ணுக்கெட்டிய மட்டும் பரந்து கிடக்கும் கரிசல் சீமையின் காட்சிகள் மெல்ல விரிகின்றன. பாம்பு தவளையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நமட்டி விழுங்குகிற கால கட்டம். வேலிக்கருவ மரங்களைப் போல் கண்டமானைக்கு முளைக்கும்

கந்தக ஆலைகள். எறும்புச் சாரியாய் ஆலைகளுக்குப் படையெடுக்கும் குழந்தைகள், குமருகள், நாகரீகம் கிராமத் தெருக்களில் அவுத்துப்போட்டு ஆடுகிறது.

சமூக, குடும்ப உறவுகள், கலை, இலக்கிய மதிப்பீடுகள் என்று சகல கட்டுமானங்களும் இடிந்து சரிந்து நொறுங்குகின்றன. அந்த இடிபாடுகளில் சிக்கித் தவிக்கும் சீவன் களின் முக்கல் முனங்கல்கள் ஊமாங்காடையைப் போல், மாடப் புறாவைப் போல் விட்டுவிட்டுக் கேட்கின்றன. இது பெரிய சோகம். மலைப்பைத் தருகிற, வியக்க வைக்கிற, திகைப்பூட்டுகிற சரித்திரச் சோகம். இந்த இழப்புச் சோகந்தான் இந்நூல் முழுக்க இழையோடுகிறது.

எத்தனை மனுசர்கள், சூல்கொண்ட மழை மேகங்களாக, இசைப்பெருக்கில் மறுகால் பாயும் கண்மாய்களாக, அத்துவானக் காட்டில் அதுபாட்டுக்குப் பூத்து மணம் வீசும் மஞ்சளத்திப் பூக்களாக நெஞ்சுக்குள் ஈரத்துடன் நிற்கின்றனர். நிறைய அனுபவங்களைச் சொல்கின்றனர். கனத்த சோகங்களை இறக்கி வைத்துத் தவிப்பாறுகின்றனர்.

வெள்ளாவிச் சோறு வெறுத்துப்போய் நவதானிய சோறுகளுக்காக ஏங்கித் தவிக்கிறது முந்திய தலைமுறை. நடப்பு அனுபவங்களைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளாத அதிகாரிகள் கிணறு வெட்டிப் பாழாக்கிய பைத்தியக்காரத்தனத்தை சொல்லிப் புழுங்குகிறார் ஒரு அனுபவசாலி. அரசியல் வாதிகளில் துப்புக்கெட்டவர்கள் துப்புக்கூலி வாங்குகின்றனர். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் லிங்கம்பட்டி கிட்டுமாவின் தாராள குணம் மாறவில்லை. கலைச் சமுத்திரமாக விளங்கிய சேது ராமன் சோகச் சின்னமாக மாறுகிறார். ஒரு காலத்தில் ரெட்டிப் பெண்ணைக் காப்பாற்றிய கூத்தாடி வம்சத்தின் மிச்சசொச்சமான கழைக்கூத்தாடி வயிற்றை நிரப்புவதற்கு உதவாத ரெட்டி வம்சத்தை நோக்கி மண்ணை வாரித்தூற்று கிறான். நீதிக் கருப்பனின் இம்சை தாங்காமல் அவன் கதையையே முடித்து நினைவுச் சின்னமாகிறார் ரங்கம்மா. மாட்டுவண்டியை விற்று காடை வாங்குகிறார் ஒரு ஐயீன்தார். காடைத் தட்டையும் பத்தாயத்தையும் வீசியெறிந்துவிட்டு மாமிச வாடையற்ற வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறார் அழகர் செண்பகம். தொழில் நேர்த்திக்குப் பரிசாக பதினாறு குறுக்கம் வரை கம்பெறிந்து சேர்வைக்காரரிடம் நிலம் பெறுகிறார் சாயக்காரர். இப்படி எத்தனையோ மனுசர்கள் ஆழத்தடம் பதிக்கிறார்கள். செயல்பிரகாசத்தின் அழகியல் குழைந்த கவிதை நடையிலும் கதை சொல்லும் பாணியிலும் இவர்கள் அசலாக உருவாகியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோருமே அருமையான சிறுகதைகளாகவோ குறுநாவல்களாகவோ வடிவம் பெற்றிருக்க வேண்டியவர்கள். ஆனால் அசைபோட அவகாசம் இல்லாமலோ அனுபவங்களில் சுவர்ந்து நளைய முடியாமலோ அந்த படைப்பு நிலை கைகூடிவரவில்லை.

சிவசங்கு என்ற அடித்தள மனுசர் காவியப் பாத்திரத்துக்கு நிகரானவர். அவரது வாழ்க்கை நல்ல குறுநாவலாக வந்திருக்க வேண்டியது. கம்மியான ஈடுபாட்டினாலோ

என்னமோ சேர்மானமில்லாமல் கொலுக்கொலுவாகச் சிதறிவிட்டது. நசிவுக்கு நடுவே பீறிடும் அவரது எதிர்ப்புக் குணங்களின் ஆதங்க வெளிப்பாடும், சோகத்தை தழுவும் முடிவும் சிறந்த கதையாகச் செதுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கரடுமுரடான குளுவக்குடியில் பூத்து ராமக்கானை என்ற கலைஞனைச் சூடிக்கொண்ட மூக்கம்மா அந்த சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாரை நினைவுபடுத்துகிறாள். இரு கலைஞர்களின் இசை உலகம் மனசுக்கு இசைவான உலகம். அவர்களின் இசைச் சேர்க்கையில் அரும்பும் ஓர் அழகிய மொட்டு அநியாயமாகப் பலியாகிறது. இந்த அனுபவங்களை உணர்த்துவதற்கு குறு நாவல் தான் சரியான வடிவமாக இருக்கமுடியும்.

சாவல் சண்டையே தஞ்சமாகக் கிடக்கும் மல்லையா எப்பேர்ப்பட்ட பாத்திரம். கவுத்திக் கிடக்கும் பாணை மீது 'எஞ்சிவனே' என்று தூங்கும் சாவல்களை உசுப்பி சாராயம் ஊற்றி போதையேற்றி கத்தி கட்டிவிட்டு சண்டையிடவைத்து வேடிக்கை பார்க்கும் மல்லையாக்களால் செத்துப்போனவை எத்தனை. குத்துப்பட்டு குக்கி நிற்பவை எத்தனை. வெட்டுப் பட்டதும் குத்துப்பட்டதும் சாவல்கள் மட்டுந்தானா. இந்த குரூரமும் சோகமும் நாவல் வடிவம் பெற்றிருந்தால் அதன் தாக்கமே தனிதான்.

'ஐயரசலேம்' 'சரஸ்வதி மரணம்' 'தாலியில் பூச்சுடியவர்கள்' போன்ற கச்சிதமான கதைகளைப்

படைத்துள்ள செயப் பிரகாசம் என்ற கலைஞனிடமிருந்து அனுபவங்களை நேர்த்தியாகவும், நுட்பமாகவும் பின்னத் தெரிந்த படைப்பாளியிடமிருந்து இலக்கிய உலகம் எதிர்பார்ப்பது அவற்றிற்கு நிகரான கதைகளையும் அடுத்த கட்ட குறுநாவல் களையும் ஆழமான, அகலமான நாவல் களையுந்தான்.

இந்த நூலில் உள்ளவற்றை கட்டுரைக்கதைகள் என்பதா இல்லை கதைக்கட்டுரைகள் என்பதா? இயல்பான அனுபவங்கள் அமுங்கி கருத்துச்சுவாரியில் படைப்புநிலை நீர்த்துப் போய் கட்டுரைத் தன்மை மேலோங்கியிருக்கும் கதைகளை கட்டுரைக்கதைகள் என்று சொல்லலாம். உணர்வுகள், கோர்க்கப்பட்ட கதையம்சங்கள் நிறைந்த கட்டுரைகளை கதைக்கட்டுரைகள் என்று சொல்லலாமல்லவா! அப்படியானால் இவை கதைக் கட்டுரைகளே. அந்த விதத்தில் இந்தப் புதுவகையினை வரவேற்கத்தான் வேண்டும்.

தெக்கத்தி ஆத்மாக்கள்:

வெளியீடு: அலைகள் வெளியீட்டகம், 36, தெற்குச் சிவன் கோவில் தெரு, கோடம்பாக்கம், சென்னை-600024.

ALL NEW Tempo Excel

Dealers for Bajaj Tempo Ltd.,

Vijai sales corporation

N-6, Sidco Industrial Estate, IIIphase, HOSUR-635126.

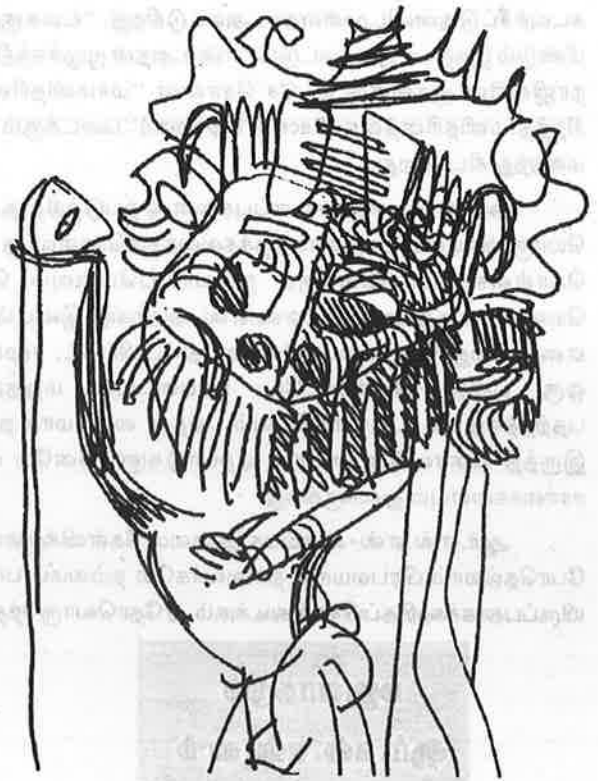
Ph: 04344-76977 / 76599 / 76590 / 76470 / 77607

Vellore Katpadi Road, VELLORE- 632007 Ph: 0416 - 242529 / 242780

அம்பேத்கர் மீது கை வைக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்

ஆதவன் நீட்சண்யா

தளசேகரன்

தவறான சித்தாத்தங்களை தலையில் சுமப்போர், அதை நியாயப்படுத்த மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் இயல்பிலேயே மோசடிகளாகி விடுகின்றன. சுயரூபம் மறைத்திடப் பூசிக் கொள்ளும் பொருத்த மற்ற அலங்காரங்கள் அவலட்சணமாகவே தெரியும் என்பதை அவர்கள் உணர்வதேயில்லை. வரலாற்றில் எப்போதோ நடந்தேறிய சம்பவங்களோடும் ஆளுமை மிக்க தனிநபர்களோடும் தம்மை இணைத்து அடையாளப்படுத்திக் காட்டுவதும் நூதனமான மோசடியேயன்றி வேறில்லை.

ஆர்.எஸ்.எஸ். தன்னை அப்பழுக்கற்றதொரு தேசபக்தி இயக்கமென காட்டிடத் துடித்தாலும் அதன் செயல்பாடுகளே பெருந்தடையாகவும் மறைக்கமுடியாத உண்மையாகவும் எதிர்நின்று மறிக்கின்றன. தேசபக்தி என்னும் மகத்தான உணர்வின் குவிமையமும் செயல்மேடையும் தானேயெனக் கூறினாலும், அது விரும்பும் தேசம் எல்லோருக்குமான தேசமல்ல என்பதை மர்மம் நிறைந்த அதன் வரலாற்று முடிச்சகளை அவிழ்ப்பதன் மூலம் அறியமுடியும்.

தீண்டாமைவெறி மூர்க்கமாடிய மராட்டியத்தில் மகாத்மா ஜோதிபாம்புலே துவக்கிய இயக்கங்கள், ஒடுக்கப்பட்ட சாதி மக்களிடையே முன்னெப்போதும் இல்லாத எழுச்சியை தோற்றுவித்தன. ஆட்சியதிகாரத்தை இழந்திருந்த பேஷுவாக்கள், தமது ஆதிக்கத்திலிருந்து அடிச்சாதியினர் விடுபடுவது கண்டு பதறினர். தகரும் உயர்சாதி ஆதிக்கத்தை தக்கவைக்க, தாமேயொரு ஆயுதந்தாங்கிய அமைப்பாக திரளவேண்டிய சித்பவன பிராமணர்களின் உளவியல் நெருக்கடியில் உருவானதே ஆர்.எஸ்.எஸ்.

தனக்கொரு தத்துவப்பின்புலத்தை நிறுவ அது சிரமப்பட்ட

ஆகஸ்ட் 2000

வில்லை. சமூக, அரசியல், பொருளாதார தளங்களில் பிடியிழந்து கொண்டிருந்த உயர்சாதியின் மனநிலைக்குத் தோதானதொரு நிலைபாட்டைத் தளதாக்கிக் கொண்டது. அனைத்தையும் மீட்டளிக்கும் ஆபத்தாந்தவனாக காட்டிக் கொள்வதே அதன் உடனடி வளர்ச்சிக்கு முன்தேவையாயிருந்தது. ஏற்றத்தாழ்வையும் சாதிய ஒடுக்குதலையும் உருவாக்கிக் காக்கும் வேதங் களையும், மனுஸ்மிருதியையும் கீதையையும் வழிநடத்தும் தத்துவங்களாய் ஏற்றது. ஆனால், உயர்சாதி வட்டத்திற்கும் மராட்டியத்திற்கும் வெளியிலுள்ள பரந்த மக்களைத் திரட்ட வேறுமுகம் தேவைப்பட்டது. "இந்து" என்கிற விரிவான மேடையை தேர்ந்து கொண்ட பின்னும் உணரப்பட்ட போதாமை யை நிறைவுசெய்ய அது நுட்பமான பல புதிய உத்திகளை கையாள்கிறது.

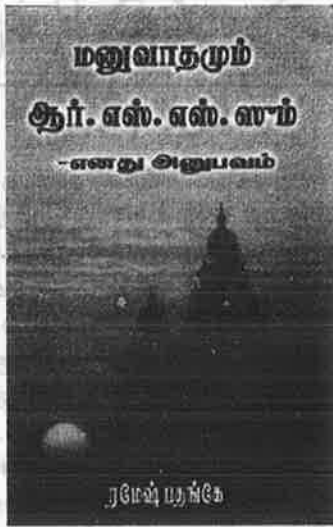
ஏற்கனவே, புராண, இதிகாச நாயகர்களை இலட்சியப் புருஷர்களாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், தேசிய வாழ்வின் புகழ்மிக்க தலைவர்களையும் அது தன்வயப்படுத்த இப்போது முயற்சிக்கிறது. வட்டார அளவில் மக்களிடையே செல்வாக்கு பெற்றுள்ள சிறுதெய்வ வழிபாடு, பண்டிகைகள், விழாக்களில் ஊடுருவுவது, இயற்கையழிவுகளின்போது நிவாரணப்பணிகளில் ஈடுபடுவது என செயல்தளங்களை விரிவாக்கி உள்ளது.

நிருபிக்கமுடியாத கருத்துக்களை 'நம்பிக்கை' என முன்வைத்து உரிமைகோருவது அதன் பிரசித்தமான குணமாகும். அபரிதமான தேசியப் பெருமிதத்தையும் மித மிஞ்சிய தற் பெருமையையும் மக்களின் உணர்வாக மாற்றுவதே தனது பலத்திற்கு வழியென நம்புகிறது. சோதித்தறிய முடியாத தொரு புகழுரையை தேசத்திற்கு அணிவிப்பதன் மூலம் மக்களை கற்பனையானதொரு சொர்க்கத்திற்கு இட்டுச்செல்லும்

கடவுச்சீட்டு தன்னிடமுள்ளதாக அலட்டுகிறது. "உலக குருவாக மீண்டும் இந்தியா துவங்கட்டும்" என்ற அதன் முழக்கத்திற்குள், நாஜிகளின் ஞானகுரு நீட்சே சொன்ன "மாமனிதரினமான சிறந்த மனிதரினத்தை (Race of Superman)" படைக்கும் வெறி மறைந்து கிடக்கிறது.

அவ்வப்போது பரபரப்புகளை ஏற்படுத்தித் தன்னை யொரு விவாதப்பொருளாகத் தக்கவைத்துக்கொள்வதே, தனது கொள்கைகளை விளக்கும் நல்வாய்ப்பெனவும் வெற்றி யெனவும் கருதுகிறது ஆர்.எஸ்.எஸ். அதற்காக இஷ்டம்போல் எதையாவது பேசிவைப்பதில்லை. திட்டமிட்டே, சமூகத்தின் ஒரு பகுதி யினரிடையே ஈர்ப்பையும் மறுதரப்பில் பதற்றத்தையும் உருவாக்கிடவும், அதன் மையமாக தன்னை இருத்தி வளரவும் உண்டான ஏற்பாடுகளுடனேயே எல்லா சர்ச்சைகளையும் துவக்குகிறது.

ஆர்.எஸ்.எஸ்-ன் நம்பகத்தன்மை கேள்விக்குள்ளாகும் போதெல்லாம், பிரபலமான தலைவர்களே தம்மைப் பாராட்டி யிருப்பதாகக் கூறி தப்பிக்கக் கூடக்கூடும். ஏதோவொரு சந்தர்ப்பத்

தில் குறிப்பிட்டதொரு நடவடிக்கை மீதான தலைவர்களின் கருத்தை தனது ஒட்டுமொத்த செயல்பாட்டிற்கான அங்கீகாரமாக பிரச்சாரம் செய்வது அதன் ஒருமுகமென்றால், மக்களது நம்பிக்கைக்குரிய புகழ்மிக்க தலைவர்கள் பலரை ஓசையின்றித் தன்வயமாக்கும் மோசடி அதன் மறுவாகும். தம்மை இந்துக்கள் எனக் கருதிவாழ்ந்த காந்திஜி, நேருஜி, நேதாஜி, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் என எல்லோரையும் ஷாகாவில் நிறுத்திடும் அதன் குரூரத்திற்கு, இந்துமத எதிர்ப்பாளரான அண்ணல் அம்பேத்கரும் தப்பமுடியவில்லை.

சகல சாதிய ஒடுக்குமுறைகளையும் நீட்டிக்க விரும்பும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.தோன்றிய அதே மண்ணில், அதை எதிர்த்துப் போராட காலம் பெற்றெடுத்த போராளியே அம்பேத்கர். 1920-ல் மூக்நாயக் (ஊமைகளின் தலைவன்) என்ற பத்திரிகையோடு அரசியலுக்கு வந்தவர் வாழ்நாள் முழுவதும் இந்துமதத்தின் பிடியிலிருந்து, தாழ்நிலைப்பட்ட மக்களை விடுவிக்கப் போராடினார். சமூக அமைப்புருவாக்கத்தில் இந்து மதத்தின் தலையீட்டையும், இந்துமதத்தில் சாதிய

படிநிலையாலான பாகுபாடுகளையும் தேர்ந்த ஆய்வாளராக இருந்து புரிந்துகொண்டதால், இந்துமத எதிர்ப்பாளராகத் தன்னை வரித்துக்கொண்டவர். இது மொன்னையான குருட்டு எதிர்ப்புணர்வாக இல்லாமல் வரலாற்று ரீதியான புரிதலும் நேரடியான சுயஅவமானங்களும் சேர்ந்து உருவாக்கிய ஆவேசத்தினாலானது.

தீண்டத்தகாதோரின் உரிமைக்காகப் போராடிய அதே வேளையில் ஒடுக்கும் சாதியினரின் தத்துவ ஆதார அஸ்தி வாரங்களை ஆழ்ந்தகன்ற கல்வியாலும் அறிவாலும் ஆட்டம் காண வைப்பதும் அவரது பணிகளில் முதன்மை யாயிருந்தது. விரிவான ஆய்வுகள் தந்த தெளிவின வழிநின்று 'பிறப்பால் வந்த களங்கத்தை இறப்பிலாவது அழிப்பேன். ஆம். இந்துவாக சாகமாட்டேன்' என்று (1935 அக் 13, யோலா மாநாடு) சபதமிட்டு, இறப்பதற்கு ஏழு வாரங்களுக்கு முன்பு (1956 அக் 14) பெளத்தத்தை தழுவினவர். அன்றைய உரையில், "இந்த மாற்றத்தினால், கற்பனைக்கெட்டாத திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டுள்ளது. நரகத்திலிருந்து விடுபட்டதாக உணர்கிறேன்" என்று கூறுமளவுக்கு அவருக்கு இந்துமத எதிர்ப்பு மனநிலை உறுதியாயிருந்தது.

ஆர்.எஸ்.எஸ்-ஸின் கொள்கைகளுக்கு எதிராக செயல் திறமிக்கதொரு போராளியாக விளங்கிய அம்பேத்கரை, தனது தலைவர்களின் பட்டியலில் சேர்ப்பதன் மூலமாக அவரது நோக்கங்களை கீழமைப்படுத்த இப்போது தீவிரமாய் முயற்சிக் கிறது ஆர்.எஸ்.எஸ். இதன் மகாராஷ்டிர மாநில பொறுப்பாளர் களில் ஒருவரான திரு. இரமேஷ்பதங்கே அவர்களின் "மை, மனு, சங்கம்" என்ற மராத்திநூல் "மனுவாதமும் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஸும் - எனது அனுபவம் என்ற பெயரில் தமிழில் வெளியாகி யுள்ளது (1999 ஜனவரி). தமது அமைப்புக்கு புதிய ஒளிவட்டங்களைச் சூட்டி மகிமைப்படுத்த, இந்நூலை நேர்த்தி யான பொய் யிழைகளால் ஆக்கியுள்ளார்.

"டாக்டர் ஹெட்கேவார், ஹிந்துக்கள் தங்கள் சமுதாயத் திற்கு ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை அறியச்செய்யும் வழியைப் பின்பற்றினார் என்றால் டாக்டர் அம்பேத்கர் ஹிந்துக்கள் தங்கள் பிறப்புரிமைகளை அறியச்செய்யும் வழியைப் பின்பற்றினார்..." என்கிறார் (பக்-44) ரமேஷ்பதங்கே.

அம்பேத்கர் பற்றிய இந்த அபாண்டமான செய்திக்கு, அம்பேத்கர் 1923 அக் 23 அன்று சைமன் கமிஷனுக்கு அளித்த சாட்சியமே சரியான பதிலாக இருக்கும் ".... உண்மையில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஹிந்து சமுதாயத்துக்குமிடையே எத்தகைய பிணைப்பும் இல்லை. எனவே நாங்கள் தனிப்பண்பு கொண்ட, சுதந்திரமான சிறுபான்மையினர் என்று கருதப்பட வேண்டும்..." (டாக்டர் அம்பேத்கர் நூல் தொகுப்பு-தொகுதி 4 பக்கம்-228)

நூலாசிரியரின் கூட்டாளி டெக்ஸாஸ்கெய்க்வாட் என்பவர், "அம்பேத்கரும் ஹெட்கேவாரும் உலகில் பூஞ்சோலையை உருவாக்குவர்" என்று கூறியதாக (பக்-77) பெருமைப் பட்டுக் கொள்கிறார். நேரெதிர் நலன்களை பிரதிபலிக்கும் இருவர் இணைந்து பணியாற்றுவது எப்படி சாத்தியம்...? எதிரெதிர் துருவங்கள் இணையுமென்ற

காந்தத்தத்துவம் இதற்குமா பொருந்தும்? “புலியும் பசுவும் ஓர் துறையில் இறங்கி நீரருந்திய தன்மதேசம், மனிதனோடு மனிதன் இறங்கி நீரருந்துவதற்கு இடமில்லா அதன்மதேசமாகி விட்டதே...” என்று அயோத்திதாசர் மனம் வெதும்பிச் சொன்னவை (அயோத்திதாசர் சிந்தனைகள், தொகுதி1, பக்-524) இன்றளவும் நீடிக்கும் தீண்டாமைக் கொடுமை அல்லவா...

அம்பேத்கர் ஏற்காத மனுஸ்மிருதியை நாங்களும் ஏற்ப தில்லை, ஆகவே அம்பேத்கரும் நாங்களும் ஒன்றெனக் காட்டும் வாய்வித்தை இந்த நூல்முழுக்க விரவிக்கிடக்கிறது. “மனு ஸ்மிருதி தற்காலத்திற்கு ஒவ்வாதது. மேலும் ஹிந்து சமுதாய கருத்துக்கும் அதற்கும் தொடர்பில்லை...” என்கிறார் (பக்-4) ரமேஷ்பதங்கே.

மனுஸ்மிருதி, தற்காலத்துக்கு மட்டுமல்ல, எக்காலத் துக்கும் ஒவ்வாதது என்பதே உண்மை. அதனால்தான், “...நூதன சாதிதுவேஷங்களையும், நூதன மததுவேஷங் களையும் உண்டுசெய்து தேசத்தையும் தேசமக்களையும் பாழ்படுத்தி, தங்கள் சுயசீவனங்களை விருத்தி செய்து கொண்ட துமன்றி இன்னுமதை விருத்தி செய்வதற்கான மனு அதரும சாஸ்திரங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதற்கு மனுதரும சாஸ்திரமென்னும் பெயரைக்கொடுத்து வழங்கிவருகிறார் கள்” என்று அயோத்திதாசர் (தொகுதி2, பக்கம்443, 444, 27.8.1913) கண்டித்தார்.

தமக்கும் மனுஸ்மிருதிக்கும் தொடர்பில்லை என்று ஆசிரியர்துடித்தாலும், அவர்களது குரு எம்.எஸ்.கோல்வால்கர் உண்மையை பட்டெனச் சொல்லிவிடுகிறார். “...எல்லா விஷயங்களையும் ஏதாவதொரு அன்னிய தத்துவத்தின் (ism) அடிப்படையிலேயே பார்த்து பழகிவிட்டதாலும் சமத்துவம் போன்ற அவர்களது ஆரவாரமான கோஷங்களில் மனம் பறிகொடுத்தாலும் இன்றைய மக்கள், நமது சமுதாயத்தின் உயர்ந்த பக்குவநிலையின் சிறப்பை அறிந்துகொள்வதில்லை. அதனால், நம் சமுதாயத்தின் பல்வகை வேறுபாடுகளை சமுதாயத்தின் பிரிவினைசக்திகள் என்று கருதிவிடுகின்றனர். அவ்வேறுபாடுகளை போக்கி சாதிவேறுபாடு அற்ற சமுதாயத் தை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் அறைகூவல் விடுக்கின் றனர்...” “நமது மற்றொரு சிறப்பம்சம், நான்கு வருண அமைப்பு. இன்று அது சாதிவாதம் என்று சித்தரிக்கப்பட்டு கேலி செய்யப்படுகிறது...” (ஞானகங்கை, பாகம்2, பக்-31, 32, 43).

மனுஸ்மிருதிக்கு தங்களது விசுவாசத்தை கோல்வால்கர் காட்டுவதை வசதியாக மறைத்துவிட்டு பசப்புகிறார் நூலாசிரியர். “நுணுக்கமான விவரத்துடன், இந்துக்களின் மத, ஆசார, சமுதாய வாழ்வினை ஆளும் விதிகளை எடுத்துரைக் கும், ஒரு தெய்வீக நெறிமுறையாகும். அதனை இந்துக்களின் விவிலியம் என்று கூறலாம். இந்துமதத் தத்துவமே அதில் அடங்கியுள்ளது...” என்ற அம்பேத்கரின் வாசகங்களே பொருத்தமான பதிலாகிறது. (டாக்டர் அம்பேத்கர் நூல் தொகுப்பு-தொகுதி6, பக்-12)

பதங்கேயின் கூற்றுப்படி ஹிந்து சமுதாயத்துக்கும் மனுவாதத்திற்கும் தொடர்பில்லை என்பதை ஏற்கமுடியாது.

ஆகஸ்ட் 2000

காலத்திற்கொவ்வாத 'மனு'வுக்கு இவர்கள் ஆளும் மாநிலத்தில் சிலையெடுப்பதும், 'சதிமாதா'க்களை புடம்போட்டு உருவாக்கு வதும் எதன் பேரில்? பட்டால் தீட்டு, பார்த்தாலும் தீட்டு என்பதற்கு அடிப்படை எது? நீர்நாய்களைப் போலவும் ஓநாய் களைப்போலவும் பொழுது புலர்வதற்குள் ஓடிப்பதுங்கிக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக, பகலில் வெளிவரக்கூடாத சாதியாக புதிரை வண்ணார், நெல்லையில் இருப்பதாக நெஞ்சம் பதைக்க அம்பேத்கர் சொன்னாரே, இந்தக்கொடுமை எதனால்? அலகாபாத் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி தனது இருக்கையை கங்கை நீர்கொண்டு கழுவி புனிதப்படுத்தி தீட்டு கழித்தாரே...? படிப்பும் புதவியுமிருந்தாலும், பிறப்பின் காரணமாக எந்த நேரத்திலும் அவமானப்படுத்தப்படுவோம் என்கிற பயமும் தாழ்வுணர்ச்சியும் தீராத மனஉளைச்சலையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்படுத்தியது எது? பழக்கப்படுத்தப்பட்ட மாடு, குப்பைத் தொட்டியைக் கண்டதும் தானாகவே நின்றுவிடுவதைப்போல, மனுதர்மரீதியிலான வாழ்க்கைமுறைக்

குள் நெடுங்காலமாய் பழக்கப்படுத்தப்பட்ட மக்கள், இன்று மனுவின் பெயரைக்கூட அறியாமலே அதன் வழியான வாழ்வில் உழல்கின்றனர். இப்போது, கண்ணுக்குத் தெரியாத கடிவாளம்பூட்டி விரட்டுகிறது மனுஸ்மிருதி.

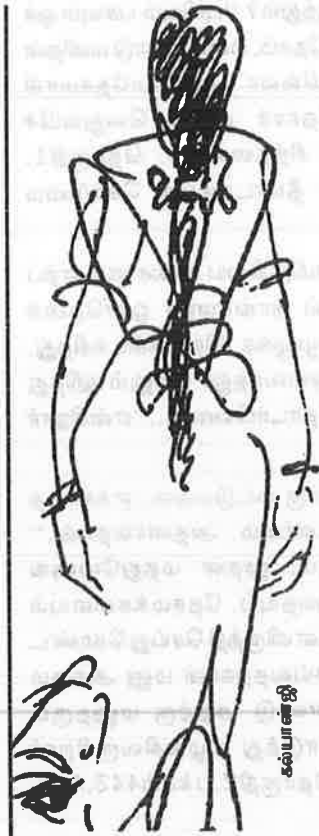
ரமேஷ்பதங்கே வழியில் தமிழ்நாட்டு ஆர்.எஸ்.எஸ்-ம் அம்பேத்கரை அவமதிக்கும் வேலையில் இறங்கியுள்ளது. வரவிருக்கும் 'விக்கிரம ஆண்டை முன்னிட்டு 'சுதேசி நாட்குறிப்பேடு' ஒன்றை அது வெளியிட்டுள்ளது. வீரசிவாஜி யின் படத்துடனான முகப்பட்டையில் 52-ம் நூற்றாண்டுக்கு அதிரடி யாய் தாவியதற்கான விளக்கம், ராமகோபாலன் எழுதியுள்ள "நமது விஞ்ஞான சாதனைகள்" பிரசுரத்தில் உள்ளது. அதாவது, கிறிஸ்து பிறப்புக்கு 3102 ஆண்டுகளுக்கு முன், பிப்ரவரி 20-ம் தேதி 2மணி 27 நிமிடம் 30-வது நொடியில் தோன்றிய கலியுகத்தில் 52-ம் நூற்றாண்டாம் இது. (மொத்தம் 4,32,000 ஆண்டுகள் கொண்டது கலியுகம் என்பதாம் இவர்களது வாதம்-அம்பேத்கர்)

சித்திரை முதல் நாளிலிருந்து துவங்கும் இந்நாட் குறிப்பில் டிச-25ம் நாளை 'அனுமஞ்ஜெயந்தி' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். கிறிஸ்துமசும் அன்றுதான் என்று சொல்வதற்குக்கூட இவர்களது சதேசியமும் துவேஷமும் இடம் தரவில்லை. பின்னட்டையில் (அகண்ட) பாரதமாதா, மூவர்ணக்கொடிக்கு பதிலாக காவிக் கொடியேந்தி நிற்கிறாள் சிங்கத்தின் பிடரிமீது கைவைத்து உலகுக்கு அருள்பாலித்தபடி. தேசிய மலரான தாமரையை, தனது அரசியல் முகமான பி.ஜே.பி.யின் சின்னமாய் தேர்ந்து கொண்டிருக்கையில், தேசிய விலங்கான புலியை நிராகரித்து சிங்கத்தை பாரதமாதாவுக்கு துணையாக்கியிருப்பதற்கு பின்னே ஏதேனும் குதும் மோசடியும் இருக்கக்கூடும். பட்டத்தின் கீழே, ஆர்.எஸ்.எஸ் மெட்டுக்கு எழுதியதைப்போல பாரதியின் வரிகள்.

விஷயம் அட்டையோடு முடிந்துவிடவில்லை. உள்ளே தான். விஷநாவுகள் அம்பேத்கரை தீண்டி நிற்கின்றன. ஆர்.எஸ்.எஸ்-ன் மூன்றாவது தலைவர் தேவரஸ்ஸின் படமும் மேற்கோளும் உள்ள தாளுக்கு அடுத்ததில் அம்பேத்கர் படமும் மேற்கோளும். அதுவும் 5.2.1950 அன்று அரசியல் நிர்ணய சபையில் அம்பேத்கர் பேசியதிலிருந்து வெட்டியெடுத்து, ஆர்.எஸ்.எஸ், ஷாகாவில், காக்கிர்வுசர் அணிந்து காவிக்கொடி ஏந்தியபடி அவர் பேசியதைப் போன்று தொனிக்குமாறு அச்சிடப்பட்டுள்ளது. நாட்டு மக்களுக்கு விடுத்த செய்தியை, தவறான இடத்தில் காட்டுவதன் மூலம் தவறான அர்த்தத்தை உருவாக்கி அம்பேத்கரை அவமானப் படுத்தும் செயலாகும் இது.

எவ்வித பங்கேற்புமில்லாமலே தேசவிடுதலைப் போருக்கு சொந்தம் கொண்டாடுவதைப் போலவே, தீண்டாமை எதிர்ப்புக் கும் அம்பேத்கருக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ். உரிமை கோருவது அப்பட்டமான மோசடியே. சாதியே ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரானதொரு வலிமை மிக்க சக்தியாம் அம்பேத்கரை, சாதியப் பிடிப்பும் வெறியும் கொண்டதொரு அமைப்பு தூக்கிப்பிடிப்பது குணமாற்றத்தினால் அல்ல. வீரியம் மிக்க அவரது கருத்துகளை நீர்க்கச் செய்யவும் திசை திருப்பவும். மட்டுமல்ல, அம்பேத்கரை நாங்களும் ஏற்கிறோம் என்று காட்டிக்கொள்வதன் மூலம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை மீண்டும் தமது பிடிக்குள் கொண்டு வந்து விடமுடியும் என்ற குதும் அதனுள் மறைந்திருக்கிறது.

பகையாளியை உறவாடிக்கெடுப்பதென்று ஆர்.எஸ்.எஸ், முடிவெடுத்துவிட்டது. இந்திய சமூகத்தின் தீராச்சாபமாய் பிடித்தாட்டும் தீண்டாமைக்கெதிரான அம்பேத்கர் என்னும் வலிமை பொருந்திய ஆயுதம் இனியார் கையில் இருக்கவேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. தலித்திய, பெரியாரிய, இடதுசாரி இயக்கங்களின் ஒன்றிணைந்த பணியே இதற்கு தக்க பதிலாய் அமையும்.

கல்யாண்ஜி

நீ வேலியோரம் நிற்கும்போது
இந்தப்பாடலைப் பாட ஆரம்பித்தேன்.
இப்போது கண்ணுக்குத் தெரியாத தூரம்
நீ போய்விட்டாய்;
கண்ணுக்குத் தெரியாத என் பாடல்
பின்தொடர்கிறது
கண்ணுக்குத் தெரியாத உன்னை.

வேலியில் படர்ந்த பூக்களை பூச்செடியில்
இன்று நீ கிள்ளியெடுத்தது
என் பாடலைத்தான்.

ஏக்கத்தின் இதழ்களை விரித்து
உன்விரல்கள் ஏந்திய காம்பின்மேல்
என் பாடல்கள் மலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.
நாளைய பூக்களிருப்பதும் என் பாடல்தான்.
நாளையும் நாளையநாளும்
உன்னைப் பின்தொடர்ந்து கொண்டிருக்கப்
போவதும்
என் பாடலின் சாகவத நிழல் மட்டுமே
என் பாடல் இல்லாத இடத்தில்
உன்னால் நடமாட முடியாது
இந்தப் பாடலின் முடிவற்ற இம்சையில்
துளிஅமிர்தம் உண்டு கொண்டிருப்பேன் நான்
கண்ணுக்குத் தெரியாத பாடகனாக.

- கல்யாண்ஜி.

குழந்தைகளுடான உலகம்

இளவேனிற் காலம்
மாலைப்பொழுது
காற்றின் உற்சாகத்திற்கு
இலைகளின் ஒத்திசைவு.

பறவைகளின் சந்தோஷக் கூச்சல்
மணம் பரப்பி
மெதுவாய்
மொட்டுகளும் விரியத் துவங்கும்.

வியர்வை துடைத்தபடி
இறங்கிப் போகும் சூரியன்
இவைகளோடு இயல்பாய்
கலந்து போனது - என்
குழந்தையின் அழகை.
மிதியடிச் சத்தத்தை
மிதப்படுத்து.

அழைப்பு மணியோ
கதவு தட்டலோ
யோசித்து - பின்
மெதுவாய் எழுப்பு
"யார் வீட்ல" என
விளக்கும்முன்
குரலை
மென்மையாக்கு.

நீ நுழையும்
எந்த வீட்டினுள்ளும் - ஒரு
குழந்தை தூங்கிக் கொண்டிருக்கலாம்.

சூரியன் பார்த்திருக்கிறேன்
நட்சத்திரங்களையும்
பூக்களையும்
பளித்துளியையும் கூட.

அத்தனையையும்
என் மகளுக்கு
அறிமுகப்படுத்தி
ரசிக்கையில்தான்
புரிந்தது-
இத்தனை நாட்கள்
வெறும் பெயர்களாக மட்டும்
அறிந்து வைத்திருந்தேன் என்று.

தன்சேகரன்

4.

சோறூட்ட
விளையாட்டு காண்பிக்க என
எதற்கும் அழைத்துவிட முடிகிறது.

நாயை, பூனையை, காக்கையை
மிகப் பிடித்ததாய் இருந்தாலும்
எதைச் சொல்லி அழைத்தும்
காண்பிக்க முடிவதாய் இல்லை
வண்ணத்துப்பூச்சியை
அதன் இருப்பை.

5.

பாய் விரித்து
உடம்பு உறுத்தாதிருக்க
மெத்தென்று
படுக்கை விரித்து
சுருக்கம் நீவி
முனைகளை சரிசெய்து
குழந்தையை படுக்கச் செய்தால்
புரண்டு படுத்து
விரித்த படுக்கையை
கையில் சுருட்டி
தரைக்குத் தலையை கொடுத்து
குப்புறப் படுத்துத் தூங்கிப் போகிறாள்
எனக்கான
ஒழுங்கு - நேர்த்திகளை
கேலி செய்தபடி.

அ. வெண்ணிலா

குரேஷிய சிறுகதை

ஜாக்ரெப்-ஆம்ஸ்டர்டாம் - நியூயார்க்

துப்ரங்கா உக்ரெஸிக்

தமிழில் :சா.தேவதாஸ்.

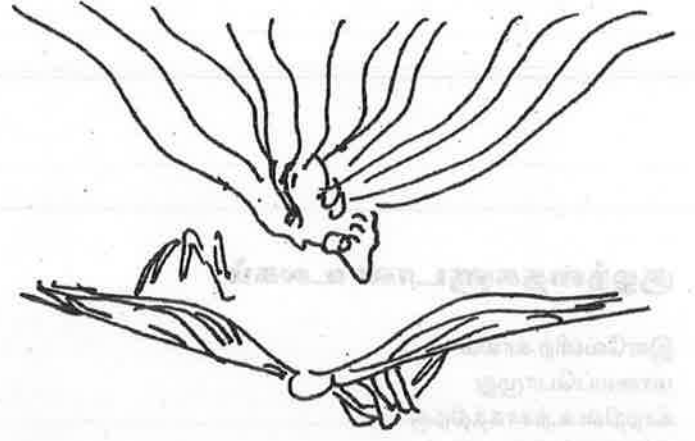
குறிப்பு:

யுத்தகால இலக்கிய வடிவம் திறந்த மடல்களாகவும் நினைவுக்குறிப்புகளாகவும் சுருங்கிப் போய்விடுகிறது என்று குறிப்பிடும் இச்சிறுகதை கதையும் கட்டுரையும் கலந்த குறிப்புகளாய் உருவாகியுள்ளது. தொடர்ச்சியான கதையாடல் இதில் இல்லை. தத்துவத்தின் பிரச்சினைப் பாடாயிருந்து வந்த 'நான் யார்?' என்பது இங்கே இருத்தலுக்கான சிக்கலாகியிருக்கிறது. குரேஷிய அகதி பற்றியதான இச்சிறுகதை, பற்றியெரியும் அகதியர் பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் விரிவு கொள்ளக்கூடியது, பொருத்தப் பாடுடையது.

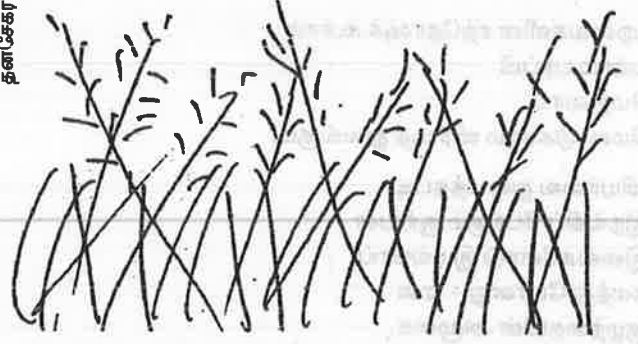
யூகோஸ்லாவிய அதிபரான ஸ்லோபதான் மிலோஸ் விக்கின் மனைவியும் பெல்கிரேடு பல்கலைக்கழக பேராசிரியையுமான மீராமர்கோவிச்சும் நாட்குறிப்பு வடிவில் "இரவும் பகலும்" (த்வனி, சென்னை, 1997)-ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். யூகோஸ்லேவியா சிதறுண்டு போனதற்கு காரணம் தாங்களல்ல, குரேஷியரே, அல்பேனிய முஸ்லீம் களே, எதிர்க்கட்சி தலைவர் களே என்று பழியை இடம் மாற்றிப் போடவே அவர் முயற்சி செய்திருக்கிறார். அதில் இலக்கியவாதியின்/மனச்சாட்சியின் பதிவு இல்லை.

மாறாக, ஜாக்ரெப் நகரைச் சேர்ந்த துப்ரங்கா உக்ரெஸிக் என்னும் இந்த எழுத்தாளர் ஒரு அகதியின் பதிவாக இச்சிறுகதையை கூர்மையாகத் தந்திருக்கிறார்.

CROSS CURRENTS / A YEAR BOOK OF CENTRAL EUROPEAN CULTURES / YALE UNIVERSITY PRESS, 1992

தளசேகர்கள்

தன் கேள்வி மூலம் என்னை ஆறுதல்படுத்த முயன்ற டச்சுக்கார இளம் புகைப்படக்காரர் ஒருவர் "எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" என்கிறார். "ஜாக்ரெபிலிருந்து" என்கிறேன்.

"அது எங்கேயிருக்கிறது?" சூயிங்கமை மென்றபடி அந்த டச்சுக்கார இளம் புகைப்படக்காரர் இயல்பாக வினவுகிறார்.

◆◆◆

உண்மையில், அது எங்கே இருக்கிறது? குரேஷியாவில். இல்லாததொரு தேசத்தில். அது எங்கே இருக்கிறது? யூகோஸ்லாவியாவில். இல்லாததொரு தேசத்தில். ஒரு தேசம் இல்லாது போனால், அத்தேசத்தில் எதுவும் நிகழாது. மரணம் நிகழ்வதில்லை; குரேஷியநகரங்கள் நிர்மூலமாக்கப்படுவதில்லை; பலியானோர் சாவதில்லை; அகதிகள் வீட்டிலிருந்து போவதில்லை; ராணுவத்தின் கொடூரமான தளபதியர்கூட தாக்குதல்களை நடத்திச் செல்வதில்லை...ஹாலந்தில், ஆம்ஸ்டர்டாமில் நான் வீட்டிலிருக்கிறேன்; பறந்து கொண்டிருக்கும் டச்சுக்காரன் நான், அவ்வளவுதான்.

◆◆◆

இப்போது நான் யார், எங்கேயிருக்கிறேன் யாரைச் சேர்ந்தவன் என்றெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது என என் தாய் பல நாட்களுக்கு முன் கூறினாள். அன்று குண்டுத்தாக்குதலிலிருந்து தப்பிக்க நிலவறைக்குள் அய்ந்து முறை விரைந்தோம். குண்டுத்தாக்குதல் இருக்குமாயின், ஊர் பேரறியாத பிரேதங்கள் என்று ஆகிவிடாமல், அடையாளம் காண்பதற்காக, தற்காப்பு வழிகாட்டுதல்களின்படி எங்களது தனிப்பட்ட ஆவணங்களை எடுத்து வைத்திருந்தோம்.

◆◆◆

நான் ஆம்ஸ்டர்டாம் போகப் போகிறேன் என்று கேள்விப்பட்ட பக்கத்து வீட்டார் "அங்கே என்ன நடக்கிறதென்று வான்டன் ப்ரோகிற்குச் சொல்லவும்..." என்றனர். அப்போது நாங்கள் எங்களது அடுக்குமாடி குடியிருப்பின் நிலவறையிலிருந்தோம். கம்பளி மற்றும் பருத்தி நூலிழைகளால் தளர்ந்துவிட்ட தம் நரம்புகளை ஆறுதல் படுத்தியவாறு அவர்கள் தைத்துக் கொண்டும் பின்னிக் கொண்டுமிருந்தனர். "நான் சொல்லிவிடுவேன்" என்றேன். என்னை உற்றுநோக்கிய ஒவ்வொருவர் பார்வையிலும் சந்தேகத்தின் சுவடுகூடக் கிடையாது. இப்போது ஆம்ஸ்டர்டாமின் வீதிகளில் உலவிக் கொண்டிருக்கும் நான், அடுக்குமாடி குடியிருப்பின் நிலவறையில் அவர்கள் பின்னலிட்டுத் தைக்கத் தொடங்கியிருந்த சட்டைகளும் பனியன்களும் சால்வைகளும் முடிவடைந்து புதியவற்றைப் பின்னலிடத் தொடங்கியிருப்பார்கள் என்பதை அறிவேன்.

◆◆◆

ஹெரென்க்ராசெட் கால்வாய் மீதிருக்கும் அம்பாஸ்டா ஓட்டலின் கூட்ட அரங்கில், அக்கட்டிடத்தின் பிம்பங்கள் ஸ்படிகத்தில் பட்டுத் தெறிப்பனவாய்த் தோன்றின.

"வரலாறு நெடுகிலும் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருந்த 324 பண்பாட்டு நினைவுச்சின்னங்கள் குரோஷியாவில் ஏற்கனவே நாசமாக்கப்பட்டுவிட்டன. துப்பரோவ்ளிக் மீது குண்டு வீசுவது, உதாரணமாக வெனிஸின் மீது குண்டு வீசுவதைப் போன்ற அளவுக்கு, கலாசார குற்றமாகும் என்று பத்திரிக்கையாளர் ஒருவரின் கேள்விக்கு பதிலளித்தேன்.

"வெனிஸின் மீது குண்டு வீசுவதா, பயங்கரமானது..." அப்பத்திரிகையாளர் நடுங்குகிறார்.

ஆம்ஸ்டர்டாமின் ஆர்டிஸ் விலங்குக் காட்சியகத்தில் அமைதியான ஊர்வனவற்றைப் பார்க்கின்றேன். ஜாக்ரெபினை விட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன்பு நான் படித்திருந்த தினசரிச் செய்தி ஒன்றினை என்னால் நினைக்காது இருக்க முடியவில்லை. கலபாகாஸின் அருகிப்போன ஆமையினங்களின் அல்லது அவை போன்ற இன்னொன்றின் பாதுகாப்புக் கென இலவச நிகழ்ச்சி ஒன்றினை நடத்தியப் பிரபலபாடகர் லூஸியானோ பவரெட்டிக்கு குரோஷியாவின் குழுவொன்று ஒரு திறந்த மடல் அனுப்பி யிருந்தது. "கலபாகாஸின் அருகிப்போன ஆமைகளை விடவும் குரோஷியர் அருகி வருவது மிக மோசமானதாகும்" என்று அக்குழுவினர் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

"அவர்கள் எழுதியிருக்கலாகாது, கழிவிருக்கம் எதிர் மறையானது" என்றார் தெரிந்த ஒருவர். ஏற்றுக் கொள்கிறேன்: மரணம் எதிர்மறையானது.

யூகோஸ்லாவியாவின் தினசரிகள் திறந்த மடல்களால் நிறைந்துள்ளன. மிலன் குண்டேராவுக்குத் திறந்த மடல்கள், பீடர் ஹாண்ட்கிக்குத் திறந்த மடல்கள், ஜார்ஜ்கான்றாடுக்குத் திறந்த மடல்கள் என.. திறந்த மடல், போர்க்காலத்தின் இலக்கிய வடிவம், அதீத நிராசையின் இலக்கிய வடிவம், மற்றவரைப் பழிப்பதாய் உருவெடுத்து, தனது உணர்வுகளையே ஒருவர் பழித்துக் கொள்வதாய் ஆகியிருப்பது. திறந்த மடல் மிகவும் இயற்கைக்கு முரணான, பொருத்தமற்ற இலக்கிய வடிவம் ஆகும். யாருக்கென எழுதப்பட்டதோ அவரால் படிக்கப்

படாதிருப்பது; மாறாக, எழுதுவோர் பலரறியத் தம்மை அவமானப்படுத்திக் கொள்ளும் வடிவமாகும். யுத்தகாலத்தின் போது இலக்கியம் இரு வடிவங்களாய் சுருங்கிப் போகிறது! திறந்த மடலாகவும் நாட்குறிப்பாகவும்.

◆◆◆

அங்கேயுள்ள ஒவ்வொன்றும் சுவையற்றதாய், பொருத்த மற்றதாய், நபக்கோவ் ஒருமுறை குறிப்பிட்டது போல 'POSHLOST' மொழிபெயர்க்க இயலாத ருஷ்யச் சொல்-ஆக மாறியிருக்கின்றது. ஒவ்வொன்றும் தொடர்ந்து POSHT LOST-இன் மறுபயன்பாட்டுக்கானதாய் மாறி வருகின்றது.

குண்டு வீசப்பட்ட உகோவாரிலிருந்து அகதிகளின் நதி பாய்ந்தது. ஜாக்ரெபிற்கு அருகாமையிலுள்ள உறவினரைப் போய்ச் சேருவதில் ஒருத்தி எப்படியோ வெற்றி பெற்றுவிட்டாள். அவர்கள் உகோவார் வீதியில் வசித்தனர். உகோவாரில் மரணத்தை தவிர்த்துவிட்ட அவள், உகோவார் வீதியில் போனபோது, தப்பி விழுந்த குண்டிற்கு இரையானாள். அவளது சாவு மோசமான நகைச்சுவை போன்றது. யூகோஸ்லாவியாவில் மரணங்கள் கணக்கிடப்படுவதில்லை. ஜீவிதங்கள் விற்பனைக்கு உள்ளன; செர்பியரும் குரோஷியரும் மலினமாக இறந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

◆◆◆

ஜாக்ரெபிலிருக்கும் என் தாயுடன் தொலைபேசியில் பேசுகின்றேன். அவள் கதறுகின்றாள். "கவலைப்பட வேண்டாம், நாங்களெல்லாம் கதறுகின்றோம். எமது நரம்புகள் புடைத்துள்ளன....."

◆◆◆

பொடேகா காய்ஸெரில் காஃபி அருந்துகிறேன். தாளில் எதிரிணைகளை குறிக்கின்றேன். ஒழுங்கமைக்கப் பெற்றது, வலது- ஒழுங்கமைக்கப் பெறாதது, இடது; சகிப்புத்தன்மை வலது- சகிப்பற்றதன்மை -இடது; ஜனநாயகம்- ஜனநாயகக் குறியீகளால் ஜனநாயகத்தை இடம்பெயரச்செய்தல்; நாகரிகம்- புராதனம்; சட்டரீதியானது-சட்டத்துக்குப் புறம்பானது; அறிவுப் பூர்வ பிரக்ஞை-தொன்மப் பிரக்ஞை; திறந்த மனதுடன் எதிர்காலத்தை அணுகுதல்-பிணத்தின் மீதான கவர்ச்சி கொண்ட திறந்த மனதுடன் கடந்த காலத்தை அணுகுதல்; நிர்ணயித்துக் கூறுதல்- நிர்ணயிக்க இயலாமை; விழுமியங்கள் மற்றும் அடிப்படையின் நெறிப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு - அமைப்பின்மை; தனிநபர்ப் பிரக்ஞை-கூட்டுப் பிரக்ஞை; பிரஜை -தேசியஇனம். மேற்கு ஐரோப்பா என்னும் தலைப்பின் கீழாக வலது வரிசையினையும் கிழக்கு ஐரோப்பா என்னும் கீழாக இடது வரிசையினையும் குறித்தேன்.

இக்கிழக்கு ஐரோப்பாவை என்னால் தெளிவாக காண முடிகின்றது என்பது உடனடியாகத் தோன்றுகிறது. என் மேஜை முன்பு அது அமர்ந்திருக்கிறது, கண்ணாடியில் பார்ப்பதுபோல நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்கிறோம். வளைந்து திருகிய ஷீக்களையும், கவனிக்கப் பெறாத சருமத்தினையும், மலிவான ஒப்பனையினையும், முகத்தில் அடிமைத்தனமும் வெட்கக்கெட்டதன்மையும் சேர்ந்த வெளிப்பாட்டையும் என்னால் காண முடிகின்றது. தன் கையால் வாயினைத் துடைத்துக் கொள்கிறது. சப்தமாகப் பேசுகிறது. பேசுவதாக

சமிக்ளை செய்கிறது. கண்களால் பேசுகிறது. அதே வேளையில் வஞ்சனை மற்றும் நிராசையின் பிரகாசத்தையும் அக்கண்களில் என்னால் பார்க்க முடிகிறது; விடாப்பிடியான வேட்கையினை 'யாரோ ஒருவராக' காண்கிறேன்....என் துயரமிகு கிழக்கு ஐரோப்பா, என் சகோதரி.

ஒரு திருமண நிகழ்வு மூலம் ஆங்கிலப் பின்பெயர் கொண்டிருந்த யூகோஸ்லாவிய மாதொருத்தியை ஹோப் ஓட்டலில் சந்திக்கிறேன். உடனடியாக முகர்ந்து விடுகிறேன்; அவள் 'நம்மவள்', உடனடியாக நான் கண்டு கொள்கின்ற வகை மாதிரி. ஒரு வாழ்க்கை கதை, தனிப்பட்ட கதை என்ற வகையில் ஒரு புத்தகத்தை எழுதினாள்-அது அவளை குவைத்தில் நிறுத்திற்று. ஏற்கனவே அங்கே மாட்டிக் கொண்டு விட்ட அவள், நூலொன்றினை ஏன் எழுதக் கூடாது என்கிறாள்....குவைத்துக்கு முன் என் வாழ்க்கை, குவைத்துக்குப் பின் என் வாழ்க்கை, என் தேசத்தவன் உளறுகிறான்.

அமெரிக்காவில் 25000 பிரதிகள் ஜெர்மனியில் 20000 பிரதிகள் இங்கிலாந்தில் 20, ஹாலாந்தில் 25....பெருஞ்சுக்காரர்கள் மட்டும் வெளியிட மாட்டார்கள்... 'என் வாழ்க்கையை வைத்து அவர்கள் திரைப்படமொன்று எடுக்கப் போகிறார்கள்' என்கிறாள். 'தனிப்பட்ட' என்னும் சொல்லினை அவள் விரும்புகிறாள்.

'நீ ஏன் யூகோஸ்லாவியா பற்றி எழுதக்கூடாது? அங்கேயும் குவைத் போல ஏதோ நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது'

1896ல் ஹாங்காங்கிலிருந்துபம்பாய் வந்த பிளேக் நோய்க்குபலியான மக்களின் மொத்த கடுகாடாக தெருக்கள்

என்கிறேன்.

"அது என் தனிப்பட்ட கதையல்ல. மேலும் அது விற்கக் கூடியதல்ல." என்கிறாள் அவசரமாக.

புரிந்து கொள்கிறேன். குவைத் என்பது சட்டென்று சாதித்த தனிநபர் அடையாளம், அதனால் ஏதாவது உபயோகமிருக்கும் வரையும் அதனைக் கைவிட மாட்டாள். துரதிருஷ்டமும் நல்ல தொரு குயுக்தியை வேண்டுகிறது. குரோஷியாவில் புனித லாரெண்ட் துயரகரமான நிகழ்வினை திட்டமிட்டிருந்தால் யாராவது ஒருவர் வாங்கி இருப்பார். ஆனால் இந்நிலவரப்படி, பாஸ்களில் கிடக்கும் மரணங்களின் மேடு வர்த்தகரீதியில் ஏற்க இயலாதது. வர்த்தகரீதியில் ஏற்க இயலாததாயின், அப்போது அது தார்மீகரீதியிலும் உணர்வோட்ட ரீதியிலும் நடுநிலையானதாகும்.

வோல்க்ஸ்ராந்தில் தலைப்புச் செய்தி பார்க்கிறேன். மொழி புரியவில்லை. ஆனால் செய்தி புரிகின்றது. கதை தொடர்கிறது. கிரேக்கப் புராணத்தில் வரும் எரிஷிடான் போல கூட்டாட்சியின் ராணுவம் முதலில் குரோஷியாவை விழுங்கும். அப்புறம் உணவு கிடைக்காமல், நிரந்தரப்பட்டினியால் எஞ்சியிருப்பதை 'டிடோதேச'த்தின் மிச்சத்தை உண்டு, இறுதியில் தன்னையே தின்று விடும். களிப்பு மிக்க எதிர்காலத்தை சமீபத்தில் அறிவித்த சித்தாந்த திட்டத்தை உடைய இந்நாடு, இன்றைக்கு உருவாக்கும் இந்த எதிர்காலம்; பிச்சைக்காரரும் செயலிழந்தவரும் சேர்ந்த எதிர்காலதேசம்.

யூகோஸ்லாவியாவின் தொழிற்சாலைகள் பொய்களையும் சாவினையும் ஒட்டு மொத்த அழிவையும் உற்பத்தி செய்கையில் அண்டை நாடுகள் உடனடியாக பாதுகாப்பு கவசங்களை உற்பத்தி செய்து கொள்கின்றன. 'அங்கே கிடப்பவர் நாம்' ஐரோப்பாவின் கழிவு அதன் சிக்கல், அதன் மோசமான உறவினன் என்று கருதிக் கொள்கிறேன். திடமான ஆரோக்கியமான போட்டியிடக் கூடிய குடும்ப உறுப்பினர்களையே ஐரோப்பா விரும்புகிறது என்று கருதிக் கொள்கிறேன்; ஆனால் இது இன்னும் கொரோமானது' என கசப்புடன் கூறுகிறேன்.

ஆம்ஸ்டர்டாமிலுள்ள என் சகா கூறுகிறார் "உன்னையே வதைத்துக் கொள்வதை நிறுத்து. நீயே உனது தேசமன்று."

"துரதிருஷ்டவசமாக நான் என் தேசமாயிருக்கிறேன்"- பட்டென்று கூறுகிறேன் - என் முன்னுள்ள கண்ணாடிக் குவளையில் உள்ள பீர் போன்று எளிமையான உண்மை போன்று இருப்பதாலா என்று தெரியவில்லை - அழுவதா, சிரிப்பதா என்று தெரியவில்லை. ஆம்ஸ்டர்டாமின் வீதிகளில் உலவுகிறேன். துரித உணவுக்கெதிராய் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்களின் அருகில் வெய்ட்ஸிப்பெனில் நிற்கிறேன். முன்னாள் யூகோஸ்லாவியானான நான், நான் யாரென்றும் எங்கே இருக்கிறேன் என்றும் யாரைச் சேர்ந்தவன் என்றும் தெரிந்து கொள்ளாத நான். துரித உணவான கேக் ஒன்று வாங்க நிற்கிறேன். கரிய

விற்பனையாளரிடம் கண் சிமிட்டுகிறேன். "துரித உணவின்றி உணவே இல்லை" என்கிறேன். புன்னகைக்கிறான். இவ்விற்பனையாளன் மூன்றாம் உலகைச் சேர்ந்த "நம்மவரு"ள் ஒருவன்; அவனது முகத்தில் தெரியும் வெட்கங்கெட்ட தன்மையும் அடிமைத்தனமும் சேர்ந்த வெளிப்பட்டால் அவனை அடையாளங் கண்டு கொள்கிறேன்.

கூட்டத்துடன் கலந்து விடுகிறேன். சமீபத்தில் நான் வாங்கிய லாரா பால்மரின் நாட்குறிப்பை கக்கத்தில் வைத்திருக்கிறேன் - டேவிட் லிஞ்சின் நவநாடகத்தை ஒத்திருப்பதான என் தாய்தேசத்துக் காட்சிகள். என் தலையில் பதிந்துள்ளன. அங்கே ஓடும் குருதி உண்மையானது என்பது தவிர.

என்னருகில் இருப்பவளிடம் உள்ள அட்டையில் துரித உணவை நிறுத்து! என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. நானும் சிறிய காகிதத் துண்டில் குரோஷியாவில் யுத்தத்தை நிறுத்து! என்று எழுதி உயர்த்துகிறேன். எனது முக்கியத்துவமற்றதன்மை, உலகின் நாசகரமான யுத்த தந்திரங்கள்.

அதன்பின் நவீனத்துவம் பற்றியெல்லாம் அறிந்து கொண்டேதான் இக்காகிதத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கிறேன். இக்காகிதத்தை உயர்த்திக் கொண்டு தெருவின் மறுபக்கத்தில் கவர்ச்சிகரமாய் தெரியும் ஒரு விளம்பரத்தை நோக்குகிறேன். "அது பற்றி நாளை யோசிக்கிறேன்" என்று கூற விரும்புவது போல என்னைப்பார்த்து கண் சிமிட்டுகிறது." அது பற்றி நாளை யோசிக்கிறேன்" என்கிறாள் என்சகோதரி, என் அழகிய மேற்கு ஐரோப்பா....

◆◆◆

ஆம்ஸ்டர்டாமிலுள்ள அமெரிக்க தூதுவரகத்தின் பணியாளர் ஒருவர் எனக்கு முன்னுள்ள யூகோஸ்லாவிய ஜோடியை நிர்தாட்சண்யமாய் மறுதலிக்கிறார்.

"ஜாக்ரெபில் நீங்கள் விஸா பெற்றுக் கொள்ள முடியும்." என்கிறார்.

"ஆனால் அங்குள்ள காண்கலேட் அலுவலகம் முடியுள்ளதே" என்கின்றனர்.

"அது பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது" விவகாரத்தை முடித்து வைக்கும் தொனியில் அந்த அலுவலர் கூறுகிறார்.

உடனடியாக நான் விஸா வாங்குவேன். அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றிலே பயிற்றுவிப்பேன்.. "இது சந்தோஷமானது. அதிருஷ்டம் வாய்க்கட்டும், நல்லது" வெட்கப்படுகிறேன். நான் உரிமைகள் பெற்ற ஓர் அகதி.

◆◆◆

விமானம் கிளம்புமுன் இளம் பணியாளர் மீண்டும் ஒரு முறை பாஸ்போர்ட்களை சரி பார்க்கின்றார். மீண்டும் "இதுபோன்ற ஒன்றிணை நான் பார்த்ததேயில்லை" என்று சிரிக்கிறார்.

"இது போன்ற ஒன்றிணை பார்க்கப் போவதில்லை". என் பாஸ்போர்ட்டை எடுத்துக் கொள்கையில் நான் கூறுகிறேன் - திடீரென்று வெளிப்பட்ட எனது திமிராலும் ஒழுங்கீனத்தாலும் சிவந்து போகிறேன் - அறியாதாரை அடக்கி வைப்பதாயும் என் இயல்புக்கு அந்நியமாதனையும் உள்ள தொனியில் -

நச்சுக்கிருமி போல - அது என் குரலையும் பாதித்திருக்கிறது. கூறுகிறேன். என் தேசமெங்கும் யூகோஸ்லாவியா முழுதிலும் ஒலிக்கின்ற இத்தொனியினால் சிவந்து போனேன்.

◆◆◆

எனது முடிவினை அதன் பிடிப்பிலிருந்து மாற்ற முடியாமைக்காக விமானத்திலிருக்கையில் குளிரால் பீடிக்கப்பட்டேன். இன்னும் கூட திரும்புவது என்னும் எண்ணத்தை தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. இருந்தபோதும் எனது உணர்வோட்டங்களுடன் எங்காவது ஓரிடத்திலிருப்பேன் என்னும் எண்ணமும் தாங்கிக்கொள்ள முடியாததாயிருக்கிறது. என்னால் சமாதானம் அடைய முடியவில்லை. அங்கே, இங்கே, எங்காயினும், எனது தனி நபர் அடையாளம் செல்லுபடியாகாது. எனது பாஸ்போர்ட் காலாவதியாகி விட்டது.

அருகிலுள்ள பயணி நான் எங்கிருந்து வருகிறேன் என இனிதாய் கேட்கிறார். "யூகோஸ்லாவியாவிலிருந்து" என்கிறேன். அவர் விஷயமறிந்தவர் என்பதை எனக்கு உணர்த்தும் கர்வத்துடன் "செர்பியரா/குரோஷியரா?" என்று வினவுகிறார்.

இறுதியாக நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். ஒப்புதலை வேண்டிநின்ற யூகோஸ்லாவியாவை பல ஆண்டுகளாக நோக்கினேன். உலகமே எங்களை அறிந்துள்ளது என்னும் நம்பிக்கையில் முதலில் வளர்க்கப்பட்டோம். முதல் எல்லையைத் தாண்டினால்போதும், யாரும் எங்களை அறிந்து கொள்ளவில்லை என்னும் ஏமாற்றமிக்க உண்மையை அந்நிய மண்ணில் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாகவே அந்நியர் ஒருவர் எங்களை அடையாளம் காணும் போது சந்தோஷமாகத் தலையாட்டினோம். ஆஹா! டிட்டோ! வெளியே டிட்டோதான் எங்கள் அடையாள அட்டை. யூகோஸ்லாவியா-டிட்டோ. 'சுருடபுத்திரை'க்குப் பின்னுள்ள வாழ்க்கை, குறித்த கேள்வி களுக்கும் என் யூகோஸ்லாவியாவுக்குப் போய் வந்தவர்களின் நேசமிக்க அறிக்கை களுக்கும் எங்களது தலைநகரான புடாபெஸ்ட் எவ்வளவு இனிதானது என்பதற்கும் பழகிப்போனேன். கடைகளுக்குள் பன்றிகளைக் கூட்டிவரும் **Gasterbeiters** பற்றியும், யூகோஸ்லாவியின் சதிக்காரக் கும்பல்கள் பற்றியும் நிழலுலகம் பற்றியும் திருட்டுகள் பற்றியும், உஸ்டாஸி பற்றியும் செட்னிக்குகள் பற்றியும், கொலைகள் பற்றியும் கேள்விப் படுவதற்கு பழகிப்போனேன். ஹா, ஹா, நீங்களெல்லாம் ஆபத்தான பசங்கள்.....ஆரம்பத்தில் மறுத்தேன், விளக்கினேன்; இரும்புத் திரையை விலக்கினேன்; குடியரசுகளை, மொழிகளை, மதங்களை எண்ணினேன்; ரொமேனியா, பல்கேரியா அல்லது செக்கோஸ்லாவிகியா போல நாங்கள் "அவர்களைப் போன்றவ"ரில்லை என விளக்கினேன். நாங்கள் வேறானவர்கள். அப்புறம் என் துருப்புச்சீட்டுகளை எடுத்துவிட்டேன்-துப்பரோவ்னிக்கின் எழில், சிறியதொரு பால்கன் தேசத்திலுள்ள பண்பாட்டு வித்தியாசங்கள், எமது கடற்கரை அழகு, எங்களது சுய-நிர்வாகம், ஜனநாயகம், இலவச பாஸ்போர்ட், தணிக்கைஇன்மைகளின் சாதகங்கள், வேறுபட்ட எமது மெல்லிய கம்ப்யூனிஸம், அப்புறம் சோர்வுற்றுவிட்டேன். இப்போது, நாங்கள் "ஆபத்தானவ"ரில்லை, அங்கேயுள்ள பசங்களாகிய நாங்கள்என்று எப்படி நான் விளக்க முடியும்.

எனது சகபயணியைப் பார்த்து, பதிலொன்றை எதிர்பார்க்கும் அவரது பார்வையை கவனிக்கிறேன். "நான் இதுவுமில்லை, அதுவுமில்லை, நான் யாரென் அறியேன்" என்கிறேன். "அப்படியானால் பெரிய சிக்கலில் இருக்கிறீர்கள்" இனிதெனக் கூறுகிறார் என் சகா.

◆◆◆

நியூயார்க்கில் பரிச்சயமான ஒருவரை அலுவலகத்தில் போய்ப்பார்த்தேன்.

"யாருடன் பேச வேண்டும்? அப்பெயரைத் திரும்பக் கூறுங்கள்"

திருப்பிக் கூறுகிறேன்.

"ஆஹா! என் பெயரின் எழுத்துக்களுக்கு மேலுள்ள சின்னப்பசங்களா?"

திடீரென உற்சாகமடைகிறேன். என் பெயரின் எழுத்துக்களுக்கு மேலுள்ள சின்னப்பசங்களுடன் இருக்கின்ற ஒருவன் நான்.

◆◆◆

எம்பயர் ஸ்டேட் கட்டிடத்தினின்றும் பார்க்கையில், யூகோஸ்லேவியா, சிறுவர் விளையாட்டு மைதானமாய்த் தோன்றுகிறது. அங்கிருந்து ப்ரூக்ளின்-ஸ்லோவேனியாவைப் பார்க்க முடியும். ஸ்லோவேனியர்-ப்ரூக்ளினர் தம் எல்லையை சாதுர்யமாக வரையறுத்துக் கொள்கின்றனர், நியூயார்க்கில் இருக்க விரும்புவதில்லை, தங்களுக்கென சுங்கத்தீர்வை, எல்லைக்கட்டுப்பாட்டு நிலையங்களை கட்டிக் கொள்கின்றனர், நாணயத்தை அறிமுகப்படுத்துகின்றனர், அதனை 'டோலார்' என்கின்றனர். எஞ்சியிருக்கும் நியூயார்க்குடனான உறவுகளை முறித்துக் கொள்கின்றனர்.

அங்கிருந்து க்வீன்ஸ்-செர்பியாவையும் ப்ரோங்ஸ்-குரோஷியாவையும் காணலாம். ப்ரோங்ஸ் சதந்திரமாய்ப் போக விரும்புகிறது, எப்போதும் அப்படியே இருந்து வந்ததாக நிலைநாட்டுகிறது. க்வீன்ஸ் இன்னும் நியூயார்க்கின் அங்கமாக இருக்கவே விரும்புகிறது. ப்ரோங்ஸ்-க்வீன்ஸுக்கு இடையே தொலைத் தொடர்புகள் துண்டித்துப் போயுள்ளன, தகவல் பரிமாற்றம் முறிந்துள்ளது -தொலைக்காட்சி உட்பட (க்வீன்ஸில் உள்ளோர் க்வீன்ஸ் தொலைக்காட்சியை மட்டுமே பார்ப்பது போல, ப்ரோங்ஸில் உள்ளோர் ப்ரோங்ஸ் தொலைக்காட்சியை மட்டுமே பார்க்கின்றனர்). சாலைகள் தடுக்கப்பட்டுள்ளன. ப்ரோங்ஸுக்கு போஸ்டன் வழியாகவும் க்வீன்ஸுக்கு சிகாகோ வழியாகவும் மட்டுமே போக முடியும்.

அதோ தென்படும் நியூயார்க் கூட்டாட்சிராணுவம், க்வீன்ஸிலிருந்து வந்தவர்கள் ப்ரோங்ஸில் போராட உதவுகின்றது. ப்ரோங்ஸ் ஏற்கனவே பாதி அழிந்தாயிற்று. ப்ரோங்ஸிலிருந்து வந்தவர்கள் "தம்" ப்ரோங்ஸினைப் பாதுகாத்திடுவதற்காக தம் உயிரையும் தருவதற்குத் திடீரென ஆயத்தமாயிருக்கின்றனர். இப்போது ஒப்பீட்டளவில் மன்ஹாட்டன் அமைதியாயிருக்கிறது, ஆனால் அங்குள்ள வர்கள் ப்ரோங்ஸில் விடாது வெடிக்கின்ற வெடிச்சத்தங்களை கேட்கக்கூடும். க்வீன்ஸ், ப்ரோங்ஸ் மற்றும் ப்ரூக்ளினிலிருந்து வந்தவர்களால் நிரம்பிவழியும் நியூஜெர்ஸியும் கொதித்தெழுகிறது. பாலங்களைத் தாண்டி குகைகளின் வழியாக

44 2007

தம்மை நோக்கி மெல்ல ஊர்ந்து வந்து எல்லையில் தட்டிக் கொண்டிருக்கும் இந்த யுத்தத்தில் நியூஜெர்ஸியர் யார் பக்கம் நிற்பார்கள்?

எஞ்சியிருக்கின்ற அமெரிக்கா நியூயார்க்கின் யுத்தத்தை, ஏதோ ஒரு தொலைக்காட்சி நிகழ்வாக அமைதியாக கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ப்ரோங்ஸ் ஏற்கனவே நாசமாக்கப் பட்டு விட்டது மற்றும் "அங்கேயுள்ள" சவக்கிடங்கில் பிணக்குவியல்கள் கிடக்கிறது என்பதை அவர்கள் நம்புவதில்லை.

எம்பயர் ஸ்டேட் கட்டிடத்திலிருந்து பார்க்கையில் எல்லாமே சிறார் விளையாட்டாய்த் தோன்றுகிறது. அதன் காரணமாகவே எஞ்சியிருக்கும் அமெரிக்கா அலட்சியமாய் இருக்கக்கூடும். ஆனால் ப்ரோங்ஸில் பயங்கரம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறது, குருதி பாய்கிறது. ஆக எது உண்மை; மேலிருந்து பார்க்கப்படுவதா, ப்ரோங்ஸின் வீதிகளில் நிகழ்வதா? இதெல்லாம் பார்வையினைப் பொறுத்தது என்பது உண்மையா? தொடர்பு சாதனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் உண்மை என்பது, பலவாணவற்றின் (உண்மைகளின்) மீதான ஒன்றின் (உண்மை) வெற்றியிலே காணப்படுகிறது. தொடர்பு சாதனங்களிடம் இறுதி வார்த்தை உள்ளதா?

◆◆◆

தற்காலிகமாய் நான் தங்கியிருக்கும் கீழை கிராமத்தில், அருகாமையிலுள்ள செருப்புத் தைக்கும் கடைக்குப் போகிறேன். அங்கே தடித்த பெண்ணொருத்தியும் கருத்தமுடியுடைய செருப்புத் தைப்பவரும் இருக்கின்றனர். ருஷ்ய பாப்பிசை டேப்பில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

ருஷ்ய மொழியில் விளக்கிச் சொல்கிறேன்:

"இங்கே ஓட்ட வேண்டும், குதிகால் பகுதி மாற்றப்பட வேண்டும்....."

"எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" செருப்புத்தைப்பவர் கேட்கிறார்.

"யூகோஸ்லாவியாவிலிருந்து"

"ஓ.....?" என்று இருவரும் கூறி அனுதாபத்துடன் தலையசைத்தனர்.

ஒரு மணி நேரம் கழித்து வரவும். உடனடியாகச் சரிசெய்து வைக்கிறேன்" என் செருப்புகளை வாங்கியபடி ஆதரவுடன் செருப்புத்தைப்பவர் கூறுகிறார்.

"நல்லது" என்கிறார் ருஷ்யப்பேச்சுச் சாயலுடைய பெண்.

என் தொண்டையில் எதுவோ ஓட்டிக்கொள்கிறது, அழுவேண்டுவது போல சட்டென உணருகின்றேன். பளிச்சென்று வந்த, வார்த்தையற்ற அந்தப்பாசத் தால், திட்டமிடப்படாத அந்த சகோதர வாஞ்சையால், ஆச்சரியம் கொள்ளவைக்கும் அந்த உணர்வால் அழுவேண்டும்போல தோன்றுகிறது.

"சரி.....சரி" அவர்களிடம் சொல்வதை விடவும் எனக்கு நானே சொல்லிக்கொண்டு அக்கடையிலிருந்து விரைந்தேன்.

◆◆◆

ஜாக்ரெபுடன் தொடர்பு கொள்கிறேன்.

"நீ கிளம்பியபோது இருந்தது போலவே ஆகஸ்ட் 2000

இருக்கிறது....இன்னும் துப்பரோவ்ளிக்கைத் தாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், உகோவாரை, ஆஸிஜெக்கை, கார்லோ வாகை.....எல்லாம் கொடூரமாக நாசமாகி விட்டது...இம்மாதம் உன் சகோதரரின் சம்பளம் ஐந்து மார்க்குகள்....கற்பனை செய்து பார், ஐம்பது மார்க்குகள்! அவன் எப்படி வசிப்பானெனத் தெரியவில்லை...ஒருவித வாயுபரப்பும் சிலந்தி வலையைப் போட்டிருக்கிறார்கள்...பீதி கொள்ள வேண்டாம்....இது வேதியியல் யுத்தமில்லை என்கிறார்கள்.... யாரறிவார்..நாங்கள் நலம், கவலைப்படவேண்டாம்... .உண்மையில் இப்போதுதான் நாங்கள் மறைவிடத்திலிருந்து வெளிவந்தோம்...குளிர்காலக் கோட் இல்லாது கிளம்பி விட்டாயே என்றுதான் வருந்துகிறேன்... இப்போது அங்கே நிச்சயம் குளிர்காலம்தான்....இங்கே உஷ்ணமே இல்லை... யாராவது எங்களைப்பற்றி எழுதுகிறார்களா... கவலைப் படவேண்டாம், நாங்கள் உயிரோடிருக்கிறோம், இப்போதைக்கு நன்றாக இருக்கிறோம்...."

நொறுங்கி வீழ்கின்றேன். என்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமென்று தோன்றவில்லை. நான் இங்கிருப்பதும், அங்கிருப்பதும் எல்லாம் ஒன்றே. பீதி ஒன்றுதான், சிலந்தி வலையாய் கலவரம் என்னை இழுக்கிறது. எது உண்மையென என்னைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்: முன்னிருந்த அதுவா, இப்போதிருக்கும் இதுவா. என்னையே கேட்டுக் கொள்கிறேன், இதெல்லாம் எங்கிருந்து வந்ததென: இக்கொடிய தீமை, இக்கொடூரம், இப்பயங்கர வெறுப்பு. "தமது" மக்கள் மீதே-தம்மைத் தெரிவு செய்தவர் மீதே-பாயும் ஆட்சியாளரின் குரூர வெறுப்பு எங்கிருந்து வந்தது? தம்முடைய மக்களையே யுத்தத்திற்கு ஏன் இட்டுச் செல்கிறார்கள்? எங்கிருந்து வந்தது இந்தக் குரூரமான, புராதனமான, பயங்கரமான தேவை: நிர்மாணிக்கப் பட்டவற்றையெல்லாம் இடித்துத் தள்ளவும், எல்லாவற்றையும் அழிக்கவும், அனைத்தையும் தரை மட்டமாக்கவும்? எக்காரணமுமின்றி நாசம் பண்ணவும் கொலை செய்யவுமான தேவை எங்கிருந்து வந்தது? எது உண்மையானது: முன்னிருந்த அதுவா, இப்போதிருக்கும் இதுவா?

◆◆◆

நானொரு எழுத்தாளர் என்பதை அறிந்து கொண்டு, கிழக்கு ஐரோப்பாவில் அக்கறை கொண்டிருக்கும், நியூயார்க்கிலிருந்து வந்த மாதொருத்தி ஒரு கேள்வி கேட்கின்றாள்.

"பெரோஸ்த்ராய்காவிக்குப் பின்னர், தணிக்கை போன்றவைபற்றியெல்லாம் எவ்வாறு உணருகிறீர்கள் இப்போது?" "மன்னிக்கவும், தவறானதொரு தேசத்தினை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்" என்கிறேன். "ஓ, ஆமாம், தயவு செய்து மன்னிக்கவும், நீங்கள் யுத்தத்திலிருக்கும் நாட்டைச் சேர்ந்தவர், இல்லையா?" அவள் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறாள். "ஆமாம், யுத்தத்திலுள்ள அந்நாட்டவர்"

"மிகவும் வருந்துகிறேன்" இணக்கமாகக் கூறிச் சிரிக்கின்றாள்.

◆◆◆

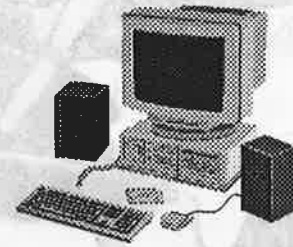
இது ஒரு சாம்பல் நிற நியூயார்க் காலைவேளை. அருகாமையிலுள்ள புனித மார்க்ஸில் உலாவப் போகிறேன். அடுக்குமாடிக்கட்டிடங்களை ஒட்டியபடி, வீடற்ற சிலர் இன்னும் தூங்குகின்றனர், வேறு சிலர் தூங்கும் பைகளிலிருந்து தடவிப் பார்த்து காலை வேளைச் சிகரெட்டினைப் பற்ற வைக்கின்றனர். நியூயார்க்கில் அது அதிகாலை -முற்பகல் 10மணி தான்-வீதிகள் இன்னும் வெறுமையாய்க் கிடக்கின்றன, கடை கண்ணிகள் திறக்கவில்லை.

இங்கே வீதியில் எழுந்து உட்காரவேண்டுமென்ற உந்துதலைத் திடீரென உணர்கிறேன்-அப்போதுதான், வீடற்றவர் போல தூங்கும் பையால் என்னைச் சுற்றிக் கொள்ளலாம், ஏதாவது ஒரு கட்டிடத்துடன் ஒட்டிக் கொள்ளலாம், வீடொன்றின் சிறிய பெட்டிக்குள் என்னை அடக்கிக் கொள்ளலாம் .

சாம்பல்நிற காலைவேளையின் ஒளியில் கரிய மனிதன் ஒருவன் என்னை நெருங்குகிறான். கைகளை விரித்துக் கொள்கிறான், சிறகுகளைப்போல தோள்களால் அசைக்கிறான், கறுப்பு தேவதை. அவனது பார்வை என் பார்வையைச் சந்திக்கிறது.

உரத்த குரலில் "காலை வணக்கம், அமெரிக்காரா..." என்று கத்துகிறான், முகத்தில் புன்னகை பளிச்சிடுகிறது. திடீரென நானும் கைகளை ஆட்டுகிறேன்: "காலை வணக்கம்....." என்கிறேன்.

நிமிர்ந்த நெஞ்சும்
நேர் கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் எவருக்கும்ஞ்சா நடையும்
கொண்டு விசை சிறக்க வாழ்த்துக்கள்!

அனைத்து வித அச்சவேலைகளுக்கும்...

சங்கரி லேசர்பிராசஸ்

722, மெயின்ரோடு,
கோவில்பட்டி -628 501.

☎ : 24148

வள்ளி

எனக்குச் சின்னவயதில் கதை சொன்ன மூதாட்டிகளில் ஒருவர், சகக்களத்திமார் சண்டையிடுவதைப் பற்றிச் சொன்ன பாடல் வரிகள் சில நினைவிலே எஞ்சி நிற்கின்றன. முருகனின் மனைவிமாரான வள்ளியும் தெய்வானையும் சண்டையிட்டுக் கொண்டார்களாம். இந்திரன் மகள் தெய்வானையைப் பார்த்து வள்ளி கேட்டாளாம் :

“ஓழக்கு நெல்லுக்கு ஓழக்குச் சள்ளை உணத்தி விக்கிறது
ஓங்க அண்ணனா எங்க அண்ணனா”

தெய்வானையின் கூடப் பிறந்தவன் உழக்கு நெல்லுக்கு மாற்றாக உழக்குச்சள்ளைக் கருவாடு விற்ற கடற்கரைக்காரன் என்று தெரிகிறது. இதற்குத் தெய்வானையின் பதிலடி :

“பூனைகுத்தி விருந்து வைப்பான்,
புனக்குறவன் உங்களண்ணன்”

காட்டுக்குறவர், கறிவேப்பிலைக்குறவர், காப்பு மாற்றிக் (கேப்மாரி) குறவர், பூனைகுத்திக் குறவர் என்று குறவர்களிலேயே பல பிரிவுகள் உண்டு. காட்டுக்குறவர்களில் ஒரு பகுதியினர் காட்டுப்பூனையினைக் கொன்று உண்ணும் பழக்கமுடையவர்கள். பெண் கொண்ட மருமகனுக்கு பூனைக் கறி படைக்கும் இழிந்த குடி வள்ளியின் குறக்குடி என்பது தெய்வானையின் தாக்குதலாகும்.

இலக்கிய மாணவனான பிறகுதான் இந்த மூதாட்டி சொன்ன வரிகள் ‘வள்ளி-தெய்வானை ஏசல்’ என்று வழங்கிவந்த நாட்டார் பாடல்களின் சில வரிகள் என்று தெரியவந்தது.

வள்ளி என்பது வெப்ப மண்டலத்தில் வளரும் கொடிகளில் ஒன்று. இதன் பயிரியல் பெயர் ‘ஐபோமியாபட்டாடஸ்’ (Ipomoea Batatas) என்பதாகும். மக்கள் வழக்கில் இது வள்ளிக்கொடி என்றும் சர்க்கரை வள்ளிக்கொடி என்றும் வழங்கப்படும் சர்க்கரை வள்ளியின் உருண்ட இனிப்பான கிழங்கு எனிய மக்களின் உணவாகும். இதிலே வெள்ளை, மஞ்சள் என நிறத்தில் இரண்டு வகை. மலையடிவாரங்களில் பயிராகும் இக்கிழங்கினைத் தென்மாவட்டங்களில் சீனக்கிழங்கு என்றும் சொல்வார்கள்.

வள்ளி என்பதனை ஒரு வழிபாட்டுமுறைமையாகத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

‘கொடிநிலை கந்தழிவள்ளி என்றா/வடுநீங்கு சிறப்பின் கண்ணிய மூன்றும்’ என்பது தொல்காப்பியம். கூத்துவகையில் ஒன்றுக்கும் ‘வள்ளிக்கூத்து’ என்ற பெயர் வழங்கி வந்திருக்கின்றது.

‘முருகு புணர்ந்து இயன்ற வள்ளி போல’ (நற்றிணை - 82) என்பது சங்க இலக்கியத்தின் புகழ்பெற்ற வரிகளில் ஒன்று. வள்ளி முருகனைப் புணரவில்லை. முருகினையே புணர்ந்துள்ளாள்.

‘முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி’ என்ற சங்க இலக்கியவரிகளிலிருந்து புலைத்தி (துணி வெளுக்கும் தொழிலுடைய பெண்) மீது முருகு தெய்வ ஆற்றலாக இறங்கும் என்பது தெரிகிறது.

‘முருகு’ முருகனாக வளர்ச்சி பெற்றபோது வள்ளி அவன் மனைவியாக்கப்பட்டாள். சிலப்பதிகாரமே முதன்முதலில் அவளைக் குறமகள் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு, அவளைக் குறவர்கள் தம் ‘குலமகள்’ என்று கொண்டாடுவதையும் குறிப்பிடுகின்றது. பின்னர் பக்தி இயக்கத்தின் எழுச்சியின்போது சிவனுக்கு மகளாக முருகன் மாற்றப்பட்டபோது திருநாவுக்கரசர் மட்டும் முருகனின் மனைவி வள்ளி என்ற கதையினை ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

‘குறவி தோள் மணந்த குமரவேள்’

‘நம் செந்தில் மேய வள்ளிமணாளன்’ என்ற பெயர்களாலும் முருகனைக் குறிப்பிடுகிறார். முருகன் -வள்ளி இணைப்பினைப் பக்தி இயக்க முன்னோடிகளான மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இது குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும். ஆனால் இக்காலகட்டத்தில் முருகனின் மனைவியாகத் தெய்வானை எங்குமே பேசப்படவில்லை என்பதும் இங்கே மனங்கொள்ள வேண்டிய செய்தியாகும்.

பெருங்சமய நெறிக்குள் வந்து சேர்ந்தபின் சண்முகன், கார்த்திகேயன், சுப்பிரமணியன் ஆகிய பெயர்களால் முருகன் அழைக்கப்படுகின்றான். பார்ப்பனிய மேலாண்மைக்கு உட்பட்ட முருகனுக்கு இந்திரன் மகள் தெய்வானை மற்றொரு மனைவியாக்கப்படுகிறாள். இக்காலகட்டத்தில் முருகன் தன்ஊர்தியாக மயிலையும், ஆட்டுக்கிடாயினையும், கொடியாக சேவலையும் கொண்டிருக்கின்றான்.

கி.பி.9 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தமிழ்நாட்டில் உருவான குடைவரைக்கோயில்களிலும் முருகன் இரண்டு மனைவியரோடு காட்சியளிக்கிறான். இரண்டு மனைவியரையும் அடையாளம் காணும்வகையில் இச்சிலைகளில் தெய்வானை மார்புக்கச்சு அணிந்த பெண்ணாகவும், வள்ளி மார்புக்கச்சு அணியாத பெண்ணாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வேறுபாடு மேல் - கீழ், பெருந்தெய்வம் - சிறுதெய்வம், பார்ப்பனர் மரபு - நாட்டார் மரபு என்ற எதிர்வினை மையமாக வைத்து ஆக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு. ஆனாலும் மக்களின் மனங்களிலிருந்து குறவர்களின் குலதெய்வமான வள்ளியைப் பிரிக்க முடியவில்லை. வள்ளிக்கு 'வள்ளியில்' என்றும் பெயரிட்டு முருகனிடமிருந்து அவளைப் பிரிக்க முடியாதபடி செய்து விட்டனர்.

தமிழில் நாட்டார் பாடல்களில் காதல் இணையாகப் பேசப்படுபவர்கள் எப்பொழுதுமே வள்ளியும் வேலவரும் தான். சில பாடல்களில் வேலவர் என்ற பெயர் சுப்பையா என்பதாகக் காணப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டார்மரபில் லட்சியக்காதலர்களாக இவர்களே உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

வள்ளி - முருகன் காதலுக்குப் பிள்ளையார் துணை வருவதும் நாட்டார் மரபில்தான் உண்டு. மேலோர் மரபில் இல்லை. நாட்டார் மரபில் வள்ளி இளமைக்கும் துடிப்புக்கும் அடையாளமாகக் காட்டப்பட்டாள். குமரகுருபரர், பாரதியார்-இந்த இரண்டு பெருங்கவிஞர்களின் கவிதைகளிலும் இந்த அடையாளத்தைக் காண முடியும்.

பார்ப்பனப்பூசைக்கு உட்பட்ட 'முருகனுக்கு' மறிப்பலி (ஆட்டுப் பலி)யும் குறக்குலத்தினை அடையாளப்படுத்தும். தேனும் திணையரிசியும் கிழங்கும் படைப்பதும் தவிர்க்கப்பட்டு விட்டன. ஆனாலும் கமில் சவலபில் போன்ற ஆய்வாளர்கள் தமிழ்மரபும் தமிழ் நாட்டார் மரபும் அறியாமல் 'முருகனுக்கு வள்ளி இரண்டாம் மனைவி' என்று எழுதியிருப்பது வேடிக்கைக்குரியது.

வில்லிணையொத்த புருவம்
வளைத்தனை வேலவா - அங்கோர்
வெற்பு நொறுங்கிப் பொடிப் பொடியானது வேலவா
சொல்லினைத் தேளிற் குழைத்துரைப்பாள் சிறு
வள்ளியைக்-கண்டு சொக்கி மரமென நின்றனை
தென்மலைக் காட்டிலே கல்லினை யொத்த வலிய
மனங்கொண்ட பாதகன்-சிங்கன்
கண்ணிரண்டாயிரம் காக்கைக் கிரையிட்ட வேலவா!
பல்லினைக் காட்டி வெண்முத்தைப் பழித்திடும்
வள்ளியை-ஒரு பார்ப்பனங் கோலந்தரித்துக்
கரந்தொட்ட வேலவா!

-பாரதி

காளப் குறப்பெண் குடியிருந்த
கன்னிப் புளத்துத் தினைமாவும்
கமழ்தேன் தெளிவும் உண்டு சுவை
கண்டாய் என்றோம் அதுவல்லால்
மீனத் தடங்கண் அவள் மிச்சில்
மிசைந்திட்டதுவும் நசைமிக்கு
விரைத்தீங் குமுதத்து அமுது அடிகள்
விருந்தாடியதும் விண்டேமா?

- குமர குருபரர், வள்ளி தாலாட்டு

வள்ளி பிறந்தது

வள்ளி என்றால் வள்ளி
மலை மேல் படரும் வள்ளி
கொடியில் கிடந்து வள்ளி
கூவி அழும்போது
வனத்துக் குறவர்களாம்
மான் பிடிக்கும் வேடர்களாம்
குழந்தை குரல் கேட்டு
குறவேடர் ஓடிவந்து
மதலை குரல் கேட்டு
மான் வேடர் ஓடி வந்து
வாரியெடுத்து
வன்ன மடியில் வைத்து
தூக்கி எடுத்துச்
சொர்ணமடியில் வைத்து
மண் துடைத்து மடியில் வைத்து
வள்ளி யென்று பேரும் வைத்து
வடிவேல் துணையென்று
வளர்த்தார் வனந்தனிலே!

- தமிழண்ணல், தாலாட்டு

வள்ளி கதை

வள்ளிக் கொடியருகே
மான்கன்று போட்டதென்று
கானக் குறவரெல்லாம்
கண்டெடுத்து மண்துடைத்து
மண்துடைத்து மடியில் வைத்து
வள்ளியென்ற பேருமிட்டு
வடிவேல் துணையென்று
வளர்த்தார் வனந்தனிலே!

- ஆறு அழகப்பன்,
தாலாட்டுக்கள் ஐநூறு

கருப்பு வளையலிட்டுக்
காரிகையை மாலையிட்டார்!
கீழ்ச்சாதி என்னாமல்
கினிமொழியை மாலையிட்டார்!
குறச்சாதி என்னாமல்
கொம்பளையை மாலையிட்டார்!
மறுச்சாதி என்னாமல்
வள்ளிதனை மாலையிட்டார்!

- சொக்கர் கதை

- ஆறு அழகப்பன்,
தாலாட்டுக்கள் ஐநூறு

நேர்காணல்

மொழிபெயர்ப்பாளர் ஏ.ஜி.எத்திராஜுலு

“எண்ணற்ற சாலைகளும் இருப்புப்பாதைகளும் சாதிக்க முடியாத ஒருமைபாட்டை மனப்பரிமாற்றத்தை சாதிக்கும் சக்தி இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு உண்டு.”

-வி.ஸ. காண்டேகர்

மனப்பாலங்களை உருவாக்கும் பணியில் மொழிபெயர்ப்புகளின் பங்கு மகத்தானது. இப்ஸனின் நோராவும் கார்க்கியின் ஜிப்சியும் தாஸ்தாவுஸ்கியின் நாஸ்தென்காவும் செகாவின் யூலியாவும் நமக்கு உறவுகளானது மொழிபெயர்ப்புகளால்தான். ஆனால் ஜமீலாவையும், அன்னாகீனாவையும் ஆறாவது வார்டையும் நினைத்துப் போற்றும் அளவுக்கு நாம் அந்த உலகத்தை நமக்குத் திறந்து வைத்த ரகுநாதனையும் ரா.கிருஷ்ணயாவையும் எஸ்.எஸ்.மாரிச்சாமியையும் க.நா.சுவையும் போற்றுவதில்லை.

இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு ஈடாக அறிவுலகில் வெளிச்சம் பாய்ச்சிய பல மொழிபெயர்ப்புகள் நமக்கு கிடைத்தன. நினைவு கூரப்படாத - பாடப்படாத வீரர்களான (Unsung Heros)- நம் மறதியின் புதைசேற்றில் அமிழ்ந்து விட்ட அம்மொழி பெயர்ப்பாளர்களில் மிக முக்கியமானவர் திரு.ஏ.ஜி.எத்திராஜுலு.

1936ல் குடியாத்தம் நகரில் எளிய நெசவாளர் குடும்பத்தில் பிறந்த எத்திராஜுலு ஆக்ராவில் இலவசமாக கிடைத்த ஒரு வாய்ப்பில் இந்தி கற்று ஆசிரியரானார். ஆக்ராவில் புகழ்பெற்ற மார்க்கிய சிந்தனையாரும் இலக்கிய விமர்சகருமான ராம்விலாஸ் சர்மாவிடமும், சத்யநாராயணலுவிடமும் அரசியல் பாடம் கேட்கும் அரிய வாய்ப்பை எத்திராஜுலு பெற்றார்.

48

நேர்காணல்

①

சொன்னால் சிரிப்பீர்கள். உயர்நிலைப்பள்ளி படிக்கையில் - அப்போதெல்லாம் இந்தித் திரைப்படங்கள் மிக அதிகமாக வந்து கொண்டிருந்தன. அந்தப் படங்களின் இனிய பாடல்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. பாரஸீக காதல் கவிதைகளின் தாக்கம் இயல் பாகவே இந்திமொழித் திரைப்படங்களில் இருந்தது. மிகவும் நளினமான - இனிய சொற்களில் எழுதப்பட்ட பாடல்கள் அவை. அவற்றுக்கு இசைப்பாளர்கள் போட்ட ட்யூன்களும் பிரமாத மானவை. இளைஞனாயிருந்த எனக்கு இந்தி மொழியின்பால் ஒரு மயக்கத்தை ஏற்படுத்தி அந்தக் கற்றுக் கொள்ளத் தூண்டியதே அந்த மொழி திரைப்படங்கள்தான். அப்போதைய பிரபலமான பாடகர்கள் நூர்ஜஹான், சுரைய்யா ஆகியோர் இன்னமும் நினைவில் இருக்கும் இசைக்கலைஞர்கள். சுரைய்யா, நூர்ஜஹான் இருவரும் இந்திய-பாகிஸ்தான் பிரிவினையின் போது பாகிஸ்தானுக்கு போய் விட்டார்கள். அவர் போன பிறகுதான் இந்தி திரை உலகில் லதாமங்கேஷ்கர், ஆஷா போனஸ்லே ஆகியோர் காலுன்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மஜ்ருகஸ்தான்புரி உள்ளிட்ட அந்தக் காலகட்டத்துப் பாடலாசிரியர்கள் பெரும்பாலும் முஸ்லிம் கள். இப்போதும் கூட பலர் முஸ்லிம் பாடலாசிரியர்கள்தான். இவர்கள் பராசீக-உருது காதல் கவிதைகளின் தாக்கத்தால் மிக இனிய பாடல்களை எழுதினார்கள். அது என்னை மிகவும் ஈர்த்தது.

②

என் மொழியாக்கங்களில் படைப்பிலக்கியம் அதிகமாக இல்லை என்பது உண்மைதான். நான் தெரிந்தேதான் அப்படிச் செய்து வருகிறேன். காரணம்-படைப்பிலக்கியங்கள் சார்ந்த மொழியாக்கங்களில்தான் மொழிபெயர்ப்பாளர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கையிலும் அதிகம்பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இடதுசாரி சிந்தனைகள், தத்துவம், வரலாறு இவற்றைப் பிறமொழிகளில் இருந்து தமிழுக்குக் கொண்டுவருவது மிக அவசியம் என்று கருதுகிறேன். இடதுசாரி இயக்கத்தின் தேவை கருதி நான் அத்தகைய புத்தகங்களுக்கே அதிகம் முன்னுரிமை கொடுத்து வந்திருக்கிறேன். இன்றும் அதே கருத்துடன்தான் மொழிபெயர்க்கிறேன். படைப்பிலக்கியங்களில் நான் தமிழில் இருந்து தெலுங்கிற்கு மொழிபெயர்த்த 'சங்கம்'(கு.சின்னப்ப பாரதியின் நாவல்) மிகப்பெரிய வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. இதுவரை 3பதிப்புகள் வெளியாகி விற்பனையில் விட்டன. கு.சி.பா. வின் தாகம் நாவலையும் மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். தெலுங்கி லிருந்து தமிழில் பெயர்த்த அலெக்ஸ்ஹேலியின் 'ஏழுதலை முறைகள்' நாவலும், ஹோவர்ட்.பாஸ்ட்டின் 'ஸ்பார்ட்டகஸ்' நாவலும் மிகவும் பாராட்டப்பட்டவை. டாக்டர் கேசவரெட்டி- யின் நாவல் 'அவன் காட்டை வென்றான்..' -ம் குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த படைப்பு. தீபத்தில் வெளியான 'சர்க்கஸ்' கதைகள் - சர்க்கஸ்கூடாரங்களில் நாடோடிகளாகவே வாழ்நாள் முழுக்கக் கழிக்கும் கலைஞர்கள் பற்றிய சிறுகதைகள்; வேறு பல குறுநாவல்கள் முக்கியமானவை. குறிப்பாக கிருஷ்ண சந்தரின் 'ஒரு கழுதையின் சுயசரிதை'(இந்தி) மிகச் சிறந்த படைப்புத் தான். அழகியலைப் பொறுத்தவரை மூலப்படைப்பில் என்ன அம்சங்கள் மேலோங்கியிருக்குமோ அவற்றை அப்படியே

கொண்டுவரத்தான் நான் முயற்சி செய்கிறேன்.

③

அன்றைய திராவிட இயக்கம் பிரிவினை முழக்கத்தை மிகத் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்த காலம். 'அடைந்தால் திராவிடநாடு இல்லையேல் சுடுகாடு' என்று அவர்கள் முழக்கமிட்ட சூழல். "இந்தப் பிரிவினைவாதம் குண்டுசட்டிக் குள் குதிரை ஓட்டுவதுபோலத்தான்" என்று கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் விமர்சித்தது. ராகுலசாங்கிருத்தியாயன் எழுதிய 'ஊர்சுற்றிப் புராணம்' புத்தகம் கிணற்றுத்தவளைமனப்பான்மை களுக்கு எதிரான ஒரு மிகச்சிறந்த நூல். அந்தப்புத்தகத்திலிருந்து (இந்திமொழி) ஒரே ஓர் அத்தியாயத்தை மட்டும் மொழிபெயர்த்தேன். அது அன்றைய கம்யூனிஸ்ட்கட்சி 'ஜனசக்தி'யில் வெளிவந்தது. திராவிடஇயக்கத் தின் "பிரிவினைவாதக்" குரலுக்கு எதிரான ஒரு வலுவான வாதமாக அப்போது அது கருதப்பட்டது. அரசியல்ரீதியாக கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு எதிராக இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள், திராவிட இயக்கக்கருத்துக்களை எதிர்கொள்வதற்கும் இக்கட்டுரை பயன்பட்டது. 'சுதந்திரச் சங்கு' வார இதழில் 'சங்கு' கணேசன் இதை அப்போதே மறுபிரசுரம் செய்தார். குடியாத்தம் நகரில் கவுண்டன்மா நதிக் கரையில் மாலைவேளைகளில் ஒரு பெரிய இளைஞர்கள் கூட்டம் கூடும். அந்த ஆறு இப்போதுபோல - சாக்கடையாக இல்லாமல் நல்ல நீரோடிக் கொண்டிருந்த காலம். நதிக்கரை மணற்பரப்பில் தி.மு.க., தி.க., கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் கூடி விவாதிப்போம். அங்கே அனல்பறக்கும். அந்தக் கூட்டத்திலும் இக்கட்டுரையைப் படித்துக்காட்டினோம். இது என் மொழியாக்க முயற்சிகளுக்கு ஓர் உந்துதலாக அமைந்தது.

④

உயர்நிலைப்பள்ளிக் கல்வியின்போதுதான் எனக்கு இடதுசாரிச்சிந்தனைகளின் தாக்கம் ஏற்பட்டது. அனுமந்த நாயுடுவும், நாராயசாமி செளதரியும் தூண்டுகோலாக இருந்தார்கள். பொதுவாகவே அப்போதைய வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ராணிப் பேட்டையில் தொடங்கி திருப்பத்தூர் வரை - குடியாத்தம், ஆம்பூர், வாணியம்பாடி பகுதிகளில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் மிக செல்வாக்குடன் இருந்தகாலம். கட்சி தடைசெய்யப்பட்டிருந்த காலமும் கூட. 1952ல் டாக்டர். கண்ணபிரான் குடியாத்தம் தொகுதியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் தேர்தலில் போட்டி யிட்டார். 13 வயது சிறுவன் நான். சுவர்எழுத்துகள் எழுதியும் ஊர்வலங்களில் கோஷங்கள் போட்டுக் கொண்டும் அவருக்காக தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்தது ஞாபகம் இருக்கிறது.

⑤

ஒன்றாக இருந்த கம்யூனிஸ்ட்கட்சி நடத்திய மாபெரும் உழவர் போராட்டம் தெலுங்கானா ஆயுதக்கிளர்ச்சி, (1948-53) இதனால் ஐம்பதுகளில் கட்சி இந்திய அரசால் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. 1948-52வரை 'பிரஜாசக்தி' இதழை வெளியிடுவது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. இதே காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் ஜனசக்தியும் வெளியாக முடியாதபடி தடைக்கு உள்ளானது. அப்போது அந்த 4வருடகாலமும் இங்கிருந்து (சென்னை) ஜனவாணி, சந்தேஷ்-ஆகிய இரண்டு தெலுங்கு வாரப்பத்திரிகைகள் வெளியிடப்பட்டன. தமிழில் 'முன்னணி'

ஆகஸ்ட் 2000

'போராணி'-போன்ற இதழ்களை அப்போது வெளியிட்டார்கள். ஜனவாணி, சந்தேஷ்-பத்திரிகைகளை நடத்தியவர்கள் தெலுங்கு மொழியின் மிக முக்கியமான இலக்கியப் பெரியார்கள். தமிழ்நாட்டின் சுத்தானந்தபாரதி, குன்றக்குடி அடிகளார் போல புகழ்பெற்றிருந்த தா.பி.தர்மாராவ், மேற்கண்ட பத்திரிகை ஆசிரியர்களுள் ஒருவர். எனக்கு இப்பத்திரிகைகளை அறிமுகம் செய்தவர்-பி.இ.பாலகிருஷ்ணன், இவற்றுக்கும் 'சோவியத்நாடு' இதழுக்கும் ஏஜன்ஸி எடுத்து விநியோகம் செய்தோம். இதில் எனக்கு முன்னோடியாக இருந்து உதவியவர் பிரஸாத். இவர் என்னைவிட 6,7வயத மூத்தவர். குடியாத்தத்தின் மாஸ்டர் வீவர்கள் குடும்பத்தில் இவருடையதும் ஒன்று. தெலுங்கு மொழியில் மிக அதிகம் வாசிக்கிற பழக்கம் உடையவர். எனக்கு மிக உற்சாகமளித்து, உதவிகள் செய்து இயக்கப்பணிகளில் உடனிருந்து உழைக்கவும் செய்தவர் இவர். நான் ஆக்ரா சென்று ஆசிரியப்பயிற்சி பெறவும் உதவியவர். முதலாவதாக தொழிலாளர் சிக்கனச் சங்கம் அமைத்து 15 வருடம் செயலாளராகவும் இருந்தவர். நான் அப்போது சிறுவயதுக்காரன். சந்தேஷ் இதழில் தெலுங்கானா போராட்டச் செய்திகளைப் படித்துத்தான் அதுபற்றி அறிந்தேன். ஒன்றாக இருந்த சென்னைமாகாண போலீஸ் அதிகாரிகளுள் கொடுமையான அடக்குமுறை அதிகாரியான பழநியப்பன் பற்றி சந்தேஷில் படித்தது நினைவிருக்கிறது. காங்கிரஸ் அமைச்சரவையின் மாதவன்நாயர் பற்றியும் படித்தேன். பிற்பாடு-தெலுங்கானாப் போராட்டம் பற்றிய கிருஷ்ணாரெட்டியின் நாவலான 'குறாவளி' மற்றும் 'மகாத்தமாக் கள்' (தெலுங்கானாப் போராட்ட வீரர்களின் வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள்) தொகுப்பு ஆகியவற்றை மொழிபெயர்த்தேன். இப்போராட்டத்தை வழிநடத்திய தளபதிகளில் முன்னோடிகளான பி.சுந்தரய்யா, மேஜர் ஜெயபால்சிங் ஆகியோரின் "புரட்சிப்பாதையில் எனது பயணம் (2பாகங்கள்), 'நாடு அழைத்தது'-ஆகியவற்றையும் தமிழாக்கியிருக்கிறேன். இவையெல்லாமே தெலுங்கானாப் போராட்ட வீரநினைவுகளை மிக ஆழமாகவும், அழுத்தமாகவும் விவரிப்பவை.

⑥

'Transcreation'ற்காக மத்தியப்பிரதேசத்திலுள்ள 'பச்சிமடி'யில் 15 நாட்கள் நடைபெற்ற ஒரு பயிலரங்கிருப்போயிருக்கிறேன். மிக இனிய இயற்கைச்சூழல் மிக்க இடம். ஆங்கிலேயர்களின் கலாச்சாரம் ஊட்டியை விடவும் அதிகம். வேருன்றியிருக்கிற மலைவாசஸ்தலம் இது. 'பாரத்ஞான் விக்யான்சமிதி(BGVs) நடத்திய போபால்பயிலரங்கில் ஒருமாத காலம் ச.தமிழ்ச்செல்வனுடன் தங்கியிருந்தது மற்றொரு முக்கிய அனுபவம். மக்கள் அறிவியல் இயக்க(ஜன விக்யான் வேதிகா-) செயல்பாடுகளில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது அப்போது தான். இப்போதும் சித்தூர் மாவட்டத்தில் அதன் செயல்பாடுகளில் நிறையப்பங்கேற்கிறேன். 'விசை' இதழில் வெளியான மாற்றுக்கல்வி குறித்த டாக்டர்.சுந்தர்ராமன், டாக்டர்.ராமானுஜம் கட்டுரைகளை எங்கள் அறிவியல் இயக்கம் தெலுங்கில் மொழிபெயர்த்து பிரசுரமாகவும் வெளியிட்டிருக்கிறது. நல்ல வரவேற்புப்பெற்ற பிரசுரம் இது.

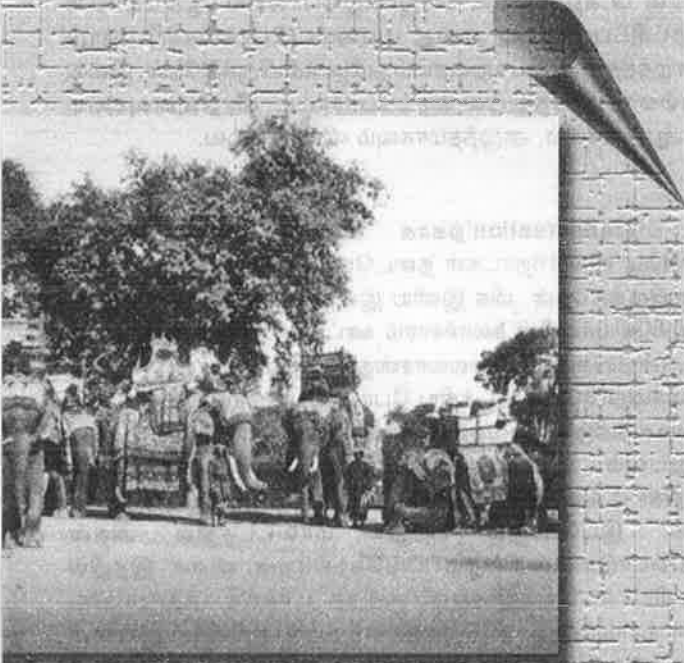
⑦

தலிதிலக்கியம், பெண்ணியம்-இரண்டின் மீதும் படைப்பாளிகள் இன்னும் அதிககவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இந்த அம்சங்கள் முற்போக்கு இலக்கியப்போக்கின் பிரிக்கமுடியாத பகுதி என்றே நான் கருதுகிறேன். நான் மொழிபெயர்த்த 'அவன் காட்டை வென்றான்' என்கிற கேசவரெட்டி-யின் நாவல் நேஷனல்புக்ஷர்ஸ்ட் வெளியீடாக வந்துள்ளது. பன்றி வளர்க்கும் ஆதிவாசிகளின் வாழ்க்கை, காடுகளின் மீது அவர்களுக்கிருக்கும் பாரம்பர்ய உரிமைகள், வனத்துறை-அரசின் அடக்குமுறைகள் ஆகியவை குறித்த நாவல் இது. மற்றபடி போஸ்ட்மாடர்னிஸம் போன்ற இஸங்கள் எல்லாம், மேற்கத்திய கருத்தியவை வலுவாகத்திணித்து கலாச்சார மேலாதிக்கம் செய்யஇயலும் உலகமயமாக்கலின் பகுதியாகவே கருதுகிறேன். இவை எல்லாமே அமைப்புக்களைத் தகர்ப்பது, இடதுசாரிகளைக் கொச்சைப்படுத்துவது, மக்களை ஒன்றாக-ஓர் அமைப்பாகத் திரளவிடாமல் தனிநபர்களாக்கித் தாக்குவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பவை. முற்போக்கான படைப்பாளிகளுக்கு இந்த இஸங்களைப்பற்றித் தெரிந்திருக்கவேண்டும்: அவற்றை எதிர்கொள்ளவும்வேண்டும்.

⑧

இப்போது பொலிவியநாட்டு சுரங்கத்தொழிலாளர்களின் போராட்டம் குறித்த ஒரு நாவலையும், கு.சி.பா.வின் 'பவளாயி' நாவலையும் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இவை தவிர அவ்வப்போது இயக்கத்தேவைகளுக்காக கட்டுரைகள்-பிரசுரங்கள்-புத்தக விமர்சனங்களையும் மொழி பெயர்த்துப் பயன்படுத்துகிறோம். உடல்நலம் அனுமதிக்கும்வரை மொழி பெயர்ப்புப்பணியைஇடைவிடாது செய்யவே விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் ஜெனரல் டல்ஹௌஸி மானிசை வாசலில் மண்டியிடும் இந்திய யானைப் பல்லக்குகள்.

திரு.ஏ.ஜி.எத்திராஜுலு (அருணானந்த்)

மொழிபெயர்த்த நூல்கள்:

இந்தியிலிருந்து தமிழில்:

1. ராகுல்ஜி-யின் சுயசரிதை-1-4பாகம்
2. ஊர்சுற்றிப்புராணம்-ராகுல்ஜி
3. இந்துதத்துவஇயல்-ராகுல்ஜி
4. பவுத்ததத்துவஇயல்-ராகுல்ஜி
5. இஸ்லாமிய தத்துவ இயல்-ராகுல்ஜி
6. ஐரோப்பிய தத்துவ இயல்-ராகுல்ஜி
7. விஞ்ஞான லோகாயதவாதம்-ராகுல்ஜி
8. வேதகால ஆரியர்கள்-ராகுல்ஜி
9. திவோதாஸ்-ராகுல்ஜி
10. பிரேம்சந்த் சிறுகதைகள்-
11. பகத்சிங்கும், அவரது தோழர்களும்-சிவவர்மா.

தெலுங்கிலிருந்து தமிழில்:

12. குறாவளி (நாவல்)-கிருஷ்ணாரெட்டி
13. மகாத்மாக்கள்-தெலுங்கானாவீரர்களின் வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள்
14. நாடு அழைத்தது-மேஜர் ஜெயபால்சிங்
15. புரட்சிப்பாதையில் எனதுபயணம்-பி.சந்தர்யயா-1-2பாகம்
16. ஏழு தலைமுறைகள் (நாவல்)-அலெக்ஸ்ஹேலி
17. ஸ்பார்ட்டகஸ் (நாவல்)-ஹோவர்ட்.ஃபாஸ்ட்.
18. அவன் காட்டை வென்றான் (நாவல்)-கேசவரெட்டி
19. குஜராத்திச்சிறுகதைகள்-நேஷனல்புக்ஷர்ஸ்ட் வெளியீடுகள்.

இந்தியிலிருந்து தெலுங்கில்:

20. 'நினைவுகள்'-சிவவர்மா

தமிழிலிருந்து தெலுங்கில்:

21. 'சங்கம்' (நாவல்)-கு.சின்னப்பாரதி-3பதிப்புகள்
22. 'தாகம்'(நாவல்)-கு.சி.பா.
23. 'இந்தியவரலாறு'-இ.எம்.எஸ்.(பி.ஆர்.பி.)
24. 'வேதபூமி'-இ.எம்.எஸ்.(பி.ஆர்.பி.)

இதழ்களில் வெளியாகி நூல்வடிவம் பெறாதவை:

'தாமரை' 'செம்மலர்' 'தீபம்'-இந்தி, தெலுங்கிலிருந்து பல குறுநாவல்கள் சிறுகதைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்து இவ்விதழ்களில் வெளியாகியுள்ளன.

தீபத்தில் தொடர்ந்து வெளியான 'சர்க்கஸ் கதைகள்' மற்றும் கிருஷ்ணசந்தரின் 'ஒரு கழுதையின் சுயசரிதை' ஆகியவை முக்கியமானவை.

'பிரஜாசக்தி'-தெலுங்கு இதழில் பல இலக்கிய, சமூகஇயல் கட்டுரைகள், மொழியாக்கங்கள், நூல்விமர்சனங்கள் முதலியன.

நேர்காணலும் தொகுப்பும்த: **கமலாலயன்**

அம்மாவின்
 அடுக்குதோடு
 அடகில் மூழ்கி போனது
 ஜிலேப்பி கொலுசு கூட இல்லை
 அம்மாவின் மூக்குக்கு
 எடுப்பான மூக்குத்தி
 மட்டும் இருக்கு
 நடவு கூலிக்கு அடகு போய்
 அறுவடை பணத்தில்
 மீட்கும்போது
 தேர்வு கட்டணத்துக்கு
 திரும்பவும் அடகு போகும்
 காலர்சீப் பணத்தில் வாங்கிட.
 மருத்துவச்செலவுக்கு
 மறுபடியும் போகும்.
 ஊருக்கு போக அம்மா
 இரவல் கேட்டு அவமானப்படும்தோதும்
 மூளியாய் பார்க்கும்போதும்
 இரத்தம் சொட்டுசொட்டாய்
 சுண்டிப் போகும் எனக்கு
 எப்போது நிரந்தரமாய்
 பார்ப்பேன்
 மூக்குத்தியோடு அம்மாவை.

கொ.எசோந்திரா

தேகத்தின் தழும்புகளில்
 தேங்கி நிற்கும் நினைவுகள்
 விரல்களின் ஸ்பரிசுத்தில்
 அணை உடைந்த வெள்ளமாய்.

கையில் வைத்த சூட்டில்
 நீள் வெப்பக் கோடாய்
 தகித்து அலைகிறது
 அப்பாவின் ரௌதரம்.

நெற்றியின் விளிம்பில்
 கனிந்த பழத்தின் வடுவாய்
 அம்மாவின் கோபம்.

மனத்திரையின் பதிவுகளில்
 உன்னத நிமிஷங்கள்
 அநேகம் இருப்பினும்
 தழும்புகளில் மட்டுமே
 உயிர்ப்பின் அனக்கங்கள்.

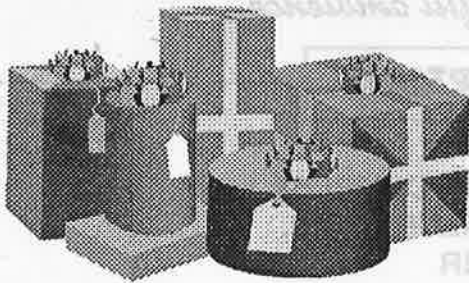
ம.சுவாமிநாதன்.

BLUE STAR ENTERPRISES

1/6, TEACHER'S COLONY, BAGALUR ROAD, HOSUR-635109.

DEALERS IN:-

**OOTY TEA, BISCUITS,
 VARKEY, CARDAMOM,
 PEPPERS, OTHER
 NILGIRES SPECIALS
 AND
 DEEPAWALI CRAKERS
 IN
 GIFT BOXES**

Ph: 44640

சுகிர்தராணி கவிதைகள்

அதிர்வு

மயிர் நீக்கிய
தோலிலிருந்து
திருகு முடுக்கிய
பிளாஸ்டிக் டிரம்ஸ்களுக்கு
இடம் பெயர்ந்து விட்டது ஒலி.
இடுப்பு இறக்கத்தில்
வலியை மீறி ஒலித்தது
வார் அறுந்து
சில பரணிலும்
கறி தீய்ச்சலுக்குச்
சட்டியாய் சில அடுப்பிலும்
இழவுக்கு ஏங்கும் பறையோ
பரிகசிக்கும் டிரம்ஸோ
அதிர்ந்து கொண்டிருப்பது
எங்கள் சதை.

உயிர்மரம்

நீரைத் தேடும்
நிர்ப்பந்தத்திலும்
உயிரைத் தொட்டதில்லை.
வேர்கள்.

காற்றுக்கு அசைந்து
இறுக்கத்தில் நின்று
இளைப்பாறியதில்லை.
கிளைகள்.

கருவறையை
திறந்து விட்டு
உதிர்ந்ததில்லை
மலர்கள்.

பெண்மை பொதிந்த
விதையோடு
பழுத்ததில்லை
கனிகள்.

பின் எப்படி
பிடுங்கப்படாமல்
நிற்கிறது
என் மரம் மட்டும்.

சுமைதாங்கி

எதைஎதை
சுமக்க வேண்டியிருக்கிறது.
பிறந்ததும் பழியை
வளர்ந்த பின்
கக்கத்தில் இடுக்கிய தம்பியும்
தொங்கிய கையில்
தூக்குச்சட்டியை
பருவம் கண்டதும்
கணவனை
உயிரின் திரட்சியான
கர்ப்பத்தை
பின் பிள்ளையை குடும்பத்தை
நெஞ்சிலும்
வயிற்றிலும்
அவரவர் காலத்தில்
அவரவரைச் சுமந்து
உருமாறி விட்டன உறுப்புகள்
மூளியாகும் உடம்பை விட
காற்றுக்கும் மழைக்கும்
அழுத்தமாய் நிற்கும்
சுமைதாங்கிக் கல்லாய்
பிறந்து தொலைக்கலாம்.

angeet agar Veg. Restaurant

*In the environment of pollution, you will be cared by us
for the Hygienic food and peaceful ambience.*

OUTDOOR CATERING UNDERTAKEN

angeet Auditorium A/

**Note: Party Hall,
Conference Hall A/C Auditorium**

**PADMA COMPLEX,
BAGALUR ROAD,
HOSUR
Ph:40989 ♦ CELL NO.:098427-40989**

ஐ

ரோப்பாவில் பிறந்தாலும் தமிழகத்தைத் தங்களது வாழ்விடமாகக் கொண்டு-வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமிழகமக்களின் உயர்வுக்கும் பாடுபட்டவர்கள் ஒருவர் சார்லஸ் தியோப்பிலஸ் ஏ.வால்ட். இரேனியஸ் அடிகளார் ஆவார்.

1790 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 5ஆம் தேதி ஜெர்மனியில் பிரஸ்யநேரியன் வெல்டர் என்ற நகரில் இரேனியஸ் பிறந்தார். தனது 12 வது வயதில் அரசுப்பள்ளி யொன்றில் சேர்ந்தார். ஆனால் இறைப்பணி மீது கொண்ட ஆர்வத்தினால் 1810 ஆம் ஆண்டு லுத்தரன் பிரிவு மிஷனரி களின் பள்ளியில் சேர்ந்து இறையியல் பயின்றார். 1812 ஆம் ஆண்டு லுத்தரன் திருச்சபையில் குருத்துவப்பட்டம் பெற்றார். பின் அவர் இங்கிலாந்து சென்றார். அங்கு சர்ச் மிசன் சொஸைட்டி எனப்படும் சங்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். இச்சங்கத்தில் சார்பில் தமிழகத்தில் ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட பகுதிகளில் மிசனரி பணிகளை மேற்கொள்ள இவர் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டார். 1814 ஆம் ஆண்டு சென்னைக்கு வந்தவர் 1829ல் திருநெல்வேலிபகுதியில் திருச்சபையின் பணிகளை மேற்கொள்ள அனுப்பப்பட்டார்.

பெர்நார்ட் ஷெமிட் என்பவருடன் இணைந்து இரேனியஸ் திருநெல்வேலியிலிருந்து கிறிஸ்துவ இறைப்பணி மட்டுமல்லாது தமிழ்ப்புத்தாக்கம், சமூகசீர்திருத்தம், நூல்கள்

வெளியீடு அறிவி யல் பரப்புதல் என பன்முகப்பட்ட பணிகளை மேற் கொண்டார்.

“சாதிய ஒடுக்குமுறைகளை மீறி பெண்கல்விக்காக முயற்சி செய்த-மத மற்றும் பொது நோக்கிற்காக இந்திய கிறிஸ்துவர்களிடையே சங்கங்களை தோற்றுவித்த முதல் சி.எம்.எஸ். மிஷனரி இரேனியஸ்தான்” என கால்டுவெல் மதிப்பிடுகிறார்.

1814ல் சென்னை வந்த இரேனியஸ் தமிழ் மொழியைக் கற்கத் துவங்கினார். மேலும் இப்பகுதிவாழ் மக்களின் வாழ்க்கைமுறையை நேரில் காண்டறிய காஞ்சிபுரம், வேலூர் எனப் பலபகுதிகளுக்குச் சென்று பார்வையிட்டார். மக்களோடு அளவளாவினார். 1815ல் சென்னையில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை நிறுவினார். இவரது பள்ளியின் புகழ் பரவக் கேட்டு காஞ்சி புரத்திலும் ஆங்கில - தமிழ் பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்பாடு செய்யும் படி இரேனியஸிடம் அவ்வூர் மக்கள் வேண்டினர்.

பள்ளிகளை தொடங்கிய இரேனியஸ் தனது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த ஒரு நூல் வெளியீட்டகம் இருந்தால் நன்று எனக்கருதி பல நண்பர்களோடு இணைந்து 1818ஆம் ஆண்டு சென்னை துண்டறிக்கைச் சங்கம் (Madras Tract society) என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். 1818 ஆம் ஆண்டு சென்னையை கடும் காலரா தாக்கியது. இது குறித்து காலரா எனும் தலைப்பில் நூல் ஒன்றினை எழுதி, சென்னை துண்டறிக்கைச் சங்கம் மூலம் சென்னையின் பல பகுதியிலும் மக்கள் மத்தியில் உரக்க வாசிக்க

கிறிஸ்துவமிஷனரிகள் காலனியத்தின் கருவிகளா? இரேனியஸ் ஐயர் சாட்சியாக....

ந.வி.வெங்கடேஸ்வரன்

ஏற்பாடு செய்தார் இரேனியஸ்.

விவிலியத்தை பெப்ரிஷியஸ் என்பார் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்திருந்தார். இந்நூலில் பின்பற்றப்படும் தமிழ்நடை எளிமையாக இல்லை, பொருள் மயக்கங்கள் உண்டு என வாதிட்டு, விவிலியத்தை திருத்தும் பணியில் இரேனியஸ் ஈடுபட்டார். இதன் தொடர்ச்சியாக ஆழ்ந்து தமிழ் கற்றுப் புலமை பெற்றுத் தமிழ்மொழிக்குத் தமது கொடையாக பல இலக்கண நூல்களை வழங்கினார்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்ல தமிழர்தம் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக விளங்கியவர் இரேனியஸ். பெண்களுக்கான கல்வி, விதவைப்பெண்களுக்கு ஆதரவு எனப் பல சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டார். மேலும் சுய சார்புடன் இம்மக்கள் வாழ்வதற்குப் பல சங்கங்களை நிறுவினார்.

சாதியப்பாகுபாட்டிற்கு எதிராய் இவர் எடுத்த நடவடிக்கைகள் தமிழக வரலாற்றில் மறக்கப்பட்டதாகவும் மறைக்கப்பட்டதாகவும் இருப்பினும் அவை முக்கியமானவை ஆகும்.

1821 ஆம் ஆண்டு பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் 12 நாடார் சாதிச்சிறுவர்கள் பாலையங்கோட்டையில் இரேனியஸ் முதலியோரின் முயற்சியில் நடத்தப்பட்ட விடுதியில் சேர்ந்தனர். அதுவரை அங்கு இருந்த வெள்ளாள மாணவர்கள் அவர்களுடன் ஒன்றாக அமர்ந்து உணவருந்த மறுத்துவிட்டனர். விடுதியை மூடனாலும் மூடலாமே தவிர கிறிஸ்துவ விடுதிக்குள் சாதியப் பாகுபாட்டினை அனுமதிப்பதில்லை என்பதில் இரேனியஸ் உறுதியாக இருந்தார். இது போலவே கிறிஸ்துவ மதத்தில் சேருபவர்கள் சாதியப்பாகுபாடுகளை மறந்து சமத்துவ உணர்வுடன் நடக்கவேண்டும் என்பதில் கவனமாகவும்

உறுதியாகவும் இருந்தார்.

தமிழ் சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருந்த சாதியப் பாகுபாடுகளை எதிர்த்த அதே வேளையில் ஆஸ்திரேலிய காலனி ஆதிக்கத்தினரின் இனவெறியையும் எதிர்த்தார். சுதேசகுடிகளும் உபதேசி மக்களாக வாய்ப்புத் தர வேண்டும் என இரேனியஸ் கருதினார். இந்தியாவில் பிறந்தவர்களாக இவர்கள் இருந்தாலும் - இனரீதியில் வெள்ளையர்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தாலும் கிறிஸ்துவர்களான பிறகு எல்லோரும் சரிசமமே என இரேனியஸ் கருதினார். இதன் தொடர்ச்சியாக ஏழு சுதேச உபதேசிமார்களை தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்குத் தாமே அருட்பொழிவு செய்ய அதிகாரம் அளித்து உபதேசிகளாக்கினார். சி.எம்.எஸ். இதனை எதிர்த்தபோதும் மனிதகுலம் முழுவதும் ஒன்றே ஆகும் என்ற கருத்தில் உறுதிபட நின்றார்.

தமிழகத்திற்கு வந்து சேர்ந்தது முதல் 1838 ஆம் ஆண்டு தனது 48வயதில் அவர் மரிக்கும்வரை தமிழகத்திலேயே நிலைகொண்டு தொண்டாற்றியவர் இரேனியஸ்.

இவரது வாழ்வையும் பணிகளையும் குறித்து ஆராய மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழக தமிழியல் துறை, நெல்லையில் ஒரு கருத்தரங்கை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அக்கருத் தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளை 'இரேனியஸ் - தமிழியல் முன்னோடி' என்ற தலைப்பில் தொ.பரமசிவன் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். திரு.தொ.பரமசிவனின் இம் முயற்சிக்கு தமிழ்உலகு நன்றிக்கடன்பட்டுள்ளது.

இக்கட்டுரைத்தொகுப்பிலுள்ள ஆர்.எஸ்.ஜேக்கப் - அவர்களின் கட்டுரை இரேனியஸ் ஐயரின் 24 வருட வாழ்வில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை சுவைபட கூறுகிறது. மேலும் அவர் இயற்றிய நூல்கள் குறித்த தகவல்களையும் தருகிறது. இதுபோல பலரும் பல விவரங்களை வெளியிட்டுள்ளனர். க.மீனாட்சி சுந்தரம், கே.ஏ.ஞானசேகரன் போன்றோர் தந்த பட்டியல்களும் உண்டு. இப்பட்டியல்களில் காணப்படும் நூல்கள் இரேனியஸ் ஐயரால் எழுதப்பட்டது என்பதற்கு ஏதேனும் சான்றுகள் உள்ளதா? போதிய சான்றுகள் இல்லையென்றே தோன்றுகிறது. இவர்கள் அனைவரும் பொதுவாக முதன்மைத்தரவுகளின் அடிப்படையில் எதுவும் சுட்டிக் காட்டவில்லை. எடுத்துக்கட்டாக, 'சூரிய மண்டலம் - சோதிட சாஸ்திரம்' என்ற நூல் இரேனியஸ் எழுதியதாக ஆர்.எஸ்.ஜேக்கப் கூறுகிறார். இதே கருத்தை வேறு சில ஆய்வாளர்களும் கூறியுள்ளார்கள். இரா.பாவேந்தன் பூமிசாஸ்திரத்தில் உள்ள ஒரு பத்தியைச் சுட்டுகிறார்.

“ பூமிக்குஞ் சூரியனுக்குஞ் சந்திரனுக்குமுண்டாயிருக்கிற சம்பந்தங்களைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிற விசேஷங்களுக்குத் தகுதியான உதாரணங்களையெல்லாஞ் சொல்ல வேண்டுமானால் மிகுந்த விஸ்தாரமாகும். ஆகையால் அந்த உதாரணங்கள் யாவையும் இங்கே சொல்லாமற் பொருளை சுருக்கமாய் சொல்லியிருக்கிறேன். மற்ற விபரங்களை சோதிட சாஸ்திரத் தினாலேயறியலாம்.” என்கிறார் இரேனியஸ்.

மேற்கண்ட வரிகளை கொண்டு சோதிட சாஸ்திரம் எனும்

இந்தியப் பெண்கள் (1860)

நூலை இரேணியஸ் எழுதினார் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர். முதலாவதாக அப்பத்தி சோதிடசாஸ்திரத்தை விரிவாக விளக்க இடமில்லை என்பதால் சுருக்கமாக கூறப்படுகிறது என்கிறது. அடுத்து 'சோதிட சாஸ்திரத்தை' அறியும்படி அறிவுறுத்துகிறது. ஆனால் சோதிட சாஸ்திர நூல் என்றோ, தான் எழுதிய சோதிட சாஸ்திர நூல் என்றோ' எவ்வித குறிப்புமில்லை. ஆகவே 'சோதிட சாஸ்திரம்' எனும் நூல் குறித்து ஒரு முடிவுக்கு வருவது சரியல்லவே. முதன்மைத்தரவுகளின் அடிப்படையில் இரேணியஸ் நூல்களையும், அவரது முயற்சியால் வெளியான நூல்களையும் பட்டியலிட்டுத் தொகுப்பதுதான் மிகவும் அவசியமாகும்.

தமிழின் முதல் அறிவியல் நூல் என்று பல ஆய்வாளர்களால் கூறப்படும் 'பூமி சாஸ்திரம்' எனும் நூல்பற்றி அ.கணேசன் பகுத்தாய்கிறார். இந்துமதத்தின் பிடிப்பினை அசைப்பதற்காக இந்துக்களின் புனிதபூகோளவியலை சற்றே அசைத்தால்தான் கிறிஸ்துவசமயத்தை ஊன்றிவைக்க இயலும் என இரேணியஸ் நன்குணர்ந்ததால் உள்நாட்டுசமயநம்பிக்கைகளை அறிவியலோடு உரசிக் காட்டிப் பகுத்தறிவையும், சீர்திருத்தஉணர்வையும் ஊட்டிட முற்பட்டார் என்கிறார். எனவேதான் ஆதிசேஷன் தலையால் உலகம் தாங்கப் பட்டுள்ளது என்கிற புராணக்கருத்து நூலில் விமர்சிக்கப் படுகிறதென கணேசன் மதிப்பிடுகிறார். இதுபோலவே கங்கை நதியை புனிதஜலம் என நினைத்து ஸ்நானம் பண்ணுவதையும் இரேணியஸ் சாடுவதை கணேசன் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

ஆனால் மறுபுறத்தில் ஐரோப்பிய மேலாண்மைவாதம் பூமிசாஸ்திரத்தில் உள்ளது எனவும் கணேசன் கருதுகிறார். இதற்குச்சான்றாக கீழ்க்கண்ட பத்தியை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

“ அன்றியும் இந்தச் சாத்திரங்களைப் பார்க்கிறபொழுது ஐரோப்பியக் கண்டம் சிறியதாயிருந்தும் அந்தக் கண்டத்தார் மற்றயாவரிலும் அதிகபுத்தியும் விவேகமும் வல்லமையுமுள்ளவர்களாய் உலகத்திற்கு எசமான்களாய் இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களில் விசேஷமாய் இங்கிலீஷ்காரர் நுழையாத தேசமொன்றும் இல்லையென்றும் தோன்றுகிறது. அவர்களினம் அநேகத்தீமைகளைச் செய்கிறவர்களாயிருந்தும் அவர்கள் பிரவேசிக்கிற தேசமேதோ அது அவர்களாலே பலநீதிகளையும் ஒழுங்குகளையும் யோக்கியதைகளையும் மற்றும் அநேக நன்மைகளையும் பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற தென்பதற்கு சந்தேகமில்லை. அந்த மேன்மை ஐரோப்பாக் கண்டத்தாருக்கு எப்படிக்கிடைத்தது. கிறிஸ்து மார்க்கத்தினாலே அன்றி வேறுவிதமாய் அது அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.”

அ.கணேசன் இந்தப்பத்தியின் துணைகொண்டு எட்வர்டு சையத்தின் ஓரியண்டலிசம் (கீழ்த்திசையியல்) எனும் நூலின் கருத்துகளோடு பொருத்தி ஐரோப்பிய மையவாதத்தை இரேணியசிடம் இனம் காணுகிறார். “பூமிக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளால்தான் நல்வழி காட்டமுடியும் என்ற மேலாண்மைஉணர்வு இரேணியஸ் அடிகளாருக்கு மட்டுமன்று பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பியர்கள் அனைவரும் பொதுவாக இருந்தது எனவும் கணேசன் கூறுகிறார்.

இரேணியஸின் கருத்து ஐரோப்பிய மேன்மைவாதமாக இருந்ததா என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். காலனியச்

சூழலில் நாகரிகமாக்கும் முயற்சியின் கருவியாக காலனியம் அமைகிறது என்று அன்றைய மிசனரிகள் கருதிய பொதுவான போக்கு இரேணியஸிடமும் உண்டு. ஐரோப்பியர்கள் குறிப்பாக ஆங்கிலேயர்கள் வருகைக்குப் பிறகு ஒழுங்கு, யோக்கியதை நீதி முதலியன ஏற்படுகிறது என்று இரேணியஸ் கருதுவது தெளிவு. இவை காலனியப்பார்வைதான். இனவாதப்பார்வை அல்ல, ஐரோப்பியர்களிடத்தில் கிறிஸ்துவம் பரவியதன் விளைவாக ஐரோப்பியர்கள் நாகரிகமடைந்து மேன்மையுண்டாகி அதிகபுத்தியும் விவேகமும் உடையவர்களாகிறார்கள் என்றே இரேணியஸ் வலியுறுத்துவதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இவரது சமகாலத்தில் உலகின் பலபகுதிகளில் இனவாதம் தலைதூக்கியது. ஆப்பிரிக்கக் கருப்பர்கள், அமெரிக்கபூர்வக்குடிகள் யாவரும் மனிதர்கள் அல்லர் மனிதர்கள் போன்ற சாயல் உடைய மிருகங்கள்தாம் என வாதிட்டனர். லுயி அகாஸ்ஸி என்னும் அமெரிக்க ஆய்வாளர் மனிதஇனங்கள் எனும் கருத்தினை பிரபலப்படுத்தினார். இதன் தொடர்ச்சியாக இனவாதத்தை ஆதரித்தார். ஐந்தில் மூன்றுபங்கு மட்டுமே கருப்பர்களிடத்து மனிதப்பண்புகள் உள்ளன என அமெரிக்க அரசியல் சட்டம் கூறியது. மனிதனை மனிதன் அடிமைப்படுத்தும் அவலப்போக்கு அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் அன்று ஏற்பட்டது:

இவை குறித்து இரேணியஸின் கருத்து என்ன? “அமெரிக்கா கண்டம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபொழுது ஐரோப்பாக் கண்டத்தார் தங்களுக்கும் அப்பகுதி வாழ் பூர்வீகக் குடிகளுக்கும் மிகுந்த வித்தியாசங்கள் இருப்பதைக் கண்டார்கள். அதையிட்டுச் சில கல்விமான்கள் அவர்கள் வேறு ஒரு மனுஷசாதியென்று சொன்னார்கள். அது தப்பிடம். அந்தக் குடிகள் சாப்பிடுகிற வகையிலும், அதற்கு வேண்டியவைகளை சம்பாதிக்கிற வகையிலேயும் தொழில்களிலேயும் பாஷையிலேயும் மற்றும் இப்படிப்பட்ட புறம்பான நடவடிக்கைகளிலேயும் நமக்கு மிகுந்த வித்தியாசமுள்ளவர்களாயிருந்துஞ் சீரருணங்களிலேயும் அத்துமகுணங்களிலேயும் நமக்கொப்பாகவேயிருக்கிறார்கள். என்று இரேணியஸ் கூறுவதை நாம் கருத்துடன் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆகவே எட்வர்டு சையத் அவர்களின் கருத்துக்களை கொண்டு அறிவொளிக்கால சிந்தனையின் அழுத்தத்தில் அறிவுலக அதிகார விரிவாக்கத்தின் ஒரு முயற்சியாக இரேணியஸைக் காண்பது பொருத்தமாயிராது என்று கருத இடமுண்டவல்லா? இரேணியஸின் எழுத்துகள் எட்வர்டு சையத்தின் கருதுகோள்களுக்கு முரணாகவே உள்ளது கவனிக்க வேண்டியதாகும். இயல்பாகவே ஐரோப்பியர்கள் மேன்மையானவர்கள் இந்தியர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் வாதிடவில்லை. அறிவொளியின் விளைவாக எழுந்த அனைத்துச் சிந்தனைப்போக்குகளும் கீழ்த்திசைநாடுகளை அறிவுலகக அதிகாரத்திற்குட்படுத்த முனையவில்லை. இனம் என்ற பெயரில் கீழ்த்திசைநாடுகளின் இனங்கள் கற்பிதம் செய்யப்பட்டு படவுருக்களாக்கப்படவில்லை (Stereotypes).

இரேணியஸ் அடிகளாரின் செந்தமிழ் இலக்கணத்தின் தத்துவப்பின்னணியினை பகுத்தாய முனைவர் சீ.முப்பால்மணி விழைகிறார். சிந்தனைப்போக்குகள் குறித்த புரிதல்களின் பின்புலத்தில் இரேணியஸின் கருத்துகளின் பின்புலத்தில் இரேணியஸ்ஸின் கருத்துக்களை ஒப்பாய்கிறார்.

பிரயோசனமரபு (Utilitarian) மற்றும் தேயிசம் (Deism) (இயற்கைசமயம்) இரேனியஸின் தத்துவநிலைபாடுகளாக அமைந்திருந்தன என்கிறார் முப்பால்மணி.

“ஒருபொருளாகிலும் வீணாக அல்ல. ஒரு பிரயோசனத் திற்காகவே உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது ‘இரேனியஸ் கருத்து’ எனவும் முப்பால்மணி கூறுவது உற்றுநோக்கத்தக்கது.

தேயிசம் (இயற்கைசமயம்) மற்றும் பிரயோசனமரபு இரண்டும் இந்தியாவில் பரவிய ஆங்கிலேய நேர்க்காட்சி வாதத்தில் சங்கமமாகி 1900வரை திடமுடன் நின்று திகழ்ந்தன என முப்பால்மணி மதிப்பிடுகிறார். மேலும் லாக்கி பற்றி இரேனியஸ் அறிந்திருந்தார் என்பது கொண்டு காம்பி. ஹியும் முதலிய நேர்க்காட்சியாளர்களை பற்றியும் அவர் தெரிந்திருக்கலாம் எனக் கூறுகிறார்.

இரேனியஸின் தத்துவக்கோட்பாட்டில் பிரயோசன வாதம் இருப்பதற்கான சான்றுகள் உண்டு. அதேபோல எதுவும் வீணாக படைக்கப்படவில்லை; அனைத்து செயல்களின் பின்னணியிலும் ஒரு நோக்கு / இலக்கு / திட்டம் உண்டு என இரேனியஸ் மட்டுமல்ல கிறிஸ்துவ அறிஞர்கள் (குறிப்பாக சீர்திருத்தவாத கிறிஸ்துவர்கள்) கருதினர் என்பது சரியே. ஆனால் இரேனியஸ் தேயிசக்கொள்கை கொண்டிருந்தார் என்பதுவும் காம்பி குறித்து அறிந்திருந்தார் என வாதிடுவது சற்றே அத்தீதம் என்றே தோன்றுகிறது.

தேயிசம் என்பது என்ன? இது ஒரு வகை கடவுட் கொள்கை கடவுள் முதல் காரணி எனக் கொள்கிறது. ஆனால் அதற்குப்பின் நடைபெறும் செயல்கள் யாவும் இயற்கையின் காரண காரியங்களிலேயே நடைபெறுவதாகக் கருதுகிறது.

அதாவது கடவுள் முதல் காரணம். அவ்வளவே தேயிசம் ஐரோப்பாவில் வளர்ந்த 17ஆம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ இறையியலுக்கு முரண்பட்டதாகவே வளர்ந்தது. ஆயினும் நவீன அறிவியலின் வளர்ச்சியின் தொடர்ச்சியாக நியூட்டன் முதலிய அறிவியல் அறிஞர்கள் தேயிச கருத்துகளை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

தேயிசம் கிறிஸ்துவ அடிப்படையிலேயே பொருந்தும் தத்துவமில்லை. வேதமும் குறிப்பாக ஜென்ஸிஸ் பகுதியும் தேவனின் வாக்கு என்று தேயிசம் ஏற்பதில்லை. ஆகவே கிறிஸ்தவ இறையியலுக்கு முரண்பட்டதாகவே தேயிசம் ஐரோப்பியாவில் அமைந்திருந்தது. வில்லியம் வேவல் முதலியோர் தேயிச கருத்துக்களை எதிர்த்தனர். ஜேம்ஸ் ஹட்டன், சார்லஸ் லைஸ் முதலியோர் தேயிசகருத்துக்களைத் தழுவினர். கிறிஸ்துவ இறையியலை ஏற்கவில்லை. இரேனியஸ் கிறிஸ்தவ இறையியலை மறுத்தார் என்று எவ்வித சான்றாதாரமும் கொடுக்காமல் முப்பால்மணி அவர்கள் இரேனியஸை தேயிசக்கருத்துகளோடு பொருத்துவது சரியாகத் தோன்றவில்லை.

ஐரோப்பாவில் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் ஒழுங்கமைப்பு வாதம் (Argument of designs) எனும் இறையியல் கிறிஸ்துவமரபில் குறிப்பாக சீர்திருத்தவாத கிறிஸ்துவமரபில் வளர்ந்து வந்தது.

இயற்கையில் ஒழுங்கு உண்டு எனவும். இவ்வொழுங்கை சிருஷ்டித்தவர் ‘கடவுள்’ எனவும் இவ்வாதம் கூறியது. இயற்கையின் ஒழுங்கை அறியவியல் மூலம் கண்டறியும்போது கடவுளின் சித்தத்தை அறிகிறோம் என அது கூறியது.

ஒழுங்கமைப்பு வாதத்தின் தொடர்ச்சியே ‘எதுவும் வீணாக படைக்கப்படவில்லை’ எனும் கருத்து. ஏதாகிலும் வீணாகப் படைக்கப்பட்டிருந்தால் அது ஒழுங்காகாது. ஒழுங்கற்ற கூறுகளும் இயற்கையில் அமையக்கூடும். ஆனால் அது கடவுளின் படைப்பாக இருக்க முடியாது என இவர்கள் வாதிட்டனர். இரேனியஸ் போன்ற பல மிஷனரிகளின் தத்துவப் பின்புலத்தில் இத்தகைய ஒழுங்கமைப்பு வாதம் இருப்பது கண்கூடு.

இதுபோலவேதான் இரேனியஸ்ஸுக்கு காம்பி குறித்து அறிந்திருக்க வாய்ப்புண்டு என்ற வாதமும். வரலாற்று ரீதியில் அவ்வாறு நிறுவுவது எளிதல்ல. இரேனியஸ் 1818ல் இந்தியா வந்து விட்டார். அதற்கு முன்புதான் இறையியல் கல்லூரியில் படித்தவர். ஆனால் காம்பியின் பாசிட்டிவிடி நூலான COURSE DE PHILOSOPHIE எனும் நூல் 1830ல்தான் வெளியாகியிருந்தது. அச்சமயத்தில் 40 வயதான இரேனியஸ் காம்பியின் தத்துவத்தை பாளையங்கோட்டையில் இருந்தபடியே அறிந்து கொண்டிருப்பார் என போதிய ஆதாரமின்றி எண்ணுவது வரலாற்று முறையாகுமா? இதேபோல ஹூயுமின் சந்தேகவாதம் எதுவும் இரேனியஸிடம் காணப்படவில்லை என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே இரேனியஸின் தத்துவப் பின்னணி தேயிசம் - பிரயோசனவாதம் என்பது ஏற்படையதல்ல. பிரயோசனவாதம் இருக்கலாம். ஒழுங்கமைப்பு வாதமும் இயற்கை இறையியலும் அவரது தத்துவப்பின்னணியாக விளங்கின என்று கொள்ளுவதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

தடை செய்யப்படுவதற்கு முன் கணவரின் உடலோடு எரிக்கப்பட்ட பதிமாதாக்களின் நினைவுக்கோவில்கள் (1870)

சரோஜினி பாக்கியமுத்துவின் 'மொழிபெயர்ப்பாளர் இரேனியஸ்' என்ற கட்டுரை மிக நேர்த்தியாக தீட்டப்பட்ட ஒரு கட்டுரையாகும் An Essay on the Principle of Translating the Holy Scriptures with Critical Remarks on Various passages, Particularly In reference to Tamil Language என்ற நூலினை 1827ல் இரேனியஸ் எழுதினார். இந்த நூலினை பகுத்தாய்ந்து சரோஜினி பாக்கியமுத்து இரேனியஸின் மொழிபெயர்ப்பு கொள்கை குறித்து விளங்கிக் கொள்ள முற்படுகிறார்.

இரேனியஸ்ஸுக்கு முன்பு பப்ரிஷியஸ் என்பார் வேதாகமத்தை மொழிபெயர்த்திருந்தார். இந்த மொழி பெயர்ப்பு மிககடினமாக இருந்தது. சொல்லமட்டத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருந்ததே இந்த மொழிபெயர்ப்பு புரியாமல் போனதற்கு மிக முக்கியமான காரணமாக அமைந்திருந்தது. பைபிளின் மூலமொழிகளான எபிரேயமும், கிரேக்கமும் தமிழிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட மொழிகளாகும். எனவே அவற்றின் மொழிப்பண்புகள் வித்தியாசமாக இருக்கும். எனவே வேதத்தை சொல்லமட்டத்தில் மொழிபெயர்க்காமல் கருத்துக்களை கிரகித்துப் பின்பு தமிழ்மரபு மற்றும் வழக்குகளில் வெளியிடல் அவசியம் என இரேனியஸ் உணர்ந்தார். ஆகவே புதியமுறையில் வேதத்தை மொழிபெயர்க்க இரேனியஸ் புகுந்தாக சரோஜினி பாக்கியமுத்து கூறுகிறார்.

இதற்கு சான்றாக

"20: பரலோகத்தில் உங்களுக்கு பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வையுங்கள்."

"21: உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே உங்கள் இருதயமும் இருக்கும்." என்பது எபிரேய வரிசை.

இதைத் தமிழில் படைக்கும்போது

"21: உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே உங்கள் இருதயமும் இருக்கும் (ஆதலால்)

20: பரலோகத்தில் உங்களுக்கு பொக்கிஷங்களை சேர்த்து வையுங்கள்" என்று வரும் என சரோஜினி பாக்கியமுத்து எடுத்தரைக்கிறார். இதன் மூலம் 'பப்ரிஷியஸின் வேதாகமத்தைத் திருத்தியமைத்தபோது அவர் ஒரு சிறந்த தமிழ்உரைநடையை தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு அளித்தார் என இவர் மதிப்பீடு செய்கிறார்.

இரேனியஸ் லுத்தரன் பிரிவைச் சேர்ந்த இறைப் பணியாளர் வேதாகமத்தை ஜெர்மனியில் மொழி பெயர்த்தபோது எழுந்த சர்ச்சையின் தொடர்ச்சியாக லுத்தரன் பிரிவு ஏற்பட்டது. ஆகவே லுத்தரன் பிரிவினருக்கு மொழி பெயர்ப்பு என்பது குறிப்பாக வேதாகமத்தை மொழிபெயர்ப்பது என்பது உணர்ச்சிப்பூர்வமான செயலாகும். இரேனியஸின் மொழி பெயர்ப்புக் கொள்கையில் இவரது லுத்தரன் கருத்துக்களின் தாக்கம் எத்தகையதாக அமைந்திருந்தது. பப்ரிஷியஸிடமிருந்து இவர் வேறுபட தமிழ் மொழியின் எளிமை மட்டுமே காரணமா? அல்லது கருத்தியல்களின் தாக்கமும் உண்டா? இவை வருங்காலத்தில் ஆய்வாளர்கள் வெளிச்சம் பாய்ச்ச வேண்டிய கேள்விகள் ஆகும்.

ஆய்வுக்கூர்மையுடன் படைக்கப்பட்டுள்ள மற்றொரு கட்டுரை செ. ஜெயசெல்வின் அவர்களின் 'இரேனியஸின் படைப்புலகம் / கருத்துலகம்'.

11 ஆம் நூற்றாண்டுப் பிரஞ்சுநாட்டு மொழியியல்

ஆகஸ்ட் 2000

அறிஞர் அபிலார்டின் கருத்தக்கத்தின் அடிப்படையில் இரேனியஸை ஆராய்கிறது இக்கட்டுரை. கருத்துலகம் (Significatory Universe) மற்றும் படைப்புலகம் (Creative world) என்ற கருத்தக்கத்தின் அடிப்படையில் இரேனியஸின் படைப்புகளை பகுத்தாய் கின்றது. இரேனியஸின் விவிலிய மொழிபெயர்ப்பு, துண்டுப் பிரசுரங்கள் முதலியவற்றில் உள்ள மொழிநடை, வழக்கு எத்தகையதாக இருக்கவேண்டும் என இரேனியஸ் வாதிடுவதும் அவர் உருவாக்கிய தர்ம சங்கங்கள் சகாய நிறுவனங்கள், பள்ளிகள் முதலியன அன்றிருந்த படி நிலைச் சமூகத்தில் மாற்று அமைப்புகளாக விளங்கியதும், சாதிரீதியாக பிளவுபட்டு அமைந்திருந்த குடியிருப்புகளுக்கு எதிராக இரேனியஸின் அமைப்புகள் பொதுவெளி களாகிய துவும், சுயாதீனங்கொண்ட கிறிஸ்துவக் குடியிருப்புகள் முதலியனவும் சமூகமாற்றத்திற்கு ஊக்கசக்தியாக விளங்கின என்பதை இக்கட்டுரை சிறப்பாக விளக்குகிறது. தமிழ் மொழியில் பேச்சு: பண்டிதம் என்ற எதிர்மறையை இரேனியஸ் அணுகும்விதமும் இரேனியஸ் அமைத்த சுயாதீனங்கொண்ட அமைப்புகள் கிராமங்கள் முதலியன கிறித்துவர்களின் வாழ்வாதாரங்களை காப்பதற்கு பயன்பட்டதுமட்டுமின்றி பாளையக்காரர் அரசியல் முறையில் நிலவிய மேலாண்மைக்கு மாற்றாகவும் திகழ்ந்தது எனவும் ஜெயசெல்வின் கூறுகிறார். நாடார்கள் தங்களது விடுதலைக்காக அமைத்த புதிய வியாபார மையங்கள் முதலியன தன்மையளவில் இரேனியஸின் மாதிரி களை ஒத்திருந்தாக நமது கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறார். இந்த ஆய்வின் மூலம் இரேனியஸ்ஸும் பாளையங்கோட்டை மிசனரியும் தென்தமிழக சமூக மாற்றத்திற்கு ஆற்றியப் பணிகள் வெளிச்சத்திற்கு வந்துள்ளன.

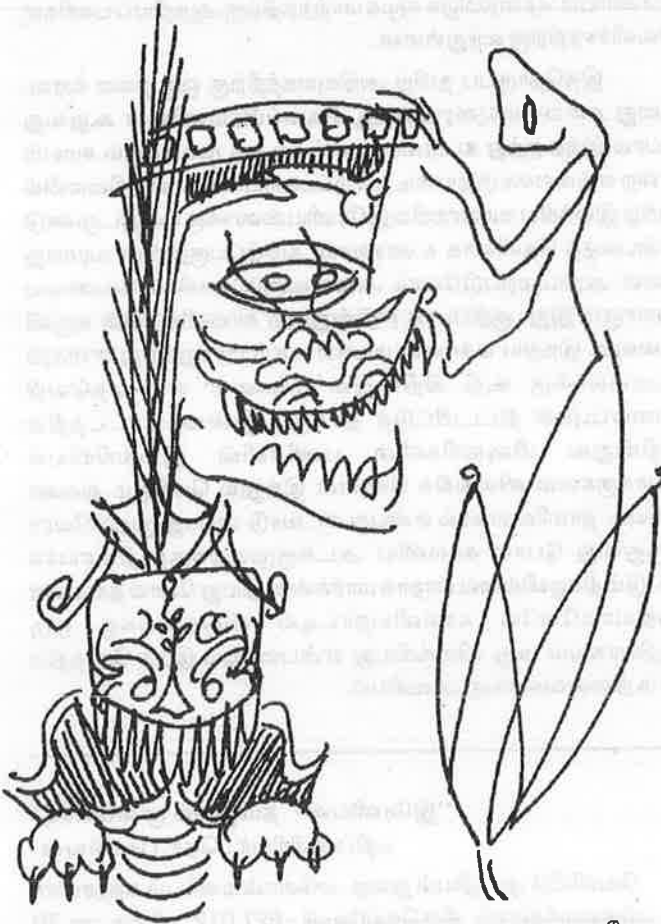
இத்தொகுப்பு தமிழ் அறிவுலகத்திற்கு ஒரு நல்ல வரவு. தனது தலைமையுரையில் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் கூறுவது போல இந்த ஐந்து கட்டுரைகளைப் படித்து முடித்ததும் சமயம் என்ற எல்லையைத் தாண்டி தமிழ்ப்பணியாளர் என்ற நிலையில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இரேனியஸ்ஸுக்கு ஓர் இடமுண்டு என்பதைத் தெளிவாக உணரலாம். தமிழ்ப்பகுதியின் வரலாறு களை அறியமுற்படுவோர் அனைவரும் வாசிக்க வேண்டிய நூலாகும் இது. குறிப்பாக கிறிஸ்துவம் காலனியத்தின் கருவி எனவும், இந்திய மக்களை மயக்கி மதம் மாற்றுகிறது எனவும் பொல்லாங்கு கூறி கிறிஸ்துவ மக்களை சில மதவெறி அமைப்புகள் திட்டமிட்டுத் தாக்கும் இன்றையகட்டத்தில் கிறிஸ்துவ மிஷனரிகளின் பணிகளின் இயங்கியியல் போக்குகளை விளங்கிக் கொள்ள இந்நூல் பெரிதும் துணை புரியும். நாகரிகமாக்கல் என்பது எட்வர்டு சையது முதலியோர் கருதுவது போல காலனிய அடக்குமுறைக்குத் திரையாக மட்டும் திகழவில்லை மாறாக மார்க்ஸ் கூறியது போல தங்களை அறியாமலேயே காலனியநாட்டில் விடுதலைக்கு ஒரு வழியாகவும் அது விளங்கியது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நாம் நினைவுகூர்வது அவசியம்.

"இரேனியஸ்- தமிழியல் முன்னோடி' பதிப்பாசிரியர் : தொ.பரமசிவன்.

வெளியீடு : தமிழியல் துறை, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி -627 012. விலை : ரூ.30

உன்புறம் வழியும் துளிகள்

வண்ணதாசன்

தனசேகரன்

அ

ப்பா ஊரிலே இல்லையா?

கதவைத்திறந்த செல்லையாவைப் பார்த்துக் கேட்டேன். 'உள்ளே வாங்க மாமா' என்று கதவின் மீது இருந்த கைகளை எடுக்காமல் என்னை வரவேற்றான்.

மீண்டும் மூடுவதற்காகக் காத்திருந்த அந்த விரல்களைப் போலவேதான் சிவஞானத்தின் விரல்களும் இருக்கும். கரும்பலகை, சாக்பீஸ், பிரஷ், வர்ணம், தட்டிபோட்டு என்று சிவஞானத்தின் விரல்கள் மிருதுவாக வளைந்து வளைந்து நகர்கிறதிலிருந்து விலகி, இப்படிக் கதவின்மீது சாய்ந்து ஓய்வெடுப்பது போல இருந்தன.

டி.வி.ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ஒலிஅளவைக் குறைத்து விட்டு, செல்லையா என்பக்கம் வந்தான். 'சாத்தூர் வரை அப்பா போயிருக்காங்க. அப்பா பிரண்ட் வீட்டுக்கிரஹப்பிரவேசம்'- இதைச் சொல்லிவிட்டு என்னை உட்காரும்படி கேட்டுக் கொண்டான். உட்காரச்சொல்லி நாற்காலியைக் காட்டின விதமும் அந்தச்சமயத்தின் பணிவுபோல அவனுடைய உடல் வளைந்ததும் சிவஞானம் மாதிரியே இருந்தன.

சிவஞானம் ஊருக்குப் போயிருப்பது தெரியும். சிவஞானமே என்னிடம் சொல்லிவிட்டுத்தான் போயிருக்கிறார்.

'செல்லையாவுக்குக் கொஞ்சம் புத்தி சொல்லுங்க. நீங்க சொன்னால் கேட்பான்' என்று தான் ஊருக்குப்போகிற தகவலையே சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

'டிகிரியிலே ரெண்டு மூணு பேப்பர் கிடக்கு. எழுதி முடிச்சப் பாஸ் பண்ணிட்டான் நல்லாயிருக்கும்'

'நீங்க சொல்லுகிறதைவிட நான் என்ன புதுசாச் சொல்லி விடப்போறேன் சிவஞானம்?'

'புதுசு பழசங்கிறது எல்லாம் ஒண்ணுமில்லை. நீங்க சொல்லணும். நீங்க சொன்னால் கேட்பாணு தோணுது எனக்கு'

'சொல்லிவிடுவோம் சிவஞானம்.'

'நான் இருக்கும்போது சொல்லுகிறதைவிட, இல்லாத சமயம் செல்லையாகிட்டே சொன்னால் இன்னமும் நல்லது. அதுக்குத் தோதுவா நானும் அவனோட அம்மாவும் இன்னைக்குச் சாத்தூர்வரை போறோம். ஒரு பால்காய்ச்சு. நம்ம இவனை உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்குமே...' சிவஞானம் யார் வீட்டில் பால்காய்ச்சுகிறார்கள் என்ற விபரம் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

◆◆◆

'இவ்வளவு நாகலிங்கப்பூ எங்கே கிடைச்சது உனக்கு?' அன்னையைச்சுற்றி இடமும் வலமுமாக வைத்திருக்கிற கிண்ணங்களில் நாகலிங்கப்பூக்கள் நிறைந்திருப்பதைப் பார்த்துச் செல்லையாவைக் கேட்டேன்.

செல்லையா சிரித்தான். சிவஞானத்தின் சிரிப்பு. தாடி மட்டும் இல்லை. 'உங்க அப்பா சிரிப்பு அப்படியே உன்கிட்டே இருக்கு' என்று சொல்லி நான் முடிக்கவில்லை. என் முதல் கேள்விக்குப் பதில்போல, பக்கத்து மருத்துவமனையின் பெயரைச் சொன்னான். அங்கே அந்தமரம் நிறைய உண்டாம்.

'அப்பாவுக்கு ஆஸ்பத்திரி வாட்ச்மேன் பழக்கம். அவர் கொடுப்பாரு'

'இவ்வளவு பூவும் உதிர்ந்தா கிடந்தது?'

'இல்லை மாமா பறிச்சது. அப்பாவுக்காகப் பறிச்சு வச்சிருப்பாங்க' இதைச் சொன்ன செல்லையாவின் சிரிப்பு நாகலிங்கப்பூ மாதிரி இப்போது ஆகிவிட்டிருந்தது.

எனக்கு எப்போதோ எங்கெங்கோ உதிர்ந்துகிடந்த நாகலிங்கப்பூக்கள் ஞாபகம் வந்தது. யானைப்பாலம் தாண்டின உடன் குறுக்குத்துறை நந்தவனம், வண்டியூர்த்தெப்பக்குளம், மின்சாரரயில், ஜன்னலிலிருந்து தேடுகிற பச்சையப்பன் கல்லூரிலிடுதி, திற்பரப்பு சிவன்கோவில் என்று எல்லாப்பூவும் ஒரேபூவாகப்பூத்து. எந்த இடம் என்று சொல்லமுடியாத ஒரே இடத்தில் உதிர்ந்து கிடந்தது.

ஒரு பூதான். ஆனால் உயிர்கவவுகிற வாசனை. 'பறிக்கிறதைவிட சில பூ உதிர்ந்து கிடந்தால் நல்லா இருக்கும். நாகலிங்கப்பூ அதில ஒண்ணு.' நான் வாசனையின் கவ்வல் தாண்டி, வாசனையால் விழுங்கப்பட்டு, வாசனைக்கு இரையான நிலையில் இதைச்சொல்லும்போது, செல்லையா ஒரு ஊதுபத்தியை மட்டும் எடுத்து நீட்டினான்.

பூவுக்கு அப்புறம் அன்னைக்கு ஊதுபத்தி வழிபாட்டு முறை போல. என் கைவிரல்களில் அந்தச்சந்தன பத்தி. ரொம்ப காலத்திற்குப்பிறகு பத்தியைக் கொளுத்துவது போலத்தோன்றிற்று. என்விரல்களும் அந்த ஊதுபத்திக்காமும் வேறு எங்கிருந்தோ நீண்டிருப்பது போலத்தள்ளி நின்றன. தீப்பெட்டி உரசலும் செல்லையாவின் கை மடக்குமாக ஏந்திவந்த நெருப்பில் பத்திமுனை சுடராகி, உதறலில் கங்கு சிவந்து, வாசனைத்தகடு அவிழ்ந்து புரண்டது.

'பன்னீர்ப்பூவும் அப்படித்தானே மாமா?' - செல்லையா இவ்வளவு இடைவெளிக்குப்பிறகு உதிர்ந்த பூக்களைப்பற்றிச் சொன்னது எனக்குப் பிடித்திருந்தது. அடுத்தடுத்துச் சொல்வதைவிட, இடைவெளிகளுக்கு அப்புறம் சொல்லப்படுபவை நன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. சொல்ல இடைவெளியும், இடைவெளியை சொல்லும் கூழாங்கல்லாய் உருட்டி ஈரமணலில் ஒதுக்கும்போது ஆறும் அழகு. கரையும் அழகு.

'பவழமல்லியும் அப்படித்தான்' - மறுபடியும் செல்லையாவே சொன்னான். ஒரு தெருப்பெயரைக் குறிப்பிட்டு அந்தத் தெரு வழியாகப்போயிருக்கிறீர்களா என்று கேட்டான். ஒரு குறிப்பிட்ட வீட்டின் அடையாளம் சொல்லி அந்தவீட்டில் மருதாணிச் செடி பூத்திருக்கிற வாசனையைச் சொன்னான். வாதமுடக்கி மரத்துப் பூவாசனையை மத்தியசிறையில் ஒருத்தரைப் பார்க்கப் போயி ருக்கும்போது அவன் உணர்ந்த வெயில் நேரத்தை ஞாபகப்படுத்தினான்.

'தாமரைப்பூ வாசனையைப் பற்றிக்கேட்டால் யாருக்கும் சொல்லமுடியாது மாமா. சொல்லமுடியாத ஒரு வாசனை அதுக்கு' என்றான்.

'அய்யோ. வேப்பம்பூதான் மாமா, பெஸ்ட். ராத்திரி மழை பெஞ்சிருக்கணும். விடியதுக்கு முந்தி எழுந்திருச்சு நடந்து போகணும். மழைத்தண்ணி ஓடினதுல ரோட்டுக்கு ரெண்டு பக்கமும் வேப்பம்பூ ஒதுங்கிக்கிடக்கும். அப்படியே செத்துடலாம் மாமா' - அந்த அய்யோவும் செத்துடலாமும் அவனிடமிருந்து வெளிப்பட்டு முடிந்தநேரம், அவன் எங்கோ வேப்பமரங்கள் அடர்ந்த சாலையில் போய்க் கொண்டிருப்பது போல இருந்தது.

எப்படி இவனிடம் பரீட்சையைப்பற்றியும், படிப்பைப் பற்றியும், தேர்வில் வெற்றிபெற வேண்டியதுபற்றியும் ஆரம்பித்துப்பேச, ஆனாலும் பேசவேண்டும்.

'அப்பாவும் அம்மாவும் இல்லைன்னு சொல்லுதே. ஒத்தையில என்ன பண்ணுதே? ஏதாவது படிச்சுக்கிட்டு இருக்கிறியா?' - இப்படி ஆரம்பித்தால் அவன் சொல்கிற

ஆகஸ்ட் .2000

பதிலைப் பொறுத்து மேற்கொண்டு படிப்பு, டிகிரி என்று பேசிவிடலாம் என்று தோன்றிற்று.

'பாட்டுக்கேட்டுக்கிட்டிருந்தேன் மாமா. டி.வியில சப்தஸ்வரங்கள் ரொம்பப்பிடிக்கும். இன்னிக்கு யார் ஜட்ஜ் தெரியுமா? அருணாசாய்ராம். அய்யோ என்ன குரல் அவங்களுக்கு!' - செல்லையா கண்களை மூடிக்கொண்டு பேசி முடித்தான்.

அந்தப்பாடகியின் குரலைப்பற்றி, நானும் சிவஞானமும் ஏற்கனவே ஒரு பத்திரமணி இரவுநிகழ்ச்சியைப் பார்த்துவிட்டு மறுநாள் காலை உருகிஉருகிப் பேசியிருக்கிறோம்.

சிவஞானம் அந்தப்பாடகியின் குரல் ஏறியிறங்கும் விதம், அவர் உடுத்தியிருந்த புடவையின் நேர்த்தி, இதற்கு முன்பு அறிமுகமாயிருக்கிற பாடகிகளின் முகங்களைஎல்லாம் விட வித்தியாசப்பட்டு, ஏதோ ஒரு துல்லியம் படிந்திருக்கும் அவரது தோற்றம் என்று பேசிக்கொண்டேபோனார்.

'இருபது வருஷமாய் பாடுறாங்களாம். இதுவரைக்கும் காதிலே விழாமல் போச்சே ஸார்' என்று வருத்தப்பட்டார்.

'உள்ளூரில் இருந்தால் கேட்டிருக்கும். வெளியூராப் போச்சு' - நான் சொல்லிக்கூட முடிக்கவில்லை.

'சப்தத்திலே என்ன ஸார், உள்ளூர் வெளியூர்? நல்ல சப்தம்னால் எங்கே இருந்தாலும் நம்ம காதில்வந்து விழுந்துக் கிட்டுத்தானே இருக்கு'

அப்போ இது ஏன் விழலை?

'மருந்துபாட்டிலைக் கார்க்வச்சு அடைச்சமாதிரி, ரெண்டு காதையும்தான் எதை எதையோ வச்சு அடைச்சு வச்சிருக்கோமே. இப்படி முன்னேபின்னே தெரியாமல் யாராவது வந்து எல்லாப் பஞ்சையும் எடுத்து வெளியே போட்டால்தான் உண்டு' - சிவஞானம் முகம் ரொம்பத்தீவிரமாக இருந்தது.

எனக்கு, மலைமலையாக ஆஸ்பத்திரிப்பஞ்சு எங்களுக்கு இரண்டுபக்கமும் குவிந்துகிடப்பது போலவும், பக்கவாத்தியக்காரரின் வயலின் வில்லோடு சிரிப்பையும் அனுப்பி விட்டுக் கண்களைமூடி இன்னொரு மேகம்தாண்டி அந்தப் பாடகியின் முகம் சிறகுவிடுக்கிறதும் தெரிந்தது.

செல்லையா கண்களை மூடிக்கொண்டிருப்பதும் அப்படித் தானிருந்தது. முதலில்பூ, இப்போது இசை என்று பேச்சுத்தாவிக்கொண்டு இருக்கையில் எனக்கு சந்தோஷமாகத் தான் இருந்தது.

ஒரு பெரிய புல்வெளி. அப்புறம் பாத்திபாத்தியாக வளர்க்கப்பட்ட பூங்காச்செடிகள். இங்கொரு பூவிலும் அங்கொரு பூவிலுமாகத் தன்னந்தனியே அமர்ந்து அமர்ந்து பறக்கும் ஒரு என்னென்னவோ நிற வண்ணத்துப்பூச்சி.

நான் இப்போது எதைப்பார்க்கிறேன்? புல்லையா, பூவையா, வண்ணத்துப்பூச்சியையா என்று கேட்டால் எதையும் இல்லை என்றுதான் சொல்லமுடியும். எதையும் பார்க்காதபோது எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டிருக்கிறோம்.

'என்ன யோசனை மாமா?' செல்லையா ஒரு கண்ணாடி டம்ளரில் குளிர்வானத்தை நீட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

'அப்பா இருந்திருந்தால், நீங்க வந்து உட்கார்ந்து வுடனேயே கொடுத்திருப்பாங்க' - செல்லையா தானும் ஒரு கண்ணாடி டம்ளரைத் தன்கையில் நிரப்பிக்கொண்டு உட்கார்ந்தான். அவனுடைய டம்ளரின் குளிர்ச்சியைப் பார்த்தபடியே என்னுடைய டம்ளரில் ஒரு மிடறு குடித்தேன்.

'நாகலிங்கப்பூ பத்திப்பேசிவிட்டு, ஊதுவத்தி கொளுத்தி வச்சிட்டு, அருணாசாய்ராம் பாட்டை ஞாபகப்படுத்திக்கிட்டு, இதோ இப்படி எதிரே இருக்கிற அந்த சுடுமண்புத்தரைப் பார்த்துக்கிட்டே உனக்குப் பக்கத்துல உட்கார்ந்து இதைக் குடிக்கிறதுதான், வந்தவுடனே குடிக்கிறதைவிட நல்லா இருக்கு'

'எனக்கும் அப்படித்தான் மாமா. நீங்க வந்தவுடனே சொல்லுகிறதைவிட, இப்போ சொல்லுகிறதுதான் நல்லா இருக்கும்னு படுத்து'-செல்லையா இன்னும் கையில் உள்ளதைக் குடிக்கத் துவங்கவே இல்லை. 'என்ன சொல்லப்போறே அப்படி?' என்று நான் கேட்கவில்லை. கேட்பது போல என் உடல் அசைவுகளை மாற்றிக்கொண்டேன். 'எனக்கு டிகிரியில கொஞ்சம் அரியர்ஸ் இருக்கு. உங்களுக்குத் தெரியும் இல்லியா மாமா?' நான் தலையை அசைத்தேன். 'பரீட்சை நடந்துக்கிட்டு இருக்கோ?' என்ற என் கேள்விக்குச் செல்லையா பதில் சொல்லவில்லை. அவன் ஏற்கனவே சொல்ல ஆரம்பித்திருந்ததைத் தொடர்ந்தான். 'அப்பாவுக்கு கவலையாக இருக்கும். போளதடவை பரீட்சை எழுதுகிறதுக்குப் பணம் கட்டிவிட்டு நான் பரீட்சை எழுதவே போகலை. அதிலே இருந்து அப்பா கவலைப் பட்டிருப்பாங்க. கவலைப்பட வேண்டாமனு நீங்கதான் அப்பா கிட்டே சொல்லணும் மாமா'

'எழுதிப் பாஸ்பண்ணிட்டேன்னா அப்பா ஏன் கவலைப்படப்போறாரு?'

'எழுதுகிறதுக்கும் பாஸ்பண்ணுகிறதுக்கும் இடையிலே தான் நீங்களும் நானும் பேசிக்கிட்டு இருந்த நாகலிங்கப்பூ, டெர்ராகோட்டா புத்தர், எங்கெங்கோ இருந்து எல்லாமோ கேட்கிற பாட்டு எல்லாம் வந்து உட்கார்ந்துக்கிட்டுது. இதுக்கு இடையிலேதான் என்கூடப்படிச்ச அமீர்அலி ஆக்ஸிடெண்ட்ல செத்தான். திலகவதிக்கு கல்யாணம் ஆனது இப்போதான். ஜெயிலில் இருக்கிற கருப்பையா மாமாவைப் பார்த்தது, ஆற்றுப்பாலத்துக்கு அடியில இருந்து ஹைகிரவுண்ட் ஆஸ்பத்திரி வரைக்கும் போலீஸ்வேன் பின்னாலேயே

ஒடினது.. ஆற்றமணல் உதிராம பிரிசில்லா அக்காவும் கைக்குழந்தையும் பக்கத்தில பக்கத்தில மல்லாந்து கிடந்தது.. நீங்க இந்த ஊருக்கு மாத்தி வந்தது... மொட்டை மாடியில் ஒவ்வொரு தொட்டிச்செடியாகத் தடவிப் பார்த்தது.. கொடிக்கம்பி உங்கள் தலையில் தட்டி அதிர்ந்து களிப் எல்லாம் ஆடினது... பைபாஸ் ரோட்டில அடிபட்டுச்சாகிற நாய்களைப்பத்தி ஒருநாள் ரொம்ப நேரம் நீங்க பேசினது.. எல்லாமே இப்போதானே.. இவ்வளவும் கேளு. இவ்வளவும் பாருண்ணு காட்டினது யாரு. அப்பாதானே மாமா.'

'இப்போ அதுதான் குத்தமாப் போச்சா உனக்கு?' அது குத்தமும் இல்லை. நான் அரியர்ஸ் வச்சிருக்கிறது தண்டனையுமில்லை' உங்கப்பா தண்டனைண்ணு நினைக்கிறாரோ என்னவோ? 'நினைக்கலாம். அப்படிப் பார்த்தாலும் எல்லாத் தண்டனையும் ஒரு இடத்துல முடிஞ்சு போகும் இல்லையா?' 'முடிஞ்சுபோச்சுண்ணு அப்பாகிட்டே சொல்லிவிடவா செல்லையா?' 'சொல்லிவிடுங்க மாமா'

அவன் எப்போது குடித்துமுடித்தான் என்பதும், நான் எப்போது டம்ளரைக் காலிசெய்தேன் என்பதும் தெரிய வில்லை. செல்லையா என் கையிலிருந்து வாங்கிய டம்ளரை அவனுடைய கையில் இருந்த டம்ளருக்குள் வைத்தான். கண்ணாடி நெரிகிற மாதிரி ஒரு சிறுசுப்தம் கேட்டு அடங்கியது. 'என்ன செல்லையா கிளாஸ் உடைஞ்சுட்டுதா?' - நான் சற்றுப் பதற்றத்துடன் அவனை நெருங்கிக்கையை நீட்டினேன்.

'அதெல்லாம் உடையாது மாமா. 'செல்லையா சிரித்தான். தான் சொன்னதை உறுதிப்படுத்துகிற மாதிரி ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக வைத்திருந்த கண்ணாடி டம்ளர்களைத் தனித்தனியாக எடுத்து, இரண்டு கைகளிலும் உயர்த்தினான். உயர்த்தின ஒவ்வொரு டம்ளர் உள்சுவரிலும், மிச்சமிருந்த குளிர்்பானத் துளிகள் வழிந்து கீழ் இறங்கிக்கொண்டிருந்தன. கண்ணாடி என்றால் வேசில் உடைந்து போகவேண்டும் என்று கட்டாயமா என்ன?

நல்வாழ்த்துக்கள்!

உமா பிளாஷ் ஸ்டூடியோ

மெயின்ரோடு, கோவில்பட்டி - 628 501.

தொலைபேசி : 04632 - 21266

போட்டோகிராபர் :

நா.பிச்சையா

பெரிய சுகந்திராம்பா

சகல பாவங்களிலிருந்து விடுதலை! என் சமூகம் எல்லாவற்றுக்கும் முன் செல்லும்

வறுமையான பித்திரி பூவல் வசம்பு சாமி

தாயரித்து தாய்ப்பால் பருகும் பிள்ளைகள்

முதல் பூ
முதல் காற்று
பூவினாள் வந்தமர்ந்த
முதல் வாசனை.

கால கர்ப்பத்தின்
இசையின் ஸ்பரிசம்
நளிமாய் நீளும்
பிஞ்சுவிரல்கள்
ஒரு ரத்த சொட்டின்
பிரம்ம ரகசியம்.

வனாந்திர வெளியில்
அந்தகார இசையின்
அம்மணமாய்
பச்சை நிழல்கள்.
யாருக்காகவும்
நீளாது. நீண்டது
கருப்புக் கோட்டின்
காலப்புள்ளி.

முளைத்தலின் ஆரம்பம்
விதைத்தலின்
ஓசையில்.

விசித்திர கணங்களின்
வீபரீத வெளியில்
விந்தை மழை.

நிற்காது தொடரும்
நீள்காலத்தின்
சூரியநிழல்.

விரும்பிய நிழல்
கடலலை
ஓய்ந்த கண்ணாடிக்குள்.

சாவின் மணத்தில்
வார்த்தை தரிசனம்
தெரியாத வர்ணத்தில்.

மலையின் மோனம்
மறைந்த ஆறு
அறியாத திசைகள்.

இருண்ட வீடுகள்
நீலநிற மணல்.
நட்சத்திர இசையில்
காலம் தேடும் நிலவு.

அதிர்ந்த பூமியின்
அடுத்த சுற்று
கனவில் மறைந்து
தேடும் அதிசய
கடலலைக்குள்.

பாலநிலவன் கவிதைகள்

அறை - பன்முக ஆய்வு

எல்லோரும் வசிக்கும் அறைகளை விடவும்
யாருமற்ற அறைகள்
பேய்களைக் கொண்டாடுகின்றன.

யாருமற்ற அறைகளில்
அடுக்கப்பட்டிருக்கும் பொம்மைகள்
குழந்தைகளை விரட்டியடித்ததின்
அவமானம் தாங்காமல்
வயது வந்தோர்களின் வசம்
வரத் தயங்குகின்றன.

ஒரு குழந்தையோடு
கொஞ்சிப் பழகத் தெரியாத
அந்த அறைகளில்
வெளவால்கள் தொங்கி
அலறுகின்றன.

யாருமற்ற அறைகளில் தொடர்ந்து நிகழும்
தற்கொலைப் பட்டியலை
புதிதாகக் குடியேற வருகை தருபவர்களிடம்
நாம் பிரசங்கிக்க வேண்டியதில்லை.

வீட்டின்
எஜமானர்களின் முகங்களிலேயே
வழிந்து கொண்டிருக்கிறது.
குருதியில் நனைந்தெடுத்ததொரு
கொலைபயம்.

வன்மம்

1.

மீளாத் துயருடன்
தவளைகள் கண்ணீர் பெய்கின்றன.
பாலகர்களின் பச்சிளம்
உள்ளங்கைகள் போன்று
மலர்ச்சி மிகுந்தவை
அத்தவளைகள்.

உயிர்ப் பரவசம் சுமந்து நிற்கும் தாவரங்களும்
அவ்விருட்டில் மனுஷர்களை
விரோதித்துச் சபிக்கின்றன.

பகலில் பெய்த வெயிலுக்கு
மனுஷர்கள் மரித்திருக்கிறார்கள்
மற்றும் ஆற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட்டும்.

2.

பிரபஞ்சத்திற்கு முன்னால்
துணிந்தொரு
மிருகத்தினை
புணர்ந்தது
மனுஷர்களின் கொடூரம்.

வாசகர் பக்கம்

'விசை'க்கு இன்னும் ஒரு முகம் கிடைக்கவில்லை. நான்காவது இதழில் ஒன்றுமே இல்லை. கல்விச்சிறப்பிதழ் ஒன்றுதான் உருப்படி.

கந்தசாமி-பாளையங்கோட்டை.

சிவகங்கை ஞானசேகரன், தமிழ்நாடு அறிவியலியக்கம்.

நெல்லைப்படுகொலைகள் பற்றிய கொதிக்கும் கட்டுரைகளுடன் மூன்றாவது இதழ் வந்தது. நான்காம் இதழில் மறவர்களைப் புகழ்ந்து டாக்டர்கதிர்வேலின் கட்டுரை. மறவர்சமூகத்தில் சிலரின் இன்றைய அடாவடித்தனங்களுக்கு சரித்திரரீதியாக நியாயம் கற்பிப்பது போல இருக்கிறது டாக்டர் கதிர்வேலின் கட்டுரை. தவிரவும் ஏதோ மறவர்சாதி முழுவதுமே தாக்கும் மனோபாவத்தோடு இருப்பது போல ஒரு மறைமுகமான சித்தரிப்பு இக்கட்டுரையில் உள்ளது. இது எப்படி சரி? எந்த சாதிக்கென்றும் தனிஞாணம் இருப்பதாக எந்த அறிவியலும் கூறுவதில்லையே? தவிரவும் பழைய நியாயங்களின் பெயரால் புதிய அடாவடிகளை நாம் எப்படி ஏற்கமுடியும்.

இ.ரா. குமரவேல்-தென்சென்னை.

ஜீம்கார்பெட்டை மகாஸ்வேதாதேவி எவ்வளவு நுணுக்கமாகக் கேலிசெய்கிறார்... கலாபூர்வ, சொல்திறமையுள்ள நக்கல். ஜெயமோகனின் நூல் உண்மையில் படைப்பு வரிசையில் ஏட்டில் ஏறுமா என்று சொல்லமுடியாது. தமிழ்இலக்கிய உலகை ஒரு பஜனை மடமாக ஆக்கப்பார்க்கிறது இவர் பேனா-சிவப்பு- கறுப்பு+சிவப்பு கறுப்பு-என்று அடர்வண்ணங்களில் வெளிப்பட்ட தமிழர் படைப்பிலக்கிய உலகை காவி வண்ணமாக கரைக்க முயல்கிற முயற்சி. சரியாக அம்பலப்படுத்திவிட்டீர்கள்.

"நீ விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் உன் மரபணுக்களில் அரசியல் கலந்துள்ளது" (பக்-480 விஸ்லிவா சைம்போர்ஸ் காவின் கவிதையே இவர் போன்ற உள்ளத இலக்கியவாதிகளின் அரசியலை அம்பலப்படுத்தும்.

செல்லாவின் 'தேடி' ஒரு புதிய பரிசோதனை. அகநானூற்றுப் பாடலை விரித்து எழுதியது போல உள்ளது.

-பா.செயப்பிரகாசம், சென்னை.

ஆகஸ்ட் 2000

ச.தமிழ்ச்செல்வனின் நெல்லைப்படுகொலைகள் பற்றிய கட்டுரை புதிய தமிழகத்துக்கு வக்காலத்து வாங்குவது போன்ற தொனியில் அமைந்திருந்தது. இதை தனித்த ஒரு நிகழ்வாகப் பார்க்கக்கூடாது. கடையநல்லூரில் ஏராளமான பஸ்களை கொளுத்தி வன்முறையை கட்டவிழ்த்து விட்டதில் தொடங்கி (கயத்தாறில் டாக்டர். கிருஷ்ணசாமி அவமானப்படுத்தப்பட்டது நியாயம் என்று நான் கூறவில்லை) தென்மாவட்டம் முழுவதும் கலவரம் பரவியது. வன்முறைப்பாதை சரியா?

விசை வெளியீடான "தர்கா" படித்தேன். தர்காக்களில் நடைபெற்று வரும் சடங்குகளை தமிழக நாட்டார் வழிபாட்டுடன் ஒப்பிடுவது சரியல்ல என நினைக்கிறேன். ஏனெனில் தர்காக்கள் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் பங்களாதேஷ், பாகிஸ்தானிலும் உள்ளன. இதை இந்துமதத்தின் மிச்சசொச்சம் என்று வேண்டாமானால் சொல்லலாம்.

எஸ்.ஏ-முகமது இப்ராகிம்

கோவில்பட்டி.

'விசை'இதழைவிட உங்கள் சிறுபிரசுரங்கள் 'தர்கா', பிள்ளையார் அரசியல், பண்பாட்டு

அடையாளப்போராட்டங்கள் மூன்றுமே சூப்பர்.

ஆ.சிவசுப்பிரமணியனுக்கு பாராட்டுக்கள். "முதுகுளத் தூர் கலவரம்" எப்பதான் வரும்?

-செ.தமிழரசன், திருமங்கலம்.

விசைமுதல்இதழ் போல அழுத்தமாக மற்ற மூன்று இதழில் ஒன்று கூட அமையவில்லை.

கே.பி. கிருஷ்ணன் கடலூர்.

'சிவகாசிக்கொள்ளை' பற்றிய கே.ஏ.மணிக்குமாரின் கட்டுரை தமிழ் வாசக உலகுக்கு கிடைத்த அரியதோர் ஆய்வாகும். இதுபோன்ற மக்கள் வரலாறுகள் தொகுப்புவேண்டும். 'விசை' அதற்குத் தளம் அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும்- தொடர்ந்து.

நாடார் இன மக்கள்தான் நாத்திகத்தைக் கொண்டுவந்த திராவிட இயக்கத்தை வரவேற்ற முதல் பிரிவினர். கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறிய முதல் தலைமுறையும் அவர்கள்தான்.

நாத்திகம் அவர்களது பழைய நாட்டார் தெய்வநம்பிக்கைகள் நியாய அநியாயம் பார்ப்பது முதலியவற்றிலிருந்து அவர்களை விடுதலை செய்தது. "வியாபார தர்மம்" என்ற ஒன்றை ஒழித்துக் கட்டி கலப்படம் முதலிய வழிகளை தமிழகத்துக்கு திறந்துவிட்ட முதல்தலைமுறையினரும் அவர்கள்தான். இவைபோன்ற பன்முகப்பட்ட கோணங்களில் 'மக்கள் குழுக்கள்' பற்றிய ஆய்வுகள் வெளிவர 'விசை' முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

எஸ்.சுந்தரேசன், சாத்தூர்.

எனக்குள்ளே
ஒரு சின்னஞ்சிறு பெண்
எப்போதும் இருந்துகொண்டு
ஒருபோதும்
மூப்படையவோ-சாகவோ
மறுத்தபடி வாழ்கிறாள்.

நான்
பேச விரும்புகிறேன்:
லிவ் உல்மன்

ஆதிவட்சமி

எ

ன் எந்த வெற்றியும் அவளை திருப்தி செய்வதில்லை. என் எந்த சந்தோஷமும் அவளுக்குக் கிளுகிளுப்பு ஊட்டுவதில்லை. பல அதிகாலை நேரங்களில்

விழிப்பு வந்ததும் இனிமேல் "அவளுடைய" வாழ்க்கையை வாழ்ந்துவிட வேண்டி யதுதான் என்று தீர்மானம் உரு வெடுக்கும். படுக்கையில் பக்கத்தில் அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் என் செல்ல மகள் லிவ் மூலமாக எனக்குள் வாழும் அந்தச்சிறுமியின் வாழ்வை வாழ்ந்துவிட ஆசை மிகக் கொள்வேன். மகளின் தூக்கம் கலைந்து விடாதபடி அவளுடைய கம்பளிக்குள் நுழைந்து அவளைச் சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டு அவளுடைய உடம்பின் கதகதப்பையும் அவள் மூச்சுக்காற்றின் வெதுவெதுப்பையும் அப்படியே உள் வாங்கி சில நிமிடங்கள் அவளாகவே ஆகிக் கண்மயங்கிப் படுத்திருப்பேன்.

இரண்டாம் உலகப்போர் வரலாற்றின் அடுத்த நிகழ்ச்சி நிரலாக இருந்தபோது - 1938 டிசம்பர் 16ல் பிறந்தார் லிவ் உல்மன்.

"பிறந்திருப்பது பெண் குழந்தையாக இருக்குமோ என்று அஞ்சுகிறேன். இந்த செய்தியை உங்கள் கணவரிடம் நீங்களே தைரியமாக சொல்லி விடுவீர்களா?" என்று லிவ் பிறந்த சில நிமிடங்களில் ஆஸ்பத்திரியின் நர்ஸ் லிவ் உல்மனின் தாயாரின் காதருகே கிசுகிசுத்தாள்.

நார்வே தேசத்தின் பெருமிதமாக பின்னர் உணரப்பட்டு மதிக்கப்பட்ட ஒரு நாடக-திரைப்பட நடிகையாக-உலகம் மதிக்கும் நுட்பமான கலைஞராக-லிவ் உல்மன் உருக் கொண்டார். ஆண்-பெண் உறவு குறித்து ஆழமான கேள்விகளையும் புரிதல்களையும் முன்வைத்த வாழ்க்கையாக உல்மனின் வாழ்க்கை தொடர்கிறது.

ஆறுவயதுச்சிறுமியாக இருக்கையில் லிவ் தந்தையை இழந்தார். அந்த இழப்பு-அந்த வெறுமை தனக்குள் ஒரு பள்ளத்தை உருவாக்கிவிட்டதாக - பிற்காலத்தின் அனுபவங் களை எல்லாம் கிடத்தி நிரப்புவதற்கான ஒரு பள்ளம்போல ஆகி

நான் பேச விரும்புகிறேன்....
தனிமையைப் பற்றி...
இந்த வாழ்வைப் பற்றி...
ஒரு பெண்ணாக வாழ்வது
என்றால் என்ன?
என்பது பற்றி...

- லிவ் உல்மன்

விட்டதாக உணர்ந்தார்.

வெள்ளைச்சலவைக்கல்லால் ஆள அந்தக்கல்லறைதான் உன் அப்பா என்று பெரியவர்கள் கூறியதை சிறுமியான உம்மனால் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியவில்லை. ஒருமுறை தன் பொம்மைகள் விளையாட்டுப்பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் கொண்டுபோய் அப்பாவின் கல்லறைக்கு அருகே புதைத்து வைத்தாள் லிவ்-அப்பாவை மட்டும் அந்த மயானத்தில் தனியா விட்டுவர மனம் ஒப்பாமல்.

அன்று இரவில் மரணம் பற்றி தன் பிரியமான சோகம் ததும்பிய குரலில் அம்மா அவளுடன் நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அம்மாவின் அன்பைப்போல மரணமும் அன்று உம்மனுக்கு அழகானதாகத் தோன்றியது. 'நான் சீக்கிரம் மரணத்தை சந்திக்க வேண்டுமென அன்று மிகவும் ஆசைப்பட்டேன்' என்று லிவ் தன் சுயசரிதையில் எழுதுகிறார்.

தன் நேசருடன் இரவைப் பகிர்ந்துகொண்டு காலையில் கட்டிலைவிட்டு எழுந்து வருவதுபோன்ற ஒரு நிறைவான வாழ்க்கை வேறு இல்லை என உம்மனின் தாய் விட்ட ஏக்கப் பெருமூச்சுகளால் அவருடைய பால்யகாலம் சற்றே வாடி இருந்தது. சோகம் ததும்பிய கனவுகளால் நிறைந்திருந்தது.

அவருடைய வாழ்வில் இருமுறை விவாகரத்து செய்துகொள்ள நேரிட்டது. ஒவ்வொரு முறையும் விவாகரத்து பத்திரத்தில் கையெழுத்திட்ட நாளில்தான் தாங்கள் எங்கே தவறுசெய்தோம் என்பது இருவருக்குமே தெளிவாகத் தெரிந்ததாக எழுதுகிறார். சேர்ந்துவாழ்ந்த நாட்களைவிட பிரிந்த பிறகுதான் தன் ஆண்களை மிகவும் புரிந்துகொண்டு நேசித்ததாக நேசிப்பதாக உம்மன் கூறுகிறார்.

ஆழமான மன உணர்வுகளை - மனித உறவுகளை மையமாகக்கொண்டு - நுட்பமாகப் படங்கள் எடுத்த உலகப்புக்கும் பெற்ற ஸ்விடிஷ் திரைப்படஇயக்குனர் இங்மர் பெர்க்மனுடன் ஐந்தாண்டுகள் வாழ்ந்தார் லிவ். திருமணம் என்கிற அமைப்புக்குள் போகாமலேயே வாழ்ந்த அந்தக் காதல்வாழ்வின் அடையாளமாக மகள் - லின் பிறந்தாள். எனினும் பெர்க்மனையும் லிவ் ஒருநாள் பிரிய நேரிட்டது.

பிரிவு எனும் புயல் தாக்கிய ஒவ்வொருமுறையும் நிலைகுலைந்து தடுமாறிய லிவ் ஒவ்வொரு பிரிவிலிருந்தும் பாடம் பெற்றார். தனக்குள் ஏதோ மாற்றம் நிகழ்ந்ததைக் கண்டுணர்ந்தார்.

எப்போதும் பற்றிக்கொள்ள ஒரு விரல் தேடும் தன் மனோபாவம் மாறிவந்ததைக் கண்டார். தடுமாறி நடந்தாலும் தன் சொந்தக்காலில் நடக்கமுடியும் என்பது மிகப்பெரிய பாதுகாப்பு உணர்வை தந்தது. தான் மாறிக் கொண்டே வந்திருப்பதைத் தன் சுயசரிதையில் பதிவு செய்த உம்மன் அப்புத்தகத்துக்கு " மாறிக் கொண்டே..." (Changin...) என்றே பெயர் வைத்தார்.

காதல் உள்ளிட்டு எல்லாமே நிரந்தரமாய் மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது என்பதுதான் வாழ்க்கை தனக்குக் கற்றுக் கொடுத்த பாடம் என்று எழுதுகிறார் லிவ்.

தானும் தன் மகள் லின்னும் சேர்ந்திருக்கும் நேரங்களே தான் அதிகமாகக் கற்றுக் கொள்ளும் நேரம் என்று கருதும் லிவ் தன் சுயசரிதையை தன் மகளுக்கு எழுதும் கடிதத்தோடு முடிக்கிறார்.

அன்புள்ள லின்,

...வெளிஉலகம் நான் உன்னோடு இருக்க வேண்டிய நேரத்தை நிறைய எடுத்துக் கொள்கிறது. நீ தனிமையில் இருக்க நேரிடுகிறது. விழிபிதுங்குகிற அவசரத்தில் ஓடுகிற ஒரு அம்மா உனக்கு வாய்த்து விட்டாள். அவசரமாக உன்னை அணைத்து விடைபெற்று ஓடுகிற அம்மா.

நாம் இருவரும் சேர்ந்து பெற்றிருக்க வேண்டிய மகத்தான ஒன்றை இழந்துதான் நான் வெளிஉலகில் வெற்றிகளை குவித்தேன் என்பதை நினைக்கவே அச்சமாக இருக்கிறது. இந்த காலம் முழுவதும் என் தொழிலோடு நான் போராடிக் கொண்டிருந்தேன். நான் யார் என்பதையும் நான் ஏன்? என்பதையும் கண்டுபிடிப்பதற்காக.

உன் மிருதுவான உடம்பு வாழ்க்கைக்கு மிக நெருக்கமானது. "நான் இருக்கும் போது நீ ஏன் சோகமாக இருக்கிறாய்?" என்று நீ கேட்கும்போது-

"நீ என்னோடு இருப்பதாலேயே என் வாழ்வை செழிப்பானதாக்குகிறாய்."

ஐள்ளலருகே நின்றபடி நீ தோட்டத்தில் விளையாடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டே

இருக்கிறேன். அச்சமயங்களில் எனக்குத் தெரிந்த எதையும் விட நான் உனக்கு நெருக்கமான வளாகிறேன்.

நீ என்னுடைய பகுதி - முழுச்சதந்திரம் பெற்ற பகுதி. இன்னும் கூடவே இருந்து இன்னும் நெருக்கமாக உன்னைக் கவனித்து எப்படி உன் சதந்திரம் உனக்குள் வாழ்கிறது என்பதை உள்வாங்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நீ மற்ற குழந்தைகளோடு சிரிக்கும்போது-தனியே உன் ரகசிய விளையாட்டுகளில் ஆழ்ந்துவிடும்போது-விதவிதமான வண்ணங்களும் வாசனைகளும் அழகுகளும் இன்னும் உன் உலகமாக இருக்கும்போது நான் எல்லாவற்றையும் விட்டு உன்னிடம் ஓடிவந்து உன்னுடைய வாழ்க்கையை வாழ்ந்துவிடத் துடிக்கிறேன்.

நான் இடைவிடாது தேடிக்கொண்டிருக்கிற- தொலைத்து விட்ட பால்யகாலத்து சாம்ராஜ்யம் அதுவாகவே இருக்கலாம்.

பள்ளிக்கூடம் என் வாழ்வின் அருமையான காலப்பகுதியை வீணாக்கிய இடம். பாடங்கள், தேர்வுகள்-எதுவுமே என் நினைவில் இல்லை. எத்தனையோ நாடுகளின் நதிகள், மலைகள், எல்லைகளை தலைகீழாக மனப்பாடம் செய்து ஒப்புவித்து மறுநாளே அதில் ஒரு துளிகூட ஞாபகத்தில் இல்லாமல் மறந்துபோன நாட்கள்!

வயித்துவலி-தலைவலி என்று பள்ளிக்குப்போகாமல் இருக்கத் துவங்கினேன். அம்மா என் வயித்தவலிப் பொய்களை நம்பிவிடுகிறாள் என எண்ணி திருப்தியுடன் 'கட' அடித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒருநாள் அம்மா ஒரு மனநோய் நிபுணரையும் நர்ஸையும் என் படுக்கையறைக்கே அழைத்து வந்துவிட்டாள். என் அம்மா வெளியே நின்று விக்கியழுது கொண்டிருக்க நர்ஸ் என் உடைகளை மாற்றிக்கொண்டிருக்க அந்த டாக்டர் ஒரு மென்மையான குரலில் குழந்தைகளிடம் தலையை ஆட்டிஆட்டி அன்பாகப்பேசுவார்களே அந்த தொனியில் வண்டிவண்டியாக குப்பைகூளமாகப் பேசித் தள்ளினார். கடைசியில் நான் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பட்டேன் -பல நோயாளிக்குழந்தைகள் வரிசையாகக் கட்டில்களில் படுத்திருந்த ஒரு பெரிய வார்டில் நானும் ஒரு கட்டிலில்-கள்ளச்சாலம் போட்டு பள்ளிக்கூடத்திற்கு மட்டம் போடுகிற வியாதியுள்ள பெண் என்று போவோர் வருவோருக் கெல்லாம் ஒரு வேடிக்கைப்பொருளாக-

ஒரு நாள் ஜன்னல் வழியாக ஏறிக்குதித்து தோட்டத்திற்குள் தலைதெறிக்க ஓடினேன். தோட்டத்தில் தியானம் செய்துகொண்டிருந்த ஒரு வெள்ளைக்கோட் போட்ட டாக்டரை கட்டி அணைத்தபடி கண்களில் நீர்வழிய 'நீங்கள் என் அப்பாவாக இருக்கமுடியுமா?' என்று கேட்டேன்.

இந்த நாடகத்தில் எல்லோரும் நெகிழ்ந்துபோய் விட்டார்கள். எனக்குத் தனிபடுக்கையறை ஒதுக்கி உண்மையான நோயாளி அந்தஸ்து வழங்கிவிட்டனர். என்னுடைய முழுவகுப்புமே எனக்கு கடிதங்கள் எழுதியது. அம்மா எந்நேரமும் என் அருகிலேயே இருந்தாள்- இறந்துபோன அப்பாவை நினைத்து அழுதபடி.

அந்தஅறுவைமன்னரான மனநோய்நிபுணர் ஒருநாள் என்னிடம் கேட்டார்: "எல்லாரும் உன் நலனைத்தான் விரும்புகிறார்கள் என்பது உனக்குப்புகிறதா? நீ இல்லாத

**1980 லிருந்து சர்வதேச மீட்புக்குழுவின்
(International Rescue Committee)
துணைத்தலைவராக இருக்கும் லிவ் உல்மன்
உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில்
அகதிகளாக அல்லலுறும் மக்களுக்காகவும்
எய்ட்ஸ் நோயாளிகளுக்காகவும்
நிவாரணம் தேடும் பணியில்
தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளார்.
1980லிருந்து (Unicef) யுனிசெப்பின்
நல்லெண்ணத்தாதுவராக இருந்து வரும்
லிவ் 1981ஆம் ஆண்டுக்கான
ஐ.நா.சபையின் சமாதானவெள்ளிப்
பதக்கத்தைப் பெற்றுள்ளார்.**

குறையை உன் வகுப்புத்தோழர்கள் எல்லாரும் எப்படி உணர்கிறார்கள் தெரியுமா? உன் அம்மா எவ்வளவு வேதனையில் இருக்கிறார் என்பது உனக்குப்புகிறதா லிவ்?"

“எனக்கு எல்லாமே இப்பத்தான் புகிறது டாக்டர்” என்று நான் அப்பாவியாக முகத்தை வைத்துக் கொண்டு சொன்னேன். உடனே டாக்டர் அம்மாவை அழைத்து “ஒருவழியாக நான் உங்கள் மகளை குணப்படுத்தி விட்டேன்” என்றார். அன்றே வீடுதிரும்பிவிட்டேன்.

இதுதவிர என் பள்ளி நாட்கள் பற்றி பசுமையாக நினைவில் இருப்பது ஓரிரு நல்ல ஆசிரியர் மற்றும் அந்த “மூன்று நாட்கள்” பற்றிய சம்பவம்.

எனக்கு பதிமூன்று பதினான்கு வயதிருக்கும்போது என் வகுப்புத் தோழிகளில் பலர் ‘ஜிம்’ வகுப்புக்கு மாதத்தில் மூன்று நாட்கள் வர மாட்டார்கள். ஏன் வரவில்லை என்று டீச்சர் கேட்டால் ‘அந்த வழக்கமான காரணந்தான்’ என்று சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள். டீச்சரும் “ஓ அப்படியா” என்று ஒன்றும் கேட்பதில்லை. ஒரு மாதம் நானும் மூணு நாள் ஜிம் போகவில்லை. டீச்சர் கேட்டதற்கு ‘அந்த வழக்கமான காரணந்தான்’ என்று மற்ற பிள்ளைகள் சொல்லுகிற சர்வ சாதாரணமான தொனியில் சொன்னேன். டீச்சரும் “ஓ..சரி.. உட்கார்..” என்று சொல்லி விட்டார். பிறகு மாதாமாதம் ‘அந்த வழக்கமான காரண’த்தால் மூணுநாள் கட்டி அடித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

ரொம்ப காலத்துக்குப் பிறகுதான் நான் பொய் சொல்கிறேன் என்பது டீச்சருக்கு முன்னமே தெரியும் என்றும் மற்ற மாணவிகளை தெரியாத மாதிரி என்னிடம் நடந்து கொள்ளும் படி டீச்சரே சொன்னதாகவும் வகுப்புத் தோழிகள் சொன்னார்கள். எனக்கு வெட்கமாகிப் போய் விட்டது. இப்ப நினைத்தாலும் வெட்கம் வருகிறது.

கடைசியாக ‘வழக்கமான காரணம்’ வந்தபோது என்ன ஆனந்தம்! என்ன வேதனை! அந்த ஒரே நிமிடத்தில் மாசு மருவற்ற அறியாமையின் பூமியிலிருந்து மேலும் மேலும் மர்மங்கள் நிறைந்ததான ஒரு உலகில் தூக்கி எறியப்பட்டதாக உணர்ந்தேன்.

எனக்கு பதினேழு வயதிருக்கும்போது இனிமேலும் என்னால் பள்ளிக்குப் போய் கொண்டிருக்க முடியாது என்று மறுத்து விட்டேன். அம்மா என்னை பிரின்சிபாலின் அறைக்கும் மனநோய் நிபுணரின் அறைக்கும் பிறகு குடும்பத்தார் எல்லார் முன்னிலையிலும் என இழுத்துக் கொண்டு நிறுத்தினாள். ஆனால் இம்முறை என்னிடம் எந்தப் பாச்சாவும் பலிக்க வில்லை. இதற்கு மேலும் என்னால் அறுவைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு ஒரு வகுப்பறையில் உறைந்து கிடக்க முடியாது. நான் வெளிஉலகத் தோடு கலந்துவிடத் துடித்தேன்.

1956ல் தனது 18வயதில் லண்டனில் தி பொயட்ரி சொஸைட்டியில் கவிதைகளைப் ‘பேசு’வதற்கான பயிற்சி முடித்து சான்றிதழ் பெற்றார் லிவ் உல்மன். 1957ல் **Fools in the Mountains** என்ற திரைப்படத்தில் முதன்முறையாக லிவ் உல்மன் தோன்றினார். அது ஒரு சாதாரண மசாலாப்படம். உல்மன் குடும்பத்தார் அப்படத்தைப் பார்த்துப் பெரும்கோபம் கொண்டனர். லிவ் உல்மனை ஜாதிப்பிரஷ்டம் செய்து விட்டனர். உல்மன் குடும்பத்தின் பெருமையை லிவ் கெடுத்து விட்டாள் என்று அனைவருக்கும் கோபம். அந்தப் படத்தில்

வந்த ஒரு குளிக்கும் காட்சிக்காக.

அந்த நாட்களில் லிவ் உல்மனின் நெருங்கிய தோழியாக இருந்தது அவருடைய பாட்டிதான். ஆனால் அந்தப் பாட்டியையும் உல்மன் குடும்பத்தார் ஒரு முதியோர் விடுதியில் கொண்டு சேர்த்து விட்டிருந்தனர்.

....பாட்டியின் விடுதி வாழ்க்கைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கவே வருத்தமாயிருக்கிறது: மிகுந்த ரசனையோடு அலங்கரிக்கப்பட்ட விடுதி. கண்களை உறுத்தாத இசைவான வண்ணங்களுடன் சுவர்கள். பொறுமையான புன்னகையுடன் வெள்ளைச்சீருடையில் பணியாளர்கள். எல்லாம் சரிதான். ஆனால் மணியடித்தவுடன் அறைகளை விட்டு சாப்பாட்டு மேஜைகளை நோக்கி அணிவகுக்க வேண்டும். முன்பின் அறியாத ஒத்த வயது மூதாட்டிகளோடு உட்கார்ந்து சாப்பிட வேண்டும்.

தனிமையும் காத்திருந்தலுமே (குடும்பத்தார் வருகை மற்றும் இறுதிப்பயணத்துக்கான) அவர்களின் பொதுவான விஷயமாக இருந்தது. அங்கே ஒருவர் மூன்றுநாள் படுக்கையிலேயே இருந்தால் மருத்துவப்பிரிவுக்கு மாற்றப்பட்டு விடுவார். மருத்துவப்பிரிவுக்கு கொண்டு செல்லப்படுபவர்கள் மீண்டும் தங்கும் அறைகளுக்குத் திரும்புவதேயில்லை. தங்கும் அறைகளுக்காக பதிவுசெய்து விட்டுக் காத்திருப்பவர் பட்டியல் நீளமானது - அது இன்னொரு பக்கம்.

அதனால் பாட்டி ஒருநாள் கூட முழுசாக படுத்தே இருக்க மாட்டாமல் எழுந்துவிடுவாள். அந்தரத்தை வெறித்துப் பார்த்த படி தனிமையில் அமர்ந்திருப்பாள்.

வாழ்க்கை முழுவதும் அவள்விரும்பிய எதுவும் நடக்கவில்லை. அவளுடைய கணவரும் அவளும் விவாகரத்து செய்து கொண்டனர். அதற்கு இவள்தான் காரணம் என்று பலிகடா ஆக்கப் பட்டிருந்தாள். ஆனால் உடனடியாக வேறு கல்யாணம் செய்து கொண்டது அவர்தான். அவளுடைய வாழ்க்கை நெடுகிலும் அனுபவித்த துன்பங்களின் உச்சமாக விடுதி வாழ்க்கையின் தனிமை வந்துசேர்ந்தது.

கடைசியாக பாட்டிக்கு வாழ்வின் விடைப்புத்தகத்தை பார்க்கும் அனுமதி கிடைத்திருந்தது. ஆனால் அதில் அவரது எந்தக்கேள்விக்கும் விடை இருக்கவில்லை.

பாட்டியும் ஒருநாள் மருத்துவப்பிரிவுக்கு மாற்றப்பட்டாள்.

கேள்விகளோடு என் பயணம் தொடர்கிறது. எனக்கு முன்னால் பாட்டி போய்க்கொண்டிருந்த கால்தடம் மங்கலாய்த் தெரிகிறது.

என் செல்லமகள் லின் சர்க்கஸ்ஸில் கயிற்றில் நடக்கும் டான்ஸர் ஆக ஆசைப்படுகிறாள். ரிங்லிங்பிரதர்ஸ் என்ற சர்க்கஸ் கம்பெனிக்கு நீளநீளமான கடிதங்கள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாள். வித்தையைக் கற்றுக்கொள்ளுகிற நாட்களில் தான் சர்க்கஸ் கம்பெனியில்தான் தங்கவேண்டுமா வெளியில் தங்கவேண்டுமா என்பதுதான் அவளுடைய பெரியபிரச்சனையாக இருந்தது.

அம்மாவை (என்னை) விட்டுப் பிரியவேண்டி இருக்குமே என்கிற சோகம் துளிகூட அவள் கண்களில் இல்லை. கொண்டுபோக நேருகிற லக்கேஜ் பற்றித்தான் அவள்

பெரும் கவலையடைந்து கொண்டிருந்தாள். கூடியசீக்கிரம் வரப்போகிற பிரிவு....நான் மட்டுமே அழப்போகிற ஒருபிரிவு. அவளுடைய மனம் ஒருபாதையில் ரொம்பதூரம் போய் விட்டிருந்தது-நான் ஒருக்காலும் பின்தொடர முடியாத பாதை....

பள்ளி-கல்லூரிப்படிப்புக்கு முழுக்குப்போட்டுவிட்டு நடிப்புக்கலையை வரித்துக்கொள்ள விரும்பி வெளியேறிய லிவ்உல்மன் லண்டனில் நடிகருக்கான பயிற்சிப்பள்ளியில் கற்றுக் களவுநிறைவேறாமல் கண்டவேலையிலும் சேர்ந்து வயிற்றுப்பாட்டைப்பார்க்க நேரிட்டது. ஆனால் நாடக வேலைகள் ஐரூராக நடந்து கொண்டிருப்பதாக அம்மாவுக்கு வாரம் ஒருகடிதம் எழுதிவிடுவாள்.

கடைசியில் ஒருநாடக காண்ட்ராக்ட் கிடைத்து நார்வே தலைநகர் ஓஸ்லோ வந்துசேர்ந்தாள். ஆன்.பிராங்க்கின் (The Diary of Anne Frank) டைரி என்ற நாடகத்தில் ஆன் கதாபாத்திரத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

....நாடக விமர்சகர்கள் நான் தான் 'ஆன்' என்று அடித்துச் சொன்னார்கள். பெரிய பாராட்டுதான். என் நடிப்பு நடிப்பல்ல. நிஜமென்று விமர்சகர்கள் எழுதினார்கள். அது ஒருவகையில் நாடகஅரங்கைப் பொறுத்தவரை உண்மை தானே. நடிப்பல்லவே. நாம் குழந்தைகளாக இருக்கும்போது அந்த உலகமே கற்பனை (Fantasy) யால் நிறைந்திருந்தபோதும் நாம் கொள்ளும் உணர்ச்சிகள் ஆசைகள் எல்லாமே நிஜமாகவே இருக்குமே. அது போலதான்.

நான் தேடியது இறுதியாக அங்கே கிடைத்துவிட்டது. ஒத்திகைகள் விவாதங்கள் (கடிகாரத்தைப் பார்க்காத) மேக்-அப் கள் மேடையில் அலறும் மணிச்சத்தம், திரை உயர்கிறது. விளக்குகளின் ஒளிப்பாய்ச்சல். ரசிகர்கூட்டம். மனத்துடிப்பு. ரத்தஅழுத்தம். அழுகை. சிரிப்பு. நான் தேடியது எல்லாம் அதுதான்.

நாடக அரங்கில் வெளிப்படும் (அன்பையும் காதலையும் வெறுப்பையும் துரோகத்தையும் போல) வலிமையான உணர்ச்சிகளை நாடகஅரங்குக்கு வெளியே காணமுடியாது. நாட்கள் செல்லச்செல்ல நாடகமேடையில் தான் எல்லோரும் உண்மையான மனிதர்களாக - நிஜமான மனஉணர்வுகளைக் கொட்டுகிறவர்களாகவும் நாடகம் முடிந்து மேக்அப்பை கலைத்து விட்டதும் அரங்குக்கு வெளியே சமூகத்தில்- வீட்டில்-

நடிக்கப்பறப்பட்டுப்போவது போலவும் நிஜமாகவே ஆகிவிட்டது.

ஐந்து ஆண்டுகள் நீடித்தது லிவ்உல்மனின் முதல் திருமணம். அவர் ஒரு டாக்டர். ஜாப்பெ என்று பெயர்.

....ஒருமுறை "நான் கருவுற்றிருப்பதாக நினைக்கிறேன். ஆனால் இப்போது எனக்குக்குழந்தை வேண்டாம்" என்று ஜாப்பெயிடம் கூறினேன். அவர் அழுதார்.

மாதாமாதம் ஒருபட்டுஜெட்போடுவோம். மூன்றுநாள்கூட அந்த திட்டப்படி போகமுடியாது. சண்டை வந்துவிடும். காட்டுக்குள் பத்திரமாக இருப்பதுபோல ரொம்ப பாதுகாப்பாக அவருடன் இருந்தேன். நாங்கள் வாழ்க்கையை சந்தோஷமாகக் கழித்தோம்.

எப்போதாவது ஒருபாட்டில் ஓயின் வாங்குவோம். எதிர்காலம் பற்றி ஏகப்பட்ட திட்டம் போடுவோம். நான் அவருடைய குழந்தையாக இருந்தேன். அப்படி அவர் என்னை நடத்துவதை நான் எதிர்ப்பதில்லை. பலசமயம் நாங்கள் இருவரும் அண்ணன்-தங்கை போன்ற ஒரு பாசவலையில் பின்னியிருப்போம். அவரோடு வாழ்ந்தபோது இருந்த

48 *2007*

தைப்போல வேறு எவருடனும் நான் அவ்வளவு இளமையாக வாழ்ந்ததே இல்லை.

விவாகரத்துக்காக நாங்கள் போய் நின்றபோது ஒருவர்கையை மற்றவர் இறுகப்பற்றியிருந்தோம். நீங்கள் இவ்வளவு நட்புடன் இருக்கும்போது ஏன் விவாகரத்து கோருகிறீர்கள்? என்று கவுன்செலர் கேட்டபோது "அதே காரணத்துக்காகத்தான்"...என்று இருவரும் ஒரேகுரலில் கூறினோம்.

தெருவில் நின்று ஜாப்பெ என்னிடம் விடைபெற்று ஒருமுறைகூட திரும்பியேபார்க்காமல் போய்க்கொண்டிருந்தார். கூட்டத்தில் ஒருவராக அவர் கரைந்து போவதை நம்ப முடியாதவளாக நான் திரும்பித்திரும்பிப் பார்த்தபடி எதிர்திசையில் போய்க்கொண்டிருந்தேன். ஒருமுறை அவர் திரும்பிப் பார்த்து ஒருவேளை என்னை அழைத்திருந்தால்கூட ஓடியேபோய் அவரோடு சேர்ந்திருப்பேன்.

பல ஆண்டுகள் கழித்து நான் என்வயிற்றில் மகள் லின்னைச் சமந்தபடி பிரசவத்துக்காக நார்வே திரும்பியிருந்தேன். பிரசவம்பற்றிய பயம்-குழப்பம் இவற்றோடு நான் ஆஸ்பத்திரிப்படுக்கையில் இருந்தபோது டீட்டி டாக்டராக ஜாப்பெ எனருகில் வந்தார். அவரை டாக்டர்உடையில்

பார்த்தநிமிஷமே என்பயமெல்லாம் நீங்கிவிட்டது.

அவ்வப்போது ஜாப்பெ அருகில்வந்து என்கையை எடுத்துத் தன்கையில் வைத்துக்கொண்டு என்னையே பார்த்தபடி அமர்ந்திருப்பார். நாங்கள் ஒன்றுமே பேசிக்கொள்ளவில்லை. அன்று நான் அதுவரை புரிந்துகொண்டிராதவிதத்தில் காதலை புரிந்துகொண்டேன்.

பிரசவம் சுகமாக முடிந்தபிறகு-விவாகரத்து அலுவலகத்தில் இறுதிஆவணங்களில் கையெழுத்திடச் சென்றேன். ஜாப்பெ அங்கே அலுவலகத்தில் எனக்கு முன்பாகக்காத்திருந்தார். 'பலஆண்டுகள் பிரிந்துவாழவேண்டிய' விதியும் பூர்த்திசெய்யப்பட்டதால் விவாகரத்து இனி சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படும். மேஜைமீது இருந்த விவாகரத்து பேப்பர்களைப்பார்த்ததும் தாங்கமுடியாமல் அந்தத்தாள்களினிமீது எந்தலையைவைத்துக் கதறி அழுதேன்.

ஜாப்பெயை என் வாழ்க்கையிலிருந்து கையெழுத்திட்டு வெளித்தள்ளுவதாக உணர்ந்தேன்.

ஸ்டான்லிஸ்லாவ்ஸ்கியை எந்நேரமும் தலையணைக்கு அடியில் வைத்துப்படுத்திருந்த நான் உலகப்புகழ்பெற்ற இயக்குநர் பீட்டர் பாலிட்சு (Peter Palitzsch) யை சந்தித்தபிறகு நடிப்பில் புதியவழிமுறைகளைத்தேட முற்பட்டேன்.

.....மேடையில் நாம் நிகழ்த்துவதின் இருபக்கத்தையும் காட்டவேண்டும் என்றார் பீட்டர். கறுப்பு-வெள்ளை இரண்டிலுமாக. நாம் புன்னகைக்கும்போது புன்னகைக்குப் பின்புறம் இருக்கும் கசப்பையும் காட்டவேண்டும். எதிர் அசைவு- எதிர்உணர்ச்சியையும் காட்ட முயற்சிக்க வேண்டும்.

எனக்கு புதுதிசை ஒன்று கிடைத்ததுபோலிருந்தது. சின்னச்சின்ன நுட்பங்களில் (details) அதிகக்கவனம் செலுத்தத் துவங்கினேன். "குறைவான அளவு உணர்ச்சியும் அந்த உணர்ச்சியை வெளிக்காட்டுவதில் அதிகக் கவனக்குவிப்பும்" என என் திசை திரும்பியது. உணர்ச்சி அல்ல- உணர்ச்சியை 'வெளிப்படுத்து'வதே நடிப்பில் பிரதானம் என்பதை புரிந்துகொண்டேன்.

உடம்பின் எந்த உறுப்புக்கும் உணர்ச்சியை கொண்டு வரமுடியும். கோபத்தை உன் சுண்டுவிரலுக்குக் கொண்டு வர முடியும். அடுத்தநிமிடமே உன் உணர்ச்சியை முன்னங்காலுக்கு இடமாற்றவேண்டும்- அல்லது உதடுகளுக்கு.

ஒரு புதிய தொழில் நுட்பம்!

ஆனால் தொழில்நுட்பத்துக்கும் அகத்தூண்டலுக்கும் (Intuition) இடையே ஒரு சமநிலையை உனக்குள்ளே உருவாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு நடிக்கை என்ற முறையில் அகத்தூண்டலே எனது பலமாக இருந்தது. ஆனால் பீட்டர் அதை சூழலில் (Context) பொருத்திவைக்கக்கற்றுத்தந்தார். கதாபாத்திரம் எனக்குள் இருப்பதை பயன்படுத்திக்கொண்டு சுதந்திரமாக மேடையில் வாழ அனுமதிக்கவேண்டுமென்றார்.

என்னுடைய கதாபாத்திரங்களுக்கு முற்றிலுமாக என்னைத்திறந்துவைத்தேன்.

உலகப்புகழ்பெற்ற ஹென்றிக் இப்சன் எழுதிய பொம்மைவீடு (A Doll's House) பலரால் நாடகமாக்கப்பட்டிருந்தாலும் அக்கதையின் நாயகி 'நோரா' வாக லிவ் உல்மன்

நடித்தபோதுதான் கதை உயிர்பெற்றது எனலாம். நோராவைப்போலவே லிவ் உல்மனும் கணவனைப்பிரிந்து வெளியேறியவர் (இரு திருமணங்களை முறித்து) என்கிற பிம்பமும் சேர்ந்து மக்கள் நோராவை உல்மனிடமும் உல்மனை நோராவிடமும் கண்டு நாடகத்தில் கரைந்துபோயினர்.

நோரா "எட்டு ஆண்டுகளாக ஒரு அந்நியனுடன் வாழ்ந்த உணர்வுதான் எஞ்சிநிற்கிறது. இந்தவீடு ஒரு விளையாட்டு அறைதான். நான் உனக்கு வெறும் பொம்மை மனைவிதான்" என்று தன் கணவனைப்பார்த்துக் கூறிவிட்டு திருமண மோதிரத்தை கழட்டி எறிந்துவிட்டு வீட்டைவிட்டு வெளியேறுகிறார்.

லிவ் உல்மன் நோராவைப்பற்றிக்கூறும்போது:

"நோராவின் மிக அழகான பிரகடனம் அல்லது அன்பின் வெளிப்பாடு அவள் வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய செயல்தான். அவளுக்கு அறிமுகமாயிருந்த எல்லாவற்றிலிருந்தும்- பாதுகாப்பு தந்த எல்லாவற்றிலிருந்தும் "குட்பை" சொல்லி வெளியேறினாள். சேர்ந்து வாழ்வதற்கு இன்னொரு நபரைத் தேடி அவள் வெளியேறவில்லை. முற்றிலும் பாதுகாப்பற்ற ஒரு வெளியை நோக்கி நடந்தாள். எனினும் தான்யார் என்பதையும் தான் ஏன் இருக்கிறோம் என்பதையும் கண்டு உணர்ந்துவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் நடந்தாள். "இந்த உலகில் இப்படி விட்டுப்பிரிந்து வெளியே நடக்க ஆசைப்பட்டாலும் வெளியேறத்தேரியமற்று எத்தனை நோராக்கள் இருக்கிறார்களோ? அப்படியே வெளியேறினாலும் அவர்கள் எங்கே போவார்கள்? பெண்கள் நாமே உருவாக்கிக்கொண்ட பாதுகாப்புவளையத்தைவிட்டு உலகை

தொடர்ச்சி... (The text is partially obscured and blurry, but appears to be a continuation of the narrative or a related text.)

நேருக்குநேர் சந்திக்கத்துணிவு கொண்டு வெளியேற வேண்டும்.”

இரண்டு விவாகரத்துகளுக்குப் பிறகு தனித்து வாழ்ந்த லிவ்உல்மன் நாடகங்களுடன் சில திரைப்படங்களிலும் நடிக்க லாளார்.

உலகப்புழம்பெற்ற திரைப்படஇயக்குநர் இம்ரம்பெர்க் மனை சந்தித்தது உல்மனின் வாழ்வில் ஒரு பெரும்திருப்பமாக அமைந்தது. பெர்சொனா (Persona) படத்திற்கான படப்பிடிப்பு நடந்துகொண்டிருந்தபோது இருவரும் நெருங்கி வந்ததை உணர்ந்தனர். ரஷ்யாவுக்கும் ஸ்வீடனுக்கும் இடையில் கிடந்த ஃபாரோதீவுதான் நெடுங்காலமாக பெர்க்மனின் கனவிலிருந்த நிலப்பரப்பு என்பது அவருக்குபிரிந்துவிட்டது. அங்கேயே ஒருவீடுகட்டி அவரும் லிவ்உல்மனும் அந்தவீட்டில் வாழ துவங்கினர். 'லின்' இங்கேதான் பிறந்தாள். ஆனால் சீக்கரமே முடிந்து போன ஒருகதையாகி விட்டது அது.

அது ஐந்துஆண்டுகளில் முடிந்துபோன ஒருகாதல்கதை தான். ஆனால் ஐரோப்பாக்கண்டமே அதைப்பற்றிப்பேசியது. ஃபாரோதீவிலிருந்து பெர்க்மனைப்பிரிந்து கையில் குழந்தை யுடன் லிவ்உல்மன் திரும்பியபோது விமானதளத்தில் அவருடைய நண்பர்களும் ரசிகர்-ரசிகையருமாக நிறையப் பேர்கூடி இருந்தனர். கைகளில் மலர்ச்செண்டுகளையும்

'வாழ்க்கை தொடர்ந்து செல்லும் லிவ்'

'லிவ்உல்மனை வரவேற்கிறோம்'

'நாங்கள் இருக்கிறோம் லிவ்'

என்பது போன்ற வாசகங்கள் எழுதிய அட்டைகளையும் பிடித்தபடி கண்களில் கண்ணீருடன் பலர் நின்றிருந்தனர். பலர் கதறியழுதபடி, மலர்க்கொத்துக்களை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தனர்.

லிவ்உல்மனுக்கு அக்காட்சி பெரும்சிரிப்பை உண்டு பண்ணியது. விமானத்தளத்திலேயே எல்லோருடனும் சேர்ந்து பானங்கள் அருந்தி பிரிவைக்கொண்டாடினார்.

எங்கள் ஃபாரோ (Faro) தீவுவாழ்க்கை பற்றி ஏராளம் எழுதிவிட்டார்கள்-எங்களை முற்றிலும் அறியாத- அந்தத் தீவையே பார்த்திராதவர்கள்கூட அத்தியாயம் அத்தியாயமாக எழுதிக்கொட்டியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அந்த வாழ்க்கைபற்றி என்னிடம் எவரேனும் பேச்சுசொல்லும்போது நான் ஊமையாகிவிடுகிறேன்.

அப்போது நான் மிகவும் இளையவளாக இருந்ததால் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதுபற்றி நிறைய கருத்துக்கள் கொண்டவளாக இருந்தேன்.

நாங்களிருவரும் சேர்ந்துவாழ்ந்த அந்தவாழ்க்கையின் நினைவுத்துகள்களாக புகைப்படங்கள்:

கடற்கரையில் நடந்து-

மணலில் குழந்தைகளைப்போல காசுகள் புதைத்து-

(பின்னொரு நாளில் வறுமையில் வாடும்போது

அல்லது போர்வந்துவிட்டால்- வந்து

தோண்டி எடுத்துக்கொள்ளும் திட்டத்துடன்)-என.

ஒரு சின்னகற்குவியல்:

-ஒருகோடைநாளின் நினைவாக-

சேர்ந்துவிளையாடுவது எப்படி என

அறிந்திருந்த ஒருஇருவரின் நினைவாக.

இரவுகள். நெருக்கத்தில் அவரின் ரகசியக்குரல் என்செவியில் கிசுகிசுப்பாய்-

'எதுவும் பேசிவிடாதே.

அப்படியே அமைதியாக்கிக்ிட'--

அந்த உறைந்தசில நிமிடங்கள் அவர் எனக்காக

ஏங்குவதற்கான அவகாசமாகி-

ஏக்கத்துடன் "பேசு, லிவ்...பேசு.."

ஒருவருக்கு மற்றவரின் தேவை-

எல்லையற்றுப்பரவ

ஒருவர் மற்றவருக்கு என்னவாக இருக்கவேண்டும்

என்கிற- அளவற்ற எதிர்பார்ப்புடன்.

ஏதேனும் லேசாய் பிசுகி விடும்போது

எல்லாசக்தியையும் இழந்தவர்களாகி-

பரஸ்பரம் ஒருவர் வாழ்வில் மற்றவர்

சீக்கிரமே ஊடுருவினோம்.

அதேசமயம் ரொம்பதாமதமாகவும்.

முற்றுமுழுதான பாதுகாப்பை-அரவணைப்பை நான் கோரினேன். அவரைஉடையவளாக - அவருக்குடைய வளாக இருக்க பெரும்விருப்பம் கொண்டிருந்தேன்.

அவரோ என்னிடம் ஒருதாயைக் கோரினார்- அவரைநோக்கி அகலவிரியும் இருகரங்களை- எவ்விதக் குழப்பத்துக்கும் இடமில்லாத கதகதப்பைத் தரவல்ல - ஒரு தாயை.

ஒருவேளை அதற்குமுன்னால் நாங்கள் தனித்தனியே அனுபவித்துவந்திருந்த தனிமையிலிருந்து எங்கள் காதல் அரும்பத்துவங்கியிருக்கலாம்.

ஒரேகல்லில் செதுக்கி உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணே அவருடைய கனவில் இருந்தாள். ஆனால் நானோ அவர் கவனமற்று இருந்தால் சிறுதூசியிலும்

துகளிலும் கூட மோதி உடைந்து நொறுங்கிப் போகிற வளாயிருந்தேன்.

நாங்கள் பிரிந்தபோதுதான் நாங்கள் செய்திருந்த தவறுகள் தெளிவாகத் துவங்கின.

சேர்ந்துகலந்திருப்பதற்கான அவருடையபசி தீர்க்க முடியாததாயிருந்தது. அந்தப்பசியே எனக்கு ஆகத்தேவையானதாகவுமிருந்தது.

ஒருவகையில் இருவருமே மற்றவரில் ஒருபுரட்சியை விதைத்தோம். ஒருவருக்கு மற்றவரை முற்றிலுமாகத் திறந்து வைத்தோம். உடல் ரீதியாக மட்டுமல்ல. பாலியல் ரீதியாக மட்டுமல்ல. ஏதோ ஒரு ரகசியத்தால் இணைக்கப்பட்ட மனிதர்களைப்போல நாங்கள் கட்டுண்டு கிடந்தோம்.

ஒரு குறுகியகாலத்திற்குப்பின் நான் அவருடைய பொசுங்கும் பொறாமையுணர்வை எதிர்கொள்ள நேரிட்டது. வரையறையற்ற-வன்மமிக்க பொறாமை. முன்னெப்போதும் நான் சந்தித்திராத-அனுபவித்திராத பொறாமைத்தி.

இப்போது எல்லாக்கதவுகளும் கம்பிகளிடப்பட்டு மூடப்பட்டுவிட்டன. நண்பர்கள்-குடும்பம்-நினைவுகள் கூட-எங்கள் உறவுக்கு பெரும் மிரட்டலாகி நின்றன.

அவருடைய பொறாமையுணர்வு எனது சுதந்திரத்துக்கு எல்லைகளை நிர்ணயித்தபோது நான் அவருடைய பிரதேசத்துக்குள் அத்துமீறி நுழைந்தேன். -அதேபோன்ற எல்லைகளை அவருக்கு வரையறுக்க வேண்டுமென்பதற்காக. அவரை எவ்வளவுதூரம் என்கட்டுக்குள் வைத்திருக்க முடிந்ததோ அவ்வளவே நான் பாதுகாப்பாக இருப்பதாக உணரத் துவங்கினேன்.

எங்கள் இருவருக்கிடையிலும் எந்தரகசியமும் இருக்கக்கூடாது எனவிரும்பி இருவருமே ஏங்கினோம். ஒருவர் மற்றவரிடம் சரணாகதியடையும் தைரியம் வரவேண்டும் என ஆசைப்பட்டோம். ஆனால் கடைசியாய் இந்த இரண்டும் உண்மையிலேயே நடந்தேறியபோது நாங்கள் ஒன்றாகவாழ்ந்திருந்த காலம் முடிந்து போயிருந்தது. அப்படி முடிந்துபோனதற்கு காரணமாகவும் கூட அந்த இரண்டுமே இருந்திருக்கலாம்.

எங்கள் தேவைகள் திருப்திசெய்யமுடியாதவையாக இருந்தன. அதுவே எங்கள் நரகமானது. எங்கள் நாடகமானது.

மகிழ்வோதுயரமோ பரஸ்பரம் ஒருவர் மற்றவருக்கு அளித்ததாகவே இருந்தது. எங்களை விட்டு வெளியே எதுவும் இல்லாதிருந்தது.

மெல்லமெல்ல இதுவே முறிவுக்கான காரணமாகியது. நாங்கள் ஒருவரை மற்றவர் மிகவும் ஒத்திருந்தோம். தன்னைப்பற்றி அறிந்திராதவற்றையெல்லாம் அவர் என்னில் காணத்துவங்கியிருந்தார். -ஒரு கண்ணாடியில் பார்ப்பது போல- நான் ஒருபெண்-அவரைவிட வயதில் இளையவள் அவர் அறியாத பலவழிகளில் அவரைப்போல இல்லாதவர் என்பதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு அவர் என்னில் அவரைக் காணத்தலைப்பட்டார்.

தன்னுடைய சொந்தக்கோபத்தை-தன்னுடைய எளிதில் இரையாகும் (Vulnerable) தன்மையை- என்னில் கண்டு உணர்ந்தார். அது அவர்மீது எதிரொளித்தபோது அவர்

ஆகஸ்ட் 2000

குணப்படவும் துவங்கினார். ஆனால் குணப்பட்டபோதும் ஒருகண்ணாடியைப்போல, அவருக்கு மீண்டும்மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறவளாக எப்போதும் நான் அங்கிருந்தேன்.

நான் அவருடையவளாக இருக்கவேவிரும்பினேன். நான்மாறவேண்டும் என அவர் விரும்பியிருந்தால்கூட நான் எதுவேண்டுமானாலும் செய்திருப்பேன். இருவரும் சேர்ந்தே மாறுவதும் வளர்வதும் சாத்தியமானதுதான். ஆனால் கண்ணாடி மிகவும் தெளிவாகவும் துல்லியமாகவும் இருக்கும் போது ஒருவர் தான் எப்படி இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் பார்க்கமாட்டார். எதுவாக தான் இனியும் இருக்க விரும்பவில்லையோ அதையும் அக்கண்ணாடி நினைவுப்படுத்துவதால் அந்த மற்றவரைவிட்டு விலகி ஓடவே விரும்புவார்.

இதுதான் நடந்தது.

◆◆◆

எந்தஊருக்குச் செல்வதானாலும் லிவ் உல்லமன்தான் முதலில் செல்லவேண்டும். இங்மர்பெர்க்மான் மறுநாள்தான் கிளம்பிவருவார். இது எழுதப்படாத விதி. முதல்நாள் செல்லும் லிவ் தங்குமிடத்தின் சூழலை ஒழுங்குசெய்து படுக்கையறை படிப்பறை என எல்லாவற்றையும் சீர்படுத்தி வீட்டுச் சூழலை (homely) பெர்க்மனுக்காகத் தயார் செய்துவைக்க வேண்டும்-அவர் தன்னுடைய மனநிலைகெடாமல் எங்குபோனாலும் வேலைசெய்வதற்காக.

எத்தனைகாலம் நான் உனக்கு பணிவிடைசெய்யும் தாதியாக இருக்கமுடியும் என்கிறகோபம் கடைசியில் வெடித்தது.

நோராவைப் போலவே - லிவ் வெளியேறினார்.

◆◆◆

ஒன்றை நான் புரிந்துகொண்டேன். கணவன் என்பவன் ஒருபெண்ணுக்கு அலிபி * போலத்தான்.

அவன்முட்டாளாகவோ வயசாளியாகவோ சதைபெருந்த தடியளாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் அவள் தன் மனைவியின் சதைத்தஉடம்பு பற்றியும் மாதவிலக்கு பற்றியும் பேசி இரக்கத்தை சம்பாதிக்கமுடியும்.

ஒருஆண் ஒருரெஸ்டாரெண்ட்டுக்கு தனியாகப் போகலாம். ஆனால் நான் தனியாகப் போக முடியாது- பிறரால் விமர்சிக்கப்படாமல் - இரக்கப்படாமல் - அல்லது சமயங்களில் கம்பெனி தரட்டுமா என்று எவனாவது கேட்காமல்.

நாடக கம்பெனியில் என்சுகஆண் நடிகருக்குத் தரப்படும் சம்பளத்தை நான் கேட்டால் 'அவர் ஒரு குடும்பத்தைத் தாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்' என்று எனக்கு அறிவுரை கூறுகிறார்கள். நான் வைத்திருப்பது குடும்பம் இல்லையா? ஒரு பெண் குழந்தை - ஒரு வீடு - என்று பொறுப்புகள் எனக்கு இல்லையா?

ஒரு பெண் தன் தேவைகளுக்கே வேலைக்குப் போனால் குழந்தையை அடுத்தவர்களிடம் விட்டுச் செல்கிற குற்றத்துக்கு - குற்றஉணர்வுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு ஆணுக்கு - அவர் ஆணாகப் பிறந்து விட்டதாலேயே

* அலிபி=Alibi=குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றம்நிகழ்ந்த இடத்தில் அல்லாமல் வேறொருஇடத்தில் இருந்தார் என்று கூறப்படும் வாதம்)

வேலைக்குப் போவதற்கு உரிமை பெற்றவர்களாகி விடுகிறார். சகஜமாக - எந்தக் குற்றஉணர்வுக்கும் ஆளாக வேண்டிய தில்லை.

எனக்கு சில பெண் நண்பர்கள் உண்டு. ஒரு வருடத்துக்கு மேலாக மாலைவேளைகளில் வீட்டை விட்டு வெளியே போனதே இல்லை அவர்கள். அவர்கள் மாலையில் வெளியே கிளம்ப வேண்டுமெனில் ஒரு பெரிய ஏற்பாடே செய்து முடிக்க வேண்டும். இரட்டைப் பொறுப்புகளை சரிவர நிறைவேற்றுவதிலேயே சோர்ந்து போய்விடுகிறார்கள்.

கல்யாணம் என்கிற ஏற்பாட்டுக்குள் போகாதபோது ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் குழந்தைபிறந்தால் அவள்தான் ஒரு சட்டவிரோதமான(1) குழந்தையின் தாயாக -பொறுப்பாளியாக இருந்து தீரவேண்டும்.

பெண்ணை ஒரு ஆணின் பிற்சேர்க்கையாக - பின் இணைப்பாக மட்டுமே பார்க்க முடிகிற எந்த விழாவுக்கும் நிகழ்ச்சிக்கும் போவதை நான் நிறுத்தி விட்டேன்.

ஆணுக்கு உரிய எல்லா தேவைகளும் கனவுகளும் பெண்ணுக்கும் உண்டு. காதலுக்காக நாங்கள் ஏங்குகிறோம். எங்கள் காதலைத் தந்துவிடவும் விரும்புகிறோம். ஆனால் அது மனிதவிழுமியங்களைப் பொறுத்தவரை ஆண்-பெண்ணுக் கிடையில் எந்த வித்தியாசமுமில்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளும்போதுதான்.

நமக்கென அவரவர் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவை இருக்கட்டும். பிரச்சனைகளோடேயே நாம் சேர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். நாம் ஒருவருக்கு மற்றவர் பயங்கரமானவராகவோ அச்சுறுத்தலாகவோ இருப்பதில்லை - ஒருவருக்கு மற்றவர் பரஸ்பரம் தேவை என்பதை உணர்ந்த பொழுதில்.

ஆனால் என் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை ஒன்றுண்டு.

பொம்மைவீடு நாடகத்தில் நோராவின கணவன் ஹெல்மர் கடைசி காட்சிகளில் கூறுவான் :

காதலுக்காக-அன்புக்காக-

எவனும் தன்மானத்தை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டான்.

நோரா பதில்சொல்வாள்:

லட்சோபலட்சம் பெண்கள் விட்டுக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்-காலம்காலமாக..'

ஆம். பெண்கள் நேசத்தை முக்கியமானதாகக் கருதுகிறார்கள். எத்தனையோ பெண்கள் வீடுகளைவிட்டு வெளியேறினால் நிச்சயமாக இப்போது இருப்பதைப்பார்க்கிலும் சந்தோஷமாக வாழமுடியும். என்றாலும் அவர்கள் வெளியேறுவதில்லை. தங்கள் இருப்பைவிடவும் மற்றவர்களுக்கான தங்களின் அன்பும்காதலும் முக்கியமென்று கருதுகிறார்கள்.

லின் பிறந்தசமயத்தில் நான்உணர்ந்த பாதுகாப்பு உணர்வை என்னால் வார்த்தைகளால் சொல்லமுடியாது. இனிஎன்ன? எப்போதும் ஒரு ஆணின் கையைப் பற்றிக் கொண்டே நடந்துகொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை.

நானும் லின்னும் இனிபேசுவோம்.

ஒருவருக்குமற்றவர் எந்தமுடாக்கும் இல்லாமல் உண்மையான முகங்களோடு பேசுவோம். சிரிப்போம். சேர்ந்து உறங்குவோம். எனக்குக்கிட்டாத பாதுகாப்பையும் மென்மையான அன்பையும் அவளுக்கு நான்தரவேண்டும்.

...இப்போது நானும் லின்னும் வாழ்க்கையைப்பற்றியும் மரணத்தைப்பற்றியும் பேசுகிறோம்.

நான் சோகமாக இருக்கும் தருணங்களில் ஒருசிந்தனை நடை (Think-walk) போகச் சொல்லி லின் எனக்கு யோசனைசொல்கிறாள். அப்படி தனியாக நடந்துவிட்டுவந்தால் சோகம்போய்வருமாம். இந்த வயசிலேயே தனிமை அவளுக்குக் கற்றுக்கொடுத்த பாடம் அது.

நானும் அவரும் மௌனத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் விடை கிடைப்பது போலிருக்கிறது.

பிள்குறிப்பு:-

மூன்று திருமணங்கள்-ஐந்துகுழந்தைகள் என வாழ்க்கையைக் கடந்த திரைஉலகமேதை இங்மர் பெர்க்மன் லிவ்உல்மனுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்த அந்தஃபாரோதீவில் தான் (தன் எண்பது வயதில்) இன்னும் தனியாக வாழ்ந்து வருகிறார். உலகின் எல்லா தொடர்புகளிலிருந்தும் விலகி பால்பிக் கடலில் உள்ள அத்தீவில் அவரும் உல்மனும் சேர்ந்து கடற்கரைமணலில் புதைத்து வைத்த காசுகளைத் தேடி - கரைவெளியெங்கும் மணலைத் துளாவிப்படி அலைவறும் இங்மர் பெர்க்மன் கடற்கரைக்கீற்றிடம் ரகசியமாய் கேட்கிறார்:

பேச...லிவ்...பேச...

**லிவ் உல்மன்
பெர்க்மனுடன்
சேர்ந்து பங்கேற்ற படங்கள்**

1. பெர்லோனா - 1996 (Persona)
2. ஓநாயின் நேரம் - 1968 (Hour of the wolf)
3. அவமானம் - 1968 (Shame)
4. அன்னாவின் உணர்ச்சி - 1969 (Passion of Anna)
5. கதறல்களும் கிசுகிசுப்புகளும் - 1972 (Cries and whispers)
6. ஒரு திருமணத்திலிருந்து காட்சிகள் - 1973 (Scenes from a marriage)
7. நேருக்கு நேர் - 1976 (Face to Face)
8. பாம்பின் முட்டை - 1977 (The Serpent's Egg)

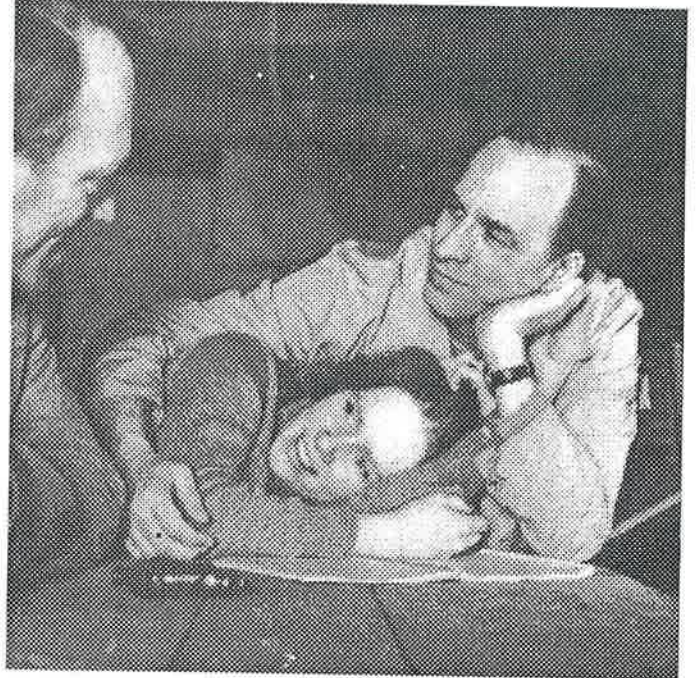
அவநம்பிக்கை (Faithless)

ஒரு நடிகையாகத் தன் கலைவாழ்வைத்துவக்கிய லிவ் உல்மன் உலகம் முழுவதும் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கும் தனது சுயசரிதப்புத்தகத்தாலும் தொடர்ந்து எழுதிய கட்டுரைகளாலும் ஒரு தரமிக்க எழுத்தாளராக அறியப்பட்டார்.

1992ல் அவர் இயக்கத்தில் வெளிவந்த (Sophie) சோபி முழுநீளத்திரைப்படம் அவரை மகத்தான இயக்குனராக அடையாளம் காட்டியது.

1996ல் Private Confession (ரகசிய பாவமன்னிப்பு) படத்தை வெளியிட்ட லிவ் உல்மன் சமீபத்தில் இயக்கி 2000-இல் வெளியிட்டுள்ள படம் அவநம்பிக்கை (Faithless).

புதிய நூற்றாண்டின் மிகப்பெரிய செய்தி ஆண்பெண் உறவின் மையமாக அவநம்பிக்கைதான் அமைந்திருக்கிறது என்பதுதான் படத்தின் கதை. அவநம்பிக்கையால் பிரிந்து செல்லும் பெண்மனம் அடையும் வீழ்ச்சி - துயரம்பற்றிய தாக-பெர்க்மன் எழுதிய கதையை - அப்பிரிவினால் பாதிக்கப்படும் குழந்தையின் உலகம்பற்றிய கதையாக மாற்றி அற்புதமான படைப்பாகத்தந்துள்ளார் லிவ் உல்மன். இக்கதையும் பெர்க்மன் - உல்மன் சொந்த வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது தான் என விமர்சகர்கள் எழுதுகிறார்கள். உல்மனுக்கு பெர்க்மன் அளித்த துயரம் அவருக்குள் ஏற்படுத்திய குற்றவுணர்வின் வெளிப்பாடாக அக்கதை அமைய - அப்பிரிவினால் லின் அடைந்த இழப்பாக அதை லிவ் மாற்றி விட்டார் என விமர்சகர்கள் எழுதுகிறார்கள்.

பெர்க்மன்னுடன் லிவ்

மங்களை நாள்தனிலே!
அந்த மங்களை நாள்தனிலே!!

Rmkv
முத்துப் பட்டுகள்
திருவள்ளூர் மைன்

காஞ்சிபுரம் பட்டுகள் • ஆரணி பட்டுகள் • தர்மாவரம் பட்டுகள்
பனாரஸ் பட்டுகள் • பிரிண்டட் சில்க்ஸ்